

ТЕМИТЕ В БРОЯ

СЪБИТИЯ И ИНИЦИАТИВИ	3
Среща с украинска делегация	3
Фейсбук: Важно е да бъде намерен баланс между правото да бъдеш забравен и правото да помниш	4
Нови членове на Глобалната мрежа за прилагане на правото на неприкосновеност (GPEN)	5
КЗЛД подкрепи проект за становище на Работна група по чл.29	7
Становище на Работна група по чл. 29 относно „изчислителния облак” (cloud computing)	8
Обучение и проверки в община Троян	10
КОНТРОЛНА ДЕЙНОСТ	12
РЕГИСТРАЦИЯ НА АЛД	13
РЕШЕНИЯ НА КЗЛД	14
СТАНОВИЩА НА КЗЛД	105

СЪБИТИЯ И ИНИЦИАТИВИ

СРЕЩА С УКРАИНСКА ДЕЛЕГАЦИЯ

От 16 до 20 юли 2012 г. делегация от Украйна бе в България на учебно посещение на тема „Прилагане на закона за достъп до обществена информация и добри практики”. Целта на посещението бе представители на държавни органи и неправителствени организации от Украйна да се запознаят с българския опит по прилагането на Закона за достъп до обществена информация. Организатор на събитието бе Фондация „Програма Достъп до Информация”, с подкрепата на Съвета на Европа и финансиране от Европейския съюз.

Украинската делегация се състоеше от представители на държавни органи и неправителствени организации - Министерски съвет, Администрация на Президента, Парламент на Украйна, Министерство на правосъдието, Министерство на финансите, Държавна комисия за телевизионно и радио разпространение, Държавна служба за защита на личните данни, Офис на Съвета на Европа в Украйна, Институт за медийно право. В рамките на обучението делегацията посети

Народното събрание, Министерски съвет, Комисията за защита на личните данни, Държавната комисия по сигурност на информацията и Комисията за разкриване на документите на бившата Държавна сигурност.

На 19 юли в Хотел Кристъл Палас се състоя среща с работен екип на Комисията за защита на личните данни, ръководен от Мария Матева, член на Комисията. Украинската делегация се запозна с правомощията и функциите на българския надзорен орган, свързани с контрола по изпълнението на Закона за защита на личните данни и издаването на решения по жалби за нарушаване правата по него. Представителите на Комисията за защита на личните данни отговориха на множество въпроси, като акцент бе поставен върху регистрацията на администратори на лични данни и водените от тях регистри, законовите предпоставки за освобождаване от регистрация като АД и подадените в КЗЛД жалби срещу представители на медиите у нас. Споделени бяха конкретни и успешни примери от практиката на българската институция.

ФЕЙСБУК : ВАЖНО Е ДА БЪДЕ НАМЕРЕН БАЛАНС МЕЖДУ ПРАВОТО ДА БЪДЕШ ЗАБРАВЕН И ПРАВОТО ДА ПОМНИШ

На 20 юли 2012 г. представители на КЗЛД проведеха среща с Габриела Чех, отговаряща за политиката на Фейсбук за Централна и Източна Европа. Срещата даде възможност за осъществяване на пряк диалог и създаване на условия за бъдещо сътрудничество в интерес на българските потребители на социалната мрежа. Разговорът допринесе за получаване на информация „от първа ръка” по отношение на възприетата от Фейсбук политика по неприкосновеността, различните звена в рамките на компанията, които имат отношение към нейното формиране и изпълнение, както и визиите за подобрене на заложените механизми за защита.

Срещата бе полезна и от гледна точка на възможността, която българският надзорен орган получи да запознае лично отговорния екип на Фейсбук за Централна и Източна Европа с регулаторния режим в областта на защитата на личните данни у нас, задължението на администраторите на лични данни да се регистрират във водения от КЗЛД регистър, правомощията на Комисията да образува административни производства и да извършва проверки при постъпили сигнали на граждани. Информацията за дейността и приоритетите на КЗЛД бе от интерес за Фейсбук предвид известните различия в практиките на европейските надзорни органи.

Габриела Чех използва тази първа среща с българския орган по защита на данните да информира на място как мултинационалната компания оперира в световен мащаб, и в частност, в ЕС. Европейското

седалище на Фейсбук е установено на територията на Ирландия. Фейсбук-Ирландия спазва законодателните изисквания на Европейския съюз и отговаря за политиката на компанията за територия, излизаща извън пределите на Съюза. Седалището се намира в териториалната компетентност на ирландския орган по защита на данните, който в края на 2011 г. извърши и първата

проверка на социалната мрежа. Констатациите и препоръките на надзорния орган бяха публикувани през декември 2011 г. в доклад, в който се предвиждат и последващи проверки, целящи да следят развитието на политиката по неприкосновеност на Фейсбук.

От своя страна, Фейсбук-Ирландия, като компания прилагаща европейското законодателство, следи внимателно хода на законодателната реформа на ЕС в областта на защитата на личните данни, която предвижда въвеждането на нов общ регулаторен правен инструмент с пряко приложение за държавите-членки. Той ще замени сега действащата Директива 95/46/ЕО. Предложението за Регламент е всеобхватно и включва стриктни разпоредби по отношение на доставчиците на услуги в информационното общество. Предложеният от Европейската комисия общ Регламент за защита на данните е от значение за Фейсбук, тъй като за социалната мрежа неприкосновеността и защитата на личните данни на потребителите са основни елементи при разработването на нови продукти и политики.

Във връзка с новите принципи и механизми, заложили в проекта на Регламент, както и с оглед на големия брой потребители на социалната мрежа в България, КЗЛД поиска мнението на Фейсбук относно прилагането на предложените нови принципи и процедури и по-конкретно внедряването на политиката на *privacy by design* и правото да бъдеш забравен.

Г-жа Чех информира, че за Фейсбук принципът *privacy by design* е много важен и в следствие

на отправените от ирландския надзорен орган препоръки ще бъдат вложени усилия за значителни подобрения в новите продукти. Фейсбук осъзнава ясно отговорността по отношение на прилаганата политика за неприкосновеност. Габриела Чех обясни, че всички предлагани от тях продукти са тествани основно от гледна точка на неприкосновеността. Компанията има двама служители по защита на данните, които подпомагат разработването на продуктите и инкорпорирането на настройки за защита на личните данни. По отношение на малолетните лица Фейсбук има специален Консултативен борд, с които се съгласуват всички политики за деца. За всеки нов продукт се провеждат консултации и с широк кръг от неправителствени организации. Фейсбук има специални настройки за защита на малолетни, като е заложено по-високо ниво на защита на тази категория потребители, например - ограничаване на настройките за видимост. Подчертана бе необходимостта от намирането на баланс между предложените механизми и принципи за защита на личните данни и предназначението на социалните мрежи – да направят възможно свободното общуване между хората и споделянето на информация. Фейсбук има внедрени настройки за неприкосновеност по подразбиране, но е оставено и правото на избор за потребителя как тези настройки могат да бъдат изменяни и надградени.

По отношение на заложеното право да бъдеш забравен, към момента Фейсбук разполага с няколко нива на неговото изпълнение. Потребителите на мрежата могат да заявят замразяване на профила. При тази опция профилът се запазва, но не е активен. Отделно потребителят може да поиска пълно заличаване на профила. При пълно изтриване на профила се изтриват също така и всички постове и коментари. По отношение на тази последна фаза, Фейсбук изрази мнение, че е необходимо намирането на баланс между правото да бъдеш забравен, правото на свободно изразяване и правото да помниш („right to remember”).

В рамките на срещата бяха дискутирани и въпросите, свързани с предложените нови механизми за обслужване на едно гише и уведомяването в случай на пробив в сигурността на данните. КЗЛД изрази становището, че тези аспекти се нуждаят от допълнителен анализ и прецизиране.

В края на срещата двете страни изразиха готовност да продължат диалога и да останат на разположение при възникване на въпроси от различно естество.

НОВИ ЧЛЕНОВЕ НА ГЛОБАЛНАТА МРЕЖА ЗА ПРИЛАГАНЕ НА ПРАВОТО НА НЕПРИКОСНОВЕНОСТ (GPEN)

Глобалната мрежа за прилагане на правото на неприкосновеност (GPEN) е създадена за насърчаване на трансграничното сътрудничество между органите по защита на личната неприкосновеност. През юни 2007 г. правителствата на държавите от Организацията за икономическо сътрудничество и развитие (ОИСР) прие препоръка за трансгранично сътрудничество в която призовава страните да насърчат създаването на неформална мрежа на органите, чието поле на действие е защитата на личната неприкосновеност. Дейността на мрежата стартира официално на проведена на 10 март 2010 г. среща в Париж на организациите-учредители. По думите на Якоб Констам,

председател на Работната група по чл. 29, председател на холандския орган по защита на данните и един от учредителите на Глобалната мрежа „живеем в глобализиран свят на нови технологии, осигуряващи неограничени възможности за споделяне и многократно използване на информация

в глобални измерения. Следователно, личната неприкосновеност също става глобален въпрос. Ако искаме да продължим да защитаваме правото на неприкосновеност на нашите граждани, съществено е че работим заедно в международен мащаб.”

Към момента Глобалната мрежа има 23 члена, като учредители са Федералната комисия по търговия на САЩ, Комисарят по неприкосновеността на Канада, Френската национална комисия за информация и свободи, Комисарят по неприкосновеността на Нова Зеландия, Израелската служба по право, информация и технологии, Комисарят по неприкосновеността на Австралия, Комисарят за защита на данните на Ирландия, Испанската агенция за защита на данните, Информационният комисар на Великобритания, Италианският орган за защита на данните, Холандският орган за защита на данните и Федералният представител за защита на данните и свобода на информацията на Германия.

В дейността на мрежата са заложили следните принципи за сътрудничество:

- не се създават нови обвързващи задължения от или сред участниците и не се изисква непрекъснато участие;
- сътрудничеството се извършва в съответствие с националното законодателство и международните задължения и не се задължават страните да предоставят конфиденциална или чувствителна информация или да сътрудничат по определен случай;
- не се създава правно задължаващ механизъм за обмен на информация относно специфични разследвания и случаи, които са обект на приложимото право при съответната юрисдикция;
- въпреки зададените конкретни стъпки за по-нататъшно международно сътрудничество, Планът за действие е създаден, за да бъде гъвкав и може да бъде подобрен или променен с консенсус;
- набляга се на практическите аспекти на сътрудничеството и не се издават публични становища, позиции или препоръки относно политиката по неприкосновеността на личния живот;
- целта на мрежата е улесняването на сътрудничеството при прилагането на неприкосновеността в частния сектор, като същевременно се отчита, че участниците могат да искат да си сътрудничат по въпросите, свързани с обработката на лични данни в държавния сектор. Мрежата не може да се намесва в държавните дейности, свързани с националния суверенитет, прилагане на гражданско и криминално право, национална сигурност или публичен ред;
- членството в мрежата не възпрепятства участието в друг вид трансгранично сътрудничество по прилагане на правото на неприкосновеност на личния живот, сключването на споразумения и т.н. между участниците в мрежата или между тях и други организации.

Органите, занимаващи се с прилагане на правото на неприкосновеност на личния живот, които желаят да участват, трябва да кандидатстват чрез Секретариата и да одобрят Плана за действие на мрежата, както и да определят лице за контакт. Трябва да предоставят информация относно статута си на публичен орган и възможността да провеждат и извършват разследвания и/или да провежда процедури по прилагането на закони или разпоредби, свързани със защитата на личните данни.

Комисията за защита на личните данни на Република България е член на Глобалната мрежа за прилагане на правото на неприкосновеност от декември 2010 година и като такъв участва в одобряването на кандидатурите на изявилите желание да се присъединят към мрежата.

През юли 2012 г. Комисията за защита на личните данни разгледа информацията от подадени молби и одобри кандидатурите за участие в Глобалната мрежа по прилагане на правото на неприкосновеност на Службата за защита на личните данни на специален административен регион Макао в рамките на Китайска Народна Република и на Федералния институт за достъп до информацията и защита на данните на Мексико.

КЗЛД ПОДКРЕПИ ПРОЕКТ ЗА СТАНОВИЩЕ НА РАБОТНА ГРУПА ПО ЧЛ.29

Комисията за защита на личните данни подкрепи проекта на Становище на Работната група по член 29 по проекта на Решение на Европейската комисия за мерките, които се прилагат при уведомяване за нарушения на сигурността на данните съгласно Директива 2002/58/ЕО.

Целта на Решението е уеднаквяване на практическите правила, които се прилагат при случаи на констатирано нарушение на сигурността на данните.

Работната група приветства въвеждането на два етапа за уведомление на съответния компетентен национален орган:

- основен - 24 часа след засичането на нарушението в сигурността на данните, като се предостави основна информация;
- 3 дни след събитието, като се предостави подробна информация.

В Становището се предлагат някои промени с цел постигане на по-лесна комуникация и хармонизация на действията между доставчика на услуга и компетентния орган по защита на данните. Работната група счита, че при първоначалното уведомяване не са достатъчни предвиденото в проекта за Решение предоставяне на информация относно идентичността на доставчика и лицето за контакт. Необходимо е компетентният орган да бъде уведомен и за всички аспекти на нарушението

на сигурността, установени в рамките на първите 24 часа. Тази информация може да бъде допълнена или изменена при второто уведомяване. Работната група подкрепя инициативата на Европейската комисия да насърчава използването на електронни средства за уведомяване при настъпили нарушения на сигурността, но отбелязва, че въвеждането на подобни средства в страните-членки няма да стане веднага. В тази връзка е необходимо да се определи общ формат за електронно уведомяване, да се приемат адекватни мерки за сигурност, да се разработят и тестват електронните средства, които ще поддържат механизма във всяка държава-членка. Подкрепя се активното сътрудничество във връзка с уведомяването на други заинтересовани национални органи, но се обръща

внимание на факта, че не е ясно правното основание за извършване на подобни действия и тяхното практическо приложение.

По отношение на уведомяването на абонати или други физически лица, Работната група подкрепя залагането на процедура за индиректно уведомяване на лицата, както и описанието на обстоятелствата, които ще се вземат предвид при преценката на неблагоприятното влияние върху личните данни или неприкосновеността на личния живот на абоната или лицата. Счита, че информацията относно нарушение на сигурността на данните трябва да бъде отделена от другата информация и настоява това да бъде включено в Решението. Предлага освен предвидените национални средства за масово осведомяване да се използват и регионалните такива, за уведомяването на лица, които не могат да бъдат идентифицирани от доставчика.

В Становището се отбелязва, че с оглед определяне на дейностите по уведомяване на лицата е важно да се определят най-сериозните нарушения. В тази връзка възниква необходимостта от унифицирана и лесно разбираема методология за преценка на сериозността на нарушенията на сигурността на данните, която да се използва от доставчиците и компетентните органи. Предлага

се създаването на пан-европейска хармонизирана методология за преценка на сериозността на нарушенията, базирана на обективни критерии. В момента групата работи заедно с Европейската агенция за мрежова и информационна сигурност (ENISA) по този въпрос, като идеята е да се предложи скала за оценка, която взема предвид неблагоприятния ефект върху лицата, необходимите усилия за идентифицирането им и степента на разкриване на данните. Работната група препоръчва в Решението да се включи информация за използваните критерии и резултата от оценката, както и логиката за извършване на подобна преценка.

Във връзка с предвидените в Решението мерки за технологична защита и невъзможност за разчитане на данните, Работната група одобрява въведените мерки за деперсонализиране на данните (мерки за криптиране, сегментиране на данни или необратимо заличаване), но подчертава, че операторите не трябва да считат, че това е достатъчно за покриване на общите изисквания за защита на данните, които включват и прилагането на адекватни технически и организационни мерки. За целта трябва да бъде заложено задължителното извършване на оценка на риска, като се имат предвид и евентуалните допълнителни рискове, които могат да възникнат след въвеждането на технологиите.

Работната група предлага в Решението да се включат и разпоредби, касаещи инвентаризацията на събраната информация и въвеждащи унифицирана форма за предоставяне на статистическа информация.

СТАНОВИЩЕ НА РАБОТНА ГРУПА ПО ЧЛ. 29 ОТНОСНО „ИЗЧИСЛИТЕЛНИЯ ОБЛАК” (CLOUD COMPUTING)

На 1-ви юли 2012 г. Работната група по чл. 29 от Директива 95/46/ЕО прие становище относно използването на технологията „cloud computing” и предизвикателствата, която тя поражда в областта на защитата на личните данни. Становището предлага анализ на важни въпроси, свързани с работещите в Европейското икономическо пространство (ЕИП) доставчици на услуги в изчислителните облаци и техните клиенти.

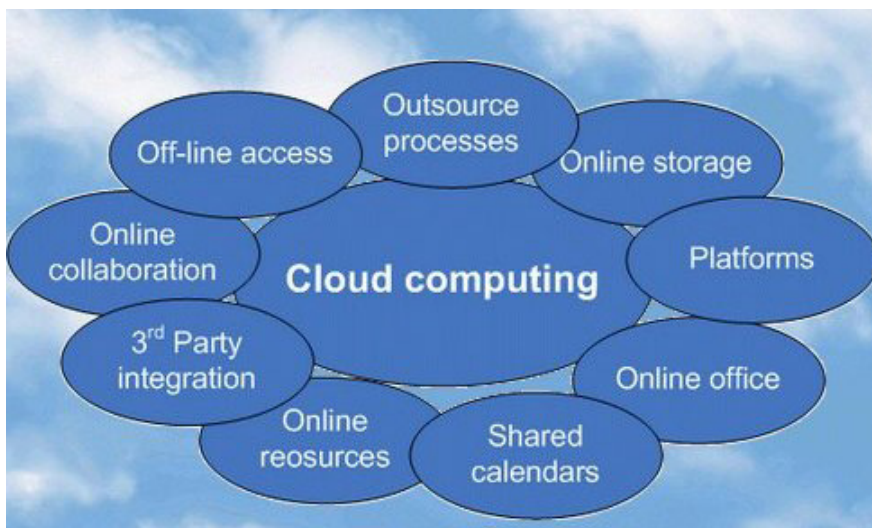
Изчислителният облак се състои от набор от технологии и модели на обслужване, които се фокусират върху Интернет-базираното използване и предоставянето на ИТ приложения, възможности за обработка, съхранение и памет. Доставчиците на услуги в изчислителните облаци предлагат широка гама от услуги, вариращи от виртуални системи за обработка и услуги, поддържащи разработката на приложения и разширен хостинг, до уеб-базирани софтуерни решения, които могат да заменят приложенията и са условно инсталирани на персоналните компютри на крайните потребители.

Въпреки очевидните икономически и социални ползи от изчислителните облаци, налице са редица рискове за защитата на лични данни. В Становището са разгледани въпроси, свързани с прозрачността в дадена аутсорсинг верига, състояща се от множество обработващи и подизпълнители, общата рамка за преносимост на данните и допустимостта на трансфера на лични данни към доставчиците на услуги в изчислителните облаци, които са установени извън границите на ЕИП. Отбелязва се, че сериозно безпокойство буди липсата на прозрачност по отношение на информацията, която един администратор на данни е в състояние да предостави на субектите на данните относно начина на обработка на данните.

Работната група е напълно наясно, че сложността на изчислителните облаци не може да се обхване напълно чрез използването на предпазните мерки и решения, очертани в Становището, но те все пак осигуряват стабилна основа за защита на обработването на личните данни, които клиенти, установени в ЕИП, възлагат на доставчици на услуги. Основното заключение е, че предприятията и администрациите, които искат да използват изчислителни облаци, като първа стъпка трябва да извършат цялостен и задълбочен анализ на риска. От своя страна, всички доставчици, предлагащи

услуги в изчислителните облаци в ЕИП, следва да предоставят на клиента в изчислителния облак цялата информация, необходима за правилната оценка на плюсовете и минусите за приемане на такива услуги.

В направените препоръки се поставя акцент върху отговорностите на клиентите на услуги в изчислителните облаци в качеството им на администратори и се препоръчва избирането на такъв доставчик на услуги в облака, който гарантира спазването на законодателството на ЕС за защита на личните данни. Клиентът в облака определя крайната цел на обработването на данни и взема решение за възлагането на това обработване и делегирането на всички или на част от дейностите по обработване на външна организация. Следователно, клиентът в облака действа като администратор на данни. Клиентът, в качеството си на администратор на лични данни, трябва да поеме отговорността за съблюдаването на законите за защита на данните, при което носи отговорност и подлежи на всички законови задължения, разгледани в Директива 95/46/ЕО. Клиентът може да възложи на доставчика на услуги избора на методи и технически или организационни мерки, необходими за постигане за целите на администратора. Доставчикът на услуги в облака е лице, което предоставя услуги в изчислителните облаци в различни форми. Когато доставчикът на услуги в облака предоставя средства и платформа, действайки от името на клиента в облака, то тогава той се счита за лице, обработващо данните.

В Становището се поставя изискването, всеки договор между клиент и доставчик на услуги в изчислителния облак да дава достатъчно гаранции за техническите и организационните мерки за защита. На клиентите се препоръчва да проверят дали доставчиците на услугите могат да гарантира законосъобразността на всички трансгранични международни трансфери на данни. В услугите в изчислителните облаци може да са включени няколко договорни страни, които действат като лица, обработващи лични данни. Също

така, обичайно е обработващите лица да възложат част от работата на допълнителни подизпълнители, които също получават достъп до личните данни. Всички съответни задължения трябва да се прилагат и към подизпълнителите на обработващия на базата на договори между доставчика на услуги в облака и подизпълнителя, отразяващи клаузите на договора между клиент и доставчик на услуги в облака. В Становището се подчертава, че произтичащите от законодателството за защита на данните задължения и отговорности трябва да са ясно посочени, а не да са разпръснати по цялата верига на възлагане или превъзлагане, с цел да се осигури ефективен контрол и ясно разпределяне на отговорността за обработването на данни.

В своето Становище Работната група очертава изискванията за защита на личните данни в отношенията клиент-доставчик, които включват съответствие с основните принципи за обработка, предпазни договорни клаузи, както и технически и организационни мерки за защита на личните данни и гарантиране на сигурността на данните. Посочват се приложимите принципи, както за администраторите, така и за обработващите и се дават насоки за структурни и процедурни изисквания за сигурност. Подчертава се, че в допълнение към основните цели за осигуряване на достъпността, поверителността и достоверността на данните, трябва да се обърне внимание и на допълнителните цели за защита на данните, включващи прозрачност, изолация (ограничаване на целите), възможност за интервенция, отчетност и преносимост.

По отношение на международните трансфери се посочва, че изчислителните облаци най-често се основават на пълна липса на стабилно местоположение на данните в мрежата на доставчика на

услуги в облака, поради което клиентът рядко може да е сигурен за реалното време, в което данните са разположени, запазени или прехвърлени. В този контекст съществуват ограничения на традиционните правни инструменти за осигуряване на рамка за регулиране на трансфера на данни в трети страни извън страните-членки на ЕС, които не осигуряват адекватна защита.

В заключенията и препоръките на Становището са дадени конкретни насоки за спазването на изискванията за защитата на данните от клиентите и доставчиците на услуги в изчислителните облаци на базата на действащата правна рамка. Направени са препоръки с оглед на бъдещите промени в регулаторната рамка на ниво ЕС и извън него. Препоръчва се независима проверка или сертифициране от реномирана трета страна като надеждно средство, с което доставчиците на услуги в облака могат да докажат, че спазват задълженията си.

Работната група подчертава, че приемането на конкретни стандарти и сертификати, свързани с неприкосновеността на личния живот, е от основно значение за създаването на надеждна връзка между доставчиците на услуги в облака, администраторите на данни и субектите на тези данни. Тези стандарти и сертификати трябва да са насочени към техническите мерки (например локализиране на данни или шифриране) и към процесите в рамките на организацията на доставчиците на услуги в облака, които гарантират защита на данните (като например политики за контрол на достъпа, мерки за контрол на достъпа или архивирание).

В препоръките за бъдещо развитие се подчертават някои проблеми, които трябва да бъдат решени в краткосрочен и средносрочен план - по-добро балансиране на отговорностите между администратора на лични данни и лицето, обработващо данните; достъпа до лични данни за целите на националната сигурност и правоприлагането; специални предпазни мерки от страна на публичния сектор.

Работната група подкрепя стратегията за Европейско партньорство в Облака (ЕОП), която включва обществени поръчки в областта на информационните технологии, които ще стимулират европейския пазар за облачни услуги. Прехвърлянето на лични данни в европейски доставчик на услуги в изчислителните облаци, подчиняващ се на разпоредбите на европейското законодателство за защита на личните данни, може да донесе големи предимства за клиентите по отношение на защитата на личните данни, най-вече чрез насърчаване на приемането на общи стандарти (особено по отношение на оперативната съвместимост и преносимост на данните), както и по отношение на правната сигурност.

ОБУЧЕНИЕ И ПРОВЕРКИ В ОБЩИНА ТРОЯН

От 25 до 27 юли 2012 г. екип на Комисията за защита на личните данни, ръководен от члена на КЗЛД - проф. Веселин Целков, проведе обучение и извърши проверки на администратори на лични данни в община Троян.

Посещението започна със среща с кмета на общината - Донка Михайлова. Проведе се дискусия по актуални въпроси и проблеми в областта на защитата на личните данни.

Обучението бе посрещнато с голям интерес от страна на ръководителите и служителите на местното самоуправление и структурните единици на общинската администрация. Присъстваха заместник-кметът Ангел Ангелов и секретарят на общината - Нели Стайкова, както и повече от 50 ръководители и служители на местното самоуправление и структурните единици на общинската администрация.

Разгледаха се основни въпроси по прилагането и спазването на разпоредбите на Закона за защита на личните данни в съответствие със спецификата на осъществяваната от администраторите

дейност и техните конкретни задължения по ЗЗЛД. Акцентираще се върху проблемите на кметствата, учебните заведения и детските градини на територията на общината. Присъстващите получиха рекламни материали и брошури за основните права и задължения на физическите и юридическите лица по отношение на ЗЗЛД, както и по актуални въпроси за обработването на лични данни в Шенгенската информационна система.

Проф. Веселин Целков връчи удостоверение за администратор на лични данни на кмета на община Троян.

Проведе се и обучение на администратори на лични данни, предоставящи комплексни туристически услуги на български и чуждестранни граждани на територията на общината. Обсъдиха се проблемите и затрудненията, които срещат те при осъществяването на дейността си в контекста на защитата на личните данни на персонала и клиентите, в т. ч. обработването на „чувствителни“ лични данни. Акцентираще се на обработването на лични данни в резултат на осъществяването в туристическите обекти видеонаблюдение, както и задължението на администраторите на лични данни да уведомяват физическите лица за осъществяването му и за целите на обработването на личните данни.

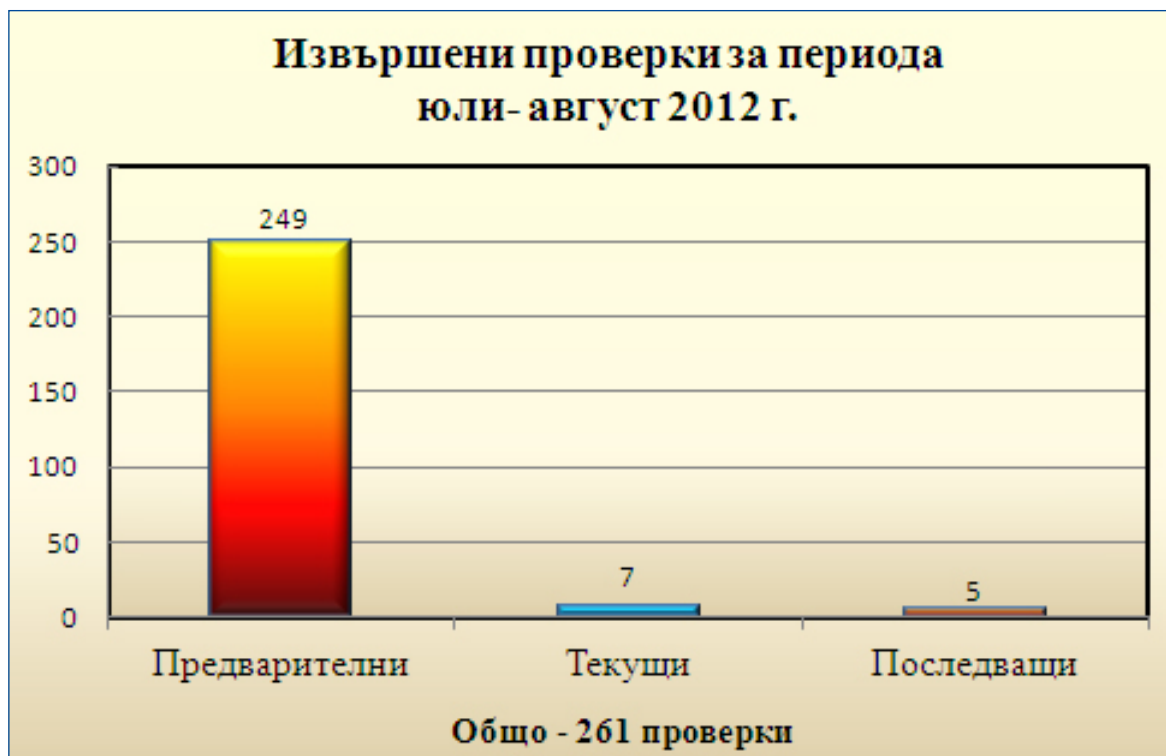

Извършени бяха проверки по спазване на ЗЗЛД от страна на администратори на лични данни, предоставящи комплексни туристически услуги на територията на община Троян.

КОНТРОЛНА ДЕЙНОСТ

СТАТИСТИКА И АНАЛИЗ НА ПРОВЕРКИТЕ ЗА ПЕРИОДА ЮЛИ-АВГУСТ 2012 г.

На основание чл. 12 от Закона за защита на личните данни (ЗЗЛД) за месеците юли и август 2012 г. са извършени общо 261 проверки.

Най-голям е делът на предварителните проверки, извършвани на основание чл. 17б от ЗЗЛД (когато администраторът е заявил обработване на данни по чл. 5, ал. 1 от ЗЗЛД или на данни, чието обработване съгласно решение на комисията застрашава правата и законните интереси на физическите лица). Извършените предварителни проверки са 249 бр.

Във връзка с изпълнение на утвърдения „План за извършване на текущи проверки по инициатива на Комисията за защита на личните данни (КЗЛД) за 2012 г.” бяха открити проверките на „Изи Асет Мениджмънт” АД и „Билла България” ЕООД.

За периода са съставени 5 акта за установяване на административни нарушения и са издадени 4 наказателни постановления.

Сред най-често срещаните нарушения на ЗЗЛД остава неспазване разпоредбите на чл. 17, ал. 1 от ЗЗЛД (администраторът е длъжен да подаде заявление за регистрация преди да започне обработването на лични данни) и чл. 18, ал. 3, вр. ал. 2, т. 2 и т. 3, вр. чл. 10, ал. 1, т. 2 от ЗЗЛД (обработва лични данни за целите на нов регистър без да е уведомил КЗЛД за промяната на данните от първоначалното заявление за регистрация, преди нейното извършване).

РЕГИСТРАЦИЯ НА АЛД

ИНФОРМАЦИЯ ОТ ОТДЕЛ “РЕГИСТЪР И АРХИВ” ЗА ПЕРИОДА ЮЛИ-АВГУСТ 2012 г.

През периода юли-август 2012 г. в електронната система за регистрация на администратори на лични данни (еРАЛД) бяха създадени нови 1329 потребителски профили на АЛД. От тях 1193 са на АЛД, подали заявление за вписване в регистъра по чл.10 ал.1 т.2 от ЗЗЛД и 136 - на АЛД, желаещи да бъдат освободени от задължението за вписване в този регистър. В резултат на това в еРАЛД вече има създадени 270418 потребителски профила – 241593 на АЛД, подали заявления за регистрация и 28825 - на тези, които са изявили желание за освобождаване от това задължение. За 5238 АЛД са създадени по два профила: за заявление за регистрация и за молба за освобождаване от задължение за вписване в регистъра на КЗЛД или архивирани.

През този период КЗЛД е взела решения:

- за вписване в регистъра по чл.10 ал.1 т.2 от ЗЗЛД на 11255 нови АЛД. С това общият брой на вписаните АЛД в регистъра по чл.10 ал.1 т.2 от ЗЗЛД става 176903;
- за освобождаване от задължението за вписване в регистъра на КЗЛД – 57 АЛД, с което общият брой на освободените от регистрация достигна 26866;
- за прекратяване на производството по освобождаване от задължението по вписване в регистъра на КЗЛД – 36 АЛД, с което общият им брой достигна 1271;
- за периода няма откази на вписването в регистъра на КЗЛД.

За проверка по чл. 176 на ЗЗЛД са подадени 115 АЛД, в това число 35 АЛД съгласно решение на КЗЛД от 03.08.2011 г.

През периода са обработени 186 новопопадени на хартиен носител заявления за регистрация и молби за освобождаване от задължение за вписване. През еРАЛД са изпратени 15849 електронни съобщения до АЛД, а във входящата поща на електронната система са получени 70 писма, по които е взето отношение. Направени са общо 8 актуализации на регистър БУЛСТАТ с получените от Агенцията по вписванията извадки, включващи нововписани и субекти с промяна на обстоятелствата по последното им състояние.

РЕШЕНИЯ ПО ЖАЛБИ

РЕШЕНИЕ

№ 678/2012 г.

София, 09.07.2012г.

Комисията за защита на личните данни в състав: Председател: Венета Шопова и членове: Красимир Димитров, Валентин Енев, Мария Матева и Веселин Целков, в заседание, проведено на 20.06.2012 г., на основание чл.10, ал.1, т.7 от Закона за защита на личните данни (ЗЗЛД) във връзка с изискването на чл.27, ал.2 от Административнопроцесуалния кодекс (АПК) към административните органи за проверка на предпоставките за допустимост на искането, постави за разглеждане жалба с № 678/08.02.2012г., подадена от Д.С.Д. срещу ПОК „Д.” АД и ПОД „Б.” АД.

Административното производство е по реда на чл.38 от Закона за защита на личните данни.

Д.С.Д. сезира Комисията, като в жалбата си твърди, че е получила писмо от ПОК „Д.” АД, с което дружеството я уведомява, че е подадено от нейно име заявление за прехвърляне на средства от универсалният ѝ пенсионен фонд от ПОК „Д.” АД в ПОД „Б.” АД.

Госпожа Д.С.Д. категорично заявява, че не е подавал заявлението за промяна на пенсионния фонд, както и че положеният подпис върху него не е неин. В жалбата се сочи още, че документът за самоличност на госпожа Д.С.Д. е новоиздаден месец пред заверката на подписа върху заявлението за промяна на пенсионния фонд, поради което е обезпокоена кой е извършил действията по подправяне на подписа и подаването на заявлението от нейно име. Жалбоподателката не желае промяната на пенсионния ѝ фонд и се надява процедурата по промяната да бъде прекратена.

Жалбата е адресирана, освен до КЗЛД и до ПОД „Б.” АД, Икономическа полиция, районна прокуратура гр. С.З., Комисия за финансов надзор и ПОК „Д.” АД.

Към жалбата не са приложени доказателства.

В условията на служебното начало, залегнало в административния процес и изясняване на обстоятелствата от значение за случая, на основание чл.36, ал.2 от Административно-процесуалния кодекс е изискано становище от ПОК „Д.” АД и ПОД „Б.” АД.

В отговор на изисканото от Комисията писмено становище по жалбата и представянето на относими доказателства, ПОД „Б.” АД заявява, че по повод жалбата на Д.С.Д. е извършена проверка, като за резултата от същата е уведомена, като е посочено, че жалбата е уважена и натрупаният до момента пенсионен фонд остава към ПОК „Д.” АД и процедурата по промяна на фонда е прекратена. За прекратяването на процедурата е уведомено и Националната агенция по приходите.

ПОК „Д.” АД на 02.03.2012г. е депозирало писменото си становище пред Комисията. В него се сочи, че заявлението за промяна на участието и за прехвърлянето на средства от УПФ „Д.” в УПФ „Б.” от името на Д.С.Д. е било предоставено от ПОД „Б.” АД. Твърди се, че положеният подпис на осигуреното лице върху първият екземпляр от заявлението е удостоверен от М.П. – заместник кмет на с.О., област С.З. В съответствие на изискването на чл.5, ал.6 от наредба №3 от 24.09.2003г. на Комисия за финансов надзор, ПОК „Д.” АД е разгледало заявлението и доколкото, от формална гледна точка, то е отговаряла на предвидените в цитираната наредба условия е дало съгласието си за промяна на участието на госпожа Д.С.Д.

Към становището са приложени като доказателства копие от заявлението за промяна на участие с вх.№25-971/29.12.2011г., копие от жалба от Д.С.Д. и копие от писмо вх.№1127810.02.2012г. на ПОК „Д.” АД.

Комисията служебно е изисквала информация от Районна прокуратура – С.З., за това дали има образувано пред нея производство по повод подадена тъжба от името на госпожа Д.С.Д. във връзка с извършеното документно престъпление, а именно подправянето на подписа ѝ върху заявлението

за промяна на участие и прехвърляне на натрупани суми по индивидуална партия.

Районна прокуратура – С.З., уведомява КЗЛД, че с постановление от 30.05.2012г. е образувано досъдебно производство срещу неизвестен извършител за престъпление по чл.309, ал.1 от НК, за съставяне на неистински частен документ – заявление за промяна на участие и прехвърляне на натрупани средства по индивидуална партия в друг съответен фонд.

От събраните по административната преписка доказателства се установява, че Д.С.Д. е сезирала РП С.З. за извършено престъпление от общ характер – подправянето на подписа ѝ и извършването на документно престъпление.

Съгласно чл.54 от Административнопроцесуалния кодекс, административният орган спира производството при наличие на изчерпателно посочени основания. С оглед на доказателства по жалбата е налице хипотезата на чл.54, ал.1, т.3 от АПК. Резултатите и заключенията от образуваното наказателно производство от общ характер в могат да имат съществено значение както за развитието на административното производство, така и с оглед защита на правата на жалбоподателя. Установяването на факта дали има извършено престъпление, както и идентифицирането на престъпния деец са от значение за развитието на образуваното пред Комисията производството и в следствие за постановяването на административен акт от КЗЛД. В зависимост от резултатите на предприетите следствени действия и установяването на инкриминираното деяние и извършителя му ще се установи дали обработването на свързаните с жалбоподателя лични данни може да се обвърже по категоричен начин с администратор на лични данни.

В качеството си на административен орган и във връзка с необходимостта от установяване истинността по случая, като основен принцип в процесуалното производство, съгласно чл.7 от Административнопроцесуалния кодекс, изискващ наличието на установени действителни факти от значение за случая, имайки предвид предоставените писмени становища и доказателства, Комисията счита, че е налице предпоставката на чл.54, ал.1, т.3 от Административнопроцесуалния кодекс за спиране на административното производство.

Водима от горното и на основание чл.10, ал.1, т.7 от Закона за защита на личните данни, чл.27, ал.2 и чл.54, ал.1, т.3 от Административнопроцесуалния кодекс, Комисията за защита на личните данни,

РЕШИ:

Спира административното производство по жалба рег. №678/08.02.2012г., подадена от Д.С.Д. срещу ПОК „Д.” АД и ПОД „Б.” АД, до отпадане на основанията за спирането му.

Настоящото решение подлежи на обжалване в 14-дневен срок от връчването му, чрез Комисията за защита на личните данни пред Административен съд София – град.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

Венета Шопова /п/

ЧЛЕНОВЕ:

Красимир Димитров /п/

Валентин Енев /п/

Мария Матева /п/

Веселин Целков /п/

РЕШЕНИЕ

№ 1747/2012 г.

София, 09.07.2012г.

Комисията за защита на личните данни (КЗЛД) в състав: Председател Венета Шопова и членове: Валентин Енев и Веселин Целков на открито заседание, проведено на 05.06.2012 г., на основание чл.10, ал.1, т.7 от Закона за защита на личните данни (ЗЗЛД) разгледа по същество жалба с рег. № 1747/14.03.2012 г., подадена от И.Л.Н. срещу „Б.А.К.Б.” АД („БАКБ”АД).

Административното производство е по реда на чл.38 от Закона за защита на личните данни.

И.Л.Н. сезира КЗЛД с жалба, в която излага твърдения за извършено от страна на „БАКБ”АД,

неправомерно и нецелесъобразно обработване на свързаните с него лични данни. Жалбоподателят твърди, че М.П.-А., в качеството си на служител на „Б.А.К.Б.” АД („БАКБ” АД) в офис, находящ се в гр. С.З., е предоставила свързани с него лични данни, а именно адрес и телефонен номер, на съпруга си И.И.А. Вследствие на което предоставяне, И.И.А. упражнил психически тормоз върху И.Л.Н. и хората, с които съжителства, изразяващ се в телефонни обаждания и посещения на адресът му по местоживееене. Като довод за поведението си, И.И.А. сочил, че И.Л.Н. му дължи пари.

Жалбоподателя заявява, че не познава И.И.А.

Господин И.Л.Н. счита, че личните му данни са обработени неправомерно и нецелесъобразно.

И.Л.Н. иска от Комисията да бъде извършена проверка и да се предприемат необходимите действия за отстраняване на допуснатото нарушение на ЗЗЛД.

Към жалбата не са приложени доказателства.

Подадената от И.Л.Н. жалба, е съобразена с изискванията на Правилника за дейността на Комисията за защита на личните данни и нейната администрация (ПДКЗЛДНА) и съдържа необходимите нормативно определени реквизити. Комисията е сезирана от физическо лице, при наличието на правен интерес. В жалбата е посочена точната дата на твърдяното нарушение, от което следва извода, че е подадена в срока по чл.38, ал.1 от ЗЗЛД.

Съгласно чл.10, ал.1, т.7 във връзка с чл.38 от Закона за защита на личните данни, КЗЛД разглежда жалби срещу актове и действия на администраторите на лични данни, с които се нарушават правата на физическите лица по този закон, както и жалби на трети лица във връзка с правата им по този закон. Със Закона за защита на личните данни се урежда защитата на физическите лица при обработване на личните им данни, от администраторите на лични данни, дефинирани в чл.3 от същия. Наличието на администратор на лични данни е абсолютна процесуална предпоставка за допустимостта на жалбата.

Администратор на лични данни, по смисъла на чл.3, ал.1 от ЗЗЛД в разглеждания случай е „Б.А.К.Б.” АД. Администратора на лични данни е изпълнил задължението си по чл.17 от ЗЗЛД. Регистриран е под Идент. №1338, като е заявил 5 броя регистри.

С чл.1, ал.2 от ЗЗЛД се гарантира неприкосновеността на личността и личния живот, чрез осигуряване на защита на физическите лица при неправомерно обработване на свързаните с тях лични данни в процеса на свободното движение на данните.

Обработването на лични данни от страна на администратора на лични данни, съгласно чл.2, ал.1, т.1 от ЗЗЛД, следва да бъде законосъобразно и добросъвестно. В чл.4, ал.1 от ЗЗЛД са определени условията, при наличието, на които е допустимо обработването на лични данни. Едно от тези условия е изрично съгласие на физическото лице, за което се отнасят данните.

Жалбата съдържа твърдения за злоупотреба със свързаните с г-н И.Л.Н. лични данни, изразяваща се в неправомерното им предоставяне на трети лица от страна на „Б.А.К.Б.” АД.

Следователно жалбата е от компетентността на КЗЛД.

В редовно заседание проведено на 25.04.2012г. Комисията взема Решение с което обявява жалба с рег. № 1747/14.03.2012г., подадена от И.Л.Н. срещу „Б.А.К.Б.” АД за процесуално допустима, насрочва я за разглеждане по същество в и конституира страните в административното производство, както следва: жалбоподател - И.Л.Н., ответна страна - „Б.А.К.Б.” АД и заинтересована страна – М.П.-А.

Страните са редовно уведомени за постановеното Решение на Комисията, с което жалбата е обявена за процесуално допустима и е насрочена дата за разглеждането ѝ по същество.

В условията на залегалото в административния процес служебно начало и задължението на административния орган за служебно събиране на доказателства е изискано изразяването на писмено становище с представяне на относимите по случая доказателства от „Б.А.К.Б.” АД.

На 02.04.2012 г. е постъпило становище с приложени писмени доказателства към него от „БАКБ” АД. В същото се сочи, че служителката на банката М.П.-А. разполага с личните данни свързани с г-н И.Л.Н., от Ю.П.К. /също служителка на банката, към момента на извършване на деянието/, която съжителства с него.

В писмените обяснения, които „БАКБ” АД е изисквала от М.П.-А., във връзка със случая, тя сочи, че разполага с телефонният номер на г-н И.Л.Н., пряко от Ю.П.К., тъй като тя ѝ е звъняла от него.

Относно обстоятелството, че знае къде живее Ю.П.К., М.П.-А. е обяснила, че първата неколkokратно е информирала всички служители в офиса за местонахождението и обзавеждането на жилището, тъй като това била нова покупка. Прозвъняванията на известния й телефонен номер, а така също и посещенията на адресът на Ю.П.К., обяснила с факта, че последната й дължала известна сума пари.

„Б.А.К.Б.” АД счита, че в жалбата се касае за наличие на личностен конфликт и няма нарушение на разпоредбите на ЗЗЛД.

Към становището са приложени следните доказателства: копие от Удостоверение от отдел „Човешки ресурси” на „БАКБ” АД; копие от обяснение във връзка с писмо изх. № 1747 от 23.03.2012 г. на Председателя на КЗЛД и копие от Запис на заповед от 19.10.2011 г.

Видно от жалбата подадена от г-н И.Л.Н., по същият повод е сезирал и органите на МВР. Във връзка с което, с писмо изх. № 1747/12/ от 23.03.2012 г. на Председателя на КЗЛД е изисквана информация от РПУ С.З., за хода и резултатите от предприетите, от тяхна страна действия.

На 12.04.2012 г. е постъпила информация от 01 – РУ „Полиция” гр. С.З. Районното управление, уведомява Комисията, че по повод подадената от г-н И.Л.Н. жалба е извършена проверка, при която е установено, че няма данни за извършено престъпление от общ характер. От друга страна, на г-н И.И.А. е съставен протокол за полицейско предупреждение във връзка с разпоредбите на чл. 56 от ЗМВР, относно отговорността по чл.144, ал.1 и чл.323 от НК.

Към писмото 01 – РУ „Полиция” гр. С.З., са приложили : копие от Докладна записка с рег. № 8401/05.04.2012 г. – 2 стр.; копие от писмо изх. № 6959/20.03.2012 г. до г-н И.Л.Н.; копие от жалба с рег. № 3064/08.03/2012 г. от г-н И.Л.Н.; копие от Сведение от И.И.А. с дата 15.08.2012 г.; копие от Протокол за предупреждение; копие от Сведение от М.П.-А. с дата 15.03.2012 г. и копие от Сведение от И.Л.Н. с дата 16.03.2012 г.

Преди провеждане на откритото заседание, на което жалбата бе разгледана по нейната основателност, „БАКБ” АД депозира допълнителни доказателства, а именно писменни обяснения на трима от служителите си – А.Р.В.-К. на длъжност специалист клиенти и кредитна документация, К.Т.Л.-Х. на длъжност адвокат – юридически съветник и Т.Б.Ц. на длъжност ръководител на офис С.З.

Тримата служители на „БАКБ” АД заявяват, че както на тях, така и на всички останали колеги в офиса им е известен настоящия адреса на Ю.К. и И.Л.Н., тъй като това била нова покупка на жилище и първата споделяла с колегите си за строителството и обзавеждането на апартамента.

На следващо място и в трите обяснения се твърди, че г-н И.Л.Н. е известен на всички служители в офиса на банката, тъй като имал магазин за спортни стоки и често им предлагал дрехи и обувки.

КЗЛД приема, че жалбата е неоснователна поради следните съображения:

В жалбата си, господин И.Л.Н. сочи, че е клиент на „Б.А.К.Б.” АД от 2009 г., като физическо лице, представляващ ЕТ „И.Л.Н.” ЕТ, а така също и като пълномощник по сметките на Ю.К. и ЕТ „Е.92-М.И.”. От което следва извода, че е налице обработване на личните данни, свързани с г-н И.Л.Н., във връзка с изпълнение на задължения по договори сключени с банката, по които той е страна, по смисъла на чл.4, ал.3 от ЗЗЛД.

Господин И.Л.Н. изразява твърдения, че свързаните с него лични данни, а именно телефонен номер и адрес по местоживее, са били предоставени неправомерно и незаконосъобразно от служителката на „БАКБ” АД – М.П.-А., на И.И.А., но не ги подкрепя с доказателства.

От друга страна, в писменните си обяснения до „Б.А.К.Б.” АД, госпожа М.П.-А. твърди, че не е злоупотребила със служебното си положение и че в качеството си на служител, който по повод изпълнение на служебните си задължения има достъп до лични данни, не е нарушила изискванията на чл.2, ал.2 и ал.3 от ЗЗЛД. Госпожа М.П.-А. заявява, че разполага с телефонният номер на съпруга на Ю.П.К. от самата нея. Относно разполагането с адреса по местоживее на И.Л.Н. и Ю.П.К., госпожа И.И.А. твърди, че това обстоятелство й е станало известно, тъй като Ю.П.К., ежедневно информирала всички колеги от офиса за местонахождението на жилището и други подробности свързани с обзавеждането, поради обстоятелството, че това била нова покупка.

Твърденията на госпожа М.П.-А. са потвърдени и се подкрепят от служители на банката. „Б.А.К.Б.” АД кредитира твърденията на служителите си К.Л., А.В. и Т.Б.

От събраните по административната преписка липсват доказателства, които по безспорен начин да докажат, че е М.П.-А. се е сдобила с личните данни на И.Л.Н., именно от клиентското му

досие, намиращо се в „Б.А.К.Б.” АД.

На следващо място, следва да се вземе в предвид, че в жалбата си адресирана до ОІ РУ „Полиция” гр. С.З., г-н И.Л.Н. изразява твърдения за психически тормоз и заплашително поведение, от страна на г-н И.И.А. На господин И.И.А. е съставен протокол за полицейско предупреждение във връзка с разпоредбите на чл.56 от ЗМВР, относно отговорността по чл.144, ал.1 и 323 от НК. Господин И.Л.Н. е заявил писмено, че е удовлетворен от проверката на МВР и жалбата му е достигнала желания ефект.

Видно от сведенията дадени пред МВР от И.Л.Н., И.И.А. и М.П.-А., може да се приеме, че се касае за личностен конфликт между лицата.

Съгласно принципа на доказване, доказват се положителните юридически факти и доказателствената тежест е на страната, която ще се ползва от тях. В случая жалбоподателя твърди, че служителят на „Б.А.К.Б.” АД – М.П.-А., се е възползвала от служебното си положение и е взела негови лични данни от клиентското му досие, като същите е предоставила на съпруга си И.И.А., но не доказва това свое твърдение с доказателства.

Към момента на постановяване на решението, г-н И.Л.Н. не се е възползвал от възможността, да подкрепи жалбата си с доказателства, поради което същата се явява и недоказана.

Водима от горното и на основание чл.10, ал.1, т.7 и чл.38 от Закона за защита на личните данни, Комисията за защита на личните данни

РЕШИ:

Оставя без уважение жалба с рег. № 1747/14.03.2012 г., подадена от И.Л.Н. срещу „Б.А.К.Б.” АД.

Решението да се съобщи на страните в административното производство по реда на АПК.

Решението на Комисията може да се обжалва пред Административен съд – София град в 14-дневен срок от получаването му.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

Венета Шопова /п/

ЧЛЕНОВЕ:

Красимир Димитров /п/

Валентин Енев /п/

Мария Матева /п/

Веселин Целков /п/

РЕШЕНИЕ

№13

гр. София, 16.07.2012 г.

Комисията за защита на личните данни /КЗЛД/ в състав: Председател- Венета Шопова и членове: Валентин Енев и Веселин Целков на редовно заседание, проведено на 05.06.2012 г., на основание чл.10 ал.1 т.7 от Закона за защита на личните данни /ЗЗЛД/ и във връзка с изискването на чл.27, ал.2 от АПК към административните органи за проверка на предпоставките за допустимост на искането, разгледа по допустимост жалба с рег. № Ж13/02.04.2012 г. подадена от И.Т.Н. от гр. Б. срещу “БТК” АД.

На 02.04.2012г. в деловодството на КЗЛД е получена жалба, служебно препратена по компетентност от Комисията за защита на потребителите. В жалбата г-жа И.Т.Н. протестира срещу неправомерното обработване на личните й данни от “БТК” АД, като за целта излага следните факти:

На 26.01.2010 г. личните документи на жалбоподателката са откраднати, при което тя подава жалба до полицията, респ. и заявление за издаване на нова лична карта. Новата й лична карта е издадена на 03.02.2010 г. Междувременно личните данни на г-жа И.Т.Н. били използвани за установяване на договорни отношения с В., съответно на 06.08.2010 г. и 11.08.2010 г., макар че фигуриращите в договорите данни не съвпадат напълно с тези от настоящата, както и с тези от изгубената лична карта. В резултат на тези действия жалбоподателката започнала да получава фактури от мобилния

оператор с дължими суми, както и да бъде обезпокоявана от служители на фирми за събирания на вземания, които настоявали за изпълнение на възникналите задължения.

В жалбата си до КЗП лицето моли за препращане на оплакването ѝ до КЗЛД и следствените органи.

Към жалбата се прилагат 3 бр. фактури от В., напомнително писмо за дължими вземания, удостоверение от МВР за изгубени документи за самоличност, жалба на И.Т.Н. до мобилния оператор от 16.11.2010 г. и отговор от 26.11.2010 г. и писмо-отговор от 09.03.2012 г., с което “БТК” АД уведомяват, че регистрираните на нейно име сим-карти са отрегистрирани.

Жалбата се явява процесуално недопустима по следните съображения:

В чл.27, ал.2, т.6 от АПК законодателят обвързва преценката на допустимостта на искането с наличие на специални изисквания, установени със закон.

Законът за защита на личните данни урежда защитата на правата на физическите лица при обработването на личните им данни. Съгласно чл.1, ал.5 неговата приложимост за целите на отбраната, националната сигурност и обществен ред, както и за нуждите на наказателното производство е обусловено дотолкова, доколкото в специален закон не е предвидено друго. Тази разпоредба изключва приложението на закона по отношение на онези случаи, при които обработването на личните данни изпълнява фактически състав на инкриминирано деяние. В тези случаи специален закон се явява Наказателния кодекс, а реализирането на съответната наказателна отговорност се извършва по реда на Наказателно-процесуалния кодекс. Това следва и от разпоредба на чл.33, ал.1 от Закона за административните нарушения и наказания, съгласно която в случаите, когато за дадено деяние е възбудено наказателно преследване от органите на прокуратурата, административнонаказателно производство не се образува.

Съставянето и използването на неистински документ, както и удостоверяването на неверни обстоятелства в него съставляват документни престъпления по смисъла на чл.308 и сл. от НК. В случая се излагат данни за извършено престъпление, поради което наказателното преследване следва да се осъществи по реда на НПК от разследващите органи.

От друга страна, правомощие на Комисията по чл.10, ал.1, т.7 от ЗЗЛД е да разглежда жалби срещу актове и действия на администратори на лични данни, с които се нарушават правата на физическите лица по този закон, както и жалби на трети лица във връзка с правата им по този закон. Правото на всяко физическо лице да сезира КЗЛД за нарушаване на правата му по ЗЗЛД е едностранно субективно потестативно право, намерило израз в материалноправната разпоредба на чл.38, ал.1 от ЗЗЛД. В същата законодателят лимитира упражняването му в рамките на едногодишен срок от узнаване на нарушението, но не по-късно от пет години от извършването му. Изтичането му преклудира възможността на Комисията да се произнесе по искането, с което е сезирана. Видно от твърденията в жалбата, жалбоподателката е знаела за неправомерното обработване на личните ѝ данни към 16.11.2010 г., когато е подала жалба до В., от което следва, че установеният 1-годишен срок за сезиране на КЗЛД не е спазен.

С оглед гореизложеното и на основание чл.27, ал.2, т.6 от АПК във връзка с чл.1, ал.5 от ЗЗЛД и изискването на чл.38, ал.1 от ЗЗЛД, Комисията:

РЕШИ:

Прекратява административното производство по жалба с рег. № Ж13/02.04.2012 г. от И.Т.Н. срещу “БТК” АД.

Решението на Комисията може да се обжалва пред Административен съд- София град чрез КЗЛД в 14-дневен срок от получаването му.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

Венета Шопова /п/

ЧЛЕНОВЕ:

**Валентин Енев /п/
Веселин Целков /п/**

РЕШЕНИЕ
№ П1416
гр. София, 16.07.2012 г.

Комисията за защита на личните данни /КЗЛД/ в състав: Председател- Венета Шопова и членове: Валентин Енев и Веселин Целков на редовно заседание, проведено на 05.06.2012 г., на основание чл.10 ал.1 т.7 от Закона за защита на личните данни /ЗЗЛД/ и във връзка с изискването на чл.27, ал.2 от АПК към административните органи за проверка на предпоставките за допустимост на искането, разгледа по допустимост жалба с рег. № П1416/10.05.2012 г. от И.К.Н. срещу трето лице за злоупотреба с лични данни.

Жалбоподателят И.К.Н. сезира КЗЛД с жалба, в която излага предположения за неправомерно обработване на личните му данни от трето лице, като фактическата обстановка по случая е следната:

Жалбоподателят кандидатства за работа в чужбина посредством чуждестранни сайтове, предлагащи помощ за намиране на работа, в това число и Surgus job, където изпраща своето CV.

На 29.04.2012г. г-н И.К.Н. получава имейл с предложение за работа като барман от хотел Rathebone hotel в Лондон. Следвайки дадените в него указания, жалбоподателят изпраща на посочения имейл адрес легализираната си диплома за завършено средно образование, както и попълнен приложен въпросник. С оглед нуждата да изясни детайли относно предлаганата работа, И.К.Н. се опитва да се свърже с управата на хотела, като изпраща имейл, в отговор на който получава позвъняване от нигерийски номер, което събужда подозрения у лицето. Воден от съмнения относно самоличността на човека, с когото е разговарял, жалбоподателят се свързва с хотела посредством официалния интернет сайт. От проверката установява, че се касае за измама и действията на трети лица нямат нищо общо с хотела.

Към жалбата се прилагат разпечатки от водената кореспонденция между жалбоподателя и лицето, предлагащо работа в горепосочения хотел.

Жалбоподателят моли за съдействие за получаване на информация относно действията, които следва да предприеме по случая.

Жалбата се явява процесуално недопустима по следните съображения:

Закона за защита на личните данни е свързана със защита на физическите лица във връзка с обработването на техните лични данни от лица, имащи качество на администратори на лични данни по смисъла на легалната дефиниция на чл.3. Тоест, това изискване се явява абсолютна процесуална предпоставка, с оглед на която следва да се прецени допустимостта на жалбата. В конкретния случай, жалбата е насочена срещу неизвестно лице, за което не може по безспорен начин да се установи качество на администратор на лични данни по смисъла на закона, поради което комисията не може да упражни правата си по чл.10, ал.1 т.7 от ЗЗЛД, съгласно който Комисията разглежда жалби срещу актове и действия на администратори на лични данни, с които се нарушават правата на физическите лица по този закон, както и жалби на трети лица във връзка с правата им по този закон.

От изложените в жалбата факти не би могло дори да бъде установено географското ситуиране на лицето, срещу което се излагат претенции в жалбата, с оглед на което да се прецени доколко ЗЗЛД би бил приложим във връзка с разпоредбата на чл.1, ал.4 от ЗЗЛД.

В жалбата се излагат опасенията за евентуална злоупотреба с данни на жалбоподателя. Те са субективни и не могат да представляват правно релевантни факти, имащи отношение към неправомерното обработване на неговите лични данни, тъй като не може да се позове на безспорно установени факти.

С оглед гореизложеното, на основание чл.27, ал.2, т.6 от АПК поради липса на пасивна процесуална легитимация по смисъла на ЗЗЛД за администратор на лични данни, Комисията:

РЕШИ:

Прекратява административното производство по жалба с рег. № П1416/10.05.2012 г. от И.К.Н. срещу трето лице за злоупотреба с лични данни.

Решението на Комисията може да се обжалва пред Административен съд- София град чрез КЗЛД в 14-дневен срок от получаването му.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:**Венета Шопова /п/****ЧЛЕНОВЕ:****Валентин Енев /п/****Веселин Целков /п/****РЕШЕНИЕ****№ 1457****гр. София, 16.07.2012 г.**

Комисията за защита на личните данни /КЗЛД/ в състав: Председател- Венета Шопова и членове: Красимир Димитров и Валентин Енев на редовно заседание, проведено на 13.06.2012г., на основание чл.10 ал.1 т.7 от Закона за защита на личните данни /ЗЗЛД/ и във връзка с изискването на чл.27, ал.2 от АПК към административните органи за проверка на предпоставките за допустимост на искането, разгледа по допустимост жалба с рег. № 1457/02.03.2012 г. подадена от Д.Н. от гр. С. срещу “Б.“ АД.

На 02.03.2012г. в деловодството на КЗЛД постъпва жалба от Д.Н., служебно препратена от Комисията за защита на потребителите.

В жалбата си Д.Н. излага съмнения за злоупотреба с личната ѝ кореспонденция, като счита, че проблемът възниква по повод предоставен ѝ от страна на доставчика на интернет “Б.“ АД за ползване IP адрес от В., а тя самата живее в С. Според нея това излага на риск личната ѝ кореспонденция.

Начинът, по който е структурирано изложението на фактите не дава точна информация относно предмета на жалбата. Налице е излагане на факти без ясна конкретика относно твърдените нарушения.

Жалбата не е подписана.

С писмо изх. № 1457/12/16.03.2012 г. на жалбоподателката са дадени указания за депозиране на жалбата в писмен и подписан вид, както и да се опише точно и ясно нарушението- с кои лични данни и по какъв начин се оперира неправомерно, да се уточни момента, към който е узнала за твърдяното нарушение и да се предоставят доказателства в подкрепа на изложените твърдения.

Г-жа Д.Н. е уведомена, че в случай на неизпълнение на дадените указания в срок и неотстраняване нередовностите на жалбата, то административното производство по случая ще бъде прекратено.

Видно от обратната разписка лицето не е получило писмото с дадените указания и то е отвърнато с отметка “непотърсен“.

На основание чл.61, ал.3 от АПК, във връзка с чл.39, ал.3 от ПДКЗЛДНА, на 04.05.2012г. на сайта на Комисията е публикувано съобщение до Д.Н. относно дадените ѝ указания за отстраняване нередовността на жалбата. Съобщено е, че се предоставя 7-дневен срок за предприемане на действия в тази насока. Съобщението е свалено от сайта на 29.05.2012г. видно от справка с рег. № 112/04.05.2012 г. на дирекция “Информационни фондове и системи“ на КЗЛД.

Към момента жалбоподателката не е предприела действия по отстраняване нередовността на жалбата си, съгласно дадените ѝ указания в законоустановения 3-дневен срок.

В чл.29, ал.2 от АПК са определени законовите реквизити, които трябва да съдържа искането /жалбата/, а именно: пълното име на адресата, от който изхожда искането, естеството на искането, дата и подпис.

В чл.30 от ПДКЗЛДНА са определени реквизитите, които трябва да съдържа искането, с което се сезира Комисията.

Подадената жалба не е подписана.

С цел откриване на производство по разглеждане на жалбата, изразяващо се в извършване на проверка по случая и изискване на становище и доказателства от страна на ответната страна в административното производство, на основание чл.30, ал.1 от АПК е необходимо в тридневен срок от

получаване на съобщението, заинтересованата страна да потвърди жалбата си изпратена по електронен път като я подпише с електронен подпис или като депозира жалбата в писмен вид, подписана от нея и я съобрази с изискуемите се от закона реквизити.

Доказателствената тежест за изнесените в жалбата твърдения е на жалбоподателката, поради което следва да представи доказателства в подкрепа на твърденията си, както и да посочите с кои нейни лични данни е злоупотребено.

В този смисъл жалбоподателката е длъжна да окаже съдействие на административния орган с оглед защита на интересите си, което се явява нейно задължение по силата на разпоредбата на чл.36, ал.2 от АПК.

С оглед гореизложеното и **на основание чл.30, ал.1 от АПК и чл.30, ал.3 от ПДКЗЛДНА, Комисията**

РЕШИ:

Прекратява административното производство по жалба с рег. № 1457/02.03.2012 г. от Д.Н. срещу “Б.” АД.

Решението на Комисията може да се обжалва пред Административен съд- София град чрез КЗЛД в 14-дневен срок от получаването му.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

Венета Шопова /п/

ЧЛЕНОВЕ:

**Красимир Димитров /п/
Валентин Енев /п/**

РЕШЕНИЕ

№ 1611

гр. С., 16.07.2012 г.

Комисията за защита на личните данни /КЗЛД/ в състав: Председател- Венета Шопова и членове: Красимир Димитров и Валентин Енев на редовно заседание, проведено на 13.06.2012г., на основание чл.10 ал.1 т.7 от Закона за защита на личните данни /ЗЗЛД/ и във връзка с изискването на чл.27, ал.2 от АПК към административните органи за проверка на предпоставките за допустимост на искането, разгледа по допустимост жалба с рег. № 1611/12.03.2012 г. от Н.И.М. от гр. С. срещу Г.Ц., Ц.З. и Т.Д.

Жалбоподателката Н.И.М. сезира КЗЛД с жалба, в която твърди, че Г.Ц., Ц.З. и Т.Д. неправомерно обработва лични данни на сина й, като съгласно твърденията, фактическата обстановка по случая е следната:

На 27.05.2011г. въз основа на оплакване от ответните лица от дома на г-жа Н.И.М. е иззет лаптоп във връзка с отправено обвинение срещу сина на жалбоподателката Д.В. за осъществяване на нерегламентиран достъп и блокиране на потребителските профили на Г.Ц., Ц.З. и Т.Д. в социални мрежи Фейсбук и Скайп. След деветмесечно разследване на 23.02.2012г. СГП прекратява следствието поради липса на доказателства. От постановлението за прекратяване на производството жалбоподателката установява, че ответните лица разполагат с информация освен за трите имена на сина й, но и за единия му граждански номер. Изразява опасения, че данните могат да бъдат използване в бъдеще за други цели. В хода на разследването е установена, че информация за имената на сина й ответните лица са се сдобили чрез Фейсбук, както и за информация за IP адрес, който е на името на жалбоподателката и от който се твърдяло, че е осъществен нерегламентиран достъп до социалните мрежи и профили на ответните страни.

Жалбоподателката моли за съдействие относно изясняване за реда и начина, по който ответните лица са се сдобили с информация за трите имена и единен граждански номер на сина й, как са придобили информация за нейния IP адрес и по какъв начин той е свързан с името на сина й.

Към жалбата не се прилагат доказателства.

С решение от 04.04.2012г. (Протокол №17) Комисията решава да бъде изискана от СГП преписката по казуса.

С писмо изх. № П520/11.04.2012 г. от СГП е изискано да се предоставят материалите по преписката от извършената проверка съгласно твърденията в жалбата.

С писмо вх. № П1161/27.04.2012г. от страна на СГП се предоставят в оригинал материалите по пр.пр. 13825/2012г. по описа на СГП /досъдебно производство №5/2011г. по описа на ГД “БОП“-МВР/ с указание преписката да се върне след отпадане на необходимостта от ползването ѝ.

От предоставената преписка се установява, че на 05.01.2011г. е започнато досъдебно производство- №5/11г. по описа на ГДБОП- МВР, пр.пр. 13825/2012г. по описа на СГП, срещу Д.Г.В. за това, че за периода 23.08.2010- 02.09.2012г., гр. С., е осъществил достъп до компютърни данни в компютърна система (пощенски кутии в интернет сайт- www.abv.bg и потребителски профили в Skype и Facebook), без разрешението на Г.Ц., Ц.З. и Т.Д.- престъпление по чл.319а, ал.1 от НК.

Установено е, че Д.В. е адресно регистриран и живее с майка си Н.И.М., като ползва интернет с IP *****, като договорът е на името на майката. Справката за установяване на IP адреса е извършена от Интернет доставчика. С оглед нуждите на разследването е извършено претърсване и изземване на веществени доказателства в жилището, обитавано от посочените лица. Назначена е и техническа експертиза, от която е видно, че няма налични данни и записана информация, относно това дали от посочения IP адрес е осъществен достъп до електронните кутии на Г.Ц., Ц.З. и Т.Д.

В резултат на така установената фактическа и правна обстановка с постановление от 23.02.2012г. по пр.пр. № 13825/2012г. СГП прекратява досъдебното производство по случая.

Жалбата е нередовна и респ. процесуално недопустима, по следните съображения:

Правомощията на КЗЛД по чл.10, ал.1, т.7 от ЗЗЛД е да разглежда жалби срещу актове и действия на администратори на лични данни, с които се нарушават правата на физическите лица по този закон. Предмет на административното производство по разглеждане на жалби следва да бъдат искания, които да бъдат редовни и допустими, реквизитите за които са определени в ПДКЗЛДНА и АПК.

Така подадената жалба е недопустима, тъй като не изхожда от лицето, чийто права са засегнати. Една от предпоставките за допустимост на искането съгласно чл.27, ал.2, т.5 от АПК е наличие на правен интерес на заявителя, който в конкретния случай не се доказва по безспорен начин с оглед на факта, че не се уточнява възрастта на лицето, чийто засегнати права се претендират в жалбата.

В чл.27, ал.2, т.5 от АПК законодателят обвързва преценката на допустимостта на искането наличие на правен интерес на заявителя, привлечените и встъпилите граждани и организации. В случая видно от гореизложената установена фактическа обстановка по случая, правният интерес за жалбоподателя не е удостоверен по надлежния ред.

От друга страна, приложимостта на Закона за защита на личните данни е свързана със защита на физическите лица във връзка с обработването на техните лични данни от лица, имащи качество на администратори на лични данни по смисъла на легалната дефиниция на чл.3. Тоест, това изискване се явява абсолютна процесуална предпоставка, с оглед на която следва да се прецени допустимостта на жалбата.

В конкретния случай, жалбата е насочена срещу неизвестно лице, за което не може по безспорен начин да се установи качество на администратор на лични данни по смисъла на закона, поради което комисията не може да упражни правата си по чл.10, ал.1 т.7 от ЗЗЛД, съгласно който Комисията разглежда жалби срещу актове и действия на администратори на лични данни, с които се нарушават правата на физическите лица по този закон, както и жалби на трети лица във връзка с правата им по този закон.

Изложените в жалбата претенции и искания на жалбоподателката за извършване на разследващи действия с оглед установяване самоличността на трети лица са в компетентността на разследващите органи и лицето би могло да упражни правото си на достъп до материалите по преписката, където би могла да се запознае със събраната по случая информация.

С оглед гореизложеното, на основание чл.1, ал.9 от ЗЗЛД и чл.27, ал.2, т.5 и т.6 от АПК поради липса на пасивна процесуална легитимация по смисъла на ЗЗЛД за администратор на лични данни и поради липса на правен интерес, Комисията

РЕШИ:

Прекратява административното производство по жалба с рег. № 2829/22.06.2011 г. от от Н.И.М. от гр. С. срещу Г.Ц., Ц.З. и Т.Д.

Решението на Комисията може да се обжалва пред Административен съд- С. град чрез КЗЛД в 14-дневен срок от получаването му.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

Венета Шопова /п/

ЧЛЕНОВЕ:

Красимир Димитров /п/

Валентин Енев /п/

РЕШЕНИЕ

№ 6249

гр. София, 16.07.2012 г.

Комисията за защита на личните данни /КЗЛД/ в състав: Председател- Венета Шопова и членове: Красимир Димитров и Валентин Енев на редовно заседание, проведено на 13.06.2012г., на основание чл.10 ал.1 т.7 от Закона за защита на личните данни /ЗЗЛД/ и във връзка с изискването на чл.27, ал.2 от АПК към административните органи за проверка на предпоставките за допустимост на искането, разгледа по допустимост жалба с рег. № 6249/03.01.2012 г. подадена от Т.Б. срещу "Л.И." АД.

На 03.01.2012г. в деловодството на КЗЛД постъпва жалба, служебно препратена от Комисията за защита на потребителите.

Начинът, по който е структурирано изложението на фактите не дава точна информация относно предмета на жалбата. Налице е хаотично излагане на факти без ясна конкретика относно твърдените нарушения.

Жалбата не е подписана, не се сочат доказателства.

С писмо изх. № 6249/11/31.01.2012 г. на жалбоподателката са дадени указания за депозиране на жалбата в писмен и подписан вид, както и да се посочи и конкретизира лицето срещу което е насочена, да се опише точно и ясно нарушението- с кои лични данни и по какъв начин се оперира неправомерно, да се предоставят доказателства в подкрепа на изложените твърдения.

Г-жа Т.Б. е уведомена, че в случай на неизпълнение на дадените указания в срок и неотстраняване нередовностите на жалбата, то административното производство по случая ще бъде прекратено.

Видно от обратната разписка лицето е получило писмото с дадените указания на 01.02.2012г.

Към момента на постановяване на настоящото решение жалбоподателката не е предприела действия по отстраняване нередовността на жалбата си, съгласно дадените й указания в законоустановения 3-дневен срок.

В чл.29, ал.2 от АПК са определени законовите реквизити, които трябва да съдържа искането /жалбата/, а именно: пълното име на адресата, от който изхожда искането, естеството на искането, дата и подпис.

В чл.30 от ПДКЗЛДНА са определени реквизитите, които трябва да съдържа искането, с което се сезира Комисията.

Подадената жалба не е подписана.

С цел откриване на производство по разглеждане на жалбата, изразяващо се в извършване на проверка по случая и изискване на становище и доказателства от страна на ответната страна в административното производство, на основание чл.30, ал.1 от АПК е необходимо в тридневен срок от получаване на съобщението, заинтересованата страна да потвърди жалбата си изпратена по електронен път като я подпише с електронен подпис или като депозира жалбата в писмен вид, подписана от нея и я съобрази с изискуемите се от закона реквизити.

Предпоставка за образуване на административно производство е наличието на ответна по спора страна, която в конкретния случай следва да има качеството на администратор на лични данни. В жалбата липсва подобна информация. Доказателствената тежест за изнесените в жалбата твърдения

е на жалбоподателката, поради което следва да представи доказателства в подкрепа на твърденията си, както и да посочите с кои нейни лични данни е злоупотребено.

В този смисъл жалбоподателката е длъжна да окаже съдействие на административния орган с оглед защита на интересите си, което се явява нейно задължение по силата на разпоредбата на чл.36, ал.2 от АПК.

Видно от приложените към преписката документи, Т.Б. е уведомена на 01.02.2012г., че в случай на неизпълнение на дадените ѝ указания за отстраняване на нередовностите на жалбата в 3- дневен срок административното производство ще бъде прекратено.

С оглед гореизложеното и на основание чл.30, ал.1 от АПК и чл.30, ал.3 от ПДКЗЛДНА, Комисията

РЕШИ:

Прекратява административното производство по жалба с рег. № 6249/03.01.2012 г. от Т.Б. срещу “Л.И.” АД.

Решението на Комисията може да се обжалва пред Административен съд- София град чрез КЗЛД в 14-дневен срок от получаването му.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

Венета Шопова /п/

ЧЛЕНОВЕ:

**Красимир Димитров /п/
Валентин Енев /п/**

РЕШЕНИЕ

№ Ж 32/2012г.

София, 18.07.2012г.

Комисията за защита на личните данни (КЗЛД) в състав: Председател Венета Шопова и членове: Валентин Енев и Веселин Целков на открито заседание, проведено на 09.05.2012г., на основание чл.10, ал.1, т.7 от Закона за защита на личните данни (ЗЗЛД) разгледа по същество жалба с рег. № Ж 32/23.01.2012г., подадена от П.И.И. срещу Комисия по професионална етика към Районна колегия на Б.Л.С. – гр. В. (КПЕ към РК на БЛС – гр. В.).

Административното производство е по реда на чл.38 от Закона за защита на личните данни.

П.И.И. сезира КЗЛД с жалба, в която изразява твърдения за извършено от страна на КПЕ към РК на БЛС – гр. В. неправомерно и незаконосъобразно обработване на свързаните с него чувствителни лични данни.

Жалбоподателят твърди, че от отговор с изх. № 548/27.09.2011г. на КПЕ към РК на БЛС – гр. В. по подадена от него жалба с вх. № 49/19.01.2011г., срещу д-р В.М. за нарушение на Кодекса на професионалната етика узнава, че негови чувствителни данни са били обработени без неговото изрично съгласие. Обработването се състои в това, че КПЕ към РК на БЛС – гр. В. на свое заседание, на което е била разгледана жалбата на г-н П.И.И. срещу д-р В.М., е разгледала и Експертно решение № 3841/2007г., съдържащо свързани с него лични чувствителни данни, респективно е запознала с тях неопределен брой лица.

На следващо място г-н П.И.И. счита, че личните му чувствителни данни са били обработени неправомерно от КПЕ към РК на БЛС – гр. В. и по отношение на изисканото от Обща ТЕЛК – гр. Р. – Експертно решение № 3841/2007г., без неговото изрично съгласие.

П.И.И. обжалва и мълчалив отказ - неотговарянето в срок на КПЕ към РК на БЛС – гр. В., относно подаденото от него заявление по чл.29 и чл.30 от Закона за защита на личните данни. Жалбоподателят твърди, че заявлението е постъпило на 22.11.2011г., а отговорът от КПЕ към РК на БЛС – гр. В. е изпратен на 12.12.2011г.

Г-н П.И.И. счита, че личните му чувствителни данни са обработени неправомерно и нецелесъобразно.

П.И.И. иска от Комисията да бъде извършена проверка и в случай, че бъде установено

нарушение на ЗЗЛД да бъде наложена санкция на правонарушителя.

Към жалбата са приложени следните доказателства: копие от писмо изх. № 548/27.09.2011г. на КПЕ към РК на БЛС – гр. В. и копие от заявление по чл.29. и чл.30 от ЗЗЛД с дата 21.11.2011г., в едно с копие от обратна разписка с дата на получаване 22.11.2012г.

Жалбата, подадена от П.И.И. е съобразена с изискванията на Правилника за дейността на Комисията за защита на личните данни и на нейната администрация (ПДКЗЛДНА) и съдържа необходимите нормативно определени реквизити. Комисията е сезирана от физическо лице, при наличието на правен интерес. В жалбата е посочена точната дата на твърдяното нарушение, от което следва извода, че е подадена в срока по чл.38, ал.1 от ЗЗЛД.

Съгласно чл.10, ал.1, т.7 във връзка с чл.38 от Закона за защита на личните данни, КЗЛД разглежда жалби срещу актове и действия на администраторите на лични данни, с които се нарушават правата на физическите лица по този закон, както и жалби на трети лица във връзка с правата им по този закон. Със Закона за защита на личните данни се урежда защитата на физическите лица при обработване на личните им данни, от администраторите на лични данни дефинирани в чл.3 от закона. Наличието на администратор на лични данни е абсолютна процесуална предпоставка за допустимостта на жалбата.

Администратор на лични данни, по смисъла на чл.3, ал.1 от ЗЗЛД в разглеждания случай е Районната колегия на Б.Л.С. – гр. В., а обработващ лични данни Комисия по професионална етика към Районна колегия на Б.Л.С. – гр. В.

Администраторът на лични данни е изпълнил задължението си по чл.17 от ЗЗЛД и е регистриран в регистъра на администраторите на лични данни, поддържан от Комисията, под Идент. № 145083.

Обработването на лични данни от страна на администратора на лични данни, съгласно чл.2, ал.1, т.1 от ЗЗЛД, следва да бъде законосъобразно и добросъвестно. В чл.4, ал.1 от ЗЗЛД са определени условията, при наличието, на които е допустимо обработването на лични данни. Едно от тези условия е изрично съгласие на физическото лице, за което се отнасят данните.

Жалбата съдържа твърдения за злоупотреба с личните чувствителни данни на г-н П.И.И., изразяваща се в неправомерното изискване от Обща ТЕЛК – гр. Р. на Експертно решение № 3841/2007г., разглеждане на същото, на заседание на КПЕ към РК на БЛС – В., а така също и изпращането му като доказателство към административната преписка на КЗЛД. На следващо място се изразява и твърдение, че е налице нарушение по отношение на предоставения достъп до лични данни, а именно предоставянето на същия след законоустановения срок.

Следователно жалбата е от компетентността на КЗЛД.

На редовно заседание проведено на 28.03.2012г. Комисията е взела решение, с което е обявила жалба с рег. № Ж-32/08/ от 23.01.2012г., подадена от П.И.И. срещу Комисия по професионална етика към Районна колегия на Б.Л.С. – гр. В. за процесуално допустима и я насрочва за разглеждане по същество в открито заседание.

След допълнително направен детайлен анализ на учредителните документи, уреждащи дейността на Б.Л.С., Районната колегия на Б.Л.С. – гр. В. и Комисията по професионална етика към РК на БЛС – гр. В., с оглед постановяване на стабилен административен акт, е установено следното:

Съгласно Закона за съсловните организации на лекарите и на лекарите по дентална медицина Комисията по професионална етика на районната колегия на БЛС, съответно на БЗС, се състои от председател и членове. Броят на членовете се определя с уставите на организациите. КПЕ се ръководи в работата си от устава на районната колегия, от правилника за дейността и от кодекс на професионалната етика на БЛС, съответно на БЗС.

Според чл.22, т.4 от Устава на Б.Л.С., КПЕ е орган на районната колегия на БЛС.

От своя страна в Устава на Районната колегия на Б.Л.С. – В., КПЕ е разписана като орган на РК на БЛС – В.. КПЕ към РК на БЛС – В. се състои от председател и четирима членове на основание Решение на XXXII Национален събор на БЛС. Броят на членовете се определя и променя от Общото събрание.

С оглед на така изложеното и във връзка със служебното начало, залегнало в административния процес, Комисията служебно конституира страните в административното производство, както следва:

жалбоподател - П.И.И., ответна страна – Районна колегия на Б.Л.С. – гр. В. и заинтересована страна-Комисия по професионална етика към Районна колегия на Б.Л.С. – гр. В. Административният орган намира, че КПЕ към РК на БЛС – гр. В. не е администратор на лични данни, тъй като съгласно Устава на Б.Л.С., той е орган към РК на БЛС – гр. В., от което следва, че не е налице самостоятелна правосубектност. Администратор на лични данни е РК на БЛС – гр. В., поради което именно тя е конституирана като ответна страна в производството.

С оглед на така изложеното, на открито заседание, проведено на 18.04.2012г., КЗЛД взе Решение, с което конституира като страна в административното производство Районна колегия на Б.Л.С. – гр. В., от която е изискано представяне на становище и относими към жалбата доказателства.

В условията на залегалото в административния процес служебно начало и задължението на административния орган за служебно събиране на доказателства, с писмо изх. № Ж-32/08/ от 06.02.2012г. на Председателя на КЗЛД е изискано изразяването на писмено становище с представяне на относимите по случая доказателства от КПЕ към РК на БЛС – гр. В.

На 16.02.2012г. е постъпило становище с доказателства към него от КПЕ към РК на БЛС – гр. В. В същото д-р Н.Ц., в качеството си на председател на КПЕ към РК на БЛС – гр. В. сочи, че личните чувствителни данни на жалбоподателя са били обработени по повод подадена от него жалба с вх. № 049/19.01.2011г., срещу д-р В.М.

Д-р Н.Ц. пояснява, че жалбата на г-н П.И.И. е била разгледана в КПЕ към РК на БЛС – гр. В. от нейният състав, който се състои от петима членове на Българския лекарски съюз, правоспособни лекари по силата на Закона за съсловните организации на лекарите и на лекарите по дентална медицина (ЗСОЛЛДМ).

В изразеното становище са посочени и документите, в които се съдържат лични данни на г-н П.И.И., а именно: - Становище на Служба по трудова медицина от 16.01.2007г.; - Заповед за уволнение № 5 от 23.01.2007г. на ВСУ "Ч.Х." и Решение № 3221 от 01.11.2007г. на Варненски районен съд. С цел да бъде получена по-пълна информация по жалбата и поставените в нея морално-етични въпроси, Комисията е изисквала по служебен път становища от: д-р В.М., в качеството ѝ на засегната страна и представител на СТМ; Председателя на Обща ТЕЛК I – ви състав гр. Р.; ИА Главна Инспекция по Труда, Дирекция "ИТ – гр. В." и директора на НЕЛК София.

Д-р Н.Ц. счита, че КПЕ към РК на БЛС – гр. В. не е нарушила разпоредбите на ЗЗЛД, като събирането на тази информация е била с цел да се направи извод дали има нарушение на морално-етичните норми, без да е предоставяла или изисквала повече лични данни от предоставените в жалбата на г-н П.И.И.

Към становището са приложени заверени копия от следните доказателства: жалба от П.И.И. до КПЕ към РК на БЛС – гр. В. с вх. № 49/19.01.2011г. – 2 стр.; Решение № 3221 от 01.11.2007г. на Районен съд - гр. В. – 5 стр.; Становище на Служба по трудова медицина от 16.01.2007г.; Заповед № 5 от 23.01.2007г. на ВСУ "Ч.Х."; отговор (становище) от д-р В.Ф.М. с вх. № 326/12.05.2011г. – 2 стр.; писмо изх. № 246 от 19.04.2011г. до Директора на дирекция "Инспекция по труда" – гр. В., за изразяване на становище; писмо (становище) с вх. № 301/29.04.2011г. от Министерство на труда и социалната политика; писмо изх. № 193/29.03.2011г. до Председателя на I – ви състав на ТЕЛК при МБАЛ – Р. АД и Председателя на II – ри състав на ТЕЛК при МБАЛ – Р. АД; писмо вх. № 243/06.04.2011г. от Председателя на Обща ТЕЛК I – ви състав; Експертно Решение № 3841/23.10.2007г. на МБАЛ – Р. АД; Констатация от медицинските изследвания, представените документи и мотиви за ЕР; писмо изх. № 392/03.06.2011г. до Председателя на НЕЛК – гр. София, относно изразяване на становище; писмо (отговор) вх. № 449/20.06.2011г. от Председателя на НЕЛК – гр. София; писмо изх. № 548/27.09.2001г. до П.И.И.; писмо (заявление) вх. № 755/22.11.2011г. до КПЕ към РК на БЛС – гр. В. – 2 стр.; писмо (отговор на заявлението) изх. № 620/12.12.2011г. до П.И.И. – 2 стр.; писмо вх. № 807/20.12.2011г. до КПЕ към РК на БЛС – гр. В. – 2 стр.; писмо вх. № Т- 8/ 22.01.2012г. до КПЕ към РК на БЛС – гр. В. – 2 стр. и писмо изх. № 102/13.03.2008г. до П.И.И.

С писмо изх. № Ж-32/08/ от 29.02.2012г. на Председателя на КЗЛД е изискано от г-н П.И.И. да уточни жалбата си относно частта, касаеща заявлението по чл.29 от ЗЗЛД, а така също е било изпратено и постъпилото становище в едно с доказателствата към него от КПЕ към РК на БЛС –

гр. В., за запознаване и изразяване на мнение.

На 08.03.2012г. е постъпило уточняващо писмо от г-н П.И.И., в което той пояснява, че сезира Комисията за следните нарушения на негови права по ЗЗЛД:

1. Нарушения по чл.5, ал.1, т.3 от ЗЗЛД: - обработване на лични чувствителни данни от КПЕ към РК на БЛС – гр. В., по повод подадена негова жалба за нарушение на Кодекса на професионалната етика от д-р В.М. / без негово изрично съгласие/; обработване на личните му чувствителни данни, относно изисканото ТЕЛК Решение от I – ви състав на ТЕЛК, от страна на РК на БЛС – гр. В. /без негово изрично съгласие/; обработването на личните му чувствителни данни, относно предоставянето на същите на КЗЛД, от страна на РК на БЛС – гр. В. / без негово изрично съгласие/.

2. Нарушения по чл.26, ал.1 и чл.32, ал.1 от ЗЗЛД, включително неотговаряне в срок на заявлението по чл.29 и чл.30 от ЗЗЛД.

С вх. № С70/18.04.2012г., преди провеждането на откритото заседание на 18.04.2012г., Комисия по професионална етика към Районна колегия на Б.Л.С. – гр. В. депозира свое второ становище, относно жалбата на г-н П.И.И. В същото се сочи, че жалбата следва да не бъде разглеждана по същество поради нейната недопустимост. Основанията за това са, че жалбата не е насочена срещу правен субект, който има качество на администратор на лични данни, а също така и на обработващ лични данни. На следващо място КПЕ към РК на БЛС – В. заявява, че обработването на свързаните с г-н П.И.И. лични данни е извършено в условията на допустимост визирани в чл.4 от ЗЗЛД – налице е съгласие на физическото лице и обработването е било необходимо за упражняване на правомощия, предоставени със закон на администратора или на трето лице, на което се разкриват данните.

Комисия по професионална етика към Районна колегия на Б.Л.С. – гр. В. счита, че личните данни на жалбоподателя са обработени, съобразно принципите залегнали в чл.2, ал.2 от ЗЗЛД, за точно определени цели, при наличието на условия за допустимост на обработването. А така също, че личните данни са събрани за точно определена, законово установена цел и са обработени съобразно нея, ненадхвърляйки целта на обработване.

Комисия по професионална етика към Районна колегия на Б.Л.С. – гр. В. иска от Комисията да постанови решение, с което да отхвърли жалба с рег. № Ж-32/08/ от 23.01.2012г., подадена от П.И.И., като недопустима, незаконосъобразна и неоснователна.

На 27.04.2012г. в изпълнение на указанията на Комисията, Районна колегия на Б.Л.С. – гр. В. депозира своето писмено становище в срок. В същото се сочи, че РК на БЛС – гр. В. подкрепя депозираното от председателя на КПЕ към РК на БЛС – В. становище. Като относно изисканото Експертно Решение № 3841/2007г. на ТЕЛК – гр. Р., Регионалната Колегия добавя, че същото е било необходимо и е използвано, единствено за изясняване на обстоятелствата, посочени в жалбите на г-н П.И.И. до КПЕ към РК на БЛС – В.

За откритото заседание на КЗЛД, страните са редовно уведомени.

С оглед събраните по административната преписка доказателства, Комисията приема жалба с рег. № Ж 32/23.01.2012г., подадена от П.И.И. срещу Комисия по професионална етика към Районна колегия на Б.Л.С. – гр. В. за неоснователна.

Жалбата, в частта, в която г-н П.И.И. обжалва мълчалив отказ, неотговарянето в срок на КПЕ към РК на БЛС – гр. В., на подаденото от него заявление по чл.29 и чл.30 от Закона за защита на личните данни, е неоснователна поради следните съображения:

Към момента на постановяване на настоящото решение се установява, че КПЕ към РК на БЛС – гр. В. е изпълнила задължението си да предостави достъп до личните данни на П.И.И., видно от писмо № 620/12.12.2011г. Действително осигуреният достъп до лични данни, е предоставен след установеният в чл.32, ал.1 от ЗЗЛД срок, но по административната преписка липсват доказателства, от които да се установи по безспорен начин, че администраторът на лични данни се е възползвал от дадената му правна възможност да удължи срока, за което надлежно да е уведомил заявителя. При вземане на настоящото решение, Комисията е взела в предвид, че за жалбоподателя не са настъпили вредоносни последици от тази забава.

На следващо място, Комисията приема, че към момента на подаване на жалбата от г-н П.И.И., в частта, в която обжалва мълчалив отказ от достъп до лични данни, за него липсва правен интерес.

Този извод следва от факта, че в един предходен момент, преди сезирането, заявлението му за достъп до лични данни е било удовлетворено.

Не е спорно, не са наведени твърдения от жалбоподателя, а така също и не е установено по административната преписка, да е налице разминаване на това, което е поискано със заявлението, както и обема от информация с това, което е предоставено от администратора на лични данни.

Следва да се отбележи и обстоятелството, че при обжалването на мълчалив отказ на достъп до лични данни е приложим определеният в чл.84, ал.2 от АПК, преклузивен срок. Срокът за произнасяне по заявлението за достъп до лични данни, е изтекъл на 06.12.2012г. и на 07.12.2012г. е бил налице вече мълчалив отказ. Срокът за обжалването на мълчалив отказ е едномесечен и започва да тече от изтичането на срока, в който е следвало да е налице произнасяне.

Във връзка с изложеното, следва да се приеме, че срокът за оспорването на мълчаливият отказ от господин П.И.И. е изтекъл на 07.01.2012г., а той е подал жалбата си пред КЗЛД на 23.01.2012г. Определеният в чл.38, ал.1 от ЗЗЛД срок, в който може да бъде сезирана Комисията е общ и той не се отнася за оспорването на мълчалив отказ, за достъп до лични данни. В АПК, по който ред се развиват административните производства, образувани пред КЗЛД, има определен срок за оспорването на такива актове, които в случая е приложим.

В конкретния случай, към момента не е налице мълчалив отказ, предвид писмо изх. № 620/12.12.2011г. на КПЕ към РК на БЛС – гр. В.

Относно частта на жалбата, в която г-н П.И.И. обжалва отговор с изх. № 620/12.12.2011г. на КПЕ към РК на БЛС – гр. В., доколкото в същия не са му били съобщени лицата, на които са предоставени свързаните с него лични чувствителни данни, жалбата е неоснователна поради следните съображения:

Видно от отговор с изх. № 620/12.12.2011г. на КПЕ към РК на БЛС – гр. В., г-н П.И.И. е уведомен, че неговите лични чувствителни данни са разгледани на заседание на КПЕ към РК на БЛС – гр. В. Председателя и членовете на към КПЕ към РК на БЛС – гр. В. не са изброени поименно, но същите са обществено оповестени и известни. На електронната страница на РК на БЛС – гр. В., която е общодостъпна, се вижда състава на КПЕ към РК на БЛС – гр. В. и при желание, всяко лице може да се запознае с него.

Едновременно с това, законодателят е предвидил възможността, администратора на лични данни да предостави информация и за категорията получатели. В конкретния случай, чрез посочване на помощния орган КПЕ, администраторът е определил и категорията лица, разгледали документа, съдържащ чувствителни лични данни на жалбоподателя.

Относно частта на жалбата, в която г-н П.И.И., излага твърдения за неправомерно обработване на свързаните с него чувствителни лични данни, съдържащи се в ТЕЛК Решение, разглеждано на заседание на КПЕ към РК на БЛС – гр. В., жалбата е неоснователна поради следните съображения:

Съгласно чл.31, ал.3, т.2 от Устава на Б.Л.С. и чл.28, ал.3, т.1 от Закона за съсловните организации на лекарите и на лекарите по дентална медицина, едно от правомощията на Комисията по професионална етика е да разглежда жалби по въпроси, посочени в т.1, а именно касаещи спазването на професионално – медицинските, морало – етичните и деонтологичните въпроси свързани с упражняването на професията. Във връзка с това правомощие, е сезирана и КПЕ към РК на БЛС – гр. В. от г-н П.И.И., с жалба вх. № 49 от 19.01.2011г. В конкретния случай обработването е било необходимо за упражняване на правомощия, предоставени със закон, респективно налице е едно от условията за допустимост визиращи в чл.4 от ЗЗЛД.

Видно от представени доказателства към писменото становище депозирано от КПЕ към РК на БЛС – гр. В., г-н П.И.И. е приложил към жалбата си и Решение № 3221 от 01.11.2007г. на Варненски Районен съд, в което детайлно е цитирано Експертно Решение № 3841/2007г. на ТЕЛК – гр. Р., в проценти и противопоставяния за условия на труд. В този смисъл, може да се приеме, че той сам е предоставил личните си чувствителни данни КПЕ към РК на БЛС – гр. В.

Относно частта на жалбата, в която г-н П.И.И., излага твърдения за неправомерно обработване на свързаните с него чувствителни лични данни, изразяващо се в изисканото от страна на КПЕ към РК на БЛС – гр. В. от Обща ТЕЛК – гр. Р. – Експертно Решение № 3841/2007г., жалбата е неоснователна поради следното съображение:

Подадената от г-н П.И.И. жалба до КПЕ към РК на БЛС – гр. В., срещу д-р В.М. е по повод издадено от същата Становище за трудоустрояването му, в качеството ѝ на медицински управител на Служба по трудова медицина “М.В.” ООД. В тази връзка, Експертно Решение № 3841/2007г. на ТЕЛК – гр. Р., се явява относимо към предмета на жалбата доказателство.

Само по себе си това доказателство представлява процесуален юридически факт и е от съществено значение за дадения спор.

Относно частта на жалбата, в която г-н П.И.И. счита, че личните чувствителни данни са предоставени на Комисия за защита на личните данни, неправомерно от КПЕ към РК на БЛС – гр. В., жалбата е неоснователна поради следното съображение:

В условията на залегалото в административния процес служебно начало и задължението на административния орган за служебно събиране на доказателства с писмо изх. № Ж- 32/-8/ от 06. 02. 2012г. на Председателя на КЗЛД е изискано изразяването на писмено становище с представяне на относими по случая доказателства от КПЕ към РК на БЛС – гр. В.

Съгласно чл.22, ал.5 от Закона за защита на личните данни всички лица, които обработват лични данни са длъжни да указват съдействие на Комисията при упражняване на правомощията ѝ. Във връзка с което и КПЕ към РК на БЛС – гр. В. е представила Експертно Решение № 3841/2007г. на ТЕЛК – гр. Р., като относимо към жалбата доказателство.

Водима от горното и на основание чл.10, ал.1, т.7 и чл.38 от Закона за защита на личните данни, Комисията за защита на личните данни,

РЕШИ:

Остава без уважение в цялост жалба с рег. № Ж 32/23.01.2012г., подадена от П.И.И. срещу Районна колегия на Б.Л.С. – гр. В.

Решението да се съобщи на страните в административното производство по реда на АПК.

Решението на Комисията може да се обжалва пред Административен съд – София град в 14-дневен срок от получаването му.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

Венета Шопова /п/

ЧЛЕНОВЕ:

Валентин Енев /п/

Веселин Целков /п/

РЕШЕНИЕ

№ 280/2012 г.

София, 19.07.2012г.

Комисията за защита на личните данни /КЗЛД/ в състав: Председател: Венета Шопова и членове: Валентин Енев и Веселин Целков на открито заседание, проведено на 05.06.2012 г., на основание чл.10, ал.1, т.7 от Закона за защита на личните данни /ЗЗЛД/, разгледа по същество жалба с рег. № 280/20.01.2012г., подадена от З.К.Р. срещу „К.Б.М.” ЕАД.

Административното производство е по реда на чл.38 от Закона за защита на личните данни.

В чл.30, ал.1 от ПДКЗЛДНА са определени реквизитите, които трябва да съдържа жалбата, с която физическите лица сезират Комисията за нарушения на техните права по ЗЗЛД. Жалбата отговаря на нормативно установените изисквания, поради което се явява редовна. С решение на КЗЛД, взето на закрито заседание, проведено на 25.04.2012г., жалбата е обявена за допустима, като ответна страна в административното производство е конституирана „К.Б.М.” ЕАД.

В Комисия за защита на личните данни е постъпила жалба от З.К.Р., която е адресирана до Комисия за регулиране на съобщенията с копие до Комисия за защита на потребителите, Омбудсмана на Република България, Комисия за защита на личните данни и Директора на СДВР. В жалбата си господин З.К.Р. твърди, че е сключил на 21.12.2011г., договор с мобилният оператор за предоставянето на мобилни услуги и по силата на сключеният договор му е предоставен мобилен апарат на преференциална цена от 6 лв. Реалната цена на телефонният апарат е 129 лв. На 28.12.2011г.

жалбоподателят е депозирал искане, с което е изразил желанието си за прекратяването действието на договора, като е посочил че желае да върне закупеният апарат или да заплати реалната му цена. „К.Б.М.” ЕАД е отказало да се прекрати договора, като основание е посочило, че за заплащането на реалната цена на телефона или връщането му, следва жалбоподателят да предостави касовата бележка, с която го е закупил на преференциалната цена. З.К.Р. твърди в жалбата си, че спрямо него е упражнено изнудване от страна на мобилния оператор и че са му нарушени правата на потребител. Жалбоподателят иска от Комисия за защита на личните данни да извърши проверка по отношение на това, дали мобилният оператор законосъобразно обработва свързаните с него лични данни, както и дали е законосъобразно разкриването им на трети лица, за което действие той не е давал съгласието си.

Към жалбата като доказателства са приложени: копие от договор за предоставяне на мобилни услуги, гаранционна карта, жалба до мобилния оператор от 28.12.2011г. и Общи условия на промоция Welcome Guarantee.

В условията на залегналото в административния процес служебно начало и задължението на административния орган за служебно събиране на доказателства е изискано изразяване на писмено становище с представяне на относимите по случая доказателства от „К.Б.М.” ЕАД.

На 22.02.2012г. е депозирано в деловодството на Комисията писмено становище от ответната страна в производството. Мобилният оператор сочи в него, че между дружеството и жалбоподателят има сключен договор за предоставянето на мобилни услуги при условията на промоцията Welcome Guarantee. Промоцията дава право на потребителя да се откаже от предоставяните му услуги и сключеният договор, без да дължи неустойка за това както и правото на възстановяване на заплатения месечен абонамент. За да се възползва от това право, абонатът трябва да подаде заявление за отказването на услугата по образец в срок не по-късно от 30 дни от датата на сключването на договора за съответната услуга, както и да приложи съответен документ, удостоверяващ закупуването на устройството, ако е предоставено такова. Заявлението се подава само в търговския обект, в който е подписан абонаментния договор за услугата. При прекратяването на договор, потребителят трябва да заплати разликата между стандартната продажна цена на устройството и заплатената от него цена при предоставянето му от мобилния оператор.

Мобилният оператор заявява, че е постъпило от страна на жалбоподателя на 16.06.2012г. заявление за отказването му от услугата. Направено е изключение от правилата и без да представи касовата бележка за закупения от него мобилен телефон е удовлетворено желанието му, договорът е прекратен и сим картата е изключена след заплащането на разликата за телефонният апарат.

Към становището като доказателства са представени: пълномощно, договор за мобилни услуги от 21.12.2011г., общи условия на Промоцията Welcome Guarantee и заявление за отказване от услуги от 16.02.2012г.

На 14.03.2012г. в допълнение „К.Б.М.” ЕАД уточняват, че е обработило свързаните със З.К.Р. лични данни в съответствие със законодателството, като данните не са предоставяни на трети лица. Соци се, че спорът между жалбоподателя и мобилния оператор е разрешен и е удовлетворено желанието на клиента.

С писмо изх.№280/23.03.2012г. на председателя на КЗЛД е предоставено на господин З.К.Р., становището на мобилният оператор за запознаване и изразяване на мнение по него. С писмото е изискано уточняване на жалбата, като се посочи в какво точно се състои твърдяното нарушение на правата му и дали я поддържа с оглед твърденията, че възникналият спор между тях е разрешен.

В указаният срок, жалбоподателят не прави уточнения по жалбата си и не представя нови доказателства.

Жалбата е процесуално допустима, поради следните съображения:

В чл.38, ал.1 от ЗЗЛД е определен преклузивен срок, в който физическото лице има право да сезира Комисията за защита на личните данни. От изложените в жалбата твърдения и от приложените към нея доказателства може да се приеме, че жалбата е подадена в срок.

Съгласно чл.27, ал.2 от АПК административният орган е длъжен да провери при постъпване на искането предпоставките за допустимостта на жалбата, относно производството по издаване на индивидуалния административен акт.

Със Закона за защита на личните данни се урежда защитата на физическите лица при обработване на личните им данни, от администраторите на лични данни, дефинирани в чл.3. Наличието на администратор на лични данни е абсолютна процесуална предпоставка за допустимостта на жалбата.

Администратор на лични данни, по смисъла на чл.3, ал.1 от ЗЗЛД в разглеждания случай е „К.Б.М.” ЕАД. Администраторът на лични данни е изпълнил задължението си по чл.17 от ЗЗЛД, като е подал заявление за регистрацията му като администратор на лични данни.

С чл.1, ал.2 от ЗЗЛД се гарантира неприкосновеността на личността и личния живот чрез осигуряване на защита на физическите лица при неправомерно обработване на свързаните с тях лични данни в процеса на свободното движение на данните.

Обработването на лични данни от страна на администратора на лични данни, съгласно чл.2, ал.1, т.1 от ЗЗЛД, следва да бъде законосъобразно и добросъвестно. В чл.4, ал.1 от ЗЗЛД са определени условията, при наличието, на които е допустимо обработването на лични данни. Едно от тези условия е изрично съгласие на физическото лице, за което се отнасят данните.

Жалбоподателят има правен интерес да сезира Комисията за защита на личните данни и да потърси защита на нарушените си права.

Разгледана по същество жалбата е неоснователна, поради следните съображения:

От събраните по административната преписка доказателства се установи следната фактическа обстановка:

На 21.12.2011г. З.К.Р. е сключил договор за предоставянето на мобилни услуги в условията на промоцията Welcome Guarantee. Не е спорно между страните, че между тях съществуват договорни отношения. Жалбоподателят твърди, че на 28.12.2011г. е подал заявление за прекратяването на договора. Видно от приложеното към жалбата доказателство, на сочената от него дата той е подал жалба до мобилният оператор, а не заявление за отказ от предоставената му услуга в промоция. Валидно заявление според правилата на мобилният оператор, господин З.К.Р. е подал на 16.02.2012г. В Общите условия на Промоцията Welcome Guarantee, с които жалбоподателят е запознат чрез подписването им е регламентирано, че потребителят може да се откаже от услугата в периода на промоцията, като подаде заявление за отказване от услуги по образец в срок не по-късно от 30 дни от датата на сключването на договора. Към заявлението, клиента трябва да приложи и съответен документ, удостоверяващ закупуването на устройство. Заявлението се подава в търговския обект, в който е сключен договора. Въпреки просрочието на заявлението, мобилният оператор е удовлетворил желанието на своя клиент и е прекратил действието на договор след заплащане от негова страна на разликата между продажната и преференциалната цена на закупеният от него мобилен апарат.

Съгласно дадените й от ЗЗЛД правомощия, Комисията изследва при всеки вид обработване на лични данни дали са спазени принципите, залегнали в чл.2, ал.2 от ЗЗЛД, на които следва да се основава обработването и дали за администратора на лични данни съществува поне едно от условията за допустимост при обработването на лични данни.

За администратора на лични данни е налице условие за допустимост за обработването на личните данни на господин З.К.Р., а именно – сключеният договор за предоставянето на мобилни услуги. Налице е още едно от условията посочени в чл.4 от ЗЗЛД, съгласието на физическото лице, изразено с приемането на клаузите на договора и подписването му. Личните данни са предоставени на мобилното дружество доброволно от жалбоподателя за целите на договора.

Недоказани останаха твърденията на жалбоподателят, че личните му данни са предоставяни на трети лица. Въпреки дадените указания от страна на Комисията да подкрепи тези твърдения с относими доказателства, господин З.К.Р. не ангажира такива.

На основание изложеното, Комисията приема, че свързаните със З.К.Р. лични данни са обработени от администратора на лични данни - „К.Б.М.” ЕАД законосъобразно, на правно основание. Личните данни са обработени за точно конкретна цел – сключеният договор за предоставянето на мобилни услуги. Не се установи нарушение на принципите, на които следва да се обосновава обработването на лични данни.

В качеството си на административен орган и във връзка с необходимостта от установяване

истинността по случая, като основен принцип в процесуалното производство, съгласно чл.7 от Административно-процесуалния кодекс (АПК), изискващ наличието на установени действителни факти от значение за случая, имайки предвид представените писмени доказателства и изразени становища, Комисията приема, че разгледана по същество жалбата е неоснователна, поради което на основание чл.10 ал.1, т.7 от ЗЗЛД и чл.38, ал.2 от Закона за защита на личните данни,

РЕШИ :

Оставя без уважение жалба рег. №280/20.01.2012г., подадена от З.К.Р. срещу „К.Б.М.” ЕАД, като неоснователна.

Решението да се съобщи на заинтересованите лица по реда на АПК.

Настоящото решение подлежи на обжалване, в 14 дневен срок от връчването му, чрез Комисията за защита на личните данни пред Административен съд – София град.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

Венета Шопова /п/

ЧЛЕНОВЕ:

Валентин Енев /п/

Веселин Целков /п/

РЕШЕНИЕ

№ 462/2012 г.

София, 19.07.2012г.

Комисията за защита на личните данни /КЗЛД/ в състав: Председател Венета Шопова и членове: Валентин Енев и Веселин Целков на редовно заседание, проведено на 05.06.2012г., на основание чл.10, ал.1, т.7 от Закона за защита на личните данни /ЗЗЛД/, разгледа жалба с рег. № 462/30.01.2012г., подадена от Н.П.К.

Административното производство е по реда на чл.38 от Закона за защита на личните данни.

Н.П.К. сезира Комисия за защита на личните данни с жалба, в която излага твърдения, че има нарушение на всички членове, отбелязани в Закона за защита на личните данни за лицето Д.Н.К., роден на 04.08.2006г. в жалбата се твърди още, че повод образувано дело пред Търговишкият съд, като не е посочен кой /РС, ОС или Административен съд/ има нарушение на ДНК спрямо починали лица. В останалата си част жалбата е твърде неясна, сочат се някакви факти, които не са свързани логически и от съдържанието не може да се разбере същността на твърдените нарушения.

От съдържанието на жалбата може да се предполага, че жалбоподателката има роднинска връзка с лицето, за което се сочи, че има извършено нарушение по отношение на него, а именно – негова майка. В жалбата липсва и формулировка на искането към Комисията.

Към жалбата не се прилагат доказателства.

В условията на залегналото в административния процес служебно начало и задължението на административния орган за служебно събиране на доказателства е изискано с писмо на Председателя на КЗЛД от жалбоподателката да конкретизира жалбата си, както и да посочи администратор на лични данни срещу който тя е насочена, извършените нарушения, както и в случай, че същата действа като законен представител на Д.Н.К. да представи доказателства, подкрепящи тези твърдения.

Писмото с дадените указания е изпратено на посоченият в жалбата адрес за кореспонденция. Писмото се е върнало в цялост с отбелязване от пощенската служба, че пратката не е потърсена от получателя. Изготвено и изпратено е второ писмо на посоченият адрес по лична карта на жалбоподателката. Писмото отново се е върнало с отбелязване, че пратката не е потърсена от получателя.

На 24.04.2012г. е изготвено до Н.П.К. съобщение, на основание чл.61, ал.3 от АПК, което е поставено на таблото за съобщения в сградата на Комисията и на официалният сайт. Съобщението до госпожа Н.П.К. е било публикувано в интернет страницата на КЗЛД на 25.04.2012г. и е свалено на 07.05.2012г.

От съдържанието на жалбата на Н.П.К. може да се направи обосновано предположение, че същата е подадена за твърдени нарушения на правата на Д.Н.К. Твърденията в жалбата, че Н.П.К. е майка на Д.Н.К. не са подкрепени с доказателства към жалбата.

Не са изпълнени дадените на два пъти указания за конкретизиране на жалбата срещу кой администратор на лични данни е насочена, твърдяното нарушение и естеството на искането от Комисията.

Съгласно чл.38, ал.1 от ПДКЗЛДНА, Комисията следва да се произнесе по допустимостта на жалбата. Проверката по допустимостта на жалбата се извършва, като се съобрази липсата или наличието на някоя от предпоставките, изчерпателно посочени в чл.27, ал.2 от АПК. В настоящият случай, КЗЛД приема, че за жалбоподателката липсва правен интерес да подава жалба от името на лицето Д.Н.К. Към административната преписка липсват доказателства, които да удостоверяват по безспорен начин качеството на Н.П.К. на законен представител на Д.Н.К.

В жалбата липсва и информация срещу кой администратор на лични данни тя е насочена, което представлява абсолютна процесуална предпоставка. Невъзможността да се конституира ответна страна в административното производство, поради неконкретизирането ѝ от страна на жалбоподателя, както и установяването ѝ от съдържанието на жалбата, възпрепятства Комисията да образува производство по реда на чл.38 от ЗЗЛД.

Във връзка с изложеното и на основание чл.38, ал.1 от ПДКЗЛДНА, Комисията,

РЕШИ :

Обявява жалба рег. № 462/30.01.2012г., подадена от Н.П.К. за недопустима и прекратява административното производство.

Решението да се съобщи на заинтересованите лица по реда на АПК.

Настоящото решение подлежи на обжалване, в 14 дневен срок от връчването му, чрез Комисията за защита на личните данни пред Административен съд-София град.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

Венета Шопова /п/

ЧЛЕНОВЕ:

Валентин Енев /п/

Веселин Целков /п/

РЕШЕНИЕ

№ Ж-10/2012 г.

София, 20.07.2012г.

Комисията за защита на личните данни /КЗЛД/ в състав: Председател Венета Шопова и членове: Красимир Димитров, Валентин Енев, Мария Матева и Веселин Целков на открито заседание, проведено на 04.07.2012 г., на основание чл.10, ал.1, ал.7 от Закона за защита на личните данни /ЗЗЛД/, разгледа по същество жалба с рег. № Ж-10/29.03.2012г., подадена от Я.Н.Г. срещу "Е.О.Б.П." АД.

Административното производство е по реда на чл.38 от Закона за защита на личните данни.

В чл.30, ал.1 от ПДКЗЛДНА са определени реквизитите, които трябва да съдържа жалбата, с която физическите лица сезират Комисията за нарушения на техните права по ЗЗЛД. Жалбата отговаря на нормативно установените изисквания, поради което се явява редовна.

Жалбата е подадена в срок, от надлежна страна, при наличие на правен интерес, поради което е обявена за процесуално допустима с решение на КЗЛД от 13.06.2012г.

Приложимостта на Закона за защита на личните данни е свързана със защита на физическите лица във връзка с обработването на техните лични данни от лица, имащи качество на администратори на лични данни, по смисъла на легалната дефиниция на чл.3 от ЗЗЛД. Тоест, това изискване се явява абсолютна процесуална предпоставка, с оглед на която следва да се прецени допустимостта на жалбата. В конкретния случай, жалбата е насочена срещу юридическо лице- "Е.О.Б.П." АД, което е администратор на лични данни по смисъла на закона.

Я.Н.Г. сезира Комисията с жалба, в която твърди, че му се е наложило да предприеме процедура по смяна на партидата за електроенергия. При посещение на център за обслужване на клиенти на електроразпределителното дружество, господин Я.Н.Г. установил, че бланката, която трябва да попълни за промяна на партидата, изисква посочването на твърде голям обем от лични данни, по отношение на документа му за собственост. Господ Я.Н.Г. се оплаква, че освен номер и дата на нотариалния акт се изисква посочването на том, номер на делото и данни от службата по вписванията. Сочи още, че в заявлението има текст, с който при подписването му се съгласява личните му данни да бъдат обработвани, съгласно ЗЗЛД и че декларира истинността на заявените данни.

Я.Н.Г. е подал жалба и до "Е.О.Б.П." АД, като в нея е изразил несъгласието си да предостави по-голям обем данни, свързани с документа му за собственост.

Към жалбата като доказателство е приложена бланка на заявление за снабдяване и разпределение на електрическа енергия /за физически лица/ на "Е.О.Б.П." АД.

В условията на залегалото в административния процес служебно начало и задължението на административния орган за служебно събиране на доказателства е изискано изразяване на писмено становище с представяне на относимите по случая доказателства от "Е.О.Б.П." АД .

В изпълнение на дадените указания, електроразпределително дружество на 10.05.2012г. е депозирало пред Комисията, писменото си становище по жалбата, ведно с доказателства към него. В становището се твърди, че действително на 05.03.2012г., господин Я.Н.Г. е посетил офис на дружеството с намерение да прехвърли партида, тоест да сключи договор за продажба на електрическа енергия за вече присъединен обект към "Е.О.Б.П." АД. В тази връзка ме е било предоставено на господин Я.Н.Г. заявление по образец за попълване, което той е приложил като доказателство по жалбата.

Електроразпределителното дружество сочи, че съгласно чл.17 от Общите условия на договорите за продажба на електрическа енергия на "Е.О.Б.П." АД, потребителят се задължава да подаде заявление за продажба на електрическа енергия по образец, ведно с изискуемите от дружеството документи. Потребителят на електрическа енергия е задължен, съгласно чл.12, ал.1 от Общите условия, да уведоми електроразпределителното дружество за настъпилите промени, свързани със собствеността на имота. В Общите условия е разписано, че както трябва да бъде индивидуализиран собственикът на електрозахраненият имот, така и доказването на определена вещноправна /облигационна/ връзка между него и електрозахранения имот. Дружеството подчертава, че не изисква, съответно не съхранява копия от документите за самоличност и собственост на своите потребители. Потребителят единствено е задължен да предостави на служител от ЦОК нотариалният си акт, за да удостовери правото си на собственост и да се потвърди, че имотът не е съсобствен. В случай, че имотът е съсобствен са изисква изричното съгласие на останалите съсобственици, клиентският номер да се води на името на лицето-заявител. След извършването на справка по отношение на собствеността, документа за собственост се връща на лицето, а в заявлението се отразяват само индивидуализиращите му белези. "Е.О.Б.П." АД подчертава, че не е достатъчно само посочването на номера и датата на нотариалният акт за собственост, тъй като те не са достатъчни за безспорната индивидуализация на електрозахранения имот. В становището се излагат и мотиви, че съгласно легалната дефиниция, дадена в чл.2, ал.1 от ЗЗЛД, номерът на нотариалният акт, делото, тома и т.н. не представляват лични данни по смисъла на закона, тъй като само чрез тях физическото лице не може да бъде индивидуализирано. Твърди се още, че изискваната информация, по отношение на документа за собственост се съдържа в Имотния регистър, поддържан от Агенция по вписванията, който е публичен. Справки в имотния регистър се извършва по единния граждански номер на физическото лице, поради това за тази информация, до която има осигурен публичен достъп не може да се приеме, че по отношение на нея, има неправомерно обработване.

Към становището са приложени: удостоверение за регистрация на "Е.О.Б.П." АД, като администратор на лични данни, копие от Общите условия на договорите за продажба на електрическа енергия на "Е.О.Б.П." АД и копие от правилата за работа с потребители на "Е.О.Б.П." АД.

В допълнение, на 19.05.2012г. "Е.О.Б.П." АД е депозирало пред комисията допълнително становище, в което уточнява, че жалбоподателят е подал жалба на 19.03.2012г. до дружеството, а на 10.04.2012г. е изпортен отговор по повод жалбата. В отговорът е посочено на господин Я.Н.Г., че

може да попълни заявлението за снабдяване и разпределение на електрическа енергия само номера и датата на документа си за собственост, но следва да представи документа за сравняване на данните.

Към допълнителното становище са приложени: копие от отговора до жалбоподателя, жалба до дружеството от господин Я.Н.Г.

За открито заседание, насрочено на 04.07.2012г. за разглеждане на жалбата по същество, страните в административното производство са редовно и своевременно уведомени по реда на АПК. Жалбоподателят – редовно уведомен, не се явява, не изпраща представител. За дружество „Е.О.Б.П.“ АД се явява юрисконсулт А.А., с нотариално заверено пълномощно. Жалбоподателят е депозирал на 27.06.2012г. писмени бележки по жалбата си.

Процесуалният представител на ответното дружеството, в откритото заседание, моли Комисията да отхвърли жалбата, като неоснователна по съображения, които са изложени в двата отговора, депозирани по административната преписка. Твърди, че в случая изобщо не се касае за лични данни, а за белези, които идентифицират нотариалния акт като документ. Събирането на информация по отношение на нотариалния акт, том, партида и номера на Службата по вписванията е необходимо, за да може да се идентифицира от кого изхожда искането, дали имотът не е съсобствен. В случай, че имотът е съсобствен се изисква съгласието и на другите собственици за присъединяване към електрическата мрежа. Информацията по отношение на индивидуализиращите белези на нотариалния акт съществува и е вписана в имотния регистър, който е публичен, поради което юрисконсулт А.А., смята че в този смисъл не би трябвало да бъде обект на някаква специална защита извън тази, която има установена от действащото законодателство. Юрисконсулт А.А. подчертава също, че не се събират копия от никой от документите за самоличност, нито се взима копие от нотариалния акт. Лицето в центъра за обслужване на клиенти, което приема заявлението, сверява дали данните са същите като тези на нотариалния акт и връща оригинала на лицето, което представя нотариалния акт. Не се държат копия. Трябва да има достатъчно данни за нотариалния акт, за да може да се провери партидата на лицето.

Комисията за защита на личните данни е независим държавен орган, който осъществява защитата на лицата при обработването на техните лични данни и при осъществяването на достъп до тези данни, както и контрол по спазването на Закона за защита на личните данни. Целта на Закона е да гарантира неприкосновеността на личността и личния живот на физическите лица чрез осигуряване на защита при неправомерно обработване на свързаните с тях лични данни в процеса на свободно движение на данните.

Правомощието на Комисията за защита на личните данни да разглежда жалби срещу актове и действия на администраторите на лични данни, с които се нарушават правата на физическите лица са регламентирани в чл.10, ал.1, т.7 от ЗЗДЛ.

Жалбата е процесуално допустима, поради следните съображения:

В чл.38, ал.1 от ЗЗЛД е определен преклузивен срок, в който физическото лице има право да сезира Комисията за защита на личните данни. От изложените в жалбата твърдения и от приложените към нея доказателства може да се приеме, че жалбата е подадена в срок.

Съгласно чл.27, ал.2 от АПК административният орган е длъжен да провери при постъпване на искането предпоставките за допустимостта на жалбата, относно производството по издаване на индивидуалния административен акт.

Със Закона за защита на личните данни се урежда защитата на физическите лица при обработване на личните им данни, от администраторите на лични данни, дефинирани в чл.3. Наличието на администратор на лични данни е абсолютна процесуална предпоставка за допустимостта на жалбата.

Администратор на лични данни, по смисъла на чл.3, ал.1 от ЗЗЛД в разглеждания случай е „Е.О.Б.П.“ АД, който е изпълнил задължението си по чл.17 от ЗЗЛД да поде заявление за регистрацията му като администратор на лични данни.

С чл.1, ал.2 от ЗЗЛД се гарантира неприкосновеността на личността и личния живот чрез осигуряване на защита на физическите лица при неправомерно обработване на свързаните с тях лични данни в процеса на свободното движение на данните.

Обработването на лични данни от страна на администратора на лични данни, съгласно чл.2, ал.1, т.1 от ЗЗЛД, следва да бъде законосъобразно и добросъвестно. В чл.4, ал.1 от ЗЗЛД са определени условията, при наличието, на които е допустимо обработването на лични данни. Едно от тези условия е изрично съгласие на физическото лице, за което се отнасят данните.

Жалбоподателят има правен интерес да сезира Комисията за защита на личните данни и да потърси защита на нарушените си права.

Комисията приема, че разгледана по същество жалбата е неоснователна поради следните съображения:

Правомерното обработване на лични данни от страна на администраторите на лични данни, съгласно ЗЗЛД следва да се извършва в съответствие с принципите на законосъобразност, целесъобразност и пропорционалност на данните. Наред с това законодателят е предоставил възможност, от една страна, на администраторите сами да определят целите и обема на обработваните данни, а от друга страна – на физическите лица правото да изразят свободната си воля за обработването на техните лични данни.

Не е спорно в административната преписка, че жалбоподателят ползвател на предоставяните от на „Е.О.Б.П.” АД услуги. С Общите условия на ответното се урежда продажбата на електрическа енергия. Дружеството извършва предоставяната от него услуга на територията на административни области с центрове Варна, Добрич, Шумен, Търговище, Велико Търново, Русе, Разград, Силистра и Габрово. В съответствие с предоставената му лицензия „Е.О.Б.П.” АД продава на потребителите присъединени към разпределителната му мрежа електрическа енергия. Продажбата на електрическа енергия, респективно ползването на предоставяната услуга започва в 7 дневен срок след подаване на писмено заявление от желаещият да се присъедини към електроразпределителната мрежа и прилагането на необходимите за това документи. Продажбата на електрическа енергия не се ограничава със срок, освен при включване в заявлението за продажба на определен срок от страна на потребителя. Във връзка с изложеното следва, че между Я.Н.Г. и администратора на лични данни съществува договорни отношения, което е и условие за допустимост за обработването на данните.

В разпоредбата на чл.4, ал.1 от Общите условия е дадено определение на понятието „потребител”. Потребител на електрическа енергия е физическо лице, собственик или ползвател на имот, присъединен към електроразпределителната мрежа на „Е.О.Б.П.” АД. Предвидено е, че ако правата на потребител се притежават от няколко лица, то те се упражняват от всички тях заедно или чрез пълномощник. Изискването на електроразпределителното дружество за представянето на информация за документа на собственост на потребителя е с оглед установяването на качеството му собственик или ползвател на снабдения имот, както и дали е единствен собственик на посочения имот.

Я.Н.Г. с жалбата си оспорва факта, че в заявлението за снабдяване и разпределение на електрическа енергия по-голям обем данни, относно документа за собственост на потребителя на електрическа енергия. Той счита, че е достатъчно за индивидуализацията на документа за собственост единствено и само посочването на номера и датата на същия. Съгласно Наредба №32 за служебните архиви на нотариусите и нотариалните кантори, издадена от Министерство на правосъдието, регистрите който води всеки нотариус започват всяка календарна година /чл.5, ал.1/. От цитираната разпоредба следва, че всяка календарна години номерацията на нотариалните актове започва отначало и за индивидуализацията на документа за собственост е необходимо посочването и на другите му реквизити, като том, номер на дело и т.н. Следва да се отбележи, че по същия начин както нотариалните регистри, номерирането на нотариалните дела започва всяка година.

От събраните по административната преписка доказателства се установява, че жалбоподателят не е попълнил заявлението за снабдяване и разпределение на електрическа енергия, от което следва, че администраторът на лични данни не разполага с личните му данни. В жалбата се сочи, че електрозахраненият имот, по отношение на който се иска смяна на титуляра на партидата е бил собственост на друго лице, което е починало. Това твърдение потвърждава факта, че към момента на подаване на жалбата през КЗЛД, „Е.О.Б.П.” АД не обработва свързаните с Я.Н.Г. лични данни.

При попълването и подписването на заявлението за снабдяване и разпределение на електрическа енергия е налице е още едно условие за допустимост. В т.2 от чл.4 от ЗЗЛД, законодателят е предвидил,

че при наличието на условието-изричното съгласие на физическото лице, за което се отнасят данните, обработването им е допустимо. В цитираната разпоредба не е предвидена формата на съгласието, от което може да се направи извода, че то може да се изрази и чрез конклюдентни действия.

На основание изложеното, Комисията приема, че свързаните със Я.Н.Г. лични данни са обработени от администратора на лични данни – „Е.О.Б.П.” АД законосъобразно, на правно основание. Личните данни са обработени за точно конкретна цел – сключеният договор за предоставянето на мобилни услуги. Не се установи нарушение на принципите, на които следва да се обосновава обработването на лични данни.

В качеството си на административен орган и във връзка с необходимостта от установяване истинността по случая, като основен принцип в процесуалното производство, съгласно чл.7 от Административно-процесуалния кодекс (АПК), изискващ наличието на установени действителни факти от значение за случая, имайки предвид представените писмени доказателства и изразени становища, Комисията приема, че разгледана по същество жалбата е неоснователна, поради което на основание чл.10 ал.1, ал.7 от ЗЗЛД и чл.38, ал.2 от Закона за защита на личните данни,

РЕШИ :

Обявява рег. № Ж-10/29.03.2012г., подадена от Я.Н.Г. срещу ”Е.О.Б.П.” АД за неоснователна и я оставя без уважение.

Решението да се съобщи на заинтересованите лица по реда на АПК.

Настоящото решение подлежи на обжалване, в 14 дневен срок от връчването му, чрез Комисията за защита на личните данни пред Административен съд – София град.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

Венета Шопова /п/

ЧЛЕНОВЕ:

Красимир Димитров /п/

Валентин Енев /п/

Мария Матева /п/

Веселин Целков /п/

РЕШЕНИЕ

№ Ж11/2012г.

гр. София, 20.07.2012г.

Комисията за защита на личните данни (КЗЛД) в състав: Председател: Венета Шопова и членове: Красимир Димитров, Валентин Енев, Мария Матева и Веселин Целков, в открито заседание, проведено на 27.06.2012г. (Протокол № 26), на основание чл.10, ал.1, т.7 от Закона за защита на личните данни (ЗЗЛД), разгледа по същество жалба с рег. № Ж11/30.03.2012г., подадена от И.Ц.Н. срещу „Д.Т.” ЕООД.

Административното производство пред Комисията за защита на личните данни е образувано на основание чл.38 от Закона за защита на личните данни.

Комисията за защита на личните данни е сезирана с жалба, в която жалбоподателят посочва, че през м. март 2012г. е получил писма от ТД на НАП – гр. Б., както и от ТД на НАП - София със запитване дали е сключвал трудови договори с „Д.Т.” ЕООД за периода 01.05.2011г. – 31.05.2012г. Г-н И.Ц.Н. заявява, че никога не е бил в трудови правоотношения с дружеството. Напротив, през посочения период е бил регистриран в „Бюро по труда” и е получавал обезщетение за безработица.

И.Ц.Н. счита, че фирмата е злоупотребила с личните му данни и моли Комисията с оглед своята компетентност да предприеме съответни действия по случая.

Към жалбата са приложени копия на: Писмо с изх. № 94-00-362/09.03.2012г. от ТД на НАП – Б.; Писмо с изх. № 12-71-03-5/28.03.2012г. на ТД на НАП – София; копие на трудова книжка; копие на Студентска книжка и Служебна бележка с изх. № 2060/15.03.2012г. от Агенция по заетостта.

С писмо с изх. № П1014/24.04.2012г. на Председателя на КЗЛД, на жалбоподателя е указано в

случай, че поддържа жалбата си да я депозира, като я подпише и да посочи сезирал ли е други органи по случая. В отговор, И.Ц.Н. депозира в деловодството на КЗЛД Заявление с вх. № П2052/01.06.2012г., с което заявява, че поддържа жалбата си срещу „Д.Т.” ЕООД. Не посочва да е сезирал други органи по случая.

Жалбата, подадена от И.Ц.Н. срещу „Д.Т.” ЕООД е съобразена с изискванията на КЗЛД съгласно Правилника за дейността на Комисията за защита на личните данни и на нейната администрация и съдържа необходимите нормативно определени реквизити. Комисията е сезирана от физическо лице, при наличието на правен интерес. В жалбата не е посочена точната дата на твърдяното нарушение, но от изложените факти в нея може да се направи извод, че е подадена в срока по чл.38, ал.1 от ЗЗЛД.

В чл.27, ал.2 от Административнопроцесуалния кодекс (АПК) законодателят обвързва преценката за допустимостта на искането с наличие на посочените в текста изисквания. Приложимостта на Закона за защита на личните данни е свързана със защитата на физическите лица във връзка с обработването на техните лични данни от лица, имащи качеството администратори на лични данни по смисъла на легалната дефиниция на чл.3 от Закона, каквото качество безспорно притежава „Д.Т.” ЕООД. Това изискване се явява абсолютна процесуална предпоставка, с оглед на което следва да се прецени допустимостта на жалбата. Законът сочи като администратор на лични данни физическо или юридическо лице, както и държавен орган, който определя вида на обработваните данни, целта на обработване, начините на обработване и на защита, при спазване изискванията на този закон.

При извършена служебна проверка в Регистъра на администраторите на лични данни и на водените от тях регистри, поддържан от КЗЛД е установено, че дружеството „Д.Т.” ЕООД не е подавало данни към КЗЛД за регистрация като администратор на лични данни.

Съгласно чл.10, ал.1, т.7 във връзка с чл.38 от Закона за защита на личните данни, КЗЛД разглежда жалби срещу актове и действия на администраторите на лични данни, с които се нарушават правата на физическите лица по този закон, както и жалби на трети лица във връзка с правата им по този закон.

Следователно жалбата е от компетентността на КЗЛД.

В заседание, проведено на 13.06.2012г. (Протокол № 24), Комисията обявява жалбата за допустима и я насрочва за разглеждане по същество на 27.06.2012г. Конституира като страни в административното производство жалбоподателя И.Ц.Н. и ответна страна - дружеството „Д.Т.” ЕООД в качеството му на администратор на лични данни.

На основание чл.26 от АПК, с писмо с изх. № П1013/24.04.2012г., както и със Съобщение с изх. № СЦ35/04.05.2012г. по реда на чл.61 от АПК, „Д.Т.” ЕООД е уведомено за откритото административно производство и на основание чл.36 от АПК е изискано становище и относими доказателства.

В условията на служебното начало, с оглед изясняване на факти и обстоятелства по случая, с писма, изх. № П1012/24.04.2012г. и № П1011/24.04.2012г. на Председателя на КЗЛД, от Националната агенция за приходите (НАП) и от Националния осигурителен институт (НОИ) е изискана информация за сключени прекратени и настоящи трудови договори за лицето И.Ц.Н., както и относими доказателства към жалбата.

В отговор, с писмо, вх. № П1315/07.05.2012г., от НОИ предоставят справка от регистър на осигурените лица и Регистър на трудовите договори за И.Ц.Н. за периода от 01.01.2005г. до настоящия момент, от които е видно, че от „Д.Т.” ЕООД е подавана информация за г-н И.Ц.Н. за осигурителен стаж и доход за периода м. април 2011г. до м. март 2012г.

От НАП е получено писмо с вх. № П1909/23.05.2012г., с което уведомяват Комисията, че в информационната система на НАП има данни за сключен на 01.04.2011г. и прекратен на 16.03.2012г. трудов договор, сключен между И.Ц.Н. и „Д.Т.” ЕООД.

Съгласно разпоредбата на чл.6, ал.1 от ЗЗЛД, Комисията за защита на личните данни е независим държавен орган, който осъществява защитата на лицата при обработването на техните лични данни и при осъществяването на достъпа до тези данни, както и контрола по спазването на този закон.

За откритото заседание на Комисията за защита на личните данни за разглеждане на жалбата по същество, проведено на 27.06.2012г. (Протокол № 26), страните - редовно уведомени, не се явяват,

не изпращат процесуални представители.

В чл.1, ал.2 от Закона за защита на личните данни е гарантирана неприкосновеността на личността и личния живот чрез осигуряване на защита на физическите лица при неправомерно обработване на свързаните с тях лични данни в процеса на свободното движение на данните.

Обработването на лични данни от страна на администратора на лични данни, съгласно чл.2, ал.2, т.1 от ЗЗЛД, следва да бъде законосъобразно и добросъвестно. Съгласно чл.2, ал.2, т.3 от Закона, личните данни следва да бъдат съотносими, свързани със и ненадхвърлящи целите, за които се обработват.

Жалбата е насочена срещу злоупотреба с личните данни на жалбоподателя, изразяваща се в регистрирането на трудов договор без знанието и съгласието му. По смисъла на § 1, т.1 от ДР на ЗЗЛД „употреба” на лични данни представлява обработване на лични данни.

Преценката относно основателността на жалбата следва да се обвърже с наличие на неправомерно обработване на личните данни на жалбоподателя.

В конкретния случай, жалбоподателят не се е съгласявал и не е подписвал трудов договор с „Д.Т.” ЕООД. Към жалбата са приложени ксерокопия на трудовата му книжка, както и Служебна бележка с изх. № 2060/15.03.2011г., издадена от Агенцията по заетостта, от които е видно, че през процесния период лицето е било регистрирано като търсещо работа.

От резултатите от извършената проверка в информационната система на Националната агенция за приходите, приложени в писмо с вх. № П1909/23.05.2012г., е видно, че за лицето И.Ц.Н. е подадено уведомление за сключен на 01.04.2011г. и прекратен на 16.03.2012г. трудов договор с „Д.Т.” ЕООД.

Този факт се потвърждава и в становище с вх. № П1315/07.05.2012г. от Националния осигурителен институт, в което се сочи, че при извършена справка в Регистър на осигурените лица и в Регистър на трудовите договори на НОИ е установено, че дружеството Д.Т.” ЕООД е подало уведомление за сключен на 01.04.2011г. и прекратен на 16.03.2012г. трудов договор с г-н И.Ц.Н.

Жалбоподателят отрича да е сключвал трудов договор с дружеството. Администраторът на лични данни - „Д.Т.” ЕООД с ЕИК 201511494, двукратно е уведомяван на адреса за кореспонденция, посочен в Търговски регистър, не е депозирал становище, както и доказателства за наличието на валиден трудов договор с жалбоподателя.

В чл.4 от Закона за защита на личните данни се съдържат императивни разпоредби, в които законодателят е указал изрично в кои случаи е допустимо обработването на лични данни. „Д.Т.” ЕООД в качеството си на администратор на лични данни по смисъла на чл.3, ал.1 от ЗЗЛД, е задължен да обработва личните данни на физическите лица само в случаите, когато е налице поне една законова предпоставка. Изричното съгласие на физическото лице, за което данните се отнасят, е едно от условията за допустимост за обработване на свързаните с него лични данни.

В конкретния случай, от събраните в хода на административното производство доказателства е установено, че дружеството „Д.Т.” ЕООД е обработвало незаконосъобразно личните данни на г-н И.Ц.Н., тъй като между жалбоподателя и „Д.Т.” ЕООД не съществува сключен трудов договор и не е възникнало трудово правоотношение между страните, а същият е деклариран. От анализа на приложените писмени доказателства и становища по жалбата е видно, че „Д.Т.” ЕООД обработва, по смисъла на § 1 от ДР на ЗЗЛД, свързаните с жалбоподателя лични данни без наличие на изричното съгласие на лицето, за което данните се отнасят. С тези действия е нарушена императивна разпоредба, съдържаща се в чл.4, ал.1, т.2 от ЗЗЛД. Като резултат от неправомерното обработване на личните данни на И.Ц.Н. е подаването на уведомления до НАП за сключен на 01.04.2011г. и прекратен на 16.03.2012г. трудов договор на името на жалбоподателя.

Съгласно чл.17, ал.1 от ЗЗЛД, администраторът на лични данни е длъжен да подаде заявление за регистрация преди започване обработването на лични данни. Видно от резултатите от извършената служебна справка, приложени в писмо с вх. № П 2761/28.06.2012г., към 27.06.2012г. „Д.Т.” ЕООД не е подало заявление за регистраци и не е вписано в регистъра на администраторите на лични данни и на водените от тях регистри към КЗЛД, както и не е освобождавано от регистрация, от което следва извода, че „Д.Т.” ЕООД не е изпълнило задължението си за регистрация към КЗЛД, с което е нарушен чл.17, ал.1 от ЗЗЛД.

В качеството си на административен орган и във връзка с необходимостта от установяване истинността по случая, като основен принцип в процесуалното производство, съгласно чл.7 от Административнопроцесуалния кодекс, изискващ наличието на установени действителни факти от значение по случая, имайки предвид представените писмени доказателства и становища, Комисията приема, че разгледана по същество жалбата е основателна.

При определяне размера на административното наказание Комисията за защита на личните данни взе предвид обстоятелството, че настоящото наказание е първо за дружеството „Д.Т.” ЕООД, както и факта, че с действията са увредени правата по Закона за защита на личните данни на едно физическо лице.

Водима от горното и на основание чл.38, ал.2 във връзка с чл.10, ал.1, т.7, чл.42, ал.1 и ал.4 от Закона за защита на личните данни, Комисията за защита на личните данни

РЕШИ:

1. Уважава жалба с рег. № Ж11/30.03.2012г., подадена от И.Ц.Н. срещу „Д.Т.” ЕООД.

2. Налага на „Д.Т.” ЕООД с ЕИК 201511494, със седалище и адрес на управление: гр. София, *** и адрес за кореспонденция: гр. София, *****, с управител А.М.И.,**

- административно наказание - имуществена санкция в размер на 15 000 лв. (петнадесет хиляди лева) за това, че дружеството „Д.Т.” ЕООД в качеството си на администратор на лични данни обработва личните данни на И.Ц.Н. без наличие на изричното му съгласие, с което е нарушен чл.4, ал.1, т.2 от Закона за защита на личните данни.

- административно наказание - имуществена санкция в размер на 2300 лв. (две хиляди и триста лева) за това, че дружеството „Д.Т.” ЕООД в качеството си на администратор на лични данни обработва лични данни без да е подало заявление за регистрация към Комисията за защита на личните данни, с което е нарушен чл.17, ал.1 от Закона за защита на личните данни.

След влизане в сила на решението, сумата по наложеното наказание да бъде внесена в брой в касата на Комисията за защита на личните данни, гр. София - 1431, бул. “Акад. Иван Гешов” № 15 или преведена по банков път:

Банка БНБ- ЦУ

IBAN: BG18BNBG96613000158601

BIC BNBGBGSD

Комисия за защита на личните данни, Булстат 130961721

Настоящото решение подлежи на обжалване в 14-дневен срок от връчването му, чрез Комисията за защита на личните данни пред Административен съд София – град.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

Венета Шопова /п/

ЧЛЕНОВЕ:

Красимир Димитров /п/

Валентин Енев /п/

Мария Матева /п/

Веселин Целков /п/

РЕШЕНИЕ

№ Ж 19/2012г.

София, 20.07.2012г.

Комисията за защита на личните данни /КЗЛД/ в състав: Председател Венета Шопова и членове: Красимир Димитров, Валентин Енев, Мария Матева и Веселин Целков на открито заседание, проведено на 27.06.2012г., на основание чл.10, ал.1, т.7 от Закона за защита на личните данни (ЗЗЛД), разглежда по същество жалба с рег. № Ж 19/02.04.2012г., подадена от В.С.М. срещу „БТК” АД и „М.” ЕАД.

Административното производство е по реда на чл.38 от Закона за защита на личните данни.

В.С.М. сезира Комисия за защита на личните данни (КЗЛД) с жалба, в която излага доводи за

извършено от страна на „БТК” АД, неправомерно и нецелесъобразно обработване на свързаните с нея лични данни.

Госпожа В.С.М. твърди, че без нейно знание, на нейно име има два сключени договора за мобилни услуги от 12.02.2011г. и 14.02.2011г., към мобилния оператор „БТК” АД. Същите, сключени в магазин на търговски представител на „БТК” АД – „Д.” ЕООД (JEFF).

На 24.03.2012г. с г-жа В.С.М. се е свързал представител на „Ф.И.” АД, по повод неизплатени задължения. От проведения разговор тя разбрала за наличието и на сключен договор от 11.02.2011г. с „М.” ЕАД, същия подписан в магазин на търговски представител на мобилния оператор – „Х.” ЕООД (Н.).

В.С.М. уведомява Комисията, че по този повод е подала сигнал до 03 РУП – гр. София.

Жалбоподателката уточнява, че на нейно име има издадени фактури с данните от старата ѝ лична карта, същата сменена през месец август 2011г.

В.С.М. излага аргументи, че не е подписвала така описаните по-горе договори, оспорва направеното потребление на мобилни услуги и съответно начисленото парично задължение. Госпожа В.С.М. счита, че личните ѝ данни са обработени неправомерно и нецелесъобразно.

В.С.М. иска от Комисията да бъде извършена проверка и да се предприемат необходимите действия за отстраняване на допуснатото нарушение на ЗЗЛД.

Към жалбата е приложено като доказателство копие на електронно писмо от „Х.” ЕООД (без дата и изх. номер).

Със Закона за защита на личните данни се урежда защитата на физическите лица при обработване на личните им данни, от администраторите на лични данни, дефинирани в чл.3. Наличието на администратор на лични данни е абсолютна процесуална предпоставка за допустимостта на жалбата.

Администратори на лични данни, по смисъла на чл.3, ал.1 от ЗЗЛД в разглеждания случай са „БТК” АД и „М.” ЕАД. След извършена служебна справка в регистъра на администраторите на лични данни се установи, че и двете дружества са изпълнили задължението си по чл.17 от ЗЗЛД, да се регистрират пред Комисията.

С чл.1, ал.2 от ЗЗЛД се гарантира неприкосновеността на личността и личния живот чрез осигуряване на защита на физическите лица при неправомерно обработване на свързаните с тях лични данни в процеса на свободното движение на данните.

Обработването на лични данни от страна на администратора на лични данни, съгласно чл.2, ал.1, т.1 от ЗЗЛД, следва да бъде законосъобразно и добросъвестно. В чл.4, ал.1 от ЗЗЛД са определени условията, при наличието, на които е допустимо обработването на лични данни. Едно от тези условия е изрично съгласие на физическото лице, за което се отнасят данните.

Жалбоподателката има правен интерес да сезира Комисия за защита на личните данни и да потърси защита на нарушените си права.

С оглед предоставената информация от г-жа В.С.М., за наличието на нейна жалба в 03 РПУ – гр. София, по същия повод, по който е сезирала и Комисията, с писмо изх. № П521 от 11.04.2012г. на Председателя на КЗЛД, е изискана информация от разследващите органи.

С писмо вх. № П1208 от 02.05.2012г., 03 РПУ – гр. София, сектор “Икономическа полиция” уведомява, Комисията за наличието на преписка вх. № 11544/11 по описа на 03-то РПУ – СДВР, пр. № 2564/12г. по описа на СРП, по повод постъпила молба от В.С.М., за неправомерно сключен договор за мобилни услуги между нея и „БТК” АД.

Разследващите органи, уведомяват Комисията и за наличието на образувана преписка с вх. № 13388/12г. по 03 РПУ – СДВР, по повод постъпила молба от В.С.М., за неправомерно сключен договор за мобилни услуги му нея и „М.” ЕАД.

Към настоящия момент извършваните проверки в 03 РПУ – СДВР, не са приключили.

От събраните по административната преписка доказателства се установи, че г-жа В.С.М. е сезирала 03 РПУ - СДВР, с жалба за извършено престъпление от общ характер, в частност документно престъпление по повод сключени договори за мобилни услуги с „БТК” АД и „М.” ЕАД.

Съгласно чл.54 от Административнопроцесуалния кодекс, административният орган спира

производството при наличие на изчерпателно посочени основания. С оглед доказателствата по жалбата е налице хипотезата на чл.54, ал.1, т.3 от АПК.

Резултатите и заключенията от извършваната проверка в 03 РУП - СДВР, могат да имат съществено значение както за развитието на административното производство, така и с оглед защитата на правата на жалбоподателката. Установяването на факта дали има извършено престъпление, както и идентифицирането на престъпния деец са от значение за развитието на образуваното пред Комисията производството и в следствие за постановяването на административен акт от КЗЛД. В зависимост резултатите от предприетите следствени действия и установяването на инкриминираното деяние и извършителя му ще се установи дали обработването на свързаните с жалбоподателката лични данни може да се обвърже по категоричен начин с администратор на лични данни.

С оглед гореизложеното, на основание чл.54, ал.1, т.3 от АПК, Комисията,

РЕШИ:

Спира образуваното административно производство по жалба с рег. № Ж19/02.04.2012г., подадена от В.С.М. срещу „БТК” АД и „М.” ЕАД, до отпадане на основанията за спирането му.

Решението да се съобщи на страните в административното производство по реда на АПК.

Решението на Комисията може да се обжалва пред Административен съд – София град в 14-дневен срок от получаването му.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

Венета Шопова /п/

ЧЛЕНОВЕ:

Красимир Димитров /п/

Валентин Енев /п/

Мария Матева /п/

Веселин Целков /п/

РЕШЕНИЕ

№ Ж 23/2012г.

София, 20.07.2012г.

Комисията за защита на личните данни (КЗЛД) в състав: Председател: Венета Шопова и членове: Красимир Димитров, Валентин Енев, Мария Матева и Веселин Целков, в заседание проведено на 20.06.2012г. (Протокол № 25), на основание чл.10, ал.1, т.7 от Закона за защита на личните данни (ЗЗЛД), разгледа по същество жалба с рег. № Ж23/05.04.2012г., подадена от А.С. срещу СБАЛАГ „М.Д.” ЕАД.

Комисията за защита на личните данни е сезирана с жалба, в която жалбоподателката посочва, че при сключване на договор със СЗОК, СБАЛАГ „М.Д.” ЕАД е приложила дипломата ѝ за специалност по трансфузионна хематология, в качеството ѝ на единствен специалист на трудов договор. Пояснява, че посочената болница има сключени договори и с други лечебни заведения, които нямат специалисти за осъществяване на дейности по специалността „трансфузионна хематология”. Жалбоподателката твърди, че на 22.02.2012г. е прекратила трудовото си правоотношение със СБАЛАГ „М.Д.” ЕАД, за което до настоящия момент болницата не е уведомила здравноосигурителната каса.

Г-жа А.С. счита представянето на дипломата ѝ за специалност пред държавна институция за нарушение на правата ѝ по ЗЗЛД, тъй като тя не е давала съгласието си личните ѝ данни да бъдат предоставяни на трети лица. Моли Комисията с оглед своята компетентност да предприеме съответни действия по случая.

Към жалбата не са приложени доказателства.

В чл.27, ал.2 от Административнопроцесуалния кодекс (АПК) законодателят обвързва преценката за допустимостта на искането с наличие на посочените в текста изисквания. Приложимостта на Закона за защита на личните данни е свързана със защитата на физическите лица във връзка с обработването на техните лични данни от лица, имащи качеството администратори

на лични данни по смисъла на легалната дефиниция на чл.3 от Закона, каквото качество безспорно притежава СБАЛАГ „М.Д.” ЕАД. Това изискване се явява абсолютна процесуална предпоставка, с оглед на която следва да се прецени допустимостта на жалбата.

При извършена служебна проверка в Регистъра на администраторите на лични данни и на водените от тях регистри, поддържан от КЗЛД е установено, че на СБАЛАГ „М.Д.” ЕАД е издадено Удостоверение № 157044 и е вписана в регистъра на администраторите на лични данни и на водените от тях регистри към КЗЛД.

Жалбата е насочена срещу злоупотреба с личните данни на жалбоподателката, изразяваща се в предоставянето им на трети лица. По смисъла на § 1, т.1 от ДР на ЗЗЛД „разпространяване на лични данни” представлява обработване на лични данни.

Съгласно чл.10, ал.1, т.7 във връзка с чл.38 от Закона за защита на личните данни, КЗЛД разглежда жалби срещу актове и действия на администраторите на лични данни, с които се нарушават правата на физическите лица по този закон, както и жалби на трети лица във връзка с правата им по този закон.

Следователно жалбата е от компетентността на КЗЛД.

В заседание, проведено на 05.06.2012г. (Протокол № 23), Комисията обявява жалбата за допустима и я насрочва за разглеждане по същество на 20.06.2012г. Конституира като страни в административното производство жалбоподателката А.С., ответна страна – СБАЛАГ „М.Д.” ЕАД в качеството ѝ на администратор на лични данни и заинтересована страна - Национална здравноосигурителна каса.

В условията на служебното начало, с писмо с изх. № П1021/25.04.2012г. на Председателя на КЗЛД, на основание чл.26 от Административнопроцесуалния кодекс (АПК), СБАЛАГ „М.Д.” ЕАД е уведомена за откритото административно производство и на основание чл.36 от АПК е изискано писмено становище, както и относими доказателства към жалбата.

В отговор, с писмо, вх. № С95/07.05.2012г., от СБАЛАГ „М.Д.” ЕАД е получено становище, в което се сочи, че на 19.01.2012г. със Заявление № 28-2-21257, болницата е предоставила комплект от документи на комисия към СЗОК с оглед преговорите по предстоящо подписване на договор за оказване на болнична помощ. Твърди се, че на 01.03.2012г. е подписан Договор № 22-2459 между НЗОК и СБАЛАГ „М.Д.” ЕАД, към който неразделна част е списък на специалистите, оказващи първична помощ по клинични пътеки. Посочва се, че видно от Приложение № 1 към цитирания договор изрично е указано, че д-р А.С. е изпълнител по клинични пътеки до 22.02.2012г., след която дата се включва друг специалист.

Към писмото са приложени копия на: Договор № 22-2459/01.03.2012г. и 7 броя приложения към него; Писмо с изх. № 19-00-10/22.02.2012г. до СЗОК.

С оглед изясняване на факти и обстоятелства по жалбата, с писмо с изх. № П 1022/25.04.2012г. на Председателя на КЗЛД, от НЗОК е изискано становище, ведно с относими към случая доказателства.

С писмо с вх. № П 1351/08.05.2012г., от НЗОК е получено становище, с което уведомяват Комисията, че съгласно чл.161, ал.1, т.4 от Националния рамков договор (НРД) за медицински дейности за 2012г., страна по договора за оказване на болнична помощ може да бъде лечебно заведение, като едно от специалните условия е в лечебното заведение да работят съответни специалисти с придобити специалности. За целта лечебните заведения представят пред РЗОК заявление, към което прилагат копие на документи за придобити специалности. По силата на чл.167 и чл.216 от НРД за медицинските дейности за 2012г., РЗОК съхранява в досие на съответното лечебно заведение всички документи (вкл. и документите за придобити специалности на лекарите, които работят по договора с НЗОК), приложени към заявлението за сключването на договор. От името на СБАЛАГ „М.Д.” ЕАД са били подадени необходимите документи за сключване на договор за 2012г. вкл. и за д-р А.С. – специалист „Трансфузионна хематология”. С писмо с вх. № 19.00-10/22.02.2012г. от СБАЛАГ „М.Д.” ЕАД уведомяват РЗОК - София Столична, че от 21.02.2012г. д-р А.С. напуска и е посочен друг специалист.

Към писмото са приложени копия на: Писмо с изх. № 11-01-8/17.04.2012г.; писмо с изх. № 35-00-522/19.04.2012г.; Писмо с изх. № 94-6-299/04.04.2012г.; Писмо с изх. № 19-10/22.02.2012г.

Обработването на лични данни от страна на администратора на лични данни, съгласно чл.2, ал.2, т.1 от ЗЗЛД, следва да бъде законосъобразно и добросъвестно. В чл.1, ал.2 от Закона за защита на личните данни е гарантирана неприкосновеността на личността и личния живот чрез осигуряване на защита на физическите лица при неправомерно обработване на свързаните с тях лични данни в процеса на свободното движение на данните.

За откритото заседание на КЗЛД, проведено на 20.06.2012г. (Протокол № 25), страните са редовно уведомени. Жалбоподателката и ответната страна не се явяват, не изпращат процесуални представители. Заинетресованата страна - НЗОК се представлява от юрк. П.П. с пълномощно № РД-12-98/18.06.2012г. по жалбата. Юрк. П.П. посочва, че в Рамковия договор са включени специални условия, на които трябва да отговарят изпълнителите на медицинска помощ за сключване на договор за медицинска помощ по клинични пътеки. Едно от специалните условия е в лечебното заведение да работят специалисти с придобити специалности, като се представят съответните документи.

Преценката относно основателността на жалбата следва да се обвърже с наличие на неправомерно обработване на личните данни на жалбоподателката.

В чл.4 от ЗЗЛД законодателят е указал основанията за допустимост за обработване на лични данни, при наличие на поне едно от които е допустимо обработването на лични данни.

А.С. е предоставила доброволно своите лични данни на СБАЛАГ „М.Д.” ЕАД с оглед сключения трудов договор. Този факт не се оспорва от жалбоподателката, която потвърждава, че до 22.02.2012г. е била в трудово правоотношение с лечебното заведение. Налице е изричното съгласие по смисъла на чл.4, ал.1, т.2 от ЗЗЛД администраторът на лични данни - СБАЛАГ „М.Д.” ЕАД да обработва личните данни на г-жа А.С.

В настоящия случай, видно от Договор № 22-2459/01.03.2012г., на основание чл.59, ал.1 от Закона за здравното осигуряване и в съответствие с Националния рамков договор (НРД) за медицинските дейности за 2012г., СБАЛАГ „М.Д.” ЕАД сключва договор с НЗОК, като се задължава да оказва на задължително здравноосигурени лица болнична медицинска помощ. За да бъде страна по този договор, съгласно чл.161, ал.1, т.4 от НРД за медицинските дейности за 2012г., може да бъде лечебно заведение по чл.14, ал.1, т.1,2 3 и 4 от НРД, което отговаря на общите условия по чл.18, ал.1, т.1, букви „а”, „б” и „в”, както и на специални условия, едно от които е в лечебното заведение да работят съответни специалисти с придобити специалности.

Относно утвърдената процедурата, в становище с вх. № П 1351/08.05.2012г. от НЗОК се сочи, че лечебните заведения, желаещи да сключат договор, представят в РЗОК заявление, към което следва да приложат и документ, удостоверяващ, че в лечебното заведение работят съответни специалисти с придобити специалности, посочени в чл.19 от НРД. По силата на чл.167 и чл.216 от НРД, РЗОК съхранява в досие на съответното лечебно заведение всички документи, приложени към заявлението. За конкретния случай от НЗОК се посочва, че в РЗОК – София Столична са били подадени необходимите документи за сключване на договор за 2012г. от името на СБАЛАГ „М.Д.” ЕАД, вкл. и за д-р А.С. Към момента на подаване на заявлението, д-р А.С. е била в трудово правоотношение с лечебното заведение. След напускането ѝ, с писмо с изх. № 19-00-10/22.02.2012г., лечебното заведение уведомява СЗОК за настъпилите промени, поради което д-р А.С. е заменена от друг специалист със специалност „транфузионна хематология”.

Личните данни на д-р А.С. са обработени във връзка с подписването на договор с НЗОК. Налице е хипотезата на чл.4, ал.1, т.7 от ЗЗЛД, съгласно която допустимо е обработване на лични данни, когато обработването е необходимо за реализиране на законните интереси на администратора на лични данни.

От събраните към жалбата писмени доказателства може да се направи безспорен извод, че е налице обработване, по смисъла на § 1 от ДР на ЗЗЛД, на свързаните с жалбоподателката лични данни от СБАЛАГ „М.Д.” ЕАД. Личните ѝ данни са обработени в съответствие с утвърдени правила, законосъобразно и правилно, на основа на чл.4, ал.1, т.2 и т.7 от ЗЗЛД.

Комисията за защита на личните данни е независим държавен орган, който осъществява защитата на лицата при обработването на техните лични данни и при осъществяването на достъп до тези данни, както и контрол по спазването на Закона за защита на личните данни. Целта на Закона е да

гарантира неприкосновеността на личността и личния живот на физическите лица чрез осигуряване на защита при неправомерно обработване на свързаните с тях лични данни в процеса на свободно движение на данните.

В качеството си на административен орган и във връзка с необходимостта от установяване истинността по случая, като основен принцип в процесуалното производство, съгласно чл.7 от Административнопроцесуалния кодекс, изискващ наличието на действителни факти от значение по случая, имайки предвид предоставените писмени становища и доказателства, Комисията, приема жалбата за неоснователна.

Водима от горното и на основание чл.10, ал.1, т.7 и чл.38 от Закона за защита на личните данни, Комисията за защита на личните данни

РЕШИ:

Оставя без уважение жалба с рег. № Ж 23/05.04.2012г., подадена от А.С. срещу СБАЛАГ „М.Д.” ЕАД.

Настоящото решение подлежи на обжалване в 14-дневен срок от връчването му, чрез Комисията за защита на личните данни пред Административен съд София – град.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

Венета Шопова /п/

ЧЛЕНОВЕ:

Красимир Димитров /п/

Валентин Енев /п/

Мария Матева /п/

Веселин Целков /п/

РЕШЕНИЕ

№ Ж-78/2012г.

София, 20.07.2012г.

Комисията за защита на личните данни /КЗЛД/ в състав: Председател Венета Шопова и членове: Красимир Димитров, Валентин Енев, Мария Матева и Веселин Целков на редовно заседание, проведено на 04.07.2012г., на основание чл.10, ал.1, т.7 от Закона за защита на личните данни /ЗЗЛД/, разглежда жалба с рег. № Ж78/28.05.2012г., подадена от В.А.В. срещу „ОББ” АД.

Административното производство е по реда на чл.38 от Закона за защита на личните данни.

В.А.В. сезира Комисията с жалба, в която сочи, че е ищец по гражданско дело, образувано пред Софийски районен съд. Ответник по делото е „ОББ” АД. По делото е била назначена съдебно-счетоводна експертиза. На 04.04.2012г. е било насрочено заседание на съда по делото, на което е следвало да се изслуша заключението на вещото лице. Процесуалният представител на банката е поискал от съда, вещото лице да бъде отведено, като е представила доказателства, от които е видно, че то е притежател на кредитна карта в същата банка и е съкредитополучател. Представеното доказателство е справка от централния кредитен регистър, от която е видно общата кредитна задлъжнялост на лицето. От представената справка се вижда и история, информация за работодателите на вещото лице и всички лични данни свързани с нея и съпруга ѝ.

В.А.В. изразява становище, че с тези си действия процесуалният представител на банката е извършил нарушение на ЗЗЛД и свързаните с нея /вещото лице/ лични данни са неправомерно обработени.

В жалбата се твърди още, че след като е установила извършеното от нея нарушение, процесуалният представител на банката е направил искане пред СРС да бъде изтеглена представената по отношение на вещото лице информация. Молбата за изтеглянето на документите не е уважена от съда, тъй като въз основа на тях, той се е произнесъл със съдебно определение и същото е станало част от делото.

Към жалбата се представят като доказателства:справката, която е предоставена на съда, молба

от 04.04.2012г. до СРС и съдебен протокол от заседание, проведено на 04.04.2012г.

В условията на залегалото в административния процес служебно начало и задължението на административния орган за служебно събиране на доказателства е изискано от жалбоподателката да представи информация и да уточни жалбата си, като посочи, за кои нейни лични данни има извършено нарушение по смисъла на ЗЗЛД, а в случай, че действа като представител на вещото лице В.П. да представи доказателства за представителната ѝ власт.

В изпълнение на дадените ѝ указания, госпожа В.А.В. на 19.06.2012г. писмено заявява, че е неоснователно твърдението за липсата ѝ на правен интерес при подаването на жалба за злоупотреба с личните данни на В.П. Жалбоподателката сочи, че е заинтересована, тъй като вследствие на извършеното административно нарушение на ЗЗЛД с личните данни на вещото лице, същото е отведено и делото е забавено с още 3 месеца.

Госпожа В.А.В. заявява, че въпреки, че не се касае за нарушения на свързаните с нея лични данни, то Комисията следва да извърши проверка на банката по изложените от нея в жалбата твърдения, иначе би се възприело, че банковата институция е под протекцията на административния орган.

Комисията приема, че жалбата е недопустима, поради следните съображения:

Съгласно чл.27, ал.2 от АПК административният орган е длъжен да провери при постъпване на искането предпоставките за допустимостта на жалбата, относно производството по издаване на индивидуалния административен акт.

Видно от жалбата и направеното уточнение към нея, В.А.В., сезира Комисията с твърдения за извършено нарушение на личните данни на вещото лице В.П.. Към жалбата е приложено копие от съдебен протокол от съдебно заседание, проведено на 04.04.2012г., от което е видно, че вещото лице е присъствало при представянето на доказателствата от страна на банката, съдържащи личните му данни и които са станали причина за отвода му.

Съгласно разпоредбата на чл.38, ал.1 от ЗЗЛД, при нарушаване на правата му по този закон всяко физическо лице има право да сезира Комисията за защита на личните данни в едногодишен срок от узнаване на нарушението, но не по-късно от пет години от извършването му. В случай, че вещото лице В.П. реши да упражни субективното си потестативно право на жалба до Комисията, то тя може да го упражни в рамките на предвидения от закона преклузивен срок. Потестативните права са - възможности. Характерно за потестативните права е, че те дават възможност на едно лице по своя воля едностранно да предизвиква изменения в правната сфера на едно друго лице или група от лица. Потестативното право дава право да се породят един нов тип правоотношение, да го измени, да го прекрати или да го погаси. Право на жалба има засегнатото лице, чиито права са нарушени, от което следва, че единствено то според цитираната законова разпоредба е активно легитимирано да сезира КЗЛД. В.А.В. не е носител на правото на жалба по реда на ЗЗЛД в конкретния случай.

На следващо място за госпожа В.А.В. съществува правната възможност, в случай, че са накърнени правата ѝ като ищец по гражданско дело да ги защити в рамките на съдебния процес по реда на ГПК, а не по административен ред. Никой административен орган не може да извършва контрол по законосъобразност на съдебните актове. Ревизията на съдебните актове се извършва от съда.

За В.А.В. липсва и правен интерес да сезира Комисията, за нарушаване на правата на друго лице, без да има представителна власт да упражни това право. В случая липсва активно легитимирана страна, за развиването на административно производство по реда на чл.38, ал.1 от ЗЗЛД.

Във връзка с изложеното и на основание 38, ал.1 от ПДКЗЛДНА във връзка с чл.27, ал.2, т.5 и т.6 АПК, Комисията,

РЕШИ:

Обявява жалба рег. №Ж78/28.05.2012г., подадена от В.А.В. срещу „ОББ” АД за недопустима и прекратява административното производство.

Решението да се съобщи на заинтересованите лица по реда на АПК.

Настоящото решение подлежи на обжалване, в 14 дневен срок от връчването му, чрез Комисията за защита на личните данни пред Административен съд-София град.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:**Венета Шопова /п/****ЧЛЕНОВЕ:****Красимир Димитров /п/****Валентин Енев /п/****Мария Матева /п/****Веселин Целков /п/****РЕШЕНИЕ****№ 703/2012г.****София, 20.07.2012г.**

Комисията за защита на личните данни (КЗЛД) в състав: Председател Венета Шопова и членове: Красимир Димитров, Валентин Енев, Мария Матева и Веселин Целков на открито заседание, проведено на 20.06.2012г., на основание чл.10, ал.1, т.7 от Закона за защита на личните данни (ЗЗЛД) разгледа по допустимост жалба с рег. № 703/09.02.2012г., подадена от Ж.Н.Ц. срещу пенсионно осигурително дружество (ПОД) „А.Б.” АД.

Административното производство е по реда на чл.38 от Закона за защита на личните данни.

Ж.Н.Ц. сезира КЗЛД с жалба, в която изразява твърдения за извършено от страна на Пенсионно осигурително дружество „А.Б.” АД, неправомерно и незаконосъобразно обработване на свързаните с него лични данни. Жалбоподателят твърди, че е получил писмо от ПОК „Д.”, от което разбрал за наличието на заявление подписано от него, за прехвърляне на средствата му от Универсален пенсионен фонд (УПФ) „Д.” в Задължителен универсален пенсионен фонд (ЗУПФ) „А.Б.”.

Жалбоподателят излага аргументи, че не е подписвал подобно заявление и оспорва направеното прехвърляне.

Господин Ж.Н.Ц. счита, че личните му данни са обработени неправомерно и нецелесъобразно.

Ж.Н.Ц. иска от Комисията да бъде извършена проверка и да бъдат предприети необходимите действия за отстраняване на допуснатото нарушение на ЗЗЛД.

В условията на залегналото в административния процес служебно начало и задължението на административния орган за служебно събиране на доказателства е изискано изразяването на писмени становища с представяне на относимите по случая доказателства от ПОД „А.Б.” АД и ПОД „Д.” АД.

На 02.03.2012г. е постъпило писмено становище с доказателства към него от ПОК „Д.”. В същото се сочи, че ПОД „Д.” е получило заявлението за прехвърляне на средствата на г-н Ж.Н.Ц. от ПОД „А.Б.” в началото на месец януари 2012г., съгласно чл.5, ал.2 от Наредба № 3 от 24.09.2003г. на Комисията за финансов надзор (КФН).

Пенсионно осигурително дружество „Д.” АД добавя, че в съответствие с изискванията на чл.5, ал.6 от Наредба № 3 от 24.09.2003г. на КФН, дружеството е разгледало заявлението на г-н Ж.Н.Ц. и доколкото, от формална гледна точка същото е отговаряло на предвидените в закона условия, е дало съгласие за промяна на участието на г-н Ж.Н.Ц. и е върнало подаденото от негово име заявление на ПОД „А.Б.” АД.

Дружеството заявява, че на 08.02.2012г. е получило копие на жалба от г-н Ж.Н.Ц., адресирана до КФН, ПОД „А.Б.” АД, КЗЛД и Районна Прокуратура – гр. София.

Към становището са приложени като доказателства: копие от Заявление за промяна на участието с вх. № 2110535140 от 16.12.2011г.; копие на жалба от г-н Ж.Н.Ц. и копие от писмо с изх. № 357 от 13.02.2012г. на ПОД „Д.”.

Пенсионно осигурително дружество „А.Б.” АД, депозира своето становище на 05.03.2012г. В становището си дружеството заявява, че процедурата по промяна на участие и прехвърляне средствата на г-н Ж.Н.Ц. е осъществена съгласно разпоредбите на Наредба № 3 от 24.09.2003г. КФН. В ПОД „А.Б.” АД е постъпило заявление с вх. № 2110535140 от 16.12.2012г. за промяна на участие от УПФ „Д.” в ЗУПФ „А.Б.” от осигуреното лице Ж.Н.Ц.. След извършена проверка на съответствие по

форма и съдържание на хартиения носител със законовите изисквания, дружеството е регистрирало заявлението в електронният си регистър.

Пенсионно осигурително дружество „А.Б.” АД уточнява, че не е в компетентността на дружеството да извършва проверка на достоверността на положения подпис върху заявлението за промяна на участието.

Към становището са приложени като доказателства: копие от Заявление за промяна на участието с вх. № 2110535140 от 16.12.2011г.; копие от Договор № 211944092448 от 20.01.2012г., сключен между Ж.Н.Ц. и ПОД „А.Б.” АД; копие от Докладна записка № Д-520-00-940/22.02.2012г.; копие от Заявление вх. № Д-520-00-941/22.02.2012г. от А.А.; копие от Заявление с вх. № Д-520-00-977/ 05.03.2012г. от Ж.Н.Ц. и копие от Договор за осигурително посредничество № 2110535/ 28.06.2010г. – 5 стр.

На 28.02.2012г. в КЗЛД е постъпило писмо от г-н Ж.Н.Ц., с което той уведомява Комисията, че има подадени сигнали до Районна прокуратура (РП) – София и Столична Дирекция на Вътрешните работи (СДВР), по същия повод, по който е сезирал и КЗЛД. В РП – София сигнала е заведен с вх. № СРП – 5544/2012г. от 22.02.2012г., този подаден в СДВР под вх. № Я7052/2012 от 28.02.2012г.

С писмо вх. № П1458 от 14.05.2012г. Районна Прокуратура – София, е уведомила Комисията за наличието на образувано досъдебно производство, по повод подадена жалба от Ж.Н.Ц., срещу неизвестен известен извършител за престъпление по чл.316, пр. 1, вр. чл.308, ал.2 от НК, което е възложено за разследване на СДВР и към момента не е приключило. Към уведомителното писмо е приложено копие от Постановление за образувано досъдебно производство от 07.05.2012г.

От събраните по административната преписка доказателства се установи, че г-н Ж.Н.Ц. е сезирал Районна Прокуратура – София с жалба за извършено документно престъпление – подправяне на подписът му, положен под заявление за прехвърляне на средствата му от Универсален пенсионен фонд (УПФ) „Д.” в Задължителен универсален пенсионен фонд (ЗУПФ) „А.Б.”.

Съгласно чл.54 от Административнопроцесуалния кодекс, административният орган спира производството при наличие на изчерпателно посочени основания. С оглед на доказателствата по жалбата е налице хипотезата на чл.54, ал.1, т.3 от АПК.

Резултатите и заключенията от образуваното досъдебно производство от Районна прокуратура – София, за извършено престъпление по чл.316, пр. 1, вр. чл.308, ал.2 от НК, могат да имат съществено значение както за развитието на административното производство, така и с оглед защитата на правата на жалбоподателя. Установяването на факта дали има извършено престъпление, както и идентифицирането на престъпния деец са от значение за развитието на образуваното пред Комисията производството и в последствие за постановяването на административен акт от КЗЛД. В зависимост резултатите от предприетите действия, от разследващите органи и установяването на инкриминираното деяние и извършителя му, ще се установи дали обработването на свързаните с жалбоподателя лични данни може да се обвърже по категоричен начин с администратор на лични данни.

ЗЗЛД урежда защитата на правата на физическите лица при обработването на личните им данни. Съгласно чл.1, ал.5 неговата приложимост за целите на отбраната, националната сигурност и обществен ред, както и за нуждите на наказателното производство е обусловено дотолкова, доколкото в специален закон не е предвидено друго. Тази разпоредба изключва приложението на закона по отношение на онези случаи, при които обработването на личните данни изпълнява фактически състав на инкриминирано деяние. В тези случаи специален закон се явява НК, а реализирането на съответната наказателна отговорност се извършва по реда на НПК. Това следва и от разпоредба на чл.33, ал.1 от ЗАНН, съгласно която в случаите, когато за дадено деяние е възбудено наказателно преследване от органите на прокуратурата, административнонаказателно производство не се образува.

Съставянето и използването на неистински официален документ, както и удостоверяването на неверни обстоятелства в него съставляват документи престъпления по смисъла на чл.311 във вр. с чл.309 от НК. В случая установяването на факта дали данните на жалбоподателя са обработвани с престъпна цел, са действия в компетентността на разследващите органи, поради което наказателното преследване следва да се осъществи по реда на НПК.

С оглед гореизложеното, на основание чл.54, ал.1, т.3 от АПК, Комисията,

РЕШИ:

Спира образуваното административно производство по жалба с рег. № 703/19.02.2012г., подадена от Ж.Н.Ц. срещу пенсионно осигурително дружество „А.Б.” АД, до отпадане на основанията за спирането му.

Решението да се съобщи на страните в административното производство по реда на АПК.

Решението на Комисията може да се обжалва пред Административен съд – София град в 14-дневен срок от получаването му.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

Венета Шопова /п/

ЧЛЕНОВЕ:

Красимир Димитров /п/

Валентин Енев /п/

Мария Матева /п/

Веселин Целков /п/

РЕШЕНИЕ

№ П 1137/2012г.

София, 20.07.2012г.

Комисията за защита на личните данни /КЗЛД/ в състав: Председател Венета Шопова и членове: Красимир Димитров, Валентин Енев, Мария Матева и Веселин Целков на открито заседание, проведено на 20.07.2012г., на основание чл.10, ал.1, т.7 от Закона за защита на личните данни /ЗЗЛД/ разглежда редовността на искане с рег. № П 1137/27.04.2012г., подадено от И.Б. срещу „Ф.И.” АД и „БТК” АД.

На електронната поща на КЗЛД е постъпил сигнал от И.Б., в който се навеждат твърдения за извършено от страна на „Ф.И.” АД и „БТК” АД, неправомерно и нецелесъобразно обработване на свързаните с него лични данни.

Жалбоподателя твърди, че някой е прозвънял на личния му мобилен телефонен номер и е поискал информация за лице на име Н.

И.Б. заявява, че не познава лице на име Н., а така също, че не е изразявал съгласие да бъде лице за контакт.

При извършена проверка на сигнала по отношение на неговата редовност и допустимост се установи, че той не отговаря на изискванията на чл.30, ал.1 от ПДКЗЛДНА, липсват основни реквизити.

Жалбата е подадена на електронната поща на КЗЛД, като същата не е подписана с електронен подпис.

В условията на служебното начало, съгласно чл.9 от АПК с писмо изх. № П1391 от 09.05.2012г. на Председателя на КЗЛД е изискано от господин И.Б. да отстрани нередовностите по сигнала си, а именно същия да бъде надлежно подписан, както и да се уточни срещу кого е насочен, тъй като не може да се определи еднозначно.

На 04.05.2012г., на електронната поща на КЗЛД е получено ново писмо от г-н И.Б. Писмото съдържа същият текст от първото писмо с добавен отговор на писмо от дружеството „Ф.И.” АД. В писмото си „Ф.И.” АД уведомява г-н И.Б., че във връзка с възложен случай от „БТК” АД, търсейки посоченото лице за контакт, дружеството се е свързало погрешно с него.

„Ф.И.” АД уведомява г-н И.Б., че мобилният му номер е заличен от системата на дружеството.

Видно от репорт – известие за доставка, писмото с указанията на Председателя на КЗЛД, е надлежно получено на 16.05.2012г.

Господин И.Б. не е изпълнил указанията на Комисията в определения 3-дневен срок, респективно не е подписал сигнала си и не е уточнил срещу кого е насочен.

От една страна сигнала, подаден от И.Б. не е съобразен с изискванията на чл.30, ал.1 от Правилника за дейността на Комисията за защита на личните данни и на нейната администрация и

не съдържа необходимите нормативно определени реквизити.

Съгласно чл.56, ал.2 във връзка с чл.30, ал.1 от АПК и чл.30, ал.3 от ПДКЗЛДНА, ако в искането има нередовности, на искателя се изпраща съобщение да ги отстрани в посочения законоустановен срок. При неизпълнение, административното производство се прекратява.

Съгласно чл.30, ал.1, т.4 от ПДКЗЛДНА, искането следва да бъде надлежно подписано от искателя. В конкретния случай, въпреки дадените от Комисията указания г-н И.Б., не е подписал подаденият сигнал.

На следващо място, видно от сигнала, същият е адресиран до електронните пощи на дружествата „Ф.И.” АД и „БТК” АД, с копие до КЗЛД, но не може да бъде определено еднозначно срещу кого е насочен.

Жалбоподателят е уведомен, че при неизпълнение на дадените указания и нередовностите по сигнала не бъдат отстранени, административното производство ще бъде прекратено.

Съгласно чл.56, ал.2 във връзка с чл.30, ал.1 от АПК и чл.30, ал.3 от ПДКЗЛДНА, ако в искането има нередовности, на искателя се изпраща съобщение да ги отстрани в посочения законоустановен срок. При неизпълнение, административното производство се прекратява.

С оглед гореизложеното, на основание чл.30, ал.3 от Правилника за дейността на Комисия за защита на личните данни и нейната администрация във връзка с чл.30, ал.2 от АПК и чл.29, ал.2 от АПК, Комисията,

РЕШИ:

Обявява искане с рег. № П 1137/27.04.2012г., подадено от И.Б. срещу „Ф.И.” АД и „БТК” АД за нередовно и прекратява административното производство.

Решението да се съобщи на страните в административното производство по реда на АПК.

Решението на Комисията може да се обжалва пред Административен съд – София град в 14-дневен срок от получаването му.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

Венета Шопова /п/

ЧЛЕНОВЕ:

Красимир Димитров /п/

Валентин Енев /п/

Мария Матева /п/

Веселин Целков /п/

РЕШЕНИЕ

№ 1221/2012г.

София, 20.07.2012г.

Комисията за защита на личните данни в състав: Председател: Венета Шопова и членове: Красимир Димитров, Валентин Енев, Мария Матева и Веселин Целков, в заседание проведено на 04.07.2012г. (Протокол № 27), на основание чл.10, ал.1, т.7 от Закона за защита на личните данни (ЗЗЛД), разгледа жалба с рег. № 1221/27.02.2012г., подадена от Т.И.И.

В Комисията за защита на личните данни (КЗЛД) е постъпила жалба, в която г-жа Т.И.И. посочва, че на 12.02.2012г. четири лица от с.М. са събирали подписи в подкрепа на избора на С.М. за кметски наместник на селото. Т.И.И. е узнала, че същите лица разполагат с ръчно написани списъци, в които са попълнени имената и ЕГН на жителите на с.М., сред които и нейните лични данни. Твърди, че данните са предоставени от бившия кметски наместник Г.Л. Г-жа Т.И.И. настоява тези „факти да бъдат доказани и виновните лица да бъдат наказани”.

Към искането не са приложени допълнителни доказателства.

С писмо, изх. № 1221/12/23.03.2012г. на Председателя на КЗЛД, г-жа Т.И.И. е уведомена, че съгласно чл.10, ал.1, т.7 от Закона за защита на личните данни, Комисията за защита на личните данни разглежда жалби срещу актове и действия на администраторите на лични данни, с които се нарушават правата на физическите лица по този закон, както и жалби на трети лица във връзка с правата им по този закон. Посочено е приложното поле на Закона за защита на личните данни, свързано със

защитата на физическите лица във връзка с обработването на лични данни от лица, имащи качеството администратора на лични данни.

На г-жа Т.И.И. са посочени правните възможности и мерки, които следва да предприеме ако счита, че правата ѝ по ЗЗЛД са нарушени. Обяснен е реда за подаване и разглеждане от КЗЛД на искания на физически лица във връзка с нарушени техни права по Закона за защита на личните данни. На Т.И.И. е разяснено, че на основание чл.30, ал.2 от Административнопроцесуалния кодекс в 3-дневен срок от получаване на съобщението, ако поддържа искането си, следва да го депозира по указания начин и да посочи конкретен администратор на лични данни и действия, с които са нарушени правата ѝ по ЗЗЛД, както и да приложи относими към случая доказателства (ако разполага с такива). Съобщено е, че при неизпълнение на дадените указания и нередовностите не бъдат отстранени в указания срок, административното производство ще бъде прекратено.

Видно от известие за доставяне, писмото е получено на 28.03.2012г., но отговор от Т.И.И. не е депозирал в деловодството на КЗЛД.

С писмо с изх. № П 2431/18.06.2012г. на Председателя на КЗЛД, от кметския наместник на с.М. е изискано становище по случая, както и информация за лицата, посочени в жалбата.

В отговор, с писмо с вх. № С 213/25.06.2012г., от кметския наместник Г.В. е получено становище, в което се посочва, че осъществявайки служебните си правомощия е изготвила списък на жителите на селото, като въпросните лица са извършвали действия, възложени от нея. По препоръка на ръководството на Община Д., преди назначаването на кметския наместник са предприети тези действия, за да се изиска съгласието на живеещите в селото.

Искането, подадено от Т.И.И. не е съобразено с изискванията на КЗЛД съгласно Правилника за дейността на Комисията за защита на личните данни и на нейната администрация и не съдържа необходимите нормативно определени реквизити. В чл.30, ал.2 от Правилника се съдържа текст, съгласно който искателят следва да посочи естеството на своето искане, което в конкретния случай липсва. В жалбата се изказват различни твърдения, нито едно от които не е потвърдено с конкретна информация или други документи, от които да се установи срещу кой администратор на лични данни е насочена. Въпреки дадените ѝ указания, г-жа Т.И.И. не потвърждава искането си, не посочва конкретен администратор на лични данни, нито сочи с какви действия са нарушени правата ѝ по ЗЗЛД.

На г-жа Т.И.И. е съобщено кои са нередовностите на подаденото от нея искане и ѝ е указан законоустановен срок да ги отстрани. Уведомена, ако поддържа искането си, че съгласно чл.30, ал.3 от Правилника следва да предостави горепосочената информация в 3-дневен срок, неспазването на който води до прекратяване на производството. Искане с вх. № 1221/27.02.2012г. подадено от Т.И.И. се явява нередовно, тъй като не е потвърдено и не е предоставена изисканата по надлежния ред информация,

Жалбата се явява и процесуално недопустима по следните съображения:

В чл.27, ал.2 от Административнопроцесуалния кодекс законодателят обвързва преценката за допустимостта на искането с наличие на посочените в текста изисквания. Приложимостта на Закона за защита на личните данни е свързана със защитата на физическите лица във връзка с обработването на техните лични данни от лица, имащи качеството администратори на лични данни по смисъла на легалната дефиниция на чл.3 от Закона. Това изискване се явява абсолютна процесуална предпоставка, с оглед на което следва да се прецени допустимостта на жалбата.

Жалбата е насочена срещу разпространяване на личните данни на жалбоподателката от четири физически лица, които не притежават качеството администратори на лични данни по смисъла на чл.3 от ЗЗЛД, поради което Комисията не може да упражни правомощията си.

Съгласно дефиницията на § 1, т.1 от ДР на ЗЗЛД «обработване на лични данни» е всяко действие или съвкупност от действия, които могат да се извършват по отношение на личните данни с автоматични или други средства, като събиране, записване, организиране, съхраняване, адаптиране или изменение, възстановяване, консултиране, употреба, разкриване чрез предаване, разпространяване, предоставяне, актуализиране или комбиниране, блокиране, заличаване или унищожаване. В конкретния случай не е налице обработване на личните данни на Т.И.И. по смисъла на ЗЗЛД.

С оглед изложеното и събраните в хода на административното производство доказателства, поради липса на ответна страна в административното производство с качество администратор на лични данни, Комисията обявява жалбата за недопустима.

Водима от горното и на основание чл.27, ал.2, т.6 от Административнопроцесуалния кодекс във връзка с чл.10, ал.1, т.7 и чл.38 от Закона за защита на личните данни, Комисията за защита на личните данни

РЕШИ:

Прекратява административното производство по жалба с рег. № 1221/ 27.02.2012г., подадена от Т.И.И.

Настоящото решение подлежи на обжалване в 14-дневен срок от връчването му, чрез Комисията за защита на личните данни пред Административен съд София – град.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

Венета Шопова /п/

ЧЛЕНОВЕ:

Красимир Димитров /п/

Валентин Енев /п/

Мария Матева /п/

Веселин Целков /п/

РЕШЕНИЕ

№1327/2012 г.

София, 20.07.2012г.

Комисията за защита на личните данни /КЗЛД/ в състав: Председател: Венета Шопова и членове: Красимир Димитров, Валентин Енев, Мария Матева и Веселин Целков на открито заседание, проведено на 20.06.2011 г., на основание чл.10, ал.1, т.7 от Закона за защита на личните данни /ЗЗЛД/, разгледа по същество жалба с рег. № 1327/29.02.2012г., подадена от А.Ж.Б срещу ЕТ „Е.-А.Г.”, „Т.Н.” ООД и „У.1” ЕООД.

Административното производство е по реда на чл.38 от Закона за защита на личните данни.

В чл.30, ал.1 от ПДКЗЛДНА са определени реквизитите, които трябва да съдържа жалбата, с която физическите лица сезират Комисията за нарушения на техните права по ЗЗЛД. Жалбата отговаря на нормативно установените изисквания, поради което се явява редовна.

Жалбата е подадена в срок, от надлежна страна, при наличие на правен интерес, поради което е обявена за процесуално допустима с решение на КЗЛД от 05.06.2011г.

В Комисия за защита на личните данни е постъпила жалба от А.Ж.Б, в която се излагат твърдения, че свързаните с него лични данни, незаконно са използвани от фирма „У.1” ЕООД. От фактологията в жалбата се установява, че жалбоподателят ползва услугите на фирма „Т.Н.” ООД, с която има сключен договор за доставка на интернет. На 18.01.2012г., господин А.Ж.Б е получил телефонно обаждане, в което му е съобщено, че трябва да мине през офиса на фирма, за да подпише договор за доставка на интернет с нови по-изгодни условия. А.Ж.Б бил уведомен, че следва да посети офиса на фирма „Е.”, находящ се в гр. П., за подписването на новият договор. След като поискал да узнае, от името на кой получава обаждането, жалбоподателят бил уведомен, че договорът ще сключи с фирма „У.1” ЕООД, чиито офис се намира на същия адрес, като този на „Е.”. В по-късен момент, жалбоподателят установил, че е имало образувана проверка, която е установила че ЕТ „Е.” без правно основание обработва личните данни на абонати, за което ѝ е наложено наказание от страна на Комисията.

А.Ж.Б иска от КЗЛД, след като едни път е констатирила извършено нарушение от страна на ЕТ „Е.”, да вземе мерки, незаконните масиви с лични данни, кои

Към жалбата не се прилагат доказателства.

В условията на залегналото в административния процес служебно начало и задължението на административния орган за служебно събиране на доказателства е изискано изразяване на писмено становище с представяне на относимите по случая доказателства от „Т.Н.” ООД, „У.1” ЕООД и ЕТ „Е.-А.Г.”.

Жалбоподателят е уведомен с писмо на Председателя на КЗЛД за правната възможност,

дадена му от чл.28а от ЗЗЛД, да поиска от администратора на лични данни да заличи свързаните с него данни, в случай че обработваните им не отговарят на изискванията на ЗЗЛД.

На 21.03.2012г. е постъпило писмено становище от „Т.Н.” ООД. В него се излагат доводи по повод жалбата на господин А.Ж.Б, като се твърди, че са провели среща с него и са му разяснили проблема от месец декември. Уведомили са жалбоподателят за предприетите от страна на дружеството мерки и са му гарантирали, че след извършената проверка от КЗЛД, няма изтичане на информация. В становището се излагат и доводи по повод дейността на ЕТ „Е.-А.Г.” и несъобразяването му с взетите решения на Комисията.

Към становището са приложени като доказателства: копие от договор №1658/31.01.2012г., сключен между А.Ж.Б и „Т.Н.” ООД, сигнал от А.Г., управител на ЕТ „Е.-А.Г.” от 22.02.2011г., ведно с приложенията към него и статия от вестник „М.”.

„У.1” ЕООД, изразява становището си по жалбата на господин А.Ж.Б, като излага следната фактическа обстановка:

„У.1” ЕООД, сочи, че доставя интернет трафик на крайни потребители в централната зона на гр.П. и на част от населението от село Т. Лицето А.Ж.Б не фигурира като контрагент и кран потребител на дружество „У.1” ЕООД. Жалбоподателят не е сключвал договор, поради което се изразява мнение, че е несъстоятелно твърдението, че са му се обаждали служител на фирмата.

Изяснява се факта, че между „У.1” ЕООД и ЕТ „Е.-А.Г.”, съществува връзка, която е подчинена на договорни отношения между купувач и продавач на едро. ЕТ „Е.-А.Г.” продава интернет трафик на едро на „У.1” ЕООД и на около още седем търговски дружества. Изяснява се, че отношенията между дружествата са на основата на търговията и „У.1” ЕООД не е запознато с наложените на неговия контрагент наказания от страна на Комисията.

Към становището не се прилагат доказателства.

ЕТ „Е.-А.Г.”, изразява писмено становище по жалбата, в което твърди, че е доставчик на интернет услуги основно на едро и няма изградена абонаментна мрежа на територията на с.Т. Сочи се, че дружеството няма сключени договори за доставка на дребно и няма отношение с абонатите на интернет услуги в това село. Твърди си, че лице с имената на жалбоподателят не е регистрирано в базата данни на дружеството и изложените твърдения в жалбата са неверни.

Излагат се твърдения, че данните от масивите, съдържащи се при дружеството, за които жалбоподателят твърди в жалбата си и за които има постановено решение на Комисията след изтичането на задължителния срок за съхраняването им по ЗЕС са заличени.

Към становището не се прилагат доказателства.

Във връзка със събраните доказателства по административната преписка и изразените становища, на жалбоподателят му е указано, че не подкрепя с надлежни доказателства твърденията си, доказването на които е в негова тежест. В изпълнение на дадените указания, в деловодството на Комисията е постъпило допълнително становище от „Т.Н.” ООД, в което се твърди, че жалбоподателят е отишъл при тях и е изразил възмущението си, че при толкова доказани случаи на злоупотреба с лични данни от ЕТ „Е.-А.Г.” към жалбата му се подхожда с недоверие. Управителят на фирмата го е запознал със сходните случаи на злоупотреба, като му е направил и копие от документите по образуваната административна преписка.

Предоставя се и допълнителна информация, за това, че от месец януари 2012г. имало повече от десетина обаждания до абонати на фирмата от телефонен номер, който е служебен на ЕТ „Е.-А.Г.”. Излагат се твърдения, че лицето, което е извършило позвъняванията е с име – П., служител на „У.1” ЕООД, като се уточнява, че офиса се помещава в гараж в гр. П.

Към допълнителното становище е приложено писмено обръщение на жалбоподателят от 09.04.2012г. в него се сочи, че единственото меродавно доказателство, за установяване на твърдените от него факти и обстоятелства са „другите хора, които са търсени по телефона от същите господа.”

За откритото заседание на Комисията, на което жалбата е разгледана по нейното същество, страните са редовно призовани. Жалбоподателят – редовно уведомен, не се явява.

За ЕТ „Е.-А.Г.” се явява А.Г. заедно с адвокат А.Д. от Адвокатска колегия – гр. П. За „Т.Н.” ООД се явява В.Х. – управител на дружеството.

Процесуалният представител на ответната страна - ЕТ „Е.-А.Г.”, заявява, че претендира

направените разноски от нейният доверител по повод образуваното административно производство. В откритото заседание се представят относими доказателства към случая, които Комисията приема, като се прилага и договор за правна защита и съдействие №005762 от 20.06.2012г., сключен между ЕТ „Е.-А.Г.” и А.Д. В договора е уговорено адвокатско възнаграждение в размер на 600 лв.

Комисията за защита на личните данни е независим държавен орган, който осъществява защитата на лицата при обработването на техните лични данни и при осъществяването на достъп до тези данни, както и контрол по спазването на Закона за защита на личните данни. Целта на Закона е да гарантира неприкосновеността на личността и личния живот на физическите лица чрез осигуряване на защита при неправомерно обработване на свързаните с тях лични данни в процеса на свободно движение на данните.

Правомощието на Комисията за защита на личните данни да разглежда жалби срещу актове и действия на администраторите на лични данни, с които се нарушават правата на физическите лица е регламентирано в чл.10, ал.1, т.7 от ЗЗДЛ.

Правомерното обработване на лични данни от страна на администраторите на лични данни, съгласно ЗЗД следва да се извършва в съответствие с принципите на законосъобразност, целесъобразност и пропорционалност на данните. Наред с това законодателят е предоставил възможност, от една страна, на администраторите сами да определят целите и обема на обработваните данни, а от друга страна – на физическите лица правото да изразят свободната си воля за обработването на техните лични данни.

Приложимостта на Закона за защита на личните данни е свързана със защита на физическите лица във връзка с обработването на техните лични данни от лица, имащи качество на администратори на лични данни, по смисъла на легалната дефиниция на чл.3 от ЗЗД. Тоест, това изискване се явява абсолютна процесуална предпоставка, с оглед на която следва да се прецени допустимостта на жалбата. В конкретния случай, жалбата е насочена срещу юридически лица - ЕТ „Е.-А.Г.”, „Т.Н.” ООД и „У.1” ЕООД.

Разгледана по същество жалбата е неоснователна, поради следните съображения:

От събраните по административната преписка доказателства се установи, че жалбоподателят е сключил договори за доставка на интернет и интернет базирани услуги с „Т.Н.” ООД. Договорът на господин А.Ж.Б с фирма „Т.Н.” ООД е от 31.01.2012г. Срокът на договора е една година, като е уговорено, че след изтичането срока на договора, той става безсрочен. Не са представени от страните по него доказателства, че договора е прекратен преди изтичането на срокът му, от което може да се направи обосновано предположение, че жалбоподателят и интернет доставчика към момента са в договорни взаимоотношения.

По административната преписката не се събраха доказателства, подкрепящи твърденията на господин А.Ж.Б, за проведеното с него телефонно обаждане от страна на ЕТ „Е.-А.Г.” и „У.1” ЕООД. „У.1” ЕООД, сочи в писменото си становище, че доставя интернет трафик на крайни потребители в централната зона на гр.П. и на част от населението от село Т. Лицето А.Ж.Б не фигурира като контрагент и кран потребител на дружество „У.1” ЕООД. Жалбоподателят не е сключвал договор, поради което се изразява мнение, че е несъстоятелно твърдението, че са му се обаждали служител на фирмата. ЕТ „Е.-А.Г.”, изразява писмено становище по жалбата, в което твърди, че е доставчик на интернет услуги основно на едро и няма изградена абонаментна мрежа на територията на с.Т.Сочи се, че дружеството няма сключени договори за доставка на дребно и няма отношение с абонатите на интернет услуги в това село. Твърди си, че лице с имената на жалбоподателят не е регистрирано в базата данни на дружеството и изложените твърдения в жалбата са неверни.

На жалбоподателят му е указано, че доказателствената тежест е негова и следва да представи доказателства удостоверяващи твърденията му. Вместо отговор от жалбоподателят, от когото е изискано представянето на доказателства, в деловодството на административния орган е постъпило допълнително становище от „Т.Н.” ООД. Дружеството сочи, че жалбоподателят е отишъл при тях и е изразил възмущението си, че при толкова доказани случаи на злоупотреба с лични данни от ЕТ „Е.-А.Г.” към жалбата му се подхожда с недоверие, но доказателства не се представят.

За дружеството, доставящо интернет - „Т.Н.” ООД са налице две от условията за допустимост

при обработването на личните данни, едното е съгласието на физическото лице, чиито данни се обработват, изразено чрез подписването на договорите. Второто условие е наличието на договорни взаимоотношения между администратора на лични данни и физическото лице, за което се отнасят данните.

Недоказана остава жалбата в частта по отношение на твърдяното обработване на личните данни на А.Ж.Б от ЕТ „Е.-А.Г.” и „У.1” ЕООД.

Във връзка с изложеното, Комисията приема, че жалбата на А.Ж.Б е неоснователна и извършеното обработване на свързаните с него лични данни от страна на администратора на лични данни – „Т.Н.” ООД е извършено при съблюдаване на принципите залегнали в чл.2, ал.2 от ЗЗЛД и при наличието на законно установено условие за допустимост на обработването.

Не се събраха по административната преписка доказателства, че от обработването на личните данни на жалбоподателят са настъпили за него вредоносни последствия, с което да е увредено гарантираното му от ЗЗЛД право на неприкосновеност на личността и правото на личен живот.

Във връзка с надлежно направеното искане от страна на процесуалният представител на ЕТ „Е.-А.Г.” за присъждане на разноски, направени по повод образуваното административно производство, Комисията, приема че в разпоредбата на чл.47, ал.2 от АПК е регламентиран въпросът с разноските в административното производство. В цитираната правна норма е предвидено, че на лицата по чл.44, ал.3 от същия кодекс “се признават пътни и други разходи” от органа, водещ производството, преди издаване на акта по нормативи, определени от Министъра на финансите. Същите разходи се признават и при лично явяване на страна, когато производството е открито по искане на другата страна или по служебен път. В чл.59, ал.2, т.6 от АПК предвижда индивидуалният административен акт да съдържа и “разпореждане относно разноските”. Това задължава административния орган при издаването на административния акт да обобщи направените до момента разноски /от участващите в производството страни/ и да ги разпредели съобразно факта по чия инициатива или по чия вина са предприети дадените процесуални действия.

Към административната преписка не се прилага списък на направените от страна на ЕТ „Е.-А.Г.” пътни разходи, както и доказателства за направата им, поради което Комисията оставя без уважение искането за присъждане на пътни разходи в полза на ЕТ „Е.-А.Г.”.

Видно от приложеният договор за правна помощ и съдействие, ЕТ „Е.-А.Г.” е заплатил 600 лв. на А.Д., за защитата му по административната преписка образувана пред Комисията. В правната норма на чл.47, ал.2 АПК е предвидено признаването, освен на пътни и на други разходи, като законодателят не е уточнил характерът и техния произход. Във връзка с изложеното, КЗЛД приема, че в понятието „други разходи” се включват и направените такива за представителство от адвокат.

В АПК не е предвиден специален ред за разпределянето на направените разходи в административното производство, поради което субсидирано се прилагат разпоредбите на Гражданският процесуален кодекс предвижда. В ГПК е разписано, че “заплатените от ищеца такси, разноски по производството и възнаграждението за един адвокат, ако е имал такъв”, да се заплащат от ответника съразмерно уважената част от иска” - чл.78, ал.1. Ответникът също има право да иска заплащане на направените от него разноски, съразмерно с отхвърлената част от иска – чл.78, ал.3 ГПК.

С оглед настоящото решение, с което жалбата на А.Ж.Б срещу ЕТ „Е.-А.Г.” се оставя без уважение, като неоснователна и на основание чл.47, ал.2, предложение второ АПК, жалбоподател следва да бъде осъден да заплати на ЕТ „Е.-А.Г.” направените по административното производство разноски за адвокатско възнаграждение в размер на 600 лв.(шестстотин).

С оглед изложеното и на основание чл.10, ал.1, т.7, чл.38, ал.2 от ЗЗЛД и чл.47, ал.2, предложени второ АПК,

РЕШИ :

1.Оставя без уважение жалба с рег. № 1327/29.02.2011г., подадена от А.Ж.Б срещу ЕТ „Е.-А.Г.”, „Т.Н.” ООД и „У.1” ЕООД, като неоснователна.

2.Признава направените от ЕТ „Е.-А.Г.” разноски в административното производство за адвокатско възнаграждение в размер на 600 лв., които следва да се заплатят от жалбоподателят А.Ж.Б, тъй като административното производство е образувано по негова инициатива.

Решението да се съобщи на заинтересованите лица по реда на АПК.

Настоящото решение подлежи на обжалване, в 14 дневен срок от връчването му, чрез Комисията за защита на личните данни пред Административен съд София град.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

Венета Шопова /п/

ЧЛЕНОВЕ:

Красимир Димитров /п/

Валентин Енев /п/

Мария Матева /п/

Веселин Целков /п/

РЕШЕНИЕ

№ 1456/2012г.

София, 20.07.2012г.

Комисията за защита на личните данни (КЗЛД) в състав: Председател: Венета Шопова и членове: Красимир Димитров, Валентин Енев, Мария Матева и Веселин Целков, в открито заседание, проведено на 04.07.2012г. (Протокол № 27), на основание чл.10, ал.1, т.7 от Закона за защита на личните данни (ЗЗЛД), разгледа по същество жалба с рег. № 1456/03.03.2012г., подадена от Я.С.С. срещу „Г.Н.С.” ЕООД и „К.Б.М.” ЕАД.

Административното производство е по реда на чл.38 от Закона за защита на личните данни.

В Комисията за защита на личните данни от Комисията за защита на потребителите е препратена по компетентност жалба, в която жалбоподателят сочи, че през м. юни е посетил офис на „Г.Н.С.” ЕООД - търговски представител на „К.Б.М.” ЕАД, където служител му е предложил „флашка с интернет с месечна такса в размер на 5.00 лв. без да е необходимо да подписва договор”. След няколко месеца поради завишени сметки за телефон, г-н Я.С.С. е посетил централен офис на „К.Б.М.” ЕАД, където е уведомен, че офертата за ползваната флашка е била за срок само от три месеца на договорената цена, впоследствие обаче е в размер на 14.00 лв., за което той е подписал съответен договор. Жалбоподателят твърди, че не се е съгласявал и не е подписвал договор за тази услуга. От предоставеното копие на посочения договор е установил, че в него е попълнен номера на личната му карта, която е подменил с нова, но заявява, че подписът е неговия.

Г-н Я.С.С. счита, че е извършена злоупотреба с личните му данни, тъй като не е подписвал нов договор с мобилния оператор.

Към жалбата не са приложени допълнителни доказателства.

С писмо с изх. № 1456/12/15.03.2012г. на Председателя на КЗЛД, изпратено както на посочения адрес за кореспонденция, също и на електронния адрес, жалбоподателят е уведомен, че неговата жалба е препратена по компетентност от Комисията за защита на потребителите в Комисия за защита на личните данни. Уведомен е за реда и реквизитите, които следва да съдържа искането, с което се сезира КЗЛД. Указано е, в случай, че поддържа жалбата си, следва в срок да я потвърди. Със Заявление с вх. № 310/20.04.2012г. Я.С.С. потвърждава жалба си.

Приложимостта на Закона за защита на личните данни е свързана със защитата на физическите лица във връзка с обработването на техните лични данни от лица, имащи качеството администратори на лични данни по смисъла на легалната дефиниция на чл.3 от Закона, каквото качество безспорно притежават „К.Б.М.” ЕАД и „Г.Н.С.” ЕООД. Това изискване се явява абсолютна процесуална предпоставка, с оглед на която следва да се прецени допустимостта на жалбата.

При извършена служебна проверка в Регистъра на администраторите на лични данни и на водените от тях регистри, поддържан от КЗЛД, е установено, че на „К.Б.М.” ЕАД е издадено Удостоверение № 28772. Заявени са три регистъра: “Персонал”, “Потребители” и “Видеонаблюдение”. На „Г.Н.С.” ЕООД е издадено Удостоверение № 25652. Заявени са два регистъра: “Персонал” и “Клиенти. Двете дружества са вписани в Регистъра на администраторите на лични данни и на водените от тях регистри към КЗЛД.

Жалбата е насочена срещу злоупотреба с личните данни на жалбоподателя, изразяваща се в

попълването и подписване на договори с мобилния оператор без знанието и съгласието му. По смисъла на § 1, т.1 от ДР на ЗЗЛД “употреба” на лични данни представлява обработване на лични данни.

Съгласно чл.10, ал.1, т.7 във връзка с чл.38 от Закона за защита на личните данни, при сезирането й КЗЛД разглежда жалби срещу актове и действия на администраторите на лични данни, с които се нарушават правата на физическите лица по този закон, както и жалби на трети лица във връзка с правата им по този закон.

Следователно жалбата е от компетентността на КЗЛД.

В заседание, проведено на 20.06.2012г. (Протокол № 25), Комисията обявява жалбата за допустима и я насрочва за разглеждане по същество на 04.07.2012г. Конституира като страни в административното производство жалбоподателя Я.С.С. и ответни страни - „К.Б.М.” ЕАД и „Г.Н.С.” ЕООД в качеството им на администратори на лични данни.

С писмо с изх. № П1128/27.04.2012г. на Председателя на КЗЛД, на основание чл.26 от Административнопроцесуалния кодекс (АПК) дружеството „К.Б.М.” ЕАД е уведомено за откритото административно производство и на основание чл.36 от АПК е изискано становище, заверени копия на прекратени и настоящи договори с жалбоподателя, както и други относими към жалбата доказателства.

В отговор, с писмо с вх. С106/08.05.2012г., от Г. е получено становище, в което се посочва, при извършена проверка е установено, че жалбоподателят е страна по договор за мобилни услуги № 601203095/12.07.2011г., при подписването на който е предоставено устройство ZTE. Твърди се, че договорът е надлежно подписан от двете страни.

Към писмото са приложени заверени копия на: Пълномощно на Д.Ц.; Пълномощно на Л.К.; Договор № 606078993 от 07.07.2010г.; Допълнително споразумение от 23.11.2011г.; Договор № за СИМ карта от 28.05.2010г.; Заявление за преминаване към Г. програми от 13.05.2010г.; Договор за лизинг на устройство Samsung 525 и Общи условия от 23.11.2011г.; Допълнително споразумение; Договор за лизинг на устройство Samsung 550 и Общи условия от 23.11.2011г. и Договор за фиксирани услуги и Приложение от 28.05.2011г. за СИМ карта.

С писмо с изх. № П2086/04.06.2012г. на Председателя на КЗЛД, от „Г.Н.С.” ЕООД на основание чл.36 от АПК е изискано становище, заверено копие на договор с „К.Б.М.” ЕАД, както и други относими доказателства.

С писмо с вх. № С170/11.06.2012г. от „Г.Н.С.” ЕООД е получено становище, в което се посочва, че дружеството е търговски представител на „К.Б.М.” ЕАД, който извършва действия от негово име и за негова сметка, както и съобразно предоставения от Г. софтуер и информация от него. За конкретния случай се сочи, че Я.С.С. е абонат на „К.Б.М.” ЕАД от м. май 2006г. и договорът е подписан на база информацията, съществуваща в ползвания софтуер, поради което се е получило разминаване на данните относно номера на личната карта. Тъй като г-н Я.С.С. може да бъде идентифициран с имената и с ЕГН, от „Г.Н.С.” ЕООД считат договора от 12.07.2011г., сключен между абоната и Г. за валиден.

Към писмото са приложени копия на: Обяснения от 08.06.2012г. на С.Й. – управител на „Г.Н.С.” ЕООД; Правила и процедури на „К.Б.М.” ЕАД; Извлечение от договор за търговско представителство.

За откритото заседание на Комисията за защита на личните данни, проведено на 04.07.2012г. (Протокол № 27), страните са редовно уведомени. Жалбоподателят не се явява. От „К.Б.М.” ЕАД не изпращат процесуален представител. „Г.Н.С.” ЕООД се представлява от адв. Д.Б.-Г. с конкретно пълномощно по жалбата. Адв. Д.Б.-Г. заявява, че счита жалбата за неоснователна, тъй като дружеството, което представлява обработва лични данни от името и за сметка на Г., с когото жалбоподателят е подписал договор, както и самият той твърди.

Обработването на лични данни от страна на администратора на лични данни, съгласно чл.2, ал.2, т.1 от ЗЗЛД, следва да бъде законосъобразно и добросъвестно. Съгласно чл.2, ал.2, т.3 от Закона, личните данни следва да бъдат съотносими, свързани със и ненадхвърлящи целите, за които се обработват.

Преценката относно основателността на жалбата следва да се обвърже с наличие на неправомерно обработване на личните данни на жалбоподателя от администратора на лични данни.

В чл.4, ал.1 от ЗЗЛД изчерпателно са посочени основанията за допустимост за обработване на лични данни. Законодателят е възприел, че обработването на лични данни на физически лица, следва да

се извършва при наличието на поне едно от тези условия, което е предпоставка за законосъобразност на обработването. Изричното съгласие на физическото лице, за което данните се отнасят е едно от условията за допустимост за обработване на лични данни, което кореспондира с целта на ЗЗЛД по смисъла на чл.1, ал.2 от Закона. От приложеното от „К.Б.М.” ЕАД копие на Договор за фиксиран номер, от 28.05.2010г. г-н Я.С.С. е абонат на Г. Видно от Договор № 601203095/12.07.2011г. с приложени Общи условия на промоцията Welcome, подписани от жалбоподателя, както и от Допълнително споразумение от 23.11.2011г., между г-н Я.С.С. и Г. е налице валидно правоотношение. Този факт не се оспорва от жалбоподателя, който заявява, че подписът е негов. На следващо място, на 13.11.2011г. г-н Я.С.С. е подписал и Договор за лизинг. От изложеното следва извода, че е налице изричното съгласие на Я.С.С. по смисъла на чл.4, ал.1, т.2 от ЗЗЛД.

От събраните към жалбата писмени доказателства безспорно е установено обстоятелство, че „К.Б.М.” ЕАД обработва по смисъла на § 1 от ДР на ЗЗЛД личните данни на жалбоподателя във връзка с договорните отношения между страните.

Жалбата съдържа твърдения за злоупотреба с лични данни, изразяваща се попълването в Договор за мобилен интернет от 12.07.2011г. на номера на старата лична карта, която жалбоподателят сочи, че е подменил с нова, но не ангажира доказателства в подкрепа на тези твърдения.

Нормата на чл.24, ал.1 от ЗЗЛД допуска възможността администраторът на лични данни да обработва данните чрез възлагане на обработващ данните. В конкретния случай, „Г.Н.С.” ЕООД – търговски представител на Г., въпреки самостоятелното си качество на администратор на лични данни, по отношение на „К.Б.М.” ЕАД има качеството обработващ лични данни по смисъла на § 1, т.3 от ДР на ЗЗЛД. Този извод произтича от обстоятелството, че „Г.Н.С.” ЕООД ползва (употребява) личните данни на клиентите на мобилния оператор от негово име и за негова сметка, като ползва софтуер, предоставен от оператора. Процедурата е утвърдена с ясни правила за абониране на частни клиенти. Я.С.С. е абонат на „К.Б.М.” ЕАД от 2006г. и дружеството обработва и съхранява предоставените от него самия лични данни.

Съгласно т.16 от Общите условия на „К.Б.М.” ЕАД за взаимоотношенията с потребителите на мобилни телефонни услуги, неразделна част от всеки индивидуален договор, при промяна на данните в документа за самоличност, задължение на потребителя е да уведоми Г. в 7-дневен срок, считано от датата на настъпване на промяната, като се задължава в същия срок и да предостави новите данни. При неспазване на това правило са предвидени и наказателни мерки - Г. да спре временно и/или постоянно ползването на услугите и/или прекрати договора.

В настоящия случай, ако се кредитират твърденията на г-н Я.С.С., че има промяна в номера на личната си карта, то следователно същият не е изпълнил договорните си задължения да уведоми оператора.

Комисията за защита на личните данни е независим държавен орган, който осъществява защитата на лицата при обработването на техните лични данни и при осъществяването на достъп до тези данни, както и контрол по спазването на Закона за защита на личните данни. Целта на Закона е да гарантира неприкосновеността на личността и личния живот на физическите лица чрез осигуряване на защита при неправомерно обработване на свързаните с тях лични данни в процеса на свободно движение на данните.

В качеството си на административен орган и във връзка с необходимостта от установяване истинността по случая, като основен принцип в процесуалното производство, съгласно чл.7 от Административнопроцесуалния кодекс, изискващ наличието на действителни факти от значение по случая, имайки предвид предоставените писмени становища и доказателства, Комисията, приема жалбата за **неоснователна**.

Водима от горното и на основание чл.10, ал.1, т.7 и чл.38 от Закона за защита на личните данни, Комисията за защита на личните данни

РЕШИ:

Оставя без уважение жалба с рег. № 1456/03.03.2012г., подадена от Я.С.С. срещу „Г.Н.С.” ЕООД и „К.Б.М.” ЕАД.

Настоящото решение подлежи на обжалване в 14-дневен срок от връчването му, чрез Комисията за защита на личните данни пред Административен съд София – град.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:**Венета Шопова /п/****ЧЛЕНОВЕ:****Красимир Димитров /п/****Валентин Енев /п/****Мария Матева /п/****Веселин Целков /п/****РЕШЕНИЕ****№ 1924/2012г.****София, 20.07.2012г.**

Комисията за защита на личните данни /КЗЛД/ в състав: Председател Венета Шопова и членове: Красимир Димитров и Валентин Енев, на редовно заседание, проведено на 13.06.2012г., на основание чл.10, ал.1, т.7 от Закона за защита на личните данни /ЗЗЛД/, разглежда жалба с рег. № 1924/20.03.2012г., подадена от Н.А.В. срещу „Б.М.Б.” ЕАД.

Административното производство е по реда на чл.38 от Закона за защита на личните данни.

Н.А.В. сезира комисията с твърдения, че „Б.М.Б.” ЕАД е нарушил правата ѝ по ЗЗЛД. Соченото нарушение е, че дружеството е предоставило свързаните с госпожа Върбаново лични данни на „Е.М.” ООД, което от своя страна ѝ изпраща покани по телефона за доброволно изплащане на парични задължения. Излагат се твърдения, че договорът, който е сключила жалбоподателката е прекратен през 2006г. и твърдението за незаплатени суми по договора не отговоря на истината.

Жалбоподателката иска от Комисията да извърши проверка на администратора на лични данни и в случай, че констатира извършено административно нарушение да наложи съответното наказание.

Към жалбата не са приложени доказателства.

В условията на залегалото в административния процес служебно начало и задължението на административния орган за служебно събиране на доказателства е изискано изразяване на писмено становище с представяне на относимите по случая доказателства от „Б.М.Б.” ЕАД и „Е.М.” ООД.

На жалбоподателката ѝ указано, че не подкрепя с доказателства изложените в жалбата ѝ твърдения и следва да представи всички договори, с които разполага. В изпълнение на дадените ѝ указания, госпожа Н.А.В. уточнява жалбата си и представя относими доказателства към нея.

На 12.04.2012г. „Е.М.” ООД е депозирал в деловодството на Комисията писменото си становище, подкрепено с доказателство. Излагат се твърдения, че съгласно договор за услуги по събиране на вземания от 01.11.2011г. сключен с „Б.М.Б.” ЕАД му е възложено извършването на действия по извънсъдебно събиране на изискуеми вземания на кабелния оператор. В сключеният договор е уговорен, че „Б.М.Б.” ЕАД предоставя информация, относно лицата, които имат неплатени задължения във формат и съдържание, определени в приложени към договора. На 18.01.2012г. на „Е.М.” ООД е възложено събирането на вземането на госпожа Н.А.В. На жалбоподателката ѝ е изпратено електронно съобщение /SMS/, чиято цел е да ѝ напомни, че има неизплатени задължения като абонат на „Б.М.Б.” ЕАД. Предоставянето на личните данни е последица на неизпълнение от страна на Н.А.В. на договорни задължения, които е имала по сключен договор с „К.” ЕАД, чиито правопреемник е „Б.М.Б.” ЕАД.

Към становището са приложени:удостоверени, че дружеството е администратор на лични данни, договор от 01.02.2011г., ведно с приложение №2 и пълномощно.

„Б.М.Б.” ЕАД в своето писмено становище по повод жалбата изтъква, че госпожа Н.А.В. е била абонат на „К.” ЕАД за услугата кабелна телевизия, като през 2006, жалбоподателката премества ползването на услугата на друг адрес от първоначалния, като облигационните отношения са уредени с подписване на съответното споразумение. Сочи се, че тези факти не са спорни. На 06.07.2009г. госпожа Н.А.В., заявява отказ от ползваната от нея услуга, но по време на действието на договора

са натрупани задължения за периода март 2009г.-юли 2009г. в размер на 119.35 лв. „Б.М.Б.” ЕАД е правопреемник на „К.” ЕАД, което преди това се е трансформирало в „Е.М.Б.” ЕООД. Излагат се доводи, че това е правното основание, дружеството да търси неизплатените задължения на жалбоподателката. Дружеството приема, че по отношение на него са налице две от условията за допустимост при обработването на лични данни, а именно сключеният договор и наличието на законни интереси, които то трябва да реализира. Сочи се още, че въпреки това и изтичането на предвидения в закона давностен срок за събиране на вземането, дружеството е взело решение да опрости задължението на госпожа Н.А.В.

С писмо изх.№П1179/27.04.2012г. на Председателя на КЗЛД от Н.А.В. е изискано да уточни дали поддържа жалбата си, с оглед опрощаване на дължимата от нея сума. С писмото са изпратени становищата на двете дружества за запознаване с тях.

На 01.06.2012г. в деловодството на КЗЛД е постъпила молба от жалбоподателката, с която се заявява категорично, че предвид факта, че е изяснила отношенията си с „Б.М.Б.” ЕАД, оттегля жалбата си, с която е сезирала Комисията.

Молбата на Н.А.В. за оттегляне на жалбата, с която е сезирана КЗЛД съдържа всички законово изискуеми реквизити и с нея е изразена безусловната воля за десезиране на Комисията.

Във връзка с изложеното и на основание чл.56, ал.1 от АПК, Комисията,

РЕШИ :

Прекратява административното производство, образувано по жалба с рег. № 1924/20.03.2012г., подадена от Н.А.В. срещу „Б.М.Б.” ЕАД, поради оттеглянето на жалбата.

Решението да се съобщи на заинтересованите лица по реда на АПК.

Настоящото решение подлежи на обжалване, в 14 дневен срок от връчването му, чрез Комисията за защита на личните данни пред Административен съд-София град.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

Венета Шопова /п/

ЧЛЕНОВЕ:

Красимир Димитров /п/

Валентин Енев /п/

РЕШЕНИЕ

№ 2101/2012г.

София, 20.07.2012г.

Комисията за защита на личните данни /КЗЛД/ в състав: Председател Венета Шопова и членове: Красимир Димитров, Валентин Енев, Мария Матева и Веселин Целков на редовно заседание, проведено на 20.06.2012г., на основание чл.10, ал.1, т.7 от Закона за защита на личните данни /ЗЗЛД/, разгледа жалба с рег. № 2101/23.02.2012г., подадена от М.Я.Н. срещу ясла №1 гр.София.

Административното производство е по реда на чл.38 от Закона за защита на личните данни.

В Комисия за защита на личните данни е постъпил сигнал от М.Я.Н., в който се твърди, че от началото на месец декември 2010г. живее на семейни начала с госпожа Ш., която има дете от първият си брак. Детето посещава детска ясла № 1 в гр.София и тъй като господин М.Я.Н. не е биологичен баща на детето, за да може да го води и взима от детското заведение е попълнил декларация, която съдържа личните му данни, а именно три имена и единен граждански номер.

Господин М.Я.Н. твърди, че яслата е предоставила попълнената от него декларация, на бившия съпруг на жената, с която живее и който е биологичен баща на детето й. Личните му данни са били използвани неправомерно от това лице, което е провело незаконно разследване по негов адрес и се е сдобил с още данни от НОИ и МВР.

Към сигнала като доказателства са приложени: искане от И.А.-Ш. и М.Я.Н. до ДСП „Лозенец” от 20.03.2012г., работен протокол на ДСП „Лозенец” от 20.03.2012г. и жалба А.П.Ш. до Държавна агенция за закрила на детето.

В условията на залегалото в административния процес служебно начало и задължението на административния орган за служебно събиране на доказателства е изискано изразяване на писмено

становище с представяне на относимите по случая доказателства от директора на детска ясла № 1 гр.София.

В изразеното на 10.04.2012г. писмено становище на детското заведение се твърди, че изложените твърдения в жалбата на господин М.Я.Н. не отговарят на обективната истина. Сочи се, че в детската ясна не е подавана, съответно не се съхранява декларация попълнена от името на жалбоподателят, в която да се съдържат негови лични данни. Уточнява се, че съгласно Правилника за вътрешния ред на детската ясла, от И.Ш. , а не от господин М.Я.Н. са били попълнени две декларации, съответно на 30.09.201г. и на 04.01.2011г. декларациите са предоставени с оглед сигурността на децата, като в тях са посочени лицата, който могат да вземат детето от яслата. Във втората декларация, госпожа Ш. е посочила собственоръчно, че синът ѝ А.Ш. може да бъде взиман от детското заведение от лицата И.Р. и М.Я.Н. Жалбоподателят е индивидуализиран единствено и само по двете си имена, посочени в декларацията на госпожа Ш. и това са данните, които се съхраняват в детската ясла.

Директорът на детското заведение, заявява в становището си, че декларацията, в която са посочени имената на жалбоподателят не е предоставяна на трети лица, включително и на лицето А.Ш.

Към становището е приложена като доказателство: декларация от И.Ш. от 04.01.2012г. и декларация от същото лице от 30.09.2010г.

С оглед изразеното становище на ответната страна и приложените към него доказателства, същите са изпратени на жалбоподателят за запознаването им с тях, като му е указано, че не подкрепя с никакви доказателства твърденията, изложени в жалбата си, а същите се опровергават от приложените от ответната страна доказателства. Указана му е доказателствената тежест, като му е разяснено, че в случая, тъй като той се позовава на положителни факти, следва те да бъдат доказани със съответните доказателства. Въпреки указаният срок, господин М.Я.Н. не сочи нови доказателства, освен приложените към жалбата му.

Жалбата е процесуално недопустима, поради следните съображения:

Съгласно чл.27, ал.2 от АПК административният орган е длъжен да провери при постъпване на искането предпоставките за допустимостта на жалбата, относно производството по издаване на индивидуалния административен акт.

Видно от събраните към административната преписка доказателства, неоспорени от страна на жалбоподателят се установява, че детското заведение разполага единствено и само с личното и фамилно име на жалбоподателят, които са предоставени писмено в декларация от госпожа Ш.

Към жалбата като доказателство е приложена жалба от Д.Ш. до Държавната агенция за закрила на детето, като част от текста на жалбата е заличен. В едни от абзаците на жалбата се сочи, че авторът ѝ се снабдил с информация, но не може да се установи по безспорен начин от къде за трите имена и единният граждански номер на господин М.Я.Н. В жалбата като приложения към нея са отразени, че се прилагат следните документи:копие от молба за записване на детето, декларация в детската ясла относно вземането на детето и копие от съдебното решение за развода. От съдържанието на приложенията към жалбата не може да се установи, дали приложената „декларация относно вземането на детето” е тази попълнена от госпожа Ш. с дата 04.01.2012г. или друга. Дори и да се приеме, че това е същата декларация, която е приложена от директора на детското заведение към административната преписка, то видно от нея не се съдържат трите имена и единният граждански номер на жалбоподателя.

В тази връзка, Комисията приема, че за жалбоподателят липсва правен интерес, тъй като детското заведение не притежава информация за него, която може да бъде определена като лични данни, по смисъла на чл.2, ал.1 от ЗЗЛД. Двете имена не могат да индивидуализират лицето и в тази насока е и практиката на Комисията, поради което административното производство следва да бъде прекратено на основание чл.38, ал.1 от ППКЗЛДНА във връзка с чл.27, ал.2, т.5 от АПК.

На следващо място, Комисията приема, че жалбата е недопустима, тъй като от доказателствата може да се предположи, че физическото лице А.Ш., притежава част от личните данни на жалбоподателя, но той няма качеството на администратор на лични данни. Наличието на администратор на лични данни е абсолютна процесуална представка за образуването на административно производство пред Комисията.

Съгласно разпоредбата на чл.1, ал.9 от ЗЗЛД е изключено от приложното поле на закона, респективно от компетентността на Комисията да разглежда жалби насочени срещу действия по

обработване, извършено от физическо лице за негови лични или домашни дейности.

Във връзка с изложеното и на основание чл.38, ал.1 от ПДКЗЛДНА във връзка с чл.27, ал.2, т.5 АПК и чл.1, ал.9 от ЗЗЛД, Комисията,

РЕШИ :

Обявява жалба с рег. № 2101/23.02.2012г., подадена от М.Я.Н. срещу ясла № 1 гр.София за недопустима и прекратява образуваното административното производство.

Решението да се съобщи на заинтересованите лица по реда на АПК.

Настоящото решение подлежи на обжалване, в 14 дневен срок от връчването му, чрез Комисията за защита на личните данни пред Административен съд-София град.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

Венета Шопова /п/

ЧЛЕНОВЕ:

Красимир Димитров /п/

Валентин Енев /п/

Мария Матева /п/

Веселин Целков /п/

РЕШЕНИЕ

№ 2113/2012 г.

София, 20.07.2012г.

Комисията за защита на личните данни /КЗЛД/ в състав: Председател Венета Шопова и членове: Красимир Димитров, Валентин Енев, Мария Матева и Веселин Целков на редовно заседание, проведено на 20.06.2012г., на основание чл.10, ал.1, т.7 от Закона за защита на личните данни /ЗЗЛД/, разглежда жалба с рег. №2113/26.03.2012г., подадена от И.Д.А.-Ш. срещу Дирекция социално подпомагане „Л.“ към Агенция за социално подпомагане.

Административното производство е по реда на чл.38 от Закона за защита на личните данни.

И.Д.А.-Ш. сезира Комисията с жалба, в която сочи, че от месец януари 2011г. дирекция социално подпомагане „Л.“ е извършила три проверки по закона за закрила на детето на нея и на семейството ѝ. По първите две проверки ѝ е отказан достъп до изготвените от дирекцията социални доклади, които отразяват резултатите от проверките. По третата проверка ѝ е отказан достъп с аргумента, че социалният доклад съдържа лични данни на трето лице и с тези действия, жалбоподателката е била възпрепятствана да се запознае с изложените от бившия ѝ съпруг факти. Госпожа И.Д.А.-Ш. излага твърдения, че в един по-късен етап се е запознала с доклада, в който според думите ѝ съдържа обективно неверни факти и противоречиви твърдения.

Жалбоподателката твърди, че в докладите на дирекция социално подпомагане „Л.“ в основната си част съдържат нейни и на детето ѝ лични данни. Информацията, която се отнася до бившият ѝ съпруг се изчерпва само до посочване на единният му граждански номер и адресът му по лична карта, като тази информация е известна на госпожа И.Д.А.-Ш., поради дълготното съжителство с него.

Госпожа И.Д.А.-Ш. твърди в жалбата си, че Агенция за социално подпомагане „Л.“ системно нарушават правата ѝ по ЗЗЛД, като не и осигуряват достъп да свързаните с нея и синът ѝ лични данни. Жалбоподателката иска от Комисията да даде писмени указания на дирекцията и да я задължи да предоставя достъп до лични данни, съдържащи се в изготвените от нея социални доклади.

Към жалбата като доказателства са приложени: искане вх.№ЗД-94-ИИ-15/20.03.2012г. до АСП „Л.“ и работен протокол от 20.03.2012г. на АСП „Л.“.

В условията на залегалото в административния процес служебно начало и задължението на административния орган за служебно събиране на доказателства е изискано изразяване на писмено становище с представяне на относимите по случая доказателства от директора на дирекция социално подпомагане „Л.“ и от изпълнителния директор на Агенция за социално подпомагане.

Дирекция социално подпомагане „Л.“ депозира писменото си становище по жалбата на госпожа И.Д.А.-Ш., като в него се твърди, че съгласно Закона за достъп до обществена информация, достъпът до този вид информация може да бъде ограничен, когато е свързан с оперативната подготовка на

актовете на държавните органи и няма самостоятелно значение. Исканата по цитираният закон информация от жалбоподателката не може да бъде предоставена, тъй като липсва съгласието на лицето, за което също се съдържа информация в социалните доклади, господин Ш.

Дирекция „Социално подпомагане” Л., като териториално поделение на Агенция за социално подпомагане е поискало от изпълнителният директор на агенцията, указания във връзка с направеното искане от госпожа И.Д.А.-Ш., относно възможността/ невъзможността да ѝ бъде предоставен поисканият достъп. С решение №РД 04-11/06.03.2012г. Изпълнителният директор на АСП е направен мотивиран отказ от предоставяне на поисканата обществена информация, изпратен на госпожа И.Д.А.-Ш. Писмото, с което е изпратено решението се е върнало в цялост с отбелязване като непотърсено. В становището се сочат мотивите на решението, с което е отказан на госпожа И.Д.А.-Ш. достъп до обществена информация, като се предоставя и информация, че по направено искане от господин Ш. за достъп също има постановен отказ.

Към становището са приложени като доказателства: молба от директора на дирекция „Социално подпомагане” Л. от 18.01.2012г., декларация от Александър Ш. от 20.02.2012г., искане за извършване на социално проучване от 03.10.2011г., уведомително писмо от 20.02.2012г. до Изпълнителния директор на АСП, решение №РД 04-11/06.03.2012г., искане за извършване на социално проучване от ДАЗД от 04.10.2011г., Решение №РД 04-73/27.09.2011г., заявление за достъп до АСП от г-н Ш. от 23.08.2011г., уведомително писмо от АСП до госпожа И.Д.А.-Ш. от 26.08.2011г. и деклариран отказ за достъп до обществена информация от госпожа И.Д.А.-Ш. от 20.09.2011г.

В допълнение, директора на дирекция социално подпомагане Л., сочи че господин Н. и госпожа И.Д.А.-Ш. са получили отговор на тяхно запитване до дирекцията на 23.04.2012г. Дватама заявители са уведомени за възможността да се запознаят със съществуващите социални доклади от съответните съдебни досиета по конкретните граждански дела, които се водят между страните. Соци се още, че Решение №РД 04-11/06.03.2012г. на АСП е предоставено на госпожа И.Д.А.-Ш. на 06.04.2012г., видно от направеното възражение от нея.

АСП изразява становище, в което сочи, че официално госпожа И.Д.А.-Ш. не е получила постановеното от агенцията решение за отказ от достъп до обществена информация, но въпреки това тя разполага с него. Соци се, че агенцията няма информация, решението да е оспорено пред съда. Излагат се твърдения, че правата на жалбоподателката не са нарушени, както по ЗДОИ, така и по ЗЗЛД, от което следва че жалбата е неоснователна и следва да бъде оставена без уважение.

Към становището е предоставена административната преписка по повод издаването на решението за отказ от достъп до обществена информация.

Във връзка със събраните по административната преписка доказателства и твърденията на ответните страни, от жалбоподателката е изискано да предостави допълнително информация, дали е получавала решението на АСП за отказ до достъп до обществена информация и дали решението е оспорено от нея в съда. Госпожа И.Д.А.-Ш. не представя допълнителни доказателства и информация.

Жалбата е процесуално недопустима, поради следните съображения:

Съгласно чл.27, ал.2 от АПК административният орган е длъжен да провери при постъпване на искането предпоставките за допустимостта на жалбата, относно производството по издаване на индивидуалния административен акт.

Видно от събраните доказателства, госпожа И.Д.А.-Ш. е отправила искане до дирекция социално подпомагане Л. с правно основание ЗДОИ от 18.01.2012г. дирекцията е териториално поделение на АСП, поради което искането на госпожа И.Д.А.-Ш. е изпратено по компетентност на агенцията, която от своя страна като задължен субект по ЗДОИ е постановила решение №РД 04-11/06.03.2012г. С решението е отказан достъп до обществената информация, която жалбоподателката е искала. Видно от доказателствата, решението не е получено от нея по официален път /известие за доставка се е върнало в цялост/, но госпожа И.Д.А.-Ш. знае за съществуването и съдържанието на решението. Този извод следва от направеното от нея собственоръчно възражение на социален доклад ЗД 11-294/05.04.2012г., изготвен във връзка с гражданско дело.

По повод искането на госпожа И.Д.А.-Ш. и господин Н., до дирекцията за социално подпомагане от 20.03.2012г. ѝ е отговорно с писмо изх.№ЗД94ИИ-21/23.04.2012г.

Двете заявления, подадени от името на жалбоподателката до директора за социално подпомагане са с искания за предоставяне на документи, изготвени от дирекцията. Заявленията

могат да се определят, като заявление за достъп до обществена информация, каквито ги е възприела и Агенция за социално подпомагане. Заявленията не могат да се определят и като заявление за достъп до лични данни, както твърди жалбоподателката в жалбата си. Те не съдържат законоустановените реквизити, които подробно са разписани в чл.30, ал.1 от ЗЗЛД.

На следващо място, по отношение на едно от заявленията има произнасяне на компетентния орган по ЗДОИ, Агенция за социално подпомагане. Комисия за защита на личните данни не е органът, който да извърши контрол по законосъобразност на постановеното решение. За госпожа И.Д.А.-Ш. съществува правната възможност да оспори административният акт пред съда, за което няма данни по административната преписка, тя да е направила. По отношение на второто заявление има изготвен до нея отговор, като тя е имала възможност или да оспори неговата законосъобразност или да обжалва мълчалив отказ на задълженият субект по ЗДОИ да се произнесе по направеното от нея заявление.

Преценката по отношение на допустимостта на жалбата следва да се извърши с оглед наличието на влязъл в сила административен акт, постановен от друг държавен орган със същия предмет и страни. От изложеното следва, че такъв акт съществува, въпреки че не е съобщен официално. Жалбоподателката знае за съществуването му от 06.04.2012г. и по административната преписка липсват доказателства той да е оспорен пред надлежния орган – съда в законоустановеният срок. Това обстоятелство предполага, че той е влязъл в законна сила.

За И.Д.А.-Ш. липсва и правен интерес да сезира Комисията, тъй като тя не е подала валидно заявление за достъп до лични данни, съгласно изискването на чл.30, ал.1 от ЗЗЛД. След като няма валидно искане за достъп до лични данни, не съществува и отказ на администратор на лични данни от такъв достъп. Жалбата, с която е сезирана Комисията няма предмет, а чрез нея се прави опит да се защитят права, защитата на които е регламентирана по друг закон ЗДОИ и които не са упражнени навременно.

Във връзка с изложеното и на основание чл.38, ал.1 от ПДКЗЛДНА във връзка с чл.27, ал.2, т.1 и т.5 АПК, Комисията,

РЕШИ :

Обявява жалба с рег.№2113/26.03.2012г., подадена от И.Д.А.-Ш. срещу Дирекция социално подпомагане „Л.“ към Агенция за социално подпомагане за недопустима и прекратява образуваното административното производство.

Решението да се съобщи на заинтересованите лица по реда на АПК.

Настоящото решение подлежи на обжалване, в 14 дневен срок от връчването му, чрез Комисията за защита на личните данни пред Административен съд-София град.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

Венета Шопова /п/

ЧЛЕНОВЕ:

Красимир Димитров /п/

Валентин Енев /п/

Мария Матева /п/

Веселин Целков /п/

РЕШЕНИЕ

№ 31

гр. София, 23.07.2012г.

Комисията за защита на личните данни /КЗЛД/ в състав: Председател- Венета Шопова и членове: Красимир Димитров, Валентин Енев, Мария Матева и Веселин Целков на редовно заседание, проведено на 27.06.2012г., на основание чл.10, ал.1, т.7 от Закона за защита на личните данни /ЗЗЛД/, разгледа по същество жалба с рег. № Ж31/17.04.2012г. подадена от А.С.С. срещу “Б.М.Е.Б“ ЕАД.

Страните са редовно уведомени за разглеждане на жалбата по същество.

За жалбоподателката присъства К.Ж.Д., която депозира и комисията приема пълномощно от А.С.С., с което същата упълномощава адвокат Д.Н.А. да я представлява пред комисията във връзка с административното производство по конкретната жалба, както и молба от жалбоподателката, с която

същата моли да се даде ход на заседанието, поддържа жалбата си и моли да се приемат писмените доказателства, приложени към нея, както и оспорва по същество представеното становище на “Б.М.Е.Б” ЕАД като неоснователно.

За “Б.М.Е.Б” ЕАД се явява юрисконсулт М.Д. с пълномощно по преписката.

А.С.С. сезира КЗЛД с жалба, в която излага твърдения за неправомерно обработване на личните й данни от “Б.М.Е.Б” ЕАД, като фактическата обстановка по случая е следната:

Жалбоподателката е клиент на “Б.М.Е.Б” ЕАД. Във всяка месечна фактура, която получава по пощата фигурира нейния единен граждански номер. Считайки това за нарушение г-жа А.С.С. подава жалба до дружеството. В жалбата си заявява, че не желае единният й граждански номер да фигурира във фактурата й, а да бъде индивидуализирана като потребител единствено с клиентски номер, както и всичките й лични данни да бъдат заличени от базата данни на дружеството. С писмо изх. № 12/09.02.2012г. от “Б.М.Е.Б” ЕАД съобщават на жалбоподателката, че отразяването на ЕГН във фактурите представлява нормативно установено задължение за дружеството.

В жалбата се прави анализ на нормативната уредба относно използването на единния граждански номер, с оглед на което се извеждат изводи, че употребата му за целите на издаване на първичен счетоводен документ, какъвто се явява фактурата, е неправомерно действие, с оглед на което лицето моли Комисията да задължи “Б.М.Е.Б” ЕАД да не изписва единния й граждански номер във фактурите, които й се изпращат ежемесечно, както и да бъдат заличени всички нейни лични данни от базата данни.

В условията на служебното начало и при спазване на принципа за процесуална икономия и бързина, с оглед изясняване на фактическата и правна страна на жалбата, се предприеха следните действия:

С писмо изх. № П1704/17.05.2012г. на “Б.М.Е.Б” ЕАД е предоставена възможност да изрази становище по изложените в жалбата факти.

В писмо с вх. № П1999/30.05.2012г. “Б.М.Е.Б” ЕАД предоставя писмено становище за неоснователност на жалбата, сочейки, че единният граждански номер на жалбоподателката се включва във фактурата, което представлява нормативно установено задължение за лицата, издаващи първичен счетоводен документ съгласно разпоредбите на ДОПК.

В устното изложение пред Комисията представителят на ответната страна съобщава, че във връзка със законодателни промени към момента се установява практика за предоставяне на сметки и фактури на абонатите само в случай на тяхно посещение в офис или магазин на “Б.М.Е.Б” ЕАД, а достъп до същата тази информацията е достъпна за лицата посредством електронна система, за която всеки един получава достъп чрез потребителско име и парола.

Видно от ангажирания по случая доказателствен материал се установява, че жалбата се явява редовна, респ. процесуално допустима- подадена е от физическо лице- А.С.С., в законоустановения срок, при наличие на правен интерес срещу надлежна страна- “Б.М.Е.Б” ЕАД - администратор на лични данни обработващ личните данни на жалбоподателката като нейн клиент. С оглед на това Комисията следва да упражни правомощието си по чл.10, ал.1, т.7 от ЗЗЛД за разглеждане на жалби на физически лица срещу актове и действия на администраторите, с които се нарушават правата им по ЗЗЛД.

По отношение на основателността Комисията счита, че жалбата следва да се остави без уважение, поради следните съображения:

В жалбата си до КЗЛД А.С.С. оспорва законосъобразността на обработването на личните й данни от страна на “Б.М.Е.Б” ЕАД, считайки, че изписването на единния й граждански номер в ежемесечното получаваните фактури от дружеството представлява нарушение на чл.2, ал.2 и 3 от ЗЗЛД.

Не се оспорва фактът, че между жалбоподателката и “Б.М.Е.Б” ЕАД има установени договорни отношения.

В качеството на администратор на лични данни “Б.М.Е.Б” ЕАД има право да обработва лични данни. “Обработване на лични данни”, съгласно определението, посочено в § 1, т.1 от Допълнителните разпоредби на ЗЗЛД е всяко действие или съвкупност от действия, които могат да се извършат по отношение на личните данни с автоматични или други средства, като събиране, записване, организиране, съхраняване, адаптиране или изменение, възстановяване, консултиране, употре-

ба, разкриване чрез предаване, разпространяване, предоставяне, актуализиране или комбиниране, блокиране, заличаване или унищожаване.

Посочването на лични данни на клиентите във фактурите съставляват действия по обработване на лични данни. Текстът на чл.4, ал.1 от ЗЗЛД изрично урежда хипотезите, при наличието на които се допуска обработването на лични данни.

В конкретен случай е приложима разпоредбата на чл.4, ал.1, т.3 от ЗЗЛД, тъй като лицето е сключило договор с “Б.М.Е.Б“ ЕАД за конкретна услуга.

“Б.М.Е.Б“ ЕАД, в качеството си на администратор на лични данни, следва да обработва Вашите лични данни при спазване на разпоредбата на чл.2, ал.2 от Закона за защита на личните данни: законосъобразно и добросъвестно (чл.2, ал.2, т.1 ЗЗЛД); да ги събира за конкретни, точно определени и законни цели и да не се обработват допълнително, по начин несъвместим с целите (чл.2, ал.2, т.2 ЗЗЛД); да бъдат съотносими, свързани с и ненадхвърлящи целите, за които се обработват (чл.2, ал.2, т.3 ЗЗЛД); не на последно място, те трябва да се заличават или коригират, когато се установи, че са неточни или непропорционални по отношение на целите, за които се обработват (чл.2, ал.2, т.5 ЗЗЛД).

От своя страна “Б.М.Е.Б“ ЕАД е задължен да спази и Закона за счетоводството, в чл.7, ал.1, на който изрично са посочени минимума реквизити, които трябва да съдържа всеки първичен счетоводен документ (фактура). В чл.7, ал.1, т.3 на ЗСч е записано, че той трябва да съдържа наименованието, адреса и номера за идентификация по чл.84 от Данъчно-осигурителния процесуален кодекс на издателя и получателя. Съгласно чл.84, ал.2 от ДОПК идентификацията на физическите лица, които не са вписани в търговския регистър, съответно в регистър БУЛСТАТ, се извършва чрез единния граждански номер или личния номер на чужденец.

Следователно тези лични данни се обработват законосъобразно и добросъвестно от администратора “Б.М.Е.Б“ ЕАД.

С оглед гореизложеното, Комисията

РЕШИ:

Оставя без уважение жалба с рег. № Ж31/17.04.2012г. от А.С.С. срещу “Б.М.Е.Б“ ЕАД.

Решението на Комисията може да се обжалва чрез КЗЛД пред Административен съд- София град в 14-дневен срок от получаването му.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

Венета Шопова /п/

ЧЛЕНОВЕ:

Красимир Димитров /п/

Валентин Енев /п/

Мария Матева /п/

Веселин Целков /п/

РЕШЕНИЕ

№ 159

гр. София, 23.07.2012г.

Комисията за защита на личните данни /КЗЛД/ в състав: Председател- Венета Шопова и членове: Красимир Димитров, Мария Матева и Веселин Целков на редовно заседание, проведено на 11.07.2012г., на основание чл.10, ал.1, т.7 от Закона за защита на личните данни /ЗЗЛД/, разгледа по същество жалба с рег. № 159/16.01.2012г. подадена от В.Г. срещу “БТК“ АД и “Е.М.“ ООД за нарушения по Закона за защита на личните данни.

На 16.01.2012г. в деловодството на КЗЛД постъпва жалба служебно препратена от КРС, в която В.Г. излага твърдения за неправомерно обработване на личните й данни от страна на “Е.М.“ ООД и “БТК“ АД, като фактическата обстановка относно проблема свързан с обработване на личните й данни е следната:

На 22.06.2011г. жалбоподателката подписва договор с “БТК“ АД за предоставяне на услугата В. нет сити, за което се предоставя и модем от мобилния оператор. Уговорено е, че услугата ще се

предоставя чрез телефонен пост с номер *****. В заявлението г-жа В.Г. съобщава номер за контакт личния си мобилен номер.

След възникнали технически проблеми по инсталиране на необходимото оборудване жалбоподателката подава редица жалби, както и решава да прекрати договорните си отношения с “БТК“ АД, тъй като не може да ползва услугата по предоставяне на интернет. Своевременно г-жа В.Г. получава фактури за дължими суми, които счита, че не следва да заплаща.

На 10.11.2011г. на домашния телефон на родителите на В.Г. се получило обаждане от жена, представила се за служител на В., за да информира за задълженията на лицето- размер и период за плащане. Обаждането било прието от родителите на г-жа В.Г., което последната счита за неправомерно разпространение на личните й данни.

В жалбата В.Г. настоява за съдействие за анулиране на договора й с “БТК“ АД, както и възникналите по него задължения.

В условията на служебното начало и при спазване на принципа за процесуална икономия и бързина, с оглед изясняване на фактическата и правна страна на жалбата, се предприеха следните действия:

С писмо изх. № 159/12/16.03.2012г. от жалбоподателката е изискано да поясни номера към който е осъществено повикването от служител на БТК АД. С писмо вх № П58/28.03.2012г. В.Г. съобщава, че номерът е собственост на родителите й и че той не съответства на номера, който тя е оставила за контакт с нея.

С писм изх. № 508/12/31.01.2012г. от “БТК“ АД е изискано становище и писмени доказателства по случая.

С писмо вх. № 159/12/09.02.2012г. от страна на мобилния оператор представят становище, в което се излагат доводи за неоснователност на жалбата, като се сочи, че между него и жалбоподателката са налице договорно установени отношения, по които има възникнали вземания, които лицето не е изпълнило своевременно. Тъй като “БТК“ АД има действащ договор с “Е.М.“ ООД с предмет извънсъдебно събиране на вземанията, то случаят е възложен на контрахента, като информацията относно телефона на лицето е коректно подадена, както и описание на услугата във връзка с която е възникнало вземането. Настояват за конституиране на “Е.М.“ ООД като страна по спора, от която да се изиска обяснение по случая.

Представя се копие от заявлението, от което е видно, че г-жа В.Г. е предоставила фиксиран телефонен номер, на който е осъществено позвъняването от страна на В. и чрез който номер е договорено доставянето на интернет.

С писмо изх. № П1145/27.04.2012г. от “Е.М.“ ООД е изискано становище по случая, както и копие от уведомлението, с което дружеството е било ангажирано от страна на “БТК“ АД за събиране на вземането на жалбоподателката.

С писмо вх. № С118/11.05.2012г. от страна на Е.М. ООД излагат доводи за неоснователност на жалбата, сочейки че предприетите действия спрямо В.Г. са в резултат на възникнали от договорните й отношения с “БТК“ вземания.

Жалбата е разгледана по същество от Комисията на 20.06.2012г. при надлежно уведомени и представлявани страни. Комисията отлага произнасянето по същество на жалбата, като изисква от “БТК“ АД да представи допълнително доказателства за начина на уведомяване на жалбоподателката относно натрупания дълг към дружеството в размер на 67,50 лв., а от “Е.М.“ ООД да представи извадка от касаеща жалбоподателката, за момента на предоставяне на данните от БТК АД за обработване.

В определения им срок страните предоставят исканите доказателства.

С писмо вх. № С209/25.06.2012г. от “БТК“ АД представят покана за доброволно изпълнение от 08.11.2011г. до В.Г., както и фактури с месечно дължими суми. Уточнява се, че дългът е заплатен от жалбоподателката на 10.12.2011г. след като е било възложен за събиране на “Е.М.“ ООД.

От “Е.М.“ ООД с писмо вх. № П2600/22.06.2012г. представят извлечение от файл с информация относно възложен от “БТК“ АД по силата на Рамков договор за събиране на вземане дълг на жалбоподателката. Декларира се, че тъй като работата по случая е приключена, то личните данни на жалбоподателката са изтрити от програмния продукт.

Видно от ангажирания по случая доказателствен материал се установява, че жалбата се явява редовна, респ. процесуално допустима- подадена е от физическо лице- В.Г., в законоустановения срок, при наличие на правен интерес срещу надлежна страна- “БТК“ АД- администратор на лични данни обработващ личните данни на жалбоподателката като нейн клиент. С оглед на това Комисията следва да упражни правомощието си по чл.10, ал.1, т.7 от ЗЗЛД за разглеждане на жалби на физически лица срещу актове и действия на администраторите, с които се нарушават правата им по ЗЗЛД.

По отношение на основателността Комисията счита, че жалбата следва да се остави без уважение, поради следните съображения:

В жалбата си до КЗЛД В.Г. оспорва законосъобразността на обработването на личните й данни от страна на БТК АД с твърдението, че те са неправомерно предоставени на трето лице- “Е.М.“ ООД, което е довело до свеждане до знание на нейните родители на информацията относно нейни задължения, което жалбоподателката счита за недопустимо.

Не се оспорва фактът, че между жалбоподателката и БТК има установени договорни отношения от 22.06.2011г. за услугата VIVACOM Net City, предоставяна към телефонен пост с номер ***** с титуляр трето лице-родителите на жалбоподателката.

На 01.08.2011г. жалбоподателката подава заявление за прекратяване на договора, който е предсрочно прекратен на 01.09.2011г., от която дата клиентката дължи заплащане на неустойки за предсрочно прекратяване в размер на абонаментните такси за периода 01.09.2011г. 22.06.2012г.

На базата на така възникналото вземане администраторът на лични данни е предприел действия по събирането му, като предоставя данните на длъжника на обработващия лични данни “Е.М.“ ООД.

Съгласно чл.3 от Закона за защита на личните данни администратор на лични данни, е физическо или юридическо лице, както и орган на държавната власт или на местното самоуправление, който сам или съвместно с друго лице определя целите и средствата за обработване на личните данни. Администраторът може да обработва данните сам или чрез възлагане на обработващ данните, като в този случай е длъжен да определи обработващ данните и да осигури достатъчни гаранции за тяхната защита. Съгласно чл.24, ал.4 от ЗЗЛД отношенията между администратора и обработващия лични данни се уреждат с нормативен акт, писмен договор или с друг акт на администратора, в който се определя обемът на задълженията, възложени от администратора на обработващия данните.

От ангажираните писмени доказателства по жалбата се установява, че между “БТК“ АД и “Е.М.“ ООД е сключен договор, по силата на който вземанията на “БТК“ АД към абонати на същия са прехвърлени на “Е.М.“ ООД. На основание посочения договор вземания на “БТК“ АД, произтичащи от сключения между “БТК“ АД и клиентите договор за услуги, са прехвърлени на “Е.М.“ ООД и към определен момент на възникнало вземане “Е.М.“ ООД се явява кредитор по отношение на съществуващи задължения.

В подаденото от В.Г. на 01.09.2011г. Заявление за прекратяване на услугата и връщане на оборудването се съдържа текст на стр. 3, който информира лицето, че личните му данни могат да бъдат предоставяне на трети лица във връзка с неплатени суми, както и че данните се предоставят доброволно и използването им извън целите на сключения договор би се наложило с оглед реализиране интересите на администратора на лични данни. В този смисъл, след като не се е възползвал и от предоставеното му от чл.34а от ЗЗЛД право да възрази срещу обработването на личните му данни за цели извън тези на установените договорни такива, то се приема, че жалбоподателят е приел и се е съгласил с тях.

Условията, при които законодателят допуска обработването на личните данни са посочени в чл.4 от Закона за защита на личните данни /ЗЗЛД/. В чл.4, ал.1 т.7 от ЗЗЛД е предвидено, че обработването /вкл. предоставянето/ на лични данни може да бъде извършено когато е необходимо за реализиране на законните интереси на администратора на лични данни или на трето лице, на което се разкриват данните, освен когато пред тези интереси преимущество имат интересите на физическото лице, за което се отнасят данните, а чл.4 ал.1, т.2 от ЗЗЛД допуска обработването на лични данни при наличието на съгласие на физическото лице.

Частта от жалбата, в която жалбоподателката претендира неизпълнение на договорно задължение от страна на “БТК“ АД във връзка с проблеми по инсталиране на оборудване за ползване

на договорена услуга, касае гражданско-правен спор извън компетентността на КЗЛД.

С оглед гореизложеното, Комисията

РЕШИ:

Оставя без уважение жалба с рег. № 159/16.01.2012г. подадена от В.Г. срещу “БТК” АД и “Е.М.” ООД за нарушения по Закона за защита на личните данни.

Решението на Комисията може да се обжалва чрез КЗЛД пред Административен съд- София град в 14-дневен срок от получаването му.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

Венета Шопова /п/

ЧЛЕНОВЕ:

Красимир Димитров /п/

Мария Матева /п/

Веселин Целков /п/

РЕШЕНИЕ

№ 1012

гр. София, 23.07.2012г.

Комисията за защита на личните данни /КЗЛД/ в състав: Председател- Венета Шопова и членове- Красимир Димитров и Валентин Енев на открито заседание, проведено на 13.06.2012г., на основание чл.10, ал.1, т.7 от Закона за защита на личните данни /ЗЗЛД/, разгледа по същество жалба с рег. № 1012/21.02.2012г. подадена от Г.Л.И. от гр. Р. срещу “Р.Б.” ЕАД.

Страните са редовно уведомени за разглеждане на жалбата по същество.

Жалбоподателят Г.Л.И.- явява се лично.

“Р.Б.” ЕАД не изпраща процесуален представител, не ангажира допълнително доказателства за целите на административното производство по разглежданата жалба.

Г.Л.И. сезира КЗЛД с жалба срещу “Р.Б.” ЕАД, в която излага твърдения за неправомерно обработване на личните му данни от страна на банковата институция, като излага следните факти:

Жалбоподателят е клиент на банката, с която има сключен договор за срочен депозит. На 19.01.2012г. г-н Г.Л.И. посещава клон на “Р.Б.” ЕАД в гр. Р. за да изтегли парите си от сметката и да прекрати договорните отношения по срочния депозит. За целта е трябвало да подпише предоставена му “форма за актуализация на лични данни”, както и да предостави копие от личната си карта. Жалбоподателят е забелязал, че в подписания формуляр присъства клауза за съгласие за предоставяне на лични данни на трети лица, срещу която той възразява, но му било пояснено устно от служителката, че под трети лица се разбира органите на полицията и прокуратурата.

Жалбоподателят счита, че с актуализацията на личните му данни към момент на прекратяване на договорните отношения с банковата институция, се нарушават правата му по ЗЗЛД като данните са обработени допълнително по начин несъвместим с целите на договора за депозит.

Пред Комисията лицето заявява, че не възразява данните му да се предоставят на полиция и прокуратура, но възразява срещу тяхното предоставяне на трети частни лица при наличие на прекратени договорни отношения с банката.

Жалбоподателят моли Комисията да наложи имуществена санкция на банката.

Прилагат се копия от форма за актуализация на личните данни от 19.01.2012г. и банков документ за прекратения на същата дата депозит.

В условията на служебното начало и при спазване на принципа за процесуална икономия и бързина, с оглед изясняване на фактическата и правна страна на жалбата, с писмо изх. № 1012/12/09.03.2012г. от “Р.Б.” ЕАД е изискано становище по случая.

С писмо вх. № 1012/12/21.03.2012г. от страна на банката излагат доводи за неоснователност

на жалбата, като се сочи, че данните на жалбоподателя по повод извършената им актуализация се обработват на основание чл.4, ал.1, т.1 от ЗЗЛД във връзка с чл.8 от ЗМИП.

Видно от ангажирания по случая доказателствен материал се установява, че жалбата се явява редовна, респ. процесуално допустима- подадена е от физическо лице- Г.Л.И., в законоустановения срок, при наличие на правен интерес срещу надлежна страна- “Р.Б.“ ЕАД- администратор на лични данни обработващ личните данни на жалбоподателя като негов клиент. С оглед на това Комисията следва да упражни правомощието си по чл.10, ал.1, т.7 от ЗЗЛД за разглеждане на жалби на физически лица срещу актове и действия на администраторите, с които се нарушават правата им по ЗЗЛД.

При така установените факти Комисията намира жалбата за частично основателна, като прави следните изводи:

В жалбата си до КЗЛД Г.Л.И. оспорва законосъобразността на обработването на личните му данни от страна на “Р.Б.“ ЕАД с твърдението, че те са събрани и актуализирани незаконосъобразно при отпаднало правно основание при прекратяването на договора за депозит на негово име, възразява и срещу предвидената в утвърдената от банката бланка за актуализация на данните клауза, в която се предвижда доброволното съгласие на лицата за предоставяне на данните им на трети лица, без уточняване на техния кръг или целите, с оглед на които предоставянето на информацията би било допустимо.

Съгласно чл.3, ал.1, т.1 и т.4 във връзка с чл.3, ал.2, т.1 от Закона за мерките срещу изпирането на пари кредитните институции са задължени да извършват идентификация, както и текущо наблюдение върху установените търговски или професионални отношения, доколкото те съответстват на наличната информация за клиента. Съгласно чл.6 от ЗМИП идентифицирането на клиентите-физически лица става чрез представяне на официален документ за самоличност, като от него се сменя копие.

Към датата, на която жалбоподателят Г.Л.И. е пожелал да бъде прекратен депозитът му при “Р.Б.“ ЕАД, банката е разполагала с копие от негов документ за самоличност, който не е бил валиден. Предвид горното и в съответствие с относимите разпоредби на ЗМИП служители на банката са снели копие от валидния документ за самоличност на жалбоподателя, като към момента на снемане на копието данните за идентификация са актуализирани с нарочна форма. Актуализацията е извършена непосредствено преди осъществяване на операцията по закриване/разпореждане с депозита.

Съгласно чл.8 от ЗМИП банките са длъжни да съхраняват за срок от 5г. данните за клиентите и документите за извършените сделки и операции. Предвид горното, независимо от прекратяване на договорните отношения с г-н Г.Л.И., “Р.Б.“ ЕАД е длъжна да съхранява сметното копие от валидния документ за самоличност за срока, определен в императивната разпоредба на ЗМИП.

Предвид така изложените обстоятелства, банката обработва личните данни на Г.Л.И. с оглед необходимостта да изпълнява нормативно установените си задължения и в съответствие с разпоредбата на чл.4, ал.1, т.1 от ЗЗЛД.

Съхранението на лични данни като вид действие по обработване на лични данни съгласно легалната дефиниция от §1, т.1 от ДР на ЗЗЛД е подчинено на всички законоустановени правила, принципи и изисквания, на които следва да отговаря правомерното обработване на личните данни. В чл.2, ал.2, т.4 от ЗЗЛД законодателят е заложил един от основните принципи и изисквания по отношение на администраторите на лични данни във връзка с обработването от тях данни, а именно- принципа на тяхната актуалност.

По отношение на изложените твърдения от страна на жалбоподателя за отправено от негово страна възражение относно предвидената в предоставената му от банката бланка за актуализация на данните клауза за информирано доброволно съгласие за предоставяне данните на трети лица, то следва да се има в предвид, че реда за това е регламентиран в Глава пета от ЗЗЛД.

С оглед гореизложеното Комисията счита, че “Р.Б.“ ЕАД обработва законосъобразно личните данни на г-н Г.Л.И. на основание чл.4, ал.1, т.1 от ЗЗЛД във връзка с чл.8 от ЗМИП и в съответствие с изискванията на чл.2, ал.2, т.4 от ЗЗЛД, но от друга страна тя е длъжна да предоставя точна информация на лицето относно целите с оглед на които се обработват личните данни. В конкретния случай администраторът на лични данни, следвайки изпълнението на нормативно определените си

задължения за съхранение на личните данни е длъжен да предостави тази информация, в противен случай въвежда в заблуждение лицето по отношение на обработването на личните му данни.

Видно от предоставеното копие на формуляр за актуализация на лични данни, в който е предвиден текст за доброволно съгласие за предоставяне на лични данни на трети лица, в него не се конкретизира кръга на тези лица, както и целите с оглед на които предоставянето може да бъде извършвано. В този смисъл с действията си "Р.Б." ЕАД нарушава разпоредбата на чл.19, ал.1, т.3 от ЗЗЛД, която задължава администраторите на лични данни да предоставят информация на физическите лица чийто данне се обработват, относно получателите или категориите получатели, на които могат да бъдат разкрити данните. По този начин у жалбоподателя е създадено чувство на тревожност и безпокойство относно създаване на предпоставки за злоупотреба с личните му данни, което противоречи на принципите на свободно договаряне, съобразени със закона и морала при установяване на договорни отношения. Комисията счита, че така установеното нарушение следва да бъде санкционирано с имуществена санкция в размер на средно установената от закона, имайки в предвид като смекчаващо вината обстоятелство факта, че няма данни за конкретно настъпили негативни последици за жалбоподателя и като утежняващ факт- че санкционираното действие е установено като практика на "Р.Б." ЕАД, с което се засягат интересите на множество лица негови клиенти и това определя по-високата степен на опасност, респ. на засегнат обществен интерес.

С оглед гореизложеното, Комисията

РЕШИ:

1. Уважава жалба с рег. № 1012/21.02.2012г. от Г.Л.И. от гр. Р. срещу "Р.Б." ЕАД в частта ѝ относно непредоставяне на информация на жалбоподателя за лицата или категорията лица, на които личните му данни могат да бъдат предоставяни след преустановяване на договорните отношения помежду им и оставя без уважение жалбата в частта ѝ относно обработване на данните на жалбоподателя след преустановяване на договорните отношения помежду им;

2. На основание чл.10, ал.1, т.7, чл.38, ал.2 и чл.42, ал.3 от ЗЗЛД налага административно наказание имуществена санкция в размер на 11 000 (единадесет хиляди) лева на администратора на лични данни "Р.Б." ЕАД със седалище и адрес на управление гр. София, с управител Б.И.П., затова че на 19.01.2012г. при преустановяване на договорните отношения с лицето е нарушил разпоредбата на чл.19, ал.1, т.3 от ЗЗЛД като не е предоставил на Г.Л.И. информация относно получателите или категориите получатели, на които могат да бъдат разкрити личните му данните след прекратяване на договорните отношения с него.

Решението може да се обжалва в 14-дневен срок от получаването му, чрез КЗЛД пред Административен съд- София град.

След влизане в сила на настоящото решение, сумата по наложеното наказание да бъде внесена в брой в касата на Комисията за защита на личните данни, гр. София, бул. "Акад. Иван Гешов"-№ 15 или преведена по банков път:

Банка БНБ- ЦУ

IBAN: BG18BNBG96613000158601

BIC BNBGBGSD

Комисия за защита на личните данни, Булстат 130961721

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

Венета Шопова /п/

ЧЛЕНОВЕ:

Красимир Димитров /п/

Валентин Енев /п/

РЕШЕНИЕ
№ 6096/2011
гр. София, 23.07.2012г.

Комисията за защита на личните данни /КЗЛД/ в състав: Председател- Венета Шопова и членове: Красимир Димитров, Валентин Енев, Мария Матева и Веселин Целков на редовно заседание, проведено на 27.06.2012г., на основание чл.10, ал.1, т.7 от Закона за защита на личните данни /ЗЗЛД/, разгледа по същество жалба с рег. № 6096/19.12.2011г. от С.С.Л. от гр. София срещу “М.” ЕАД.

Страните са редовно уведомени за разглеждане на жалбата по същество.

Жалбоподателката- не се явява, не се представлява.

За „М.” ЕАД се явява юриконсулт Е.С.М.

Жалбоподателката С.С.Л. сезира КЗЛД с жалба, в която твърди, че М. обработва незаконосъобразно личните й данни, като фактическата обстановка по случая е следната:

На 11.12.2011г. жалбоподателката посещава офис на М., където сключва договор за ползване на предплатена услуга Прима-карта. Изявява желание и за сключване на договор за ползване на мобилен интернет и телевизия. Служителят от офиса С.М. изисква личната й карта, която задържа за попълване на данните, необходими за сключване на договора. При попълване на предоставения й екземпляр от договора– подписан и подпечатан от служителя- г-жа С.С.Л. установява, че името й е некоректно отразено, както и че в него присъстват клаузи, включващи съгласието й за предоставяне на личните й данни на трети лица. В опит за изясняване на претенциите на жалбоподателката възниква скандал, при който служителят заявява, че договор няма да бъде сключен и унищожава попълнените листа. При поискването им от страна на г-жа С.С.Л. служителят й предоставя пликче с накъсани листа от договор. Жалбоподателката сглобява листата и установява, че те не са съставляващи части от нейния договор.

Към жалбата не се прилагат доказателства.

С.С.Л. настоява КЗЛД да анулира сключеният договор и да санкционира служителя на М.- С.М.

В условията на служебното начало и при спазване на принципа за процесуална икономия и бързина, с оглед изясняване на фактическата и правна страна на жалбата, с писмо изх. № 6096/11/23.01.2012г. от “М.” ЕАД е изискано становище по случая, както и да се предостави информация относно сключените със С.С.Л. договори.

С писмо вх. № 6096/11/23.01.2012г. от страна на мобилния оператор се съобщава, че на 11.12.2011г. жалбоподателката е закупила пакет за предплатена услуга “Прима” с телефонен номер *****, за което е попълнила регистрационна форма, копие от която се прилага към писмото. Не се съобщава за наличие на друг договор.

С Решение от 29.12.2012г. (Протокол № 10) Комисията предоставя на жалбоподателката с писмо изх. № 6096/11/13-03.2012г. - копие от становището на ответната страна, като указва 7-дневен срок за изразяване на становище и воля дали жалбата се поддържа, както и съобщава, че при неспазването му административното производство ще бъде прекратено.

С писмо вх. № П43/27.03.2012г. С.С.Л. уведомява, че поддържа жалбата си и твърденията в нея, като сочи за доказателство за установени договорни отношения получената сим карта с номер ***** и уведомлението получено със смс от екипа на М., че така посоченият номер ще бъде включен в услугата “Семейство и приятели”.

От жалбоподателката е изискано да предостави копие от договора, за който твърди, че служителят на М. й представил при поискване от нейна страна на сключения с нея договор. Договорът не се представя.

Видно от ангажирания по случая доказателствен материал се установява, че жалбата се явява редовна, респ. процесуално допустима- подадена е от физическо лице- С.С.Л., в законоустановения срок, при наличие на правен интерес срещу надлежна страна- “М.” ЕАД - администратор на лични данни обработващ личните данни на жалбоподателката като нейн клиент. С оглед на това Комисията следва да упражни правомощието си по чл.10, ал.1, т.7 от ЗЗЛД за разглеждане на жалби на физически лица срещу актове и действия на администраторите, с които се нарушават правата им по ЗЗЛД.

По отношение на основателността Комисията счита, че жалбата следва да се остави без уважение, поради следните съображения:

Видно от установените факти и приложени писмени доказателства се налага извода, че “М.” ЕАД обработва данните на С.С.Л. законосъобразно по повод закупената от нея “Прима” карта с номер *****, за което жалбоподателката доброволно е предоставила съгласието си за тяхното обработване и което не се оспорва от нея. По отношение на започналата, но недовършена процедура по сключване на договор за ползване на мобилен интернет и телевизия-предмет на настоящата жалба- се установява, личните данни на жалбоподателката не се обработват, респ. договор между страните не е сключен, поради което жалбата се явява без предмет, респ. неоснователна и следва да се остави без уважение.

При така установената фактическа и правна обстановка Комисията

РЕШИ:

Оставя без уважение жалба с рег. № 6096/19.12.2011г. от С.С.Л. от гр. София срещу “М.” ЕАД.

Решението на Комисията може да се обжалва чрез КЗЛД пред Административен съд- София град в 14-дневен срок от получаването му.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

Венета Шопова /п/

ЧЛЕНОВЕ:

Красимир Димитров /п/

Валентин Енев /п/

Мария Матева /п/

Веселин Целков /п/

РЕШЕНИЕ

№ Ж 41/2012г.

София, 25.07.2012г.

Комисията за защита на личните данни в състав: Председател: Венета Шопова и членове: Валентин Енев, Мария Матева и Веселин Целков, в заседание, проведено на 18.07.2012г., на основание чл.10, ал.1, т.7 от Закона за защита на личните данни (ЗЗЛД) във връзка с изискването на чл.27, ал.2 от Административнопроцесуалния кодекс (АПК) към административните органи за проверка на предпоставките за допустимост на искането, постави за разглеждане жалба с рег. № Ж 41/27.04.2012г., подадена от Т.И.И. срещу „Х.Т.” ЕООД и „М.” ЕАД.

Комисията за защита на личните данни (КЗЛД) е сезирана с жалба, в която жалбоподателката сочи, че на 20.07.2010г. в офис на „Х.Т.” ЕООД е сключила Договор № И1712430 за ползване на пакет „М.-Комфорт”, като за целта служителка от офиса е преснимала личната ѝ карта. Г-жа Т.И.И. твърди, че е подписала единствено Приложение № 1 към цитирания договор, поради което на следващия ден отново е посетила същия офис, за да получи екземпляр от договора. Поради отказ, подала е Молба с вх. № 120417/01.12.2011г. до М., където са архивирани договорите. Твърди, че предоставеният екземпляр от Договор № И1712430 от 20.07.2011г. не е подписан от нея, а от друго лице.

Счита, че е извършена злоупотреба с личните ѝ данни и моли Комисията с оглед своите правомощия да предприеме необходимите действия по случая.

Към жалбата са приложени ксерокопия на: Оплакване с вх. № 18916 от 09.04.2012г.; Жалба от Т.И.И., адресирана до М., КЗЛД, КЗП и КРС, Договор № И1712430 от 20.07.2010г.; Данни за потребител от 20.07.2010г.; Приложения № 1 и № 2.

С писмо с изх. № П1578/15.05.2012г. на Председателя на КЗЛД, на жалбоподателката са разяснени условията, при наличие поне на едно от които е допустимо обработване на лични данни на физически лица. Уведомена е, че съгласно чл.1, ал.5 от Закона за защита на личните данни, неговата приложимост за целите на националната сигурност и обществения ред, както и за нуждите на наказателното производство е обусловено дотолкова, доколкото в специален закон не е

предвидено друго. Посочената разпоредба изключва приложението на ЗЗЛД по отношение на онези случаи, при които обработването на лични данни изпълнява фактически състав на инкриминирано деяние. Обяснено ѝ е, че съставянето и използването на неистински документ (в конкретния, случай подписването на договор за мобилни услуги без знанието и съгласието ѝ) съставлява документно престъпление по смисъла на чл.309 от НК, поради което наказателното преследване следва да се осъществи по реда на НПК. В случай, че сезира разследващите органи, указано ѝ е да уведоми КЗЛД за входящия номер на молбата. Ако поддържа жалбата си до Комисията, уведомена е в срок да я потвърди, като я подпише, както и да конкретизира твърдяното от страна на администратора на лични данни нарушение и да приложи относими доказателства (ако разполага с такива).

С писмо с вх. № Ж75/28.05.2012г., Т.И.И. потвърждава жалбата си. Информира КЗЛД, че по случая е подала жалба до Районна прокуратура – гр.С.З. с жалба с вх. № 2864/14.06.2012г.

В условията на служебното начало, с писма с изх. № П1576/15.05.2012г. на Председателя на КЗЛД, на основание чл.26 от АПК „Х.Т.” ЕООД и „М.” ЕАД са уведомени за откритото административно производство и на основание чл.36 от АПК е указано да предоставят писмени становища, ведно с относими доказателства към жалбата.

В отговор, с писмо с вх. № С 123/19.05.2012г. от „М.” ЕАД е получено становище, в което се сочи, че не отговарят на истината твърденията за ксерокопиране на личната карта на жалбоподателката. Посочва се, че „Х.Т.” ЕООД е партньор на М. по договор от 01.12.2005г., в който М. е указал правила относно обслужване на клиентите и тези правила се спазват стриктно от служителите на Х. Снемане на ксерокопии от документ за самоличност на клиента се изисква единствено при активиране на услуги чрез центъра за обслужване на клиенти и то при изричното съгласие на притежателя на документа.

Към писмото са приложени заверени ксерокопия на: Договор № И 171 2430 от 20.07.2010г.; Данни за потребител от 20.07.2012г.; Приложения № 1 и № 2; Молба за смяна на тарифен план с вх. № 28901002/22.10.2008г.; Договор № И 1231035 от 22.10.2008г.; Инструкция № 1 за изискваните документи от абонати и потребители при сключване на договори и предоставяне на услуги от „М.” ЕАД; Договор от 01.12.2005г. с „Х.Т.” ЕООД и пълномощно на М.С.

С писмо с вх. № С 129/28.05.2012г. от „Х.Т.” ЕООД е получено становище, в което се твърди, че при сключване на договор от клиента се изисква единствено да покаже документ за самоличност с оглед идентификацията му, като дружеството няма практика да преснима лични карти. Копие от лична карта се изисква само в случаи, когато се сключват договори с кредитни институции и лизингови компании, при съгласие на физическото лице. От „Х.Т.” ЕООД се сочи, че всички договори за услуги, сключени чрез посредничеството на Х., се предоставят в оригинал на оператора М.

Към писмото са приложени заверени копия на: Договор от 01.12.2005г. с М.; Договор за съвместна дейност и представителство № С 1320/07.04.2006г. с „Т.Б.А.К.” ЕАД и Процедура за сключване и отчитане на договори за целево финансиране при използване на автоматизирана информационна система.

С оглед изясняване на факти и обстоятелства по жалбата, с писмо, изх. № П 2545/20.06.2012г. на Председателя на КЗЛД, от Районна прокуратура – гр.С.З. е изискана информация за хода и резултатите от предприетите от тяхна страна действия по случая. С писмо, вх. № П 2770/29.06.2012г. от Районна прокуратура – гр.С.З. уведомяват Комисията, че на 14.06.2012г. в РП – С.З. е постъпила жалба от Т.И.И. с твърдения за евентуално извършено документно престъпление. По случая се извършва проверка.

Жалбата, подадена от Т.И.И. е съобразена с изискванията на КЗЛД съгласно Правилника за дейността на Комисията за защита на личните данни и на нейната администрация и съдържа необходимите нормативно определени реквизити. Комисията е сезирана от физическо лице, при наличието на правен интерес. В жалбата е посочена точната дата на твърдяното нарушение, от което може да се направи извод, че е подадена в срока по чл.38, ал.1 от ЗЗЛД.

В чл.27, ал.2 от АПК законодателят обвързва преценката за допустимостта на искането с наличие на посочените в текста изисквания. Приложимостта на Закона за защита на личните данни е свързана със защитата на физическите лица във връзка с обработването на техните лични данни от лица, имащи качеството администратори на лични данни по смисъла на легалната дефиниция на чл.3 от Закона. Това изискване се явява абсолютна процесуална предпоставка, с оглед на която следва да

се прецени допустимостта на жалбата. Законът сочи като администратор на лични данни физическо или юридическо лице, както и държавен орган, който определя вида на обработваните данни, целта на обработване, начините на обработване и на защита, при спазване изискванията на ЗЗЛД.

Дружествата „М.” ЕАД и „Х.Т.” ЕООД притежават качеството администратори на лични данни по смисъла на чл.3 от Закона за защита на личните данни. При извършена служебна проверка в Регистъра на администраторите на лични данни и на водените от тях регистри, поддържан от КЗЛД е установено, че на „М.” ЕАД е издадено Удостоверение № 50151. На „Х.Т.” ЕООД е издадено Удостоверение № 499. Двете дружества са вписани в регистъра на администраторите на лични данни и на водените от тях регистри към КЗЛД.

Жалбата съдържа твърдения за злоупотреба с личните данни на г-жа Т.И.И., изразяваща се в подписването на договор с „М.” ЕАД без знанието и съгласието ѝ, както и ксерокопиране на документа ѝ за самоличност. По смисъла на § 1 от ДР на ЗЗЛД ”употреба” на лични данни е обработване на лични данни.

Съгласно чл.10, ал.1, т.7 във връзка с чл.38 от Закона за защита на личните данни, КЗЛД разглежда жалби срещу актове и действия на администраторите на лични данни, с които се нарушават правата на физическите лица по този закон, както и жалби на трети лица във връзка с правата им по този закон.

Следователно жалбата е от компетентността на КЗЛД.

Съгласно чл.54 от Административнопроцесуалния кодекс, административният орган спира производството при наличие на изчерпателно посочени основания.

С оглед новопостъпилите доказателства по жалбата с писмо, вх. № П 2770/29.06.2012г., на сектор ПИП при ОД на МВР – С.З. е разпоредено извършването на проверка по случая. Резултатите и заключенията от образуваното производство могат да имат съществено значение както за жалбата, така и за защита правата на жалбоподателката. Установяването на факта дали има извършено престъпление и извършителят му са от значение за произнасяне на Решение от КЗЛД и ще се установи дали обработването на личните данни на жалбоподателката може да се обвърже по категоричен начин с администратор на лични данни. Необходимо е и с оглед извършването на преценка дали администраторите на лични данни – „М.” ЕАД и „Х.Т.” ЕООД са извършили “обработване” по смисъла на § 1, т.1 от ДР на ЗЗЛД на свързаните с жалбоподателката лични данни.

В качеството си на административен орган и във връзка с необходимостта от установяване истинността по случая, като основен принцип в процесуалното производство, съгласно чл.7 от Административнопроцесуалния кодекс, изискващ наличието на установени действителни факти от значение за случая, имайки предвид предоставените писмени становища и доказателства, Комисията счита, че е налице предпоставката на чл.54, ал.1, т.3 от Административнопроцесуалния кодекс за спиране на административното производство.

Водима от горното и на основание чл.10, ал.1, т.7 от Закона за защита на личните данни, чл.27, ал.2 и чл.54, ал.1, т.3 от Административнопроцесуалния кодекс, Комисията за защита на личните данни

РЕШИ:

1. Обявява жалба с рег. № Ж 41/27.04.2012г., подадена от Т.И.И. срещу „Х.Т.” ЕООД и „М.” ЕАД, за допустима.

2. Конституира като страни в административното производство жалбоподателката Т.И.И. и ответни страни - „М.” ЕАД и Х.Т.” ЕООД в качеството им на администратори на лични данни.

3. Спира административното производство по жалбата, до отпадане на основанията за спирането му.

Настоящото решение подлежи на обжалване в 14-дневен срок от връчването му, чрез Комисията за защита на личните данни пред Административен съд София – град.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

Венета Шопова /п/

ЧЛЕНОВЕ:

Валентин Енев /п/

Мария Матева /п/

Веселин Целков /п/

РЕШЕНИЕ
№ 92/2012г.
София, 25.07.2012г.

Комисията за защита на личните данни (КЗЛД) в състав: Председател: Венета Шопова и членове: Красимир Димитров, Мария Матева и Веселин Целков, в открито заседание, проведено на 11.07.2012г. (Протокол № 28), на основание чл.10, ал.1, т.7 от Закона за защита на личните данни (ЗЗЛД), разгледа жалба с рег. № 92/11.01.2012г., подадена от Ф.И.А. срещу „К.Б.М.” ЕАД (Г.).

Административното производство е по реда на чл.38 от Закона за защита на личните данни.

Комисията за защита на личните данни е сезирана с жалба, в която жалбоподателката посочва, че от м. октомври 2011г. е абонат на „К.Б.М.” ЕАД за СИМ карта с номер *****. Заявява, че доброволно се е регистрирала за участие в играта „Стани милионер”, като е изпратила със съобщение своя единен граждански номер. При извършена проверка е узнала, че сметката ѝ е в размер на 302.54 лв., поради което е престанала да участва в играта. Обезпокоена е от факта, че е получила съобщение с текст, че всички живеещи в Р.-ска област имат реален шанс за печалба и повторно - с текст, че всички живущи на територията на Област Р. могат да спечелят парични суми.

Жалбоподателката счита, че е извършена злоупотреба с личните ѝ данни, тъй като същите са предоставени от мобилния оператор на трети лица с цел реализиране на печалби. Моли Комисията да предприеме необходимите действия по случая с оглед своята компетентност.

Към жалбата не са приложени доказателства.

Приложимостта на Закона за защита на личните данни е свързана със защитата на физическите лица във връзка с обработването на техните лични данни от лица, имащи качеството администратори на лични данни по смисъла на легалната дефиниция на чл.3 от Закона. Това изискване се явява абсолютна процесуална предпоставка, с оглед на която следва да се прецени допустимостта на жалбата. „К.Б.М.” ЕАД, „Н.Г.” ООД и „И.К.” ООД притежават качеството администратори на лични данни по смисъла на ЗЗЛД. При извършена служебна проверка в Регистъра на администраторите на лични данни и на водените от тях регистри, поддържан от КЗЛД, е установено, че на дружествата са издадени удостоверения и са вписани в регистъра на администраторите на лични данни и на водените от тях регистри към КЗЛД.

Съгласно чл.10, ал.1, т.7 във връзка с чл.38 от Закона за защита на личните данни, при сезирането ѝ КЗЛД разглежда жалби срещу актове и действия на администраторите на лични данни, с които се нарушават правата на физическите лица по този закон, както и жалби на трети лица във връзка с правата им по този закон.

Следователно жалбата е от компетентността на КЗЛД.

В заседание, проведено на 13.06.2012г. (Протокол № 24), Комисията обявява жалбата за допустима и я насрочва за разглеждане по същество на 27.06.2012г. Конституира като страни в административното производство жалбоподателката Ф.И.А. и ответни страни - срещу „К.Б.М.” ЕАД, „Н.Г.” ООД и „И.К.” ООД.

С оглед изясняване на факти и обстоятелства по жалбата с писмо, изх. № 92/12/ 30.01.2012г. на Председателя на КЗЛД, дружеството „К.Б.М.” ЕАД е уведомено за откритото административно производство и на основание чл.36 от АПК е изискано становище, заверени копия на договори, сключени с организаторите на играта, както и други относими доказателства към случая.

В отговор, с писмо с вх. № 92/12/06.02.2012г. от Г. е получено становище, в което се сочи, че жалбоподателката е страна по Договор за мобилни услуги № 601895798 от 30.09.2011г. От мобилния номер, чийто собственик е г-жа Ф.И.А., са използвани услуги с добавена стойност към номера **** и **** и е осъществено участие в играта „Стани милионер”. Между мобилния оператор, „Н.Г.” ООД и „И.К.” ООД на 14.10.2011г. е сключен Договор за услуги с добавена стойност чрез кратки номера в мрежата на Г., по силата на който Г. предоставя на „Н.Г.” ООД - организатор на играта, номерата 145 и 1145. Посочените номера се използват за реализиране на услугата на организатора, представляваща хазартна игра по смисъла на Глава 1, чл.2 във връзка с Глава 3, чл.64 от Закона за хазарта.

От „К.Б.М.” ЕАД се посочва, че съгласно чл.11, ал.2 от Закона за гражданската регистрация,

ЕГН е уникален номер, чрез който физическите лица се определят еднозначно. В допълнение се сочи, че от единния граждански номер на едно лице може да се направи извод за рождена дата, пол и регион на местоживееене. В тази връзка от Г. заявяват, че не са предоставяли лични данни на свои абонати за целите на играта.

Към писмото са приложени заверени ксерокопия на: Пълномощно на Д.Ц.; Договор за мобилни услуги № 601895798 от 30.09.2011г.; Фактура № 7169431134; Извлечение от Общи условия на Г. и Договор от 14.10.2011г.

В условията на служебното начало с писма с изх. № 92/12/14.02.2012г. и повторно с писма с изх. № П525/11.04.2012г. и № П526/11.04.2012г. на Председателя на КЗЛД, на основание чл.26 от Административнопроцесуалния кодекс, „Н.Г.” ООД и „И.К.” ООД са уведомени за образуването в КЗЛД административно производство и на основание чл.36 от АПК е указан срок да предоставят писмени становища по жалбата, както и относими към случая доказателства.

В отговор, с писмо с вх. № С 250/04.07.2012г., от „Н.Г.” ООД е получено становище, в което се посочва, че дружеството организира игра, за която с Решение № И-848/30.06.2010г. Държавната комисия по хазарта е дала разрешение за провеждането ѝ. Предвид Задължителните игрални условия и правила за организиране и провеждане на играта, участието в играта е възможно само ако потребителят е направил предварителна регистрация чрез СМС със своя ЕГН. В конкретния случай, г-жа Ф.И.А. е предоставила доброволно личните си данни за участие в играта, поради което от „Н.Г.” ООД считат жалбата за неоснователна.

Към писмото са приложени заверени копия на: Задължителни игрални условия и правила за организиране и провеждане на играта и Договор от 14.10.2011г. за услуги с добавена стойност чрез кратки номера в мразката на Г.

С писмо с изх. № П563/12.04.2012г. на Председателя на КЗЛД, жалбоподателката е уведомена за предприетите от страна на административния орган действия по жалбата.

В заседание на КЗЛД, проведено на 27.06.2012г. (Протокол № 26), Комисията с решение отлага разглеждането на жалбата за 11.07.2012г. поради нередовна процедура по уведомяването на жалбоподателката.

За откритото заседание на Комисията за разглеждане на жалбата по същество, проведено на 11.07.2012г. (Протокол № 28), страните – редовно уведомени, не се явяват, не изпращат процесуални представители.

В чл.1, ал.2 от Закона за защита на личните данни е гарантирана неприкосновеността на личността и личния живот чрез осигуряване на защита на физическите лица при неправомерно обработване на свързаните с тях лични данни в процеса на свободното движение на данните.

Обработването на лични данни от страна на администратора на лични данни, съгласно чл.2, ал.2, т.1 от ЗЗЛД, следва да бъде законосъобразно и добросъвестно. Съгласно чл.2, ал.2, т.3 от Закона, личните данни следва да бъдат съотносими, свързани със и ненадхвърлящи целите, за които се обработват.

Жалбата е насочена срещу злоупотреба с личните данни на жалбоподателката, изразяваща се в предоставянето им на трети лица без знанието и съгласието ѝ. По смисъла на § 1, т.1 от ДР на ЗЗЛД „предоставяне” представлява обработване на лични данни.

Преценката относно основателността на жалбата следва да се обвърже с наличие на неправомерно обработване на лични данни от администратор на лични данни.

Законодателят е възприел, че обработването на лични данни на физически лица, следва да се извършва при наличието на поне едно от условията, посочени в чл.4 от ЗЗЛД, което е предпоставка за законосъобразност на обработването. Изричното съгласие на физическото лице, за което данните се отнасят, е едно от условията за допустимост за обработване на лични данни, което кореспондира с целта на ЗЗЛД по смисъла на чл.1, ал.2 от Закона. В конкретния случай, г-жа Ф.И.А. е страна по Договор № 601895798 от 30.09.2011г. с „К.Б.М.” ЕАД. Този факт се потвърждава от жалбодателката. Налице е валидно правоотношение между страните, както и съгласие на жалбоподателката мобилният оператор да обработва личните ѝ данни във връзка сключения договор за мобилни услуги. В посочения договор се съдържа текст, съгласно който абонатът декларира, че е запознат с Общите условия на Г. за взаимоотношения с потребителите на мобилни телефонни услуги. В т.8, буква „д”

от Общите условия, мобилният оператор предоставя достъп до услуги с добавена стойност – чрез тази услуга се осъществяват повиквания и/или се изпращат кратки съобщения до абонатни номера за предоставяне на услуги с добавена стойност.

Видно от извлечение към Фактура № 7169431134/05.12.2011г., г-жа Ф.И.А. е осъществила услуги с добавена стойност, които са свързани с участието ѝ в телефонна игра.

Доколкото в Закона за електронните съобщения (ЗЕС) не се съдържа забрана, „К.Б.М.” ЕАД може да сключва договори за услуги с добавена стойност, без съгласие на потребителите. Съгласно т.73 от ДР на Закона за електронните съобщения „услуга с добавена стойност” е услуга, за която потребителят заплаща на предприятието цена за ползване на съответна електронна съобщителна услуга, в която е включена и цената за съдържание. По силата на сключен на 14.10.2011г. между „К.Б.М.” ЕАД, „Н.Г.” ООД и „И.К.” ООД Договор за услуги с добавена стойност чрез кратки номера в мрежата на Г., мобилният оператор предоставя кратки номера от мрежата си на организатора на играта - „Н.Г.” ООД. Предоставените номера (145 и 1145) се използват за реализиране на услугата на организатора „Н.Г.” ООД, представляваща хазартна игра по смисъла на Глава I, чл.2, във връзка с Глава III, чл.64 от Закона за хазарта. Игралните условия и правила за провеждането на играта „Стани милионер”, утвърдени с решение на Държавната комисия по хазарт, са публикувани и общодостъпни. Съгласно правилата, за да се включи в играта, участникът трябва да направи първоначална регистрация, като изпрати текстово съобщение, съдържащо неговия ЕГН. Съобщението, с което потребителят изпраща своето ЕГН за регистрация е безплатно. Съгласно правилата, всеки последвал отговор на въпрос се таксува, като е посочена цената с ДДС. Регистрирането и участието е доброволно, при наличие на съгласието на лицето, че се регистрира за участие в хазартна игра.

Ф.И.А. доброволно си е предоставила личните данни с цел регистрация и участие в хазартна игра, от което следва извода, че е налице изричното ѝ съгласие по смисъла на чл.4, ал.1, т.2 от ЗЗЛД „Н.Г.” ООД и „И.К.” ООД да обработват личните ѝ данни във връзка с играта.

От събраните към административната преписка доказателства няма данни за извършено нарушение на императивни законови разпоредби на ЗЗЛД. Обработването на личните данни на жалбоподателката е законосъобразно по силата на чл.4, ал.1, т.2 и т.3 от ЗЗЛД, тъй като обработването е било необходимо с оглед договор за мобилни услуги, както и за потвърденото участие на жалбоподателката в телефонна игра, организирана от „Н.Г.” ООД.

Комисията за защита на личните данни е независим държавен орган, който осъществява защитата на лицата при обработването на техните лични данни и при осъществяването на достъп до тези данни, както и контрол по спазването на Закона за защита на личните данни. Целта на Закона е да гарантира неприкосновеността на личността и личния живот на физическите лица чрез осигуряване на защита при неправомерно обработване на свързаните с тях лични данни в процеса на свободно движение на данните.

В качеството си на административен орган и във връзка с необходимостта от установяване истинността по случая, като основен принцип в процесуалното производство, съгласно чл.7 от Административнопроцесуалния кодекс, изискващ наличието на действителни факти от значение по случая, имайки предвид предоставените писмени становища и доказателства, Комисията, приема жалбата за неоснователна.

Водима от горното и на основание чл.10, ал.1, т.7 и чл.38 от Закона за защита на личните данни, Комисията за защита на личните данни

РЕШИ:

Остава без уважение жалба с рег. № 92/11.01.2012г., подадена от Ф.И.А. срещу „К.Б.М.” ЕАД.

Настоящото решение подлежи на обжалване в 14-дневен срок от връчването му, чрез Комисията за защита на личните данни пред Административен съд София – град.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

Венета Шопова /п/

ЧЛЕНОВЕ:

Красимир Димитров /п/

Мария Матева /п/

Веселин Целков /п/

РЕШЕНИЕ
№ 2080/12г.
София, 25.07.2012г.

Комисията за защита на личните данни в състав: Председател: Венета Шопова и членове: Валентин Енев, Мария Матева и Веселин Целков, в заседание, проведено на 18.07.2012г., на основание чл.10, ал.1, т.7 от Закона за защита на личните данни (ЗЗЛД) във връзка с изискването на чл.27, ал.2 от Административнопроцесуалния кодекс (АПК) към административните органи за проверка на предпоставките за допустимост на искането, постави за разглеждане жалба с рег. № 2080/22.03.2012г., подадена от П.Н.П. срещу БТК АД.

Комисията за защита на личните данни (КЗЛД) е сезирана с жалба, в която жалбоподателят посочва, че е абонат на БТК АД за 9 мобилни номера. Узнал е, че договорите за мобилни услуги са продължени с допълнителни споразумения за срок 1 година без знанието и съгласието му. В отговор на подадени от него жалби, от В. са му предоставили копия на анекси, сключени на 24.06.2011г. в гр.В. Твърди, че в анексите е попълнен номера на старата му лична карта, която е подменил през м. април 2011г. Посочва, че по случая е подал жалба с вх. № Ж-882/24.08.2011г. до РУП – гр.Т., препратена по компетентност към ОД на МВР – гр.В. Г-н П.Н.П. счита, че е извършена злоупотреба с личните му данни и моли Комисията да предприеме необходимите действия по случая.

Към жалбата е приложено ксерокопие на Писмо с рег. № Ж113/17.02.2012г. от РУП – гр.Т.

С писмо, изх. № П480/10.04.2012г. на Председателя на КЗЛД, г-н П.Н.П. е уведомен, че съгласно чл.10, ал.1, т.7 от Закона за защита на личните данни, Комисията за защита на личните данни разглежда жалби срещу актове и действия на администраторите на лични данни, с които се нарушават правата на физическите лица по този закон, както и жалби на трети лица във връзка с правата им по този закон. Посочено е приложното поле на Закона за защита на личните данни, свързано със защитата на физическите лица във връзка с обработването на лични данни от лица, имащи качеството администратор на лични данни. На П.Н.П. са посочени и условията за допустимост на обработване на лични данни, изрично указани в чл.4 от ЗЗЛД, при наличие поне на едно от които е допустимо обработване на лични данни.

На г-н П.Н.П. е разяснено, че по смисъла на чл.1, ал.5 от ЗЗЛД неговата приложимост е обусловена доколкото в специален закон не е предвидено друго. Посочената разпоредба изключва приложението на ЗЗЛД по отношение на онези случаи, при които обработването на лични данни изпълнява фактически състав на инкриминирано деяние. В тези случаи специален закон се явява Наказателният кодекс, а реализирането на съответната наказателна отговорност се осъществява по реда на Наказателно-процесуалния кодекс.

На г-н П.Н.П. е указано, ако поддържа жалбата си, следва да я потвърди, да посочи в какво качество е сключил договори с БТК АД – като физическо лице или като управител на фирма, да приложи копия на договори, сключени с В., както и други относими към случая доказателства (ако разполага с такива).

С писмо с вх.№ П 312/12.07.2012г., жалбоподателят изпраща Постановление от 10.05.2012г. на Районна прокуратура – В., с което наказателното производство по ДП № 2440/2011г. по описа на 01 РУП при ОД на МВР – гр.В. е спряно.

В заседание, проведено на 05.06.2012г. (Протокол № 23), Комисията приема решение от БТК АД и от ОД на МВР да се изиска информация и относими доказателства по случая.

В изпълнение на приетото решение на КЗЛД, с писмо с вх. № С 212/25.06.2012г. от БТК АД е получено становище, в което се сочи, предвид твърденията за подадени сигнали до разследващите органи, административното производство пред Комисията да бъде спряно.

С писмо с вх. № П 2968/06.07.2012г., от ОД на МВР – гр.В. уведомяват Комисията, че поради постъпила нова жалба от П.Н.П., на 22.06.2012г. досъдебното производство е възобновено с постановление на Варненска районна прокуратура, с което са дадени конкретни указания.

Съгласно изискванията на чл.54, ал.1, т.5 от АПК, административният орган спира

административното производство при наличие на друго административно или съдебно производство, когато издаването на акта не може да стане преди неговото приключване.

Видно от приложеното към административната преписка писмо с вх. № П 2968/06.07.2012г., по случая в ОД на МВР – гр.В. е образувано досъдебното производство, по което се провежда разследване.

Резултатите и заключенията от образуваното производство могат да имат съществено значение както за жалбата, така и за защита на правата на жалбоподателя. Установяването на факта дали има извършено престъпление и извършителят му е преюдициално към образуваното пред Комисията административно производство и са от значение за постановяване на Решение от КЗЛД. Необходимо е и с оглед извършването на преценка дали администраторът на лични данни – БТК АД е извършил обработване по смисъла на чл.2, ал.1 от ЗЗЛД на свързаните с П.Н.П. лични данни.

В качеството си на административен орган и във връзка с необходимостта от установяване истинността по случая, като основен принцип в процесуалното производство, съгласно чл.7 от Административнопроцесуалния кодекс, изискващ наличието на установени действителни факти от значение за случая, имайки предвид предоставените писмени становища и доказателства, Комисията счита, че е налице предпоставката на чл.54, ал.1, т.5 от Административнопроцесуалния кодекс за спиране на административното производство.

Водима от горното и на основание чл.10, ал.1, т.7 от Закона за защита на личните данни, чл.27, ал.2 и чл.54, ал.1, т.5 от Административнопроцесуалния кодекс, Комисията за защита на личните данни

РЕШИ:

Спира административното производство по жалба с рег. № 2080/22.03.2012г., подадена от П.Н.П. срещу БТК АД, до отпадане на основанията за спирането му.

Решението на Комисията може да се обжалва пред Административен съд София – град в 14-дневен срок от получаването му.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

Венета Шопова /п/

ЧЛЕНОВЕ:

Валентин Енев /п/

Мария Матева /п/

Веселин Целков /п/

РЕШЕНИЕ

№ 905/24.02.2012г.

София, 25.07.2012г.

Комисията за защита на личните данни (КЗЛД) в състав: Председател Венета Шопова и членове: Красимир Димитров, Валентин Енев, Мария Матева и Веселин Целков на открито заседание, проведено на 20.06.2012г., на основание чл.10, ал.1, т.7 от Закона за защита на личните данни (ЗЗЛД), разгледа по същество жалба с рег. № 905/24.02.2012г., подадена от А.Д.М. срещу „ЧЕЗЕБ” АД.

Административното производство е по реда на чл.38 от Закона за защита на личните данни.

В Комисия за защита на личните данни (КЗЛД) е постъпила жалба от А.Д.М., препратена по компетентност от Районна Прокуратура – София, в която се излагат твърдения за извършено от страна на „ЧЕЗЕБ” АД (ЧЕЗЕБ), неправомерно и незаконосъобразно обработване на свързаните с нея лични данни.

А.Д.М. твърди, че след като е подала жалба срещу ЧЕЗЕБ, в писмения отговор от дружеството е била уведомена, че не може да бъде открита на оставения от нея телефонен номер за връзка и следва на телефонен номер *****, да даде нов актуален номер. В изпълнение на указанията на дружеството, г-жа А.Д.М. е прозвъняла на посочения телефонен номер, но е била уведомена, че може да предостави телефон за връзка само в офисите на „ЧЕЗЕБ” АД.

На 17.01.2012г. А.Д.М. е посетила офис на дружеството, находящ се на ул. „О.”, гр.София. След като г-жа А.Д.М. обяснила причината за посещението си, а именно, че иска да остави актуален

телефонен номер за контакт, служителка от офиса ѝ подаде да попълни „Заявление за допълване на клиентски данни за потребител битови нужди”.

Госпожа А.Д.М. изразява съмнения относно законността на пунктовете присъстващи в така описаното заявление, които имат за цел клиентът да декларира, че:

- са му предоставени данните, които идентифицират администратора и неговия представител;
- е запознат със целите на обработване на личните данни;
- е запознат с получателите или категориите получатели, на които могат да бъдат разкрити данните съгласно глава шеста от ЗЗЛД;
- му е известно, че предоставя личните си данни в съответствие с изискванията на действащото законодателство и са му известни последиците от отказ за предоставянето им;
- му е предоставена информация за правото на достъп и правото на правото на коригиране на събраните данни съгласно глава пета от ЗЗЛД;
- не възразява данните му да се използват за целите на директния маркетинг;
- е получил енергоспестяваща крушка.

А.Д.М. иска от Комисията да бъде извършена проверка и в случай, че бъде установено нарушение на ЗЗЛД, да се наложат съответните санкции.

Към жалбата е приложено като доказателство копие от „Заявление за допълване на клиентски данни за потребител битови нужди”.

Жалбата, подадена от А.Д.М. е съобразена с изискванията на Правилника за дейността на Комисията за защита на личните данни и нейната администрация (ПДКЗЛДНА) и съдържа необходимите нормативно определени реквизити. Комисията е сезирана от физическо лице, при наличието на правен интерес. В жалбата е посочена точната дата на твърдяното нарушение, от което следва извода, че е подадена в срока по чл.38, ал.1 от ЗЗЛД.

Съгласно чл.10, ал.1, т.7 във връзка с чл.38 от Закона за защита на личните данни, КЗЛД разглежда жалби срещу актове и действия на администраторите на лични данни, с които се нарушават правата на физическите лица, както и жалби на трети лица във връзка с правата им по този закон. Със Закона за защита на личните данни се урежда защитата на физическите лица при обработване на личните им данни, от администраторите на лични данни, дефинирани в чл.3 от същия. Наличието на администратор на лични данни е абсолютна процесуална предпоставка за допустимостта на жалбата.

Администратор на лични данни, по смисъла на чл.3, ал.1 от ЗЗЛД в разглеждания случай е „ЧЕЗЕБ” АД. Администраторът на лични данни е изпълнил задължението си по чл.17 от ЗЗЛД и е регистриран с Идент. № 34603, в регистъра на администраторите на лични данни и водените от тях регистри, поддържан от КЗЛД.

Жалбата съдържа твърдения за злоупотреба с личните данни на г-жа А.Д.М., изразяваща се в неправомерното им изискване от „ЧЕЗЕБ” АД, с цел да се подновят клиентските ѝ данни, в поддържаната от „ЧЕЗЕБ” АД база данни.

Следователно жалбата е от компетентността на КЗЛД.

В заседание проведено на 05.06.2012г., Комисията взема Решение, с което обявява жалба с рег. № 905/24.02.2012г., подадена от А.Д.М. срещу „ЧЕЗЕБ” АД за процесуално допустима, насрочва я за разглеждане по същество в открито заседание и конституира страните в административното производство.

В условията на служебното начало, и задължението на административния орган за служебно събиране на доказателства, е изискано изразяването на писмено становище с представяне на относимите към случая доказателства от „ЧЕЗЕБ” АД.

На 27.04.2012г. е постъпило писмено становище от „ЧЕЗЕБ” АД. В същото се сочи, че в качеството си на администратор на лични данни, дружеството изпълнява задълженията си, вменени му по закон като събира личните данни за точно определени цели, посочени и в текста на заявлението.

Дружеството счита, че обработването на данните се извършва добросъвестно и при стриктно спазване на българското законодателство.

„ЧЕЗЕБ” АД се позовава на чл.21, ал.1, във вр. с чл.19, ал.1, т.3-5, чл.20, ал.1, т.3-5 от ЗЗЛД, като заявява, че в конкретния случай, не е постъпило запитване, за да е възникнала и необходимост

от преценка.

„ЧЕЗЕБ” АД добавя още, че г-жа А.Д.М. е била уведомена за правото си по чл.34а от ЗЗЛД, да възрази срещу обработването на свързаните с нея лични данни за целите на директния маркетинг.

Дружеството моли Комисията да обърне внимание, че полагането на подпис под заявлението и декларациите, по никакъв случай не е скрепено с принуда, във връзка с което и г-жа А.Д.М. не е разписала бланката.

Към становището не са приложени доказателства.

За откритото заседание на Комисия за защита на личните данни, за разглеждане на жалбата по същество, проведено на 20.06.2012г., страните са редовно уведомени.

Преди откритото заседание, в деловодството на КЗЛД, с вх. № П 2498/19.06.2012г. е депозирано становище от г-жа А.Д.М. В същото г-жа А.Д.М. заявява, че при попълване на „Заявление за допълване на клиентски данни за потребител битови нужди”, не са и били предоставени данни, идентифициращи администратора на лични данни; не е била запозната с целите на обработване на личните ѝ данни, а така също и не ѝ е била предоставена информация за категориите получатели на свързаните с нея лични данни. Към становището са приложени като доказателства, копия от „Заявление за допълване на клиентски данни за потребител битови нужди”, „Заявление за продажба на електрическа енергия за битови нужди” и Декларация за съгласие на останалите наследници (собственици), за регистрация на средство за търговско измерване (електромер).

В отговор, с писмо вх. № П 2605/22.06.2012г., след провеждане на откритото заседание, „ЧЕЗЕБ” АД депозира свои писмени бележки, в които дружеството уведомява Комисията, че осъществява лицензионна дейност по снабдяване с електрическа енергия съгласно Закона за енергетиката и тази дейност е определена като дейност в обществен интерес, при условията на регулация от страна на Държавната комисия за енергийно и водно регулиране (ДКЕВР).

На следващо място „ЧЕЗЕБ” АД счита, че жалбата, подадена от г-жа А.Д.М. е недопустима, тъй като не е налице конкретно искане до административния орган, от страна на жалбоподателката.

По същество, изложените съображения за недопустимост са относно обстоятелството, че г-жа А.Д.М. не е доказала качеството си на собственик/ползвател на присъединения имот.

„ЧЕЗЕБ” АД счита, че „Заявление за допълване на клиентски данни за потребител битови нужди” и „Заявление за продажба на електрическа енергия за битови нужди” и Декларация за съгласие на останалите наследници (собственици), за регистрация на средство за търговско измерване (електромер), отговарят на изискванията на ЗЗЛД и моли преписката да бъде прекратена поради несъстоятелност на жалбата подадена от лице с облигационни отношения със страната, липса на пряк интерес и да бъде постановено решение, с което жалбата на г-жа А.Д.М. да бъде отхвърлена.

С чл.1, ал.2 от ЗЗЛД се гарантира неприкосновеността на личността и личния живот, чрез осигуряване на защита на физическите лица при неправомерно обработване на свързаните с тях лични данни, в процеса на свободното движение на данните.

Обработването на лични данни от страна на администратора на лични данни, съгласно чл.2, ал.1, т.1 от ЗЗЛД, следва да бъде законосъобразно и добросъвестно.

В чл.4, ал.1 от ЗЗЛД са определени условията, при наличието, на които е допустимо обработването на лични данни. Едно от тези условия е изрично съгласие на физическото лице, за което се отнасят данните.

Между жалбоподателката и „ЧЕЗЕБ” АД е налице договорно правоотношение, който факт не се оспорва от страните.

Във връзка със сключения договор са били подписани и „Общи условия на договорите за продажба на електрическа енергия на „ЧЕЗЕБ” АД (Общите условия).

Съгласно чл.8, ал.3, т.5 от Общите условия, потребителят декларира, че приема Общите условия за снабдяване с електрическа енергия от продавача или посочва предлаганите от него различни условия. В случай, че потребителят предложи различни условия, при постигане на съгласие с продавача се подписва допълнително споразумение. В конкретния случай, не са налице данни за наличие на предложени различни условия от г-жа А.Д.М., респективно няма данни за наличие на допълнително споразумение към Общите условия.

От така изложеното, следва да се направи обоснован извод, че е налице хипотезата за допустимост на обработване на лични данни, визирана в чл.4, ал.1, т.2 от ЗЗЛД, а именно физическото лице за което се отнасят данните, е дало изрично своето съгласие.

Следва да се вземе в предвид, че в Раздел втори – права и задължения на потребителя, чл.13, т.5 от Общите условия, потребителят се задължава да уведоми продавача в 30-дневен срок, в писмена форма, за всяка промяна, свързана с личните му данни. В този смисъл, подписвайки Общите условия, г-жа А.Д.М. е била длъжна да предостави информация за промяната на свързаните с нея лични данни.

При подаване на „Искане за проучване на условията за присъединяване на нов абонат към разпределителната електрическа мрежа”, жалбоподателката е оставила телефонен номер за контакт, на който самата тя сочи, че не е могла да бъде намерена от дружеството, по повод подадена от нея жалба, тъй като мобилният ѝ апарат е бил откраднат. Госпожа А.Д.М. сама е поискала да актуализира телефонния си номер за контакт, като за целта „ЧЕЗЕБ” АД ѝ е предоставило „Заявление за допълване на клиентски данни за потребител на битови нужди”. Жалбоподателката е възразила срещу обработването на личните ѝ данни, с оглед актуализацията им и не е подписала бланката на посоченото заявление, с което се е възползвала от правото си по чл.34а от ЗЗЛД.

От събраните в хода на административното производство доказателства, безспорно е установено обстоятелството, че дружеството „ЧЕЗЕБ” АД, обработва правомерно личните данни на жалбоподателката, за целите на сключения договор за продажба на електрическа енергия за битови нужди, в съответствие с разпоредбата на чл.4, ал.2, т.2 от ЗЗЛД.

Съгласно разпоредбата на чл.19 от ЗЗЛД, администраторът или негов представител, е длъжен да предостави на лицето от което се събират лични данни, информация за:

1. данните, които идентифицират администратора и неговия представител;
2. целите на обработване на личните данни;
- 3.получателите или категориите получатели, на които могат да бъдат разкрити данните;
4. данните за задължителния или доброволния характер на предоставяне на данните и последиците от отказ за предоставянето им.

Видно от образеца, на предоставената бланка на „Заявление за допълване на клиентски данни за потребител битови нужди”, а така също и на другите две бланки – „Заявление за продажба на електрическа енергия за битови нужди” и Декларация за съгласие на останалите наследници (собственици), за регистрация на средство за търговско измерване (електромер), приложени към „Писмените бележки” на г-жа А.Д.М., администраторът не е изпълнил това законово задължение, респективно не посочил данни, които идентифицират администратора и неговия представител, целите на обработване на личните данни, получателите или категориите получатели, на които могат да бъдат разкрити данните и данни за задължителния или доброволния характер на предоставяне на данните и последиците от отказ за предоставянето им.

Предвид изложеното, Комисията приема жалбата рег. № 905/24.02.2012г., подадена от А.Д.М. срещу „ЧЕЗЕБ” АД, за частично основателна.

Водима от горното, на основание чл.10, ал.1, т.5 и чл.38 от Закона за защита на личните данни, Комисията за защита на личните данни,

РЕШИ:

1. Обявява жалба с рег. № 905/24.02.2012г., подадена от А.Д.М. срещу „ЧЕЗЕБ” АД, за частично основателна.

2. Издава на администратора на лични данни „ЧЕЗЕБ” АД, седалище и адрес на управление: гр.София, **, представляван от Ж.В.П., К.С.С. и П.Б., следното задължително предписание:**

В „Заявление за допълване на клиентски данни за потребител битови нужди”, „Заявление за продажба на електрическа енергия за битови нужди” и Декларация за съгласие на останалите наследници (собственици), за регистрация на средство за търговско измерване (електромер), след текста „Декларирам, че:”, в пунктове от 1 до 6 включително, да се добавят, както следва:

В точка първа – данни идентифициращи администратора и неговия представител (БУЛСТАТ,

седалище и адрес на управление, представляващ дружеството, Идентификационен номер в регистъра на администраторите на лични данни, поддържан от Комисия за защита на личните данни);

В точка втора – изрично да се посочат целите на обработване на личните данни (за допълване на клиентски данни за потребител битови нужди, за проучване на условията за присъединяване на нов абонат към разпределителната електрическа мрежа, за регистрация на средство за търговско измерване - електромер);

В точка трета – точно описание на получателите или категориите получатели, на които могат да бъдат разкрити свързаните с декларатора лични данни;

В точка четвърта – да се изпълнят изискванията на чл.19, ал.1, т.4 от ЗЗЛД;

В точка пета – да се посочат изрично правните възможности, визирани в чл.34 а от ЗЗЛД;

В точка шеста – да се посочи легалното определение за директен маркетинг по смисъла на § 1, т.15 от Допълнителните разпоредби на ЗЗЛД.

Задължителното предписание следва да бъде изпълнено в едномесечен срок от получаването му и Комисията за защита на личните данни да бъде уведомена за предприетите организационни и технически мерки относно изпълнението му, за което на основание чл.12, ал.4 от Закона за защита на личните данни ще бъде извършена последваща проверка.

В случай на неизпълнение, ще бъде наложено административно наказание по реда на Глава VIII от Закона за защита на личните данни.

Решението да се съобщи на страните в административното производство по реда на АПК.

Решението на Комисията може да се обжалва пред Административен съд – София град в 14-дневен срок от получаването му.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:**Венета Шопова /п/****ЧЛЕНОВЕ:****О.М. Красимир Димитров /п/****Валентин Енев /п/****Мария Матева /п/****О.М. Веселин Целков /п/****РЕШЕНИЕ****№ 925/2011г.****София, 25.07.2012г.**

Комисията за защита на личните данни (КЗЛД) в състав: Председател Венета Шопова и членове: Красимир Димитров, Валентин Енев, Мария Матева и Веселин Целков на открито заседание, проведено на 27.06.2012г., на основание чл.10, ал.1, т.7 от Закона за защита на личните данни (ЗЗЛД), разгледа по допустимост жалба с рег. № 925/25.02.2011г., подадена от П.К.К. срещу „К.” АД.

Административното производство е по реда на чл.38 от Закона за защита на личните данни.

В Комисия за защита на личните данни (КЗЛД) е постъпила жалба вх. № 925/25.02.2011г., препратена по компетентност от Районна прокуратура – гр. Б.

П.К.К. твърди, че през месец ноември 2010г., случайно разбрала, че свързаните с нея лични данни са използвани за бъде изтеглен кредит от типа “Креди Хоум” (CrediHome), предлаган от кредитната компания „К.”АД, като същия в последствие не е погасяван. След като разбрала за случващото се, г-жа П.К.К. посетила офис на фирмата и поискала кредитното си досие. Вследствие на което установила, че личните й данни са погрешни и подписа положен върху договора не е неин. Съвпадали единствено имената и единият й граждански номер.

Жалбоподателката заявява, че след известно време кредитът е бил погасен, но тя е останала като некоректен платец, за което няма вина.

П.К.К. счита, че личните й данни са обработени неправомерно и нецелесъобразно от „К.”АД.

П.К.К. иска от КЗЛД да бъде извършена проверка и да се предприемат необходимите действия

за отстраняване на допуснатото нарушение на ЗЗЛД.

Към жалбата е приложено като доказателство копие от Договор за заем "CrediHome", ведно с Искане за заем № 1061-00166742 от 10.03.2010г.

Жалбата, подадена от А.М. е съобразена с изискванията на Правилника за дейността на Комисията за защита на личните данни и нейната администрация (ПДКЗЛДНА) и съдържа необходимите нормативно определени реквизити. Комисията е сезирана от физическо лице, при наличието на правен интерес. В жалбата е посочена точната дата на твърдяното нарушение, от което следва извода, че е подадена в срока по чл.38, ал.1 от ЗЗЛД.

Съгласно чл.10, ал.1, т.7 във връзка с чл.38 от Закона за защита на личните данни, КЗЛД разглежда жалби срещу актове и действия на администраторите на лични данни, с които се нарушават правата на физическите лица, както и жалби на трети лица във връзка с правата им по този закон. Със Закона за защита на личните данни се урежда защитата на физическите лица при обработване на личните им данни, от администраторите на лични данни, дефинирани в чл.3 от същия. Наличието на администратор на лични данни е абсолютна процесуална предпоставка за допустимостта на жалбата.

Администратор на лични данни, по смисъла на чл.3, ал.1 от ЗЗЛД в разглеждания случай е „К."АД". Администраторът на лични данни е изпълнил задължението си по чл.17 от ЗЗЛД и е регистриран с Идент. № 36580, в регистъра на администраторите на лични данни и водените от тях регистри, поддържан от КЗЛД.

Обработването на лични данни от страна на администратора на лични данни, съгласно чл.2, ал.1, т.1 от ЗЗЛД, следва да бъде законосъобразно и добросъвестно. В чл.4, ал.1 от ЗЗЛД са определени условията, при наличието, на които е допустимо обработването на лични данни. Едно от тези условия е изрично съгласие на физическото лице, за което се отнасят данните.

Жалбоподателката има правен интерес да сезира Комисията за защита на личните данни и да потърси защита на нарушените си права.

В условията на залегалото в административния процес служебно начало и задължението на административния орган за служебно събиране на доказателства, с писмо изх. № 925/11/ от 08.07.2011г. на Председателя на КЗЛД е изискано изразяване на писмено становище с представяне на относимите по случая доказателства от „К."АД.

Кредитната компания депозира своето становище на 22.07.2011г. В същото се сочи, че личните данни на г-жа П.К.К. са обработени във връзка с кандидатстването ѝ за заем от типа "CrediHome". „К."АД уточнява, че г-жа П.К.К. е била одобрявана за заем "CrediHome" два пъти, вследствие на което между нея и кредитната компания са били сключени два договора за заем, а именно Договор № 1061-00166742 и Договор № 1051-00143093, като към настоящия момент и двата кредита са изплатени.

„К."АД уведомява Комисията, че счита Договор № 1061-00166742 и Договор № 1051-00143093, за надлежно и законосъобразно подписани, тъй като са спазени всички вътрешни процедури на дружеството, в това число е налице подпис на заемополучателя и заверено копие на личната му карта.

„К."АД счита, че установяването на автентичността на подписа положен върху спорните договори е от компетентността на прокуратурата.

Към становището са приложени следните доказателства: копие от Искане за заем "CrediHome" № 1061 – 00166742; копие от Договор за заем "CrediHome" № 1061 – 00166742, копие от лична карта на П.К.К., със заверка от заемополучателя, предоставено при кандидатстването за заем "CrediHome" № 1061 – 00166742; копие от Договор за заем "CrediHome" № 1051 – 00143093; копие от Искане за заем "CrediHome" № 1051 – 00143093 и копие от лична карта на П.К.К., със заверка от заемополучателя, предоставено при кандидатстването за заем "CrediHome" № 1051 – 00143093.

На 16.08.2011г. е постъпило писмо от Районна прокуратура – Б., с което Комисията е уведомена, че по повод подадена жалба от г-жа П.К.К. е възложена проверка на РУ "Полиция" гр. Б., с оглед данни за престъпление по чл.309 от НК.

На 12.01.2012г. П.К.К., депозира в КЗЛД копие от Постановление вх. № 422/11 от 03.01.2012г. на Районна прокуратура – Б., а така също и уведомява Комисията, че обжалва постановеният в

същото отказ за образуване на досъдебно производство.

С писмо вх. № П192/02.04.2012г. Софийска Окръжна прокуратура уведомява Комисията, че с Постановление № 281/12 от 20.01.12г. на същата, е било отменено постановление от 03.01.2012, с което е отказано образуване на досъдебно производство по пр. № 422/2012г. по описа на РП- гр. Б., като основателно и неправилно. Приложено е и така цитираното постановление, видно от което е разпоредено извършването на допълнителна проверка.

От събраните по административната преписка доказателства се установи, че госпожа П.К.К. е сезирал Районна прокуратура – гр. Б., с жалба за извършено документно престъпление.

Съгласно чл.54 от Административнопроцесуалния кодекс, административният орган спира производството при наличие на изчерпателно посочени основания. С оглед на доказателства по жалбата е налице хипотезата на чл.54, ал.1, т.3 от АПК. Резултатите и заключенията от извършваната проверка, от 02 РУП – гр. София могат да имат съществено значение както за развитието на административното производство, така и с оглед защита на правата на жалбоподателя. Установяването на факта дали има извършено престъпление, както и идентифицирането на престъпния деец са от значение за развитието на образуваното пред Комисията административно производство и в следствие за постановяването на административен акт от КЗЛД. В зависимост резултатите предприетите от разследващите органи и установяването на инкриминирано деяние и извършителя му, ще се установи дали обработването на свързаните с жалбоподателят лични данни може да се обвърже по категоричен начин с администратор на лични данни.

ЗЗЛД урежда защитата на правата на физическите лица при обработването на личните им данни. Съгласно чл.1, ал.5 неговата приложимост за целите на отбраната, националната сигурност и обществен ред, както и за нуждите на наказателното производство е обусловено дотолкова, доколкото в специален закон не е предвидено друго. Тази разпоредба изключва приложението на закона по отношение на онези случаи, при които обработването на личните данни изпълнява фактически състав на инкриминирано деяние. В тези случаи специален закон се явява НК, а реализирането на съответната наказателна отговорност се извършва по реда на НПК. Това следва и от разпоредба на чл.33, ал.1 от ЗАНН, съгласно която в случаите, когато за дадено деяние е възбудено наказателно преследване от органите на прокуратурата, административнонаказателно производство не се образува.

Съставянето и използването на неистински официален документ, както и удостоверяването на неверни обстоятелства в него съставляват документи престъпления по смисъла на чл.311 във вр. с чл.309 от НК. В случая установяването на факта дали данните на жалбоподателя са обработвани с престъпна цел, са действия в компетентността на разследващите органи, поради което наказателното преследване следва да се осъществи по реда на НПК.

С оглед гореизложеното, на основание чл.54, ал.1, т.3 от АПК, Комисията,

РЕШИ:

Спира образуваното административно производство по жалба с рег. № 925/25.02.2011г., подадена от П.К.К. срещу „К.” АД, до отпадане на основанията за спирането му.

Решението да се съобщи на страните в административното производство по реда на АПК.

Решението на Комисията може да се обжалва пред Административен съд – София град в 14-дневен срок от получаването му.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

Венета Шопова /п/

ЧЛЕНОВЕ:

Красимир Димитров /п/

Валентин Енев /п/

Мария Матева /п/

Веселин Целков /п/

РЕШЕНИЕ
№ 905/16.02.2012г.
София, 31.07.2012г.

Комисията за защита на личните данни (КЗЛД) в състав: Председател Венета Шопова и членове: Красимир Димитров, Валентин Енев, Мария Матева и Веселин Целков на открито заседание, проведено на 27.06.2012г., на основание чл.10, ал.1, т.7 от Закона за защита на личните данни (ЗЗЛД), разгледа по същество жалба с рег. № 905/16.02.2012г., подадена от А.Д.М. срещу „ЧЕЗРБ“ АД (ЧЕЗРБ).

Административното производство е по реда на чл.38 от Закона за защита на личните данни.

В Комисия за защита на личните данни е постъпила жалба от А.Д.М., препратена по компетентност от Районна Прокуратура - София, в която се излагат твърдения за извършено от страна на „ЧЕЗРБ“ АД, неправомерно и нецелесъобразно обработване на свързаните с нея лични данни.

А.Д.М. твърди, че при подаване на „Искане за проучване на условията за присъединяване на нов обект към разпределителната електрическа мрежа” до ЧЕЗРБ, дружеството е изисквало от нея: акт за собственост и скица на имота, за който се заявява присъединяване, удостоверение за наследници, а така също и данни от документът ѝ за самоличност.

Жалбоподателката изразява своите притеснения относно това, че изискването на така описаните документи е направено устно и в един последващ момент, при злоупотреба не би могла да докаже, че ги е предоставила.

Госпожа А.Д.М. се съмнява в законността на изискването, упоменатите документи да бъдат прилагани към искането за присъединяване, тъй като те не фигурират в бланката, а данните от тях се попълват саморъчно от заявителя.

На следващо място жалбоподателката счита, че никой не осигурява гаранция на потребителите, че с предоставените от тях документи, няма да бъде извършена злоупотреба от лица, имащи достъп до тях.

А.Д.М. иска от Комисията да бъде извършена проверка и в случай, че бъде установено нарушение на ЗЗЛД, да се наложат съответните санкции.

Към жалбата е приложено като доказателство копие от „Искане за проучване на условията за присъединяване на нов обект към разпределителната електрическа мрежа” с вх.№ 1618189 от 16.04.2010г.

Жалбата, подадена от А.Д.М. е съобразена с изискванията на Правилника за дейността на Комисията за защита на личните данни и нейната администрация (ПДКЗЛДНА) и съдържа необходимите нормативно определени реквизити. Комисията е сезирана от физическо лице, при наличието на правен интерес. В жалбата е посочена точната дата на твърдяното нарушение, от което следва извода, че е подадена в срока по чл.38, ал.1 от ЗЗЛД.

Съгласно чл.10, ал.1, т.7 във връзка с чл.38 от Закона за защита на личните данни, КЗЛД разглежда жалби срещу актове и действия на администраторите на лични данни, с които се нарушават правата на физическите лица, както и жалби на трети лица във връзка с правата им по този закон. Със Закона за защита на личните данни се урежда защитата на физическите лица при обработване на личните им данни, от администраторите на лични данни, дефинирани в чл.3 от същия. Наличието на администратор на лични данни е абсолютна процесуална предпоставка за допустимостта на жалбата.

Администратор на лични данни, по смисъла на чл.3, ал.1 от ЗЗЛД в разглеждания случай е „ЧЕЗРБ“ АД. Администраторът на лични данни е изпълнил задължението си по чл.17 от ЗЗЛД и е регистриран с Идент. № 22793, в регистъра на администраторите на лични данни и водените от тях регистри, поддържан от КЗЛД.

Жалбата съдържа твърдения за злоупотреба с личните данни на г-жа А.Д.М., изразяваща се в неправомерното изискване на документи удостоверяващи вещни права върху недвижимо имущество, от страна на „ЧЕЗРБ“ АД, с цел проучване на условията за присъединяване на нов обект към разпределителната мрежа на „ЧЕЗРБ“ АД.

Следователно жалбата е от компетентността на КЗЛД.

В заседание проведено на 15.05.2012г., Комисията взема Решение, с което обявява жалба с рег. № 905/16.02.2012г., подадена от А.Д.М. срещу „ЧЕЗРБ“ АД за процесуално допустима, насрочва я за разглеждане по същество в открито заседание и конституира страните в административното производство.

В условията на служебното начало, и задължението на административния орган за служебно събиране на доказателства, е изискано изразяването на писмено становище с представяне на относимите към случая доказателства от „ЧЕЗРБ“ АД.

На 19.03.2012г. е постъпило писмено становище и доказателства към него от „ЧЕЗРБ“ АД. В същото се сочи, че дружеството счита жалбата за недопустима поради липса на правен интерес за жалбоподателката, тъй като не са налице неправомерни действия, изразяващи се в нарушения на императивните норми на ЗЗЛД, в резултат на които да е засегната правната сфера на г-жа А.Д.М., да са нарушени нейните права, а така също и да са настъпили неблагоприятни последици, за чието преодоляване да е необходима защита от компетентните органи.

„ЧЕЗРБ“ АД счита, че в подадената от г-жа А.Д.М. жалба, се излагат само опасения за бъдеща злоупотреба с лични данни.

По отношение на основателността на жалбата дружеството счита, че същата е неоснователна.

За неоснователността са изложени следните аргументи:

В Наредба № 6 от 09.06.2004г. за присъединяване на производители и потребители на електрическа енергия към преносната и разпределителните мрежи, е регламентирано сключването на писмен договор за присъединяване. Като за целта е необходимо, съгласно чл.5. ал.1 от упоменатата наредба, заинтересованите лица да подадат „Искане за проучване на условията за присъединяване на нов обект към разпределителната електрическа мрежа“, към което да бъдат приложени документи, доказващи вещните права върху присъединявания обект, както и други съдържащи лични данни. Във връзка с подписване на договора за присъединяване, е налице и едно от условията за допустимост на обработването на лични данни визирано в чл.4, ал.1. т.3 от ЗЗЛД.

На следващо място, информация за лични данни е наложителна и във връзка със строителния процес, в който също (по силата на ЗУТ) се изисква титулярът на ограничените вещни права да бъде идентифициран само чрез официални удостоверителни документи по смисъла на чл.179 от ГПК.

„ЧЕЗРБ“ АД уточнява, че г-жа А.Д.М. е предоставила съответните документи, съдържащи личните й данни доброволно, а така също и е подписала декларация във вр. с чл.4, ал.1 от ЗЗЛД, с която е дала изричното си съгласие данните да се обработват от дружеството с цел сключване на договор за присъединяване.

Дружеството заявява, че не е нарушило императивните норми на ЗЗЛД и на основание чл.27, т.5 от АПК, моли подадената от г-жа А.Д.М. жалба, да бъде обявена за недопустима и неоснователна.

„ЧЕЗРБ“ АД представя следните доказателства, като моли същите да бъдат върнати на г-жа А.Д.М.: копие от Нотариален акт № 97, том III, дело № 155/13.03.1963г.; копие от Нотариален акт № 147, том X, дело № 1990/01.10.1964г.; копие от Скица, изд. на 29.06.1993г. от СНС-РНС - гр.Б. и Копие от Удостоверение за наследници № 001644 от 17.06.2004г.

С оглед изразената в становището от „ЧЕЗРБ“ АД молба, с писмо изхП531/12.04.2012г. на Председателя на КЗЛД, на г-жа А.Д.М. са препратени всички съхранявани от дружеството копия на нейни документи.

За откритото заседание на Комисия за защита на личните данни, за разглеждане на жалбата по същество, проведено на 13.06.2012г., страните са редовно уведомени.

По искане на страните, Комисията е отложила разглеждането на жалбата по същество и е дала възможност на същите, в срок да представят писмени бележки.

В указания срок, с писмо вх. № П2499/19.06.2012г. г-жа А.Д.М., представя: писмени бележки, копие от касови бележки (неразчетами), копие от Искане за проучване на условията за присъединяване на нов обект към разпределителната мрежа с вх. № 1618189/16.04.2010г., копие от Договор за присъединяване на обекти на потребители към електроразпределителната мрежа № 2-1618189/2010г., копие от Инвестиционен проект/2010г. – 6 стр., копие от писмо изх. № 100000018904/30.12.2011г. на „ЧЕЗБ“ ЕАД, копие от писмо изх. № 10000009656/16.01.2012г. на „ЧЕЗРБ“ АД, копие от писмо изх. № 100000019879/05.02.2012г. на „ЧЕЗБ“ ЕАД, копие от Констативен протокол № 0028194 на

„ЧЕЗБ” ЕАД, копие от Заявление за продажба на електрическа енергия за битови нужди, копие от Констативен протокол/ 2012г., копие от Декларация от 01.03.2012г. и копие от Констативен протокол на „ЧЕЗРБ” АД – бланка (непопълнена).

В писмените си бележки, г-жа А.Д.М. уведомява Комисията, че през 2004г., когато „ЧЕЗРБ” АД изнася електромерите в гр.Б. на уличните стълбове, тя и семейството ѝ отсъстват за около 3 години от адреса, на който имот притежават в града. А.Д.М. счита, че възползвайки се от това отсъствие, дружеството не е включило адресът ѝ към електроразпределителната мрежа и е заличило партидата и абонатния ѝ номер. В последствие, след завръщането на адреса си в гр.Б., А.Д.М. и семейството ѝ се оказали без ток. За да се включи отново към електроразпределителната мрежа, семейството трябвало да подаде ново искане за проучване на условията за присъединяване на обекта.

А.Д.М. цитира суми, които е трябвало да заплати във връзка с присъединяването на обекта към електроразпределителната мрежа.

Жалбоподателката изразява недоволството си, че българските роми дължат огромни суми на „ЧЕЗБ” ЕАД, но на тях не им спират тока. Във връзка с което е подала жалба до Комисия за защита от дискриминация, същата препратена от последните до Комисия за енергийно и водно регулиране.

На следващо място жалбоподателката счита, че е незаконосъобразно лишена от ток повече от 7 години, а така също и че електроразпределителното дружество незаконно притежава копия от документите ѝ за собственост. Госпожа А.Д.М. се съмнява и в законността, на предоставянето на КЗЛД, на свързани с нея лични данни от страна на „ЧЕЗРБ” АД.

Госпожа А.Д.М. иска от Комисията да постанови решение, с което да забрани на „ЧЕЗРБ” АД да притежава копия от документи за собственост, да наложи наказание на дружеството, за така изискваните документи до момента, а така също и да укаже на „ЧЕЗРБ” АД, да „издаде декларации на собствениците, на които притежават копия от документи за собственост, че ще поемат изцяло разходите за водените от тях дела, до възстановяването на злоупотребената собственост, ако това се случи”.

На 20.06.2012г., в срок постъпват и писмените бележки от „ЧЕЗРБ” АД. В същите дружеството сочи, че поддържа предварително изразеното си становище и че желае да акцентира върху процесуалната недопустимост на жалбата и на съдържанието на конкретната правнорегламентирана дейност по проучване на условията за присъединяване към електроразпределителната мрежа (ЕРМ), която дружеството извършва.

„ЧЕЗРБ” АД счита, че жалбата е недопустима поради следните съображения: обстоятелствата предмет на жалбата, са станали известни на жалбоподателката на 16.04.2010г., а подадената до Районна прокуратура – гр. София жалба е от 03.02.2012г., в този смисъл, съгласно чл.38 от ЗЗЛД жалбата е просрочена; липсва засегнат личен и пряк интерес; липсва на искане от компетентен орган, до колкото в жалбата се изразяват твърдения за подготовка за имотна измама; не е налице един от основните реквизити на жалбата, а именно този визиран в чл.30, ал.1, т.2 от Правилника за дейността на Комисия за защита на личните данни и нейната администрация; жалбата е насочена срещу ЧЕЗ”Е.Б.” АД, а административното производство е водено срещу „ЧЕЗР” АД, което е единствено уведомено и представлявано на откритото заседание; копията от документите, които е представила жалбоподателката, са ѝ били върнати, поради което не е налице застрашен пряк или личен интерес от водене на производство, а противното е в доказателствена тежест на жалбоподателката.

„ЧЕЗРБ” АД счита, че жалбата е неоснователна поради следните съображения: не се спори, че г-жа А.Д.М. е подала по нейно желание и инициатива заявление за услуга - извършване на проучване на условията за присъединяване за недвижим имот, който твърди, че е нейна собственост или в съсобственост; текстовете на Наредба № 6 от 2004г. за присъединяване на производители и потребители на ел. енергия към ЕРМ, изрично регламентират процедурата за присъединяване и необходимите документи; Закона за устройство на територията (ЗУТ) и Закона за кадастъра и имотния регистър (ЗКИР), кореспондират с изискването да се представят документи, доказващи вещни права върху присъединявания обект и актуални скици, въз основа на които да може да се идентифицира имот и сравни със специализираните карти и регистри; на гърба на бланката, жалбоподателката е отбелязала с кръстче, че прилага доброволно копие от документа за собственост, като това нейно действие не е скрепено с принуда.

„ЧЕЗР” АД иска Комисията да вземе предвид, че след изготвяне на договора за присъединяване,

тъй като жалбоподателката не е могла да събере таксата от 444 лв., тя е започнала да „опитва административна принуда”, чрез оплаквания до ДКЕВР, КЗЛД, Прокуратура и др.

„ЧЕЗР” АД сигнализира Комисията, в случай, че на дружеството бъде наложена санкция, да вземе предвид, че би следвало да наложи такава и на всички районни поделения на ДНСК и Главни архитекти към съответните общински администрации, тъй като удостоверителни документи за собственост се съдържат във всички разрешения за строеж, неразделна част от които са инвестиционните проекти.

Дружеството счита, че са налице кумулативно четири от условията за допустимост на обработването на лични данни, а именно: обработване за точно определена цел; обработване необходимо за упражняване на правомощия, предоставени на лицензианта за дейността разпределение на ел. енергия със закон; физическото лице е дало своето съгласие за обработване на личните данни и обработването е било необходимо с оглед действия предхождащи сключването на договор, предприети по додадено от лицето искане.

„ЧЕЗР” АД иска от Комисията да постанови решение, с което да отхвърли жалбата подадена от г-жа А.Д.М. като неоснователна.

Към писмените бележки, за сведение са приложени: копие от Приложение 2 на Услуги, извършвани от техникo-проучвателните отдели на „ЧЕЗРБ” АД и Пълномощно за процесуално представителство.

С чл.1, ал.2 от ЗЗЛД се гарантира неприкосновеността на личността и личния живот, чрез осигуряване на защита на физическите лица при неправомерно обработване на свързаните с тях лични данни, в процеса на свободното движение на данните.

Обработването на лични данни от страна на администратора на лични данни, съгласно чл.2, ал.1, т.1 от ЗЗЛД, следва да бъде законосъобразно и добросъвестно.

В чл.4, ал.1 от ЗЗЛД са определени условията, при наличието, на които е допустимо обработването на лични данни. Едно от тези условия е изрично съгласие на физическото лице, за което се отнасят данните.

„ЧЕЗРБ” АД е енергийно предприятие по смисъла на §1. т.24 от Допълнителните разпоредби на Закона за енергетиката (ЗЕ), с предмет на дейност: експлоатация на електроразпределителната мрежа, която служи за пренос и разпределение на електрическа енергия с цел доставка на потребителите, присъединени към тази мрежа на територията на Западна България, за което е получило съответната индивидуална Лицензия от Държавна Комисия за енергийно и водно регулиране (ДКЕВР) № Л- 135-07/13.08.2004г. В изпълнение на задълженията си към потребителите, енергийното предприятие се ръководи от специална нормативна уредба.

В Наредба № 6 от 09.06.2004г. за присъединяване на производители и потребители на ел. енергия към преносната и разпределителните електрически мрежи, е регламентирано сключване на писмен договор за присъединяване. За целта е необходимо, съгласно чл.5, ал.1 от същата наредба, заинтересованите лица да подадат „Искане за проучване на условията за присъединяване на нов обект към разпределителната електрическа мрежа”. Към искането се прилагат документи, доказващи вещни права върху присъединявания обект - нотариален акт, договор за делба, скици, документи за наследствено правоприемство и др. Прилагат се и други документи съдържащи лични данни, в зависимост от формата на собственост, например, когато заявителят е наемател - нотариално заверени договор за наем и съгласие на собственика за подаване на искането по образец.

На следващо място, обработване на лични данни е наложително и във връзка със строителния процес, в който по силата на Закона за устройство на територията (ЗУТ). се изисква титулярът на ограничените вещни права да бъде идентифициран само чрез официални удостоверителни документи, по смисъла на чл.179 от ГПК. Съдържанието им е законово определено и не зависи от волята и преценката на „ЧЕЗРБ” АД. В чл.5, ал.2, т.1 от Наредба № 6 от 09.06.2004г. за присъединяване на производители и потребители на ел. енергия към преносната и разпределителните електрически мрежи, е предвидено прилагането на копия от виза за проектиране на присъединения обект или одобрен подробен устройствен план (ПУП), когато издаването им е задължително съгласно разпоредбите на ЗУТ.

Видно от подписа положен върху искането за проучване на условията за присъединяване, физическото лице, за което се отнасят данните, в конкретния случай г-жа А.Д.М., е дало своето изрично съгласие за обработване.

От друга страна в искането за проучване на условията за присъединяване, е записан абзац, който информира потребителя, че предоставените в същото лични данни, са необходими за сключване на Предварителен договор за присъединяване, по смисъла на чл.12, ал.1 от Наредба № 6 от 9 юни 2004г. и измененията и допълненията към същата за присъединяване на производители и потребители на електрическа енергия към преносната и разпределителните електрически мрежи, необходимо приложение съгласно чл.143. т.3 от ЗУТ. В този смисъл, обработването е необходимо за изпълнение на действия, предхождащи сключването на договор, предприети по искане на г-жа А.Д.М.

В тази връзка, може да се направи обоснован извод, че са налице две от условията за допустимост на обработване на лични данни, визирани в чл.4, ал.1, т.2 , т.3 и т.6 от ЗЗЛД.

С подписването на „Искане за проучване на условията за присъединяване”, г-жа А.Д.М. е изразила своето съгласие, свързаните с нея лични данни да бъдат обработвани във връзка със сключването на Предварителен договор за присъединяване с дружеството „ЧЕЗРБ” АД.

Предвид изложеното, Комисия за защита на личните данни приема жалбата рег.№905/16.02.2012г., подадена от А.Д.М. срещу „ЧЕЗРБ” АД, за неоснователна.

Водима от горното и на основание чл.10, ал.1, т.7 и чл.38 от Закона за защита на личните данни, Комисията за защита на личните данни

РЕШИ:

Оставя без уважение жалба с рег. № 905/16.02.2012г., подадена от А.Д.М. срещу „ЧЕЗРБ” АД. Решението да се съобщи на страните в административното производство по реда на АПК.

Решението на Комисията може да се обжалва пред Административен съд – София град в 14-дневен срок от получаването му.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

Венета Шопова /п/

ЧЛЕНОВЕ:

Красимир Димитров /п/

Валентин Енев /п/

Мария Матева /п/

Веселин Целков /п/

РЕШЕНИЕ

№ 1505/2012г.

София, 31.07.2012г.

Комисията за защита на личните данни (КЗЛД) в състав: Председател Венета Шопова и членове: Красимир Димитров, Валентин Енев, Мария Матева и Веселин Целков на открито заседание, проведено на 27.07.2012г., на основание чл.10, ал.1, т.7 от Закона за защита на личните данни (ЗЗЛД) разгледа по същество жалба с рег. № 1505/06.03.2012г., подадена от Р.С.И. срещу „М.” ЕАД и Застрахователно акционерно дружество (ЗАД) „А.Б.Ж.” АД.

Административното производство е по реда на чл.38 от Закона за защита на личните данни.

Р.С.И. сезира КЗЛД с жалба, в която излага твърдения за извършено от страна на „М.” ЕАД и ЗАД „А.Б.Ж.” АД неправомерно и незаконосъобразно обработване на свързани с нея лични данни. Жалбоподателката твърди, че на 18.02.2012г. е намерила в пощенската си кутия, пощенски плик с логото на „М.” ЕАД. В него от открила писмо – известие за наличието на парично задължение към „Партньори на М.”. Като задължението е към ЗАД „А.Б.Ж.” АД, дължимо по застрахователна полица № 601000165, издадена на 29.12.2011г. Задължението е в размер на 10.20 лв. по дължима месечна премия за периода 11.02.2012г. – 11.03.2012г.

Госпожа Р.С.И. уведомява Комисията, че към края на месец декември 2011г., на нейния мобилен номер- ***** се е обадило рекламно лице, което ѝ е предложило застраховка живот. Жалбоподателката твърди, че на така отправеното предложение, не е дала нито устно, нито писмено съгласие.

В жалбата си г-жа Р.С.И. добавя още, че сключвайки договор с „М.” ЕАД, никъде не е изразила желание, задълженията ѝ към трети страни, да бъдат заплащани чрез мобилния оператор.

Жалбоподателката счита, че личните ѝ данни са обработени неправомерно и нецелесъобразно,

оспорва направеното потребление за застрахователна полица и съответно начисленото парично задължение.

Р.С.И. иска от Комисията да бъде извършена проверка и да се предприемат необходимите действия за отстраняване на допуснатото нарушение на ЗЗЛД.

Към жалбата е приложено като доказателство копие от Фактура № 0100006870.

В условията на залегалото в административния процес служебно начало и задължението на административния орган за служебно събиране на доказателства е изискано изразяването на писмени становища с представяне на относимите по случая доказателства от „М.“ ЕАД и ЗАД „А.Б.Ж.“ АД.

На 30.03.2012г. е постъпило становище с доказателства към него от „М.“ ЕАД. В същото се сочи, че г-жа Р.С.И. е абонат на мобилния оператор, за мобилен номер *****, съгласно договор № И0859395 от 17.12.2006г. Г-жа Р.С.И. е включена и в програмата за лоялни абонати дружеството – „М. клуб“.

Мобилния оператор заявява, че жалбоподателката се е възползвала от една, от преференциите, които се предлагат за участниците в „М. клуб“ и е сключила застраховка „Здравен чек“, разработена от ЗАД „А.Б.Ж.“ АД, единствено и специално за лоялните клиенти.

„М.“ ЕАД уточняват, че застраховката „Здравен чек“ представлява вид здравна застраховка, която предоставя фиксирана сума на ден при злополука и заболяване, довели до болничен престой. В зависимост от покритието, което клиентът желае да ползва се определя и месечната премия.

Относно твърденията на жалбоподателката за предоставяне на свързани с нея лични данни от страна на „М.“ ЕАД, на трето лице - ЗАД „А.Б.Ж.“ АД, без нейно съгласие, мобилният оператор заявява, че има сключен договор от 23.08.2011г. за осъществяване на застрахователно агентство. С този договор, „М.“ ЕАД в качеството си на застрахователен агент се задължава да сключва от името и за сметка на застрахователя договори за застраховка, както и да оказва на застрахователя необходимото съдействие за предоставяне на потребители на застрахователни услуги чрез директен маркетинг.

„М.“ ЕАД уведомява Комисията, че на 28.12.2011г. служител на дружеството е прозвънял на г-жа Р.С.И. и ѝ предложил да сключи застраховка „Здравен чек“. От своя страна г-жа Р.С.И. изразила недвусмислено съгласие за сключването на застраховката, след като преди това е била надлежно информирана за това в каква връзка получава конкретното обаждане, какви са условията на застраховката и кой е застрахователят, който я предлага. В рамките на това телефонно обаждане, г-жа Р.С.И. е била информирана и за срока в който може да се откаже от застраховката, както и че месечната премия ще бъде събирана чрез „М.“ ЕАД, в полза на застрахователя. Полицата и приложимите условия се изпращат на траен носител от застрахователя.

Относно предлагането и сключването на конкретната застраховка, посредством телефонно обаждане, мобилният оператор сочи, че са спазени изискванията на Закона за предоставяне на финансови услуги от разстояние (ЗПФУР). Жалбоподателката е изразила съгласие за сключването на застрахователния договор, като се е съгласила с това личните ѝ данни да бъдат събрани от името на и предоставени на застраховател, за целите на осигуряване на застрахователно покритие.

„М.“ ЕАД, уведомяват Комисията, че на основание ч. 18, ал.3 от ЗПФУР телефонният разговор проведен между жалбоподателката и служителя на дружеството, е записан и при нужда може да бъде възпроизведен.

„М.“ ЕАД счита, че дружеството не е извършило нарушение на приложимите към конкретния случай правила, относно предоставянето на финансови услуги от разстояние, застрахователно посредничество и защита на личните данни.

Към становището са приложени като доказателства- копие от Пълномощно № 1968/2011г. от 28.02.2011г. и копие от Договор за застрахователно агентство от 12.11.2011г.

На 02.04.2012г. е постъпило писмено становище от ЗАД „А.Б.Ж.“ АД.

Застрахователното дружество сочи, че г-жа Р.С.И. е запозната с обстоятелството, че има наличие на нейно съгласие за сключване на застраховка, предоставено при проведен с нея разговор, а така също и изрично съгласие личните ѝ данни да бъдат предоставени на застрахователното дружество от застрахователния агент „М.“ ЕАД. Във връзка с така полученото съгласие, застрахователното дружество е изпратило застрахователната полица и условията на сключената застраховка на траен носител, в законоустановения 14-дневен срок.

Застрахователно акционерно дружество „А.Б.Ж.“ АД, уведомява Комисията, че независимо от

наличието на застрахователен договор, дружеството е приело жалбата на г-жа Р.С.И. за волеизявление за отказ от услугата и е прекратило сключената застраховка, без наличието на никакви задължения или разходи за същата.

Относно предоставянето на лични данни свързани с жалбоподателката на ЗАД „А.Б.Ж.” АД от страна на „М.” ЕАД, застрахователното дружество уточнява:

Застраховката се предлага от застрахователя чрез посредничеството на неговия застрахователен агент – „М.” ЕАД, което по възлагане на застрахователя извършва от негово име и за негова сметка застрахователно посредничество, в качеството на необвързан застрахователен агент по смисъла на чл.164, ал.1 от Кодекса за застраховането (КЗ). Предоставянето на застраховка се извършва чрез способите и методите за предоставяне на финансови услуги от разстояние режим. В конкретния случай за извършване на директен маркетинг на застрахователния продукт, както и за сключването на застрахователния договор, се използва телефон, като средство за комуникация от разстояние – способ, който е регламентиран от ЗПФУР. В същото време, директният маркетинг на застраховката се осъществява по отношение на лицата, които доброволно са предоставили личните си данни на застрахователния агент, по повод и във връзка с извършваната от него дейност по предоставяне на електронни съобщителни услуги. От своя страна, извършвайки и застрахователно посредничество по отношение на тези лица, застрахователният агент ползва личните данни на лицата за реализиране на законните си интереси, което обработване е допустимо съгласно чл.4, ал.1, т.7 от ЗЗЛД.

Застрахователното дружество заявява, че получава личните данни само на лицата, заявили сключване на застрахователен договор и предоставили изричното си съгласие личните им данни да се предоставят от агента на застрахователя по повод сключения с посредничеството на агента договор.

ЗАД „А.Б.Ж.” АД счита, че предлагането на застраховка „Здравен чек” чрез посредничеството на „М.” ЕАД, в качеството му на застрахователен агент по реда на КЗ, е в съответствие с разпоредбите на ЗЗЛД, КЗ, ЗПФУР и приложимото българско законодателство. А така също и че обработването на лични данни от агента и предоставянето им на застрахователя, при наличието на изрично съгласие на потребителя за сключване на застраховка и предоставяне на личните му данни на застрахователя по повод застрахователното правоотношение, е в съответствие с императивните изисквания на ЗЗЛД.

Към становището не са приложени доказателства.

С чл.1, ал.2 от ЗЗЛД се гарантира неприкосновеността на личността и личния живот чрез осигуряване на защита на физическите лица при неправомерно обработване на свързаните с тях лични данни в процеса на свободното движение на данните.

Обработването на лични данни от страна на администратора на лични данни, съгласно чл.2, ал.1, т.1 от ЗЗЛД, следва да бъде законосъобразно и добросъвестно. В чл.4, ал.1 от ЗЗЛД са определени условията, при наличието, на които е допустимо обработването на лични данни. Едно от тези условия е изрично съгласие на физическото лице, за което се отнасят данните.

Жалбата съдържа твърдения за злоупотреба с личните данни на г-жа Стоянова, изразяваща се в неправомерното им използване, за сключване на договор за застраховка „Здравен чек”, предлагана от ЗАД „А.Б.Ж.” АД, чрез посредничеството на „М.” ЕАД, без нейното знание.

Следователно жалбата е от компетентността на КЗЛД.

Съгласно чл.10, ал.1, т.7 във връзка с чл.38 от Закона за защита на личните данни, КЗЛД разглежда жалби срещу актове и действия на администраторите на лични данни, с които се нарушават правата на физическите лица по този закон, както и жалби на трети лица във връзка с правата им по този закон. Със Закона за защита на личните данни се урежда защитата на физическите лица при обработване на личните им данни, от администраторите на лични данни, дефинирани в чл.3 от същия. Наличието на администратор на лични данни е абсолютна процесуална предпоставка за допустимостта на жалбата.

Администратори на лични данни, по смисъла на чл.3, ал.1 от ЗЗЛД в разглеждания случай са „М.” ЕАД и ЗАД „А.Б.Ж.” АД. Администраторите на лични данни са изпълнили задължението си по чл.17 от ЗЗЛД. В регистъра на администраторите на лични данни и водените от тях регистри, поддържан от КЗЛД, мобилният оператор е регистриран с Идент. № 50151, а застрахователното дружество с Идент. № 36292.

На редовно заседание проведено на 09.05.2012г. Комисията взема решение, с което е обявява

жалба с рег. № 1505 от 06.03.2012г., подадена от Р.С.И. срещу „М.” ЕАД и ЗАД „А.Б.Ж.” АД за процесуално допустима, насрочена е за разглеждане по същество в открито заседание, конституирани са страните в административното производство и е изискано представяне на допълнителни доказателства от ответната страна.

За откритото заседание на КЗЛД, страните са редовно уведомени.

Преди провеждане на откритото заседание, с писмо вх. № П1778/19.05.2012г., в изпълнение на указанията на Комисията, „М.” ЕАД предоставят изисканите допълнителни доказателства, а именно: Анекс от 23.11.2011г. към Договор от 23.08.2011г., сключен между мобилният оператор и ЗАД „А.Б.Ж.” АД и CD с копие от запис на телефонен разговор между жалбоподателката и оторизиран служител, относим към сключването на застраховката с г-жа Р.С.И. Така представения запис на телефонния разговор е прослушан и същия потвърждава, че жалбоподателката е изразила своето съгласие за сключване на застрахователен договор, като с това се е съгласила и личните й данни да бъдат събрани от името на и предоставени на застраховател, за целите на осигуряване на застрахователно покритие. Жалбоподателката е надлежно запозната с правото си да се откаже от застрахователния договор в законоустановения срок по чл.12, ал.2 от ЗПФУР (30 дневен), а така също е и уведомена, че на основание ч. 18, ал.3 от ЗПФУР телефонният разговор проведен между нея и служителя на дружеството е записан.

С писмо вх. № П1827/22.05.2012г., ЗАД „А.Б.Ж.” АД предоставя на Комисията писмо с изх. № 400-00-344 от 27.02.2012г., с което дружеството е запознало г-жа Р.С.И. с обстоятелствата по казуса, а именно наличието на нейното съгласие за сключване на застраховката, предоставено при проведен лично с нея разговор, както и изричното съгласие личните й данни да бъдат предоставени от застрахователния агент („М.” ЕАД) на Застрахователя, по повод сключения застрахователен договор.

В открито заседание, проведено на 13.06.2012г., Комисията е разгледала жалбата по същество и взела решение, с което изиска представянето допълнителни доказателства, за изпълнение на задължението за предоставяне на документите за сключения застрахователен договор на траен носител от „А.Б.Ж.” АД.

В указания срок, с писмо вх. № П2405/15.06.2012г. ЗАД „А.Б.Ж.” АД, представя: извлечение за изпратено на г-жа Р.С.И. на 29.12.2012г. кратко текстово съобщение (СМС); копие на индивидуалната застрахователна полица (№ 601000165 от 29.12.2011г.), ведно с условията на застраховката на г-жа Р.С.И. и извлечения за начин на достъп на потребител до представените му на траен носител документи от Застрахователя.

ЗАД „А.Б.Ж.” АД уточнява, че съгласно представеното извлечение, на 29.12.2012г. в 20:44:26 ч. потребителят е получил от Застрахователя кратко текстово съобщение (СМС), което е съдържало препратка (линк) към определена интернет страница на Застрахователя, на която се съдържат индивидуалната застрахователна полица и условията на сключената застраховка на г-жа Р.С.И.

Видно от представените доказателства ЗАД „А.Б.Ж.” АД, след провеждане на разговора с г-жа Р.С.И., е изпълнил изискванията на ЗПФУР и в срок е предоставил документите за сключения застрахователен договор на траен носител.

КЗЛД приема, че жалбата е неоснователна поради следните съображения:

Съгласно Договор от 23 август 2011г., сключен между „М.” ЕАД и ЗАД „А.Б.Ж.” АД, същия надлежно удължен с Анекс от 23.11.2011г., мобилният оператор в качеството си на застрахователен агент, се е задължил да сключва от името и за сметка на Застрахователя договори за застраховка, а така също и да оказва необходимото съдействие на Застрахователя за предоставяне на потребители, на застрахователни услуги чрез директен маркетинг. В изпълнение на така описаните договорни задължения, при спазване на ЗПФУР на 28.12.2011г. мобилният оператор е сключил от разстояние, чрез телефонно обаждане - застраховка „Здравен чек” с госпожа Р.С.И.

Твърденията в изразените от двете дружества становища, че г-жа Р.С.И. е дала своето съгласие за сключване на застраховка „Здравен чек”, се потвърждават от направения съгласно чл.18, ал.3 от ЗПФУР запис.

От така изложеното следва да се направи обоснован извод, че са налице две от условията за допустимост на обработване на лични данни визирани в чл.4, ал.1, т.2 и т.3 от ЗЗЛД, респективно налице е изричното съгласие на лицето, чиито данни ще бъдат обработени, а така също обработването

е било необходимо за осъществяването на действия,

Следва да се отбележи, че застраховката се предлага от застрахователя чрез посредничеството на неговия застрахователен агент – „М.” ЕАД, което по възлагане на застрахователя извършва от негово име и за негова сметка застрахователно посредничество, в качеството на необвързан застрахователен агент по смисъла на чл.164, ал.1 от Кодекса за застраховането (КЗ). Предоставянето на застраховка е извършено чрез способите и методите за предоставяне на финансови услуги от разстояние режим. В конкретния случай за извършване на директен маркетинг на застрахователния продукт, както и за сключването на застрахователния договор, се използва телефон, като средство за комуникация от разстояние – способ, който е регламентиран от ЗПФУР. В същото време, директният маркетинг на застраховката се осъществява по отношение на лицата, които доброволно са предоставили личните си данни на застрахователния агент, по повод и във връзка с извършваната от него дейност по предоставяне на електронни съобщителни услуги. От своя страна, извършвайки и застрахователно посредничество по отношение на тези лица, застрахователният агент ползва личните данни на лицата за реализиране на законните си интереси, което обработване е допустимо съгласно чл.4, ал.1, т.7 от ЗЗЛД.

Водима от горното и на основание чл.10, ал.1, т.7 и чл.38 от Закона за защита на личните данни, Комисията за защита на личните данни

РЕШИ:

Оставя без уважение жалба с рег. № 1505/06.03.2012г., подадена от Р.С.И. срещу „М.” ЕАД и Застрахователно акционерно дружество (ЗАД) „А.Б.Ж.” АД.

Решението да се съобщи на страните в административното производство по реда на АПК.

Решението на Комисията може да се обжалва пред Административен съд – София град в 14-дневен срок от получаването му.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

Венета Шопова /п/

ЧЛЕНОВЕ:

Красимир Димитров /п/

Валентин Енев /п/

Мария Матева /п/

Веселин Целков /п/

РЕШЕНИЕ

№ 65

гр. София, 02.08. 2012г.

Комисията за защита на личните данни /КЗЛД/ в състав: Председател- Венета Шопова и членове: Валентин Енев, Мария Матева и Веселин Целков на редовно заседание, проведено на 18.07.2012г., на основание чл.10 ал.1 т.7 от Закона за защита на личните данни /ЗЗЛД/ и във връзка с изискването на чл.27, ал.2 от АПК към административните органи за проверка на предпоставките за допустимост на искането, разгледа по допустимост жалба с рег. № Ж65/16.05.2012г. от Л.Т.Д. срещу трето лице за злоупотреба с лични данни.

Жалбоподателят Л.Т.Д. сезира КЗЛД с жалба, в която излага предположения за неправомерно обработване на личните му данни от трето лице, като фактическата обстановка съгласно представените твърдения по случая е следната:

През септември 2010г. неизвестно лице злоупотребява с личните данни на жалбоподателя прехвърляйки средства от негова партия от ПОД А.Б. АД в УПФ Доверие. За извършеното действие е уведомен своевременно от ПОД А.Б., след което установява, че нотариалната заверка на подписа на нарочното заявление за прехвърляне на средствата е извършено пред нотариус Д.Т. от В. Т. За нарушението Л.Т.Д. сезира РП- гр. П., която образува досъдебно производство № 1999/2012г., в последствие препратено по компетентност на РП- гр. В.Т. с рег. № 4592/2011г.

Жалбоподателят моли Комисията да установи има ли извършено нарушение, както и самоличността на лицето злоупотребило с неговите лични данни.

Към жалбата се прилага копие от писмото до жалбоподателя, с което ПОД А.Б. уведомява г-н Л.Т.Д. за прехвърлените средства в друг пенсионно-осигурителен фонд, както и уведомление от РП-П., че по случая е извършено проверка и образувано наказателно производство.

В условията на служебното начало и при спазване на принципа за процесуална икономия и бързина, с оглед изясняване на фактическата и правна страна на жалбата, с писмо изх. № П2654/25.06.2012г. от РП-В.Т. е изискано да представи удостоверение за образувано производство с рег. № 4592/2011г., както и да предостави информация хода и резултатите от предприетите действия.

С писмо вх.№ П2919/05.07.2012г. РП- В.Т. представя удостоверение за образувано досъдебно производство № 4592/2011г. по случая срещу неизвестен извършител, като разследващите действия продължават.

Жалбата се явява процесуално недопустима по следните съображения:

ЗЗЛД урежда защитата на правата на физическите лица при обработването на личните им данни. Съгласно чл.1, ал.5 неговата приложимост за целите на отбраната, националната сигурност и обществен ред, както и за нуждите на наказателното производство е обусловено дотолкова, доколкото в специален закон не е предвидено друго. Тази разпоредба изключва приложението на закона по отношение на онези случаи, при които обработването на личните данни изпълнява фактически състав на инкриминирано деяние. В тези случаи специален закон се явява НК, а реализирането на съответната наказателна отговорност се извършва по реда на НПК. Това следва и от разпоредба на чл.33, ал.1 от ЗАНН, съгласно която в случаите, когато за дадено деяние е възбудено наказателно преследване от органите на прокуратурата, административнонаказателно производство не се образува.

Съставянето на неистински частен документ или преправяне съдържанието на частен документ и употребата му съставлява документно престъпление по смисъла на чл.309, ал.1 от НК. В случая установяването на факта дали данните на жалбоподателя са обработвани с престъпна цел са действия в компетентността на разследващите органи, поради което наказателното преследване следва да се осъществи по реда на НПК.

От друга страна приложимостта на Закона за защита на личните данни е свързана със защита на физическите лица във връзка с обработването на техните лични данни от лица, имащи качество на администратори на лични данни по смисъла на легалната дефиниция на чл.3. Тоест, това изискване се явява абсолютна процесуална предпоставка, с оглед на която следва да се прецени допустимостта на жалбата. В случая липсата на пасивна процесуална легитимация препятства Комисията да упражни правомощията си по чл.10, ал.1, т.7 от ЗЗЛД, а извършване на разследващи действия в тази насока са извън нейната компетентност.

Правото на всяко физическо лице да сезира КЗЛД за нарушаване на правата му по ЗЗЛД е едностранно субективно право, намерило израз в материалноправната разпоредба на чл.38, ал.1 от ЗЗЛД. В същата законодателят лимитира упражняването му в рамките на едногодишен срок от узнаване на нарушението, но не по-късно от пет години от извършването му. Изтичането му препятства Комисията да се произнесе по искането, с което е сезирана. Видно от твърденията в жалбата, лицето е било уведомено за неправомерното обработване на личните му данни към 2010г., когато е сезирал компетентните органи, от което следва, че установеният 1-годишен срок за сезиране на КЗЛД не е спазен.

С оглед гореизложеното и на основание чл.1, ал.5, т.4 от ЗЗЛД и чл.27, ал.2, т. 6 от АПК поради липса на пасивна процесуална легитимация по смисъла на ЗЗЛД за администратор на лични данни и поради неспазване срока по чл.38, ал.1, Комисията

РЕШИ :

Прекратява административното производство по жалба с рег. № Ж65/16.05.2012г. от Л.Т.Д. срещу трето лице за злоупотреба с лични данни.

Решението на Комисията може да се обжалва пред Административен съд- София град чрез КЗЛД в 14-дневен срок от получаването му.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

Венета Шопова /п/

ЧЛЕНОВЕ:

Валентин Енев /п/

Мария Матева /п/

Веселин Целков /п/

РЕШЕНИЕ
№ Ж 29/2012г.
София, 06.08.2012г.

Комисията за защита на личните данни (КЗЛД) в състав: Председател - Венета Шопова и членове: Красимир Димитров, Мария Матева и Веселин Целков на открито заседание, проведено на 11.07.2012г., на основание чл.10, ал.1, т.7 от Закона за защита на личните данни (ЗЗЛД) разглежда по същество жалба с рег. № Ж 29/11.04.2012г., подадена от Н.И.К. срещу „БТК” АД.

Административното производство е по реда на чл.38 от Закона за защита на личните данни.

Н.И.К. сезира Комисия за защита на личните данни (КЗЛД) с жалба, в която излага твърдения за извършено от страна на „БТК” АД, неправомерно и нецелесъобразно обработване на свързаните с нея лични данни. Жалбоподателката твърди, че на 01.02.2012г. е била уведомена, че е страна по договор сключен с „БТК” АД, без нейно знание.

Н.И.К. заявява, че подписа положен върху Анекс от 06.02.2012г. е неин, но Договор от 05.07.2011г. сключен с „БТК” АД, не е подписан от нея.

Жалбоподателката излага аргументи, че не е подписвала договор от 05.07.2011г., сключен между нея и „БТК” АД, оспорва направеното потребление на телевизионни услуги и съответно начисленото парично задължение. Госпожа Н.И.К. счита, че личните й данни са обработени неправомерно и нецелесъобразно.

Н.И.К. иска от Комисията да бъде прекратен Договор № А90005201001 от 02.07.2011г., сключен с „БТК”, за предоставяне на услугата VIVACOM TV, със срок за инсталацията на услугата до 05.07.2011г., а така също и да бъде наложена санкция на служителите използвали личните й данни, за сключване на същия.

Към жалбата са приложени следните доказателства: копие на жалба до „БТК” АД (без дата и вх. номер); копие на писмо от 09.03.2012г. от „БТК” АД; копие от Констативен протокол за предоставяне на Vivacom TV услуги – А90005201001/Е00ДА90005201001 от 05.07.2011г.; копие от Заявление от 02.07.2011г.; копие от Допълнително споразумение към Договор за електронни съобщителни услуги вх. № 20120206111432-24098737 (без дата); копие на писмо от 20.02.2012г. от „БТК” АД и копие на жалба до Районна прокуратура – гр.Д. с вх. № 642/03.04.2012г.

Жалбата, подадена от Н.И.К. е съобразена с изискванията на Правилника за дейността на Комисията за защита на личните данни и на нейната администрация (ПДКЗЛДНА) и съдържа необходимите нормативно определени реквизити. Комисията е сезирана от физическо лице, при наличието на правен интерес. В жалбата е посочена точната дата на твърдяното нарушение, от което следва извода, че е подадена в срока по чл.38, ал.1 от ЗЗЛД.

Съгласно чл.10, ал.1, т.7 във връзка с чл.38 от Закона за защита на личните данни, КЗЛД разглежда жалби срещу актове и действия на администраторите на лични данни, с които се нарушават правата на физическите лица, както и жалби на трети лица във връзка с правата им по този закон. Със Закона за защита на личните данни се урежда защитата на физическите лица при обработване на личните им данни, от администраторите на лични данни, дефинирани в чл.3 от същия. Наличието на администратор на лични данни е абсолютна процесуална предпоставка за допустимостта на жалбата.

Администратор на лични данни, по смисъла на чл.3, ал.1 от ЗЗЛД в разглеждания случай е „БТК” АД. Администраторът на лични данни е изпълнил задължението си по чл.17 от ЗЗЛД и е регистриран с Идент. № 14414, със заявени шест броя регистри, в регистъра на администраторите на лични данни и водените от тях регистри, поддържан от КЗЛД.

Жалбата съдържа твърдения за злоупотреба с личните данни на г-жа Н.И.К., изразяваща се в употребата им, с цел сключване на договор с „БТК” АД, без нейното знание и съгласие. По смисъла на § 1 от ДР на ЗЗЛД „употреба” на лични данни е вид обработване на лични данни.

Следователно жалбата е от компетентността на КЗЛД.

В условията на залегалото в административния процес служебно начало и задължението на административния орган за служебно събиране на доказателства, с писмо изх. № П992/24.04.2012г.,

е изискано изразяването на писмено становище с представяне на относимите по случая доказателства от „БТК” АД.

На 03.05.2012г. е постъпило писмено становище от „БТК” АД. В същото дружеството уведомява Комисията, че разбира, че спорния договор е от 05.07.2011г., но не може да разбере, кой точно документ оспорва жалбоподателката.

„БТК” АД, моли след извършване на служебна проверка, за наличие на образувано досъдебно производство пред Районна прокуратура – гр.Д. (ДРП), Комисията да спре административното производство по повод жалбата на г-жа Н.И.К. на основание чл.54, ал.1, т.5 от АПК.

Към становището е приложено заверено копие от пълномощно с рег. № 8490 от 06.12.2010г.

Видно от жалбата, г-жа Н.И.К. уведомява КЗЛД, че по същия повод по който е сезирала Комисията, е сезирала и Районна прокуратура – гр.Д.. Във връзка с което, с писмо изх. № П985/24.04.2012г. на Председателя на КЗЛД, е изискана информация от Районна прокуратура – гр.Д. за наличието на образувано досъдебно производство, по повод жалбата на г-жа Н.И.К..

На 18.05.2012г. Районна прокуратура – гр.Д. уведомява Комисията, че пр.пр. № 642/2012г. по описа на ДРП е прекратена с резолюция на прокурор от 04.04.2012г. на основание чл.4, т.1 от Инструкцията за провеждане на предварителни проверки (ИППП), поради липса на престъпление от общ характер.

На редовно заседание проведено на 27.06.2012г., Комисията е взела решение, с което е обявила жалба с рег. № Ж 29/11.04.2012г., подадена от Н.И.К. срещу „БТК” АД за процесуално допустима, насрочва я за разглеждане по същество в открито заседание, изисква информация от РП – гр.Д. за наличието на извършена графологична експертиза и конституира страните в административното производство.

За откритото заседание на КЗЛД, страните в административното производство са редовно уведомени.

С писмо изх. № П2878/03.07.2012г. на Председателя на КЗЛД, е изискана информация от Районна прокуратура – гр.Д., за наличието на възложена графологична експертиза, на подписа положен върху спорния договор.

В отговор, Районна прокуратура – гр.Д. с писмо вх. № П3186/13.07.2012г. уведомява Комисията, че по преписка № 642/2012г. по описа на РП-Добрич не е било възлагано извършване на графологична експертиза на подписа, положен върху спорния договор. Към уведомителното писмо са приложени като доказателства: заверено копие от Съобщение до „БТК” АД, във връзка с образувано гр. № 1466/2012г., заверено копие от Разпореждане на Районен съд – гр.Д. от 09.05.2012г. и копие от Искова молба до Районен съд – гр.Д. с правно основание чл.124, ал.1 от ГПК и чл.26 от ЗЗД.

Осъществен е и телефонен разговор с наблюдаващия по преписката прокурор. В същия, районният прокурор е уведомил Комисията, че не е извършвана графологична експертиза по пр.пр. № 642/2012г. по описа на ДРП, както и, че преписката е прекратена поради липса на достатъчно данни за извършено престъпление от общ характер.

За осъществения разговор е съставен протокол с дата 10.07.2012г.

Жалбата е неоснователна поради следните съображения:

От събраните по административната преписка доказателства се установява, че жалбоподателката е страна по следния договор, сключен с „БТК” АД - Договор за VIVACOM TV Услуги № A90005201001 от 02.07.2011г., със срок за инсталацията на услугата до 05.07.2011г., от което следва, че е на лице едно от основанията за допустимост за обработване на лични данни.

В чл.4, ал.1, т.3 от Закона за защита на личните данни е уредена хипотеза, при която се допуска обработването на лични данни, а именно в случай, че обработването е необходимо за изпълнение на задължения по договор, по който физическото лице, за което се отнасят данните е страна, както и за действия, предхождащи сключването на договор и предприети по негово искане.

Администратор на лични данни, по смисъла на чл.3, ал.1 от ЗЗЛД в разглеждания случай е „БТК” АД. Администратора на лични данни е изпълнил задължението си по чл.17 от ЗЗЛД, като е подал заявление за регистрация пред КЗЛД.

В така подписаният договор е предвиден абзац, в чийто текст информира, че при подписването

му потребителят се съгласява, „БТК” АД да събира и обработва, както и да предоставя лични му данни, в съответствие с разпоредбите на действащото законодателство, с оглед на предоставяне на услугата по настоящия договор, например за целите на събиране на дължимите от потребителя суми към „БТК” АД. Потребителят предоставя личните си данни доброволно и дава съгласие, за да бъдат реализирани правата и задълженията му по договора, „БТК” АД да ги предоставя на компетентните държавни органи и институции в предвидените от закона случаи, както и да ги предоставя на трети лица, в това число банки, кредитни бюра и агенции за събиране на вземания.

За ползването на телевизионни услуги, които предоставя „БТК” АД, госпожа Н.И.К. е сключила договор, от което следва, че е налице условието визирано в чл.4, ал.1, т.3 от ЗЗЛД и обработването на свързаните с нея лични данни е допустимо от страна на администратора на лични данни. С подписване на договора Н.И.К. е изразила и изричното си съгласие, данните ѝ да бъдат обработвани за целите на договора.

Жалбата е недоказана в частта, в която се твърди, че положеният подпис върху Договор № А90005201001 от 02.07.2011г., сключен с „БТК” АД, за предоставяне на услугата VIVA-SOM TV, със срок за инсталацията на услугата до 05.07.2011г., не е автентичен.

По административната преписка е установено, че не е извършена графологична експертиза от разследващите органи на подписа положен върху Договор № А90005201001 от 02.07.2011г., сключен между г-жа Н.И.К. и „БТК” АД.

Н.И.К. не е предприела действия за установяване автентичността на подписа, положен върху оспорваният договор.

Изложените от жалбоподателката твърдения, навеждат към извършено документно престъпление, по реда на чл.309 от Наказателния кодекс (НК).

Установяването на факта дали личните данни на жалбоподателката са използвани с престъпна цел е от компетентността на разследващите органи. Споменатите действия съставляват престъпление по смисъла на НК.

В правомощията на Комисията за защита на личните данни не са включени разследващи функции.

В качеството си на административен орган и във връзка с необходимостта от установяване истинността по случая, като основен принцип в процесуалното производство, съгласно чл.7 от Административнопроцесуалния кодекс, изискващ наличието на действителни факти от значение по случая, имайки предвид предоставените писмени становища и доказателства, Комисията приема жалбата за неоснователна.

Водима от горното и на основание чл.10, ал.1, т.7 и чл.38 от Закона за защита на личните данни, Комисията за защита на личните данни,

РЕШИ:

Оставя без уважение жалба с рег. № Ж 29/11.04.2012г., подадена от Н.И.К. срещу „БТК” АД („БТК” АД), като не основателна.

Решението да се съобщи на страните в административното производство по реда на АПК.

Решението на Комисията може да се обжалва пред Административен съд – София град в 14-дневен срок от получаването му.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

Венета Шопова /п/

ЧЛЕНОВЕ:

Красимир Димитров /п/

Мария Матева /п/

Веселин Целков /п/

РЕШЕНИЯ ПО ИСКАНИЯ

РЕШЕНИЕ

№ п 1209/2012г.

гр. София, 18.07.2012г.

Комисията за защита на личните данни в състав: Председател: Венета Шопова и членове: Валентин Енев, Мария Матева и Веселин Целков на заседание, проведено на 18.07.2012г., разглежда искане с вх. № п 1209/02.05.2012г. за предоставяне на лични данни от ЕСГРАОН.

В Комисията за защита на личните данни е постъпило искане с вх. № п 1209/02.05.2012г. от г-н Г.И. - кмет на община Х., в което е посочено, че в Общината е постъпило писмо с вх. № 53П-143-1/27.03.2012г. от инж. В.З. - изпълнителен директор на „П.И.“ АД. За посоченото дружество се сочи в искането, че извършва консултантска дейност по изпълнение на отчуждително производство за обект АМ „М.“, за издаване на удостоверения за наследници на собственица на имоти, засягащи се от трасето на обект АМ „М.“. В искането от кмета на община Х., се указва, че искането на изпълнителния директор на „П.И.“ АД е за предоставяне на име, фамилия на лицето, Единен граждански номер, адресна регистрация и телефон, родство с наследодателя.

Отправено е искане, на основание чл.106, ал.1, т.3 от ЗГР, до КЗЛД за разрешение община Х. да предостави на „П.И.“ АД, гр.София информация от регистъра на населението на община Х., в следния обем: име, презиме, фамилия на лицето, единен граждански номер, адресна регистрация, родство с наследодателя. Към искането за разрешени е приложено и копие на искане с вх. № 53П-27.03.2012г. от „П.И.“ АД, гр. София - 1 лист.

В приложеното искане с вх.№ 53П-27.03.2012г. от „П.И.“ АД до кмета на община Х. е посочено, че за изпълнение на принудителното отчуждаване на засягащите се от трасето на обекта - автомагистрала „М.“ имоти - частни и общинска собственост за публични държавни нужди по реда на Закона за държавната собственост, на основание чл.34а, ал.1 от Закона за държавната собственост, за нуждите на Агенция „П.И.“ следва да бъдат предоставени по приложени списъци удостоверения за наследници на починалите титуляри /собственици на имоти, засягащи се от трасето на обекта, както и данни за наследниците, а именно - име, презиме, фамилия; единен граждански номер; адресна регистрация; телефон; родство с наследодателя. В писмото на „П.И.“ АД е отправена молба до кмета на Х. да се предоставят заверени копия от изискваните се документи за засягащите се имоти в землищата на с.А., с.П. и с.У. Сочи се също така, че „П.И.“ АД извършва консултантска дейност по изпълнение на отчуждителното производство за обекта по възлагане на Агенция „П.И.“ и е вписано в регистър на администраторите на лични данни по реда на ЗЗЛД с удостоверение № 15502/27.02.2010г.

Предвид това, че в искането на „П.И.“ АД до кмета на община Х. е посочено, че дружеството извършва консултантска дейност по изпълнение на отчуждително производство за обект АМ „М.“ по възлагане от Агенция „П.И.“ на основание чл.34, ал.3, чл.35 и чл.36 от Административнопроцесуалния кодекс, с писмо изх. № п 1488/15.05.2012г., подписано от председателя на Комисията, е поискано от г-н Л.Л. - председател на УС на УС на Агенция „П.И.“, в седемдневен срок от получаването на писмото становище по изложеното в искането на дружеството, както и информация относно това „П.И.“ АД извършва ли консултантска дейност по изпълнение на отчуждителното производство за обекта по възлагане на Агенция „П.И.“, с какъв документ е осъществено възлагането, както и заверено копие от него.

Получено е писмо с вх. № п 2081/04.06.2012г., подписано от инж. И.З. - член на

управителния съвет на Агенция „П.И.“. В писмото е посочено, че между Агенцията и „П.И.“ АД има сключен договор с № РД -36-9/30.06.2011г. за извършване на консултантски услуги за приключване на отчуждителните процедури за обект : АМ “М.” от км 5+000 до км 7+011 - изместване на линейна техническа инфраструктура. Посочено е също, че исканите от „П.И.“ АД данни са били необходими на Агенцията за приключване на отчуждителните процедури по горесцитираният обект. Посочено е, че **„към момента вече има изготвен оценителски доклад, определящ равностойното парично обезщетение на засегнатите имоти, поради което необходимостта от исканата информация отпада“**.

Законът за гражданската регистрация (ЗГР) урежда условията и реда за гражданска регистрация на физическите лица в Република България. Гражданската регистрация е вписване на събитията раждане, брак и смърт в регистрите за гражданско състояние и вписване на лицата в регистрите на населението, като функциите на ЕСГРАОН са:

1. създаване и поддържане на регистри на актове за гражданско състояние;
2. създаване и поддържане на Национален електронен регистър на актове за гражданско състояние;
3. създаване и поддържане на регистър на населението;
4. еталондържател за уникалния административен идентификатор на физическите лица - ЕГН, и създаване и поддържане на регистъра на единните граждански номера;
5. създаване и поддържане на националния класификатор на настоящите и постоянните адреси в Република България;
6. осигуряване на информационно и административно обслужване на законодателната, изпълнителната и съдебната власт.

На всички лица, подлежащи на гражданска регистрация, се съставя личен регистрационен картон и запис в Национална база данни „Население“. Регистърът на населението на Република България се състои от всички общински регистри и компютърният му еквивалент е Националната база данни „Население“. Единната система за гражданска регистрация и административно обслужване на населението (ЕСГРАОН) е национална система за гражданска регистрация на физическите лица в Република България и източник на лични данни за тях. Единната система за гражданска регистрация и административно обслужване на населението функционира на: национално ниво - Министерството на регионалното развитие и благоустройството чрез Главна дирекция „Гражданска регистрация и административно обслужване“ поддържа регистър на населението - Национална база данни „Население“, Национален електронен регистър на актове за гражданско състояние, регистър на единните граждански номера, национален класификатор на постоянните и настоящите адресите и служебни данни; областно ниво - Министерството на регионалното развитие и благоустройството чрез териториалните звена „Гражданска регистрация и административно обслужване“ поддържа Регионална база данни „Население“, национален класификатор на постоянните и настоящите адреси и служебни данни; общинско ниво - общинските администрации въвеждат и поддържат данните за гражданската регистрация на физическите лица в Локална база данни „Население“, съставят актове по гражданско състояние и електронните им еквиваленти, като за поддържането и работата на ЕСГРАОН административните структури от трите нива получават, обменят взаимно, обработват и съхраняват данни. Длъжностните лица от общинските администрации, изпълняващи дейности по гражданската регистрация имат право на безвъзмезден достъп до данните в електронните регистри на национално ниво.

Законът за защита на личните данни урежда защита на правата на физическите лица при обработване на личните им данни, за да се гарантира неприкосновеността на личността и личния живот чрез осигуряване на защита на физическите лица при неправомерно обработване на свързаните с тях лични данни в процеса на свободното движение на данните. По смисъла на чл.2, ал.1 от ЗЗЛД лични данни са всяка информация, отнасяща се до физическото лице, което е идентифицирано или може да бъде идентифицирано пряко или непряко чрез идентификационен номер или чрез един или

повече специфични признаци. Следователно, исканата информация информация (имена, адресна регистрация, ЕГН и родство с наследодател), която ще бъде обработвана за осъществяване на посочените в искането цели, съставлява лични данни по смисъла на закона, тъй като същата е в обем, позволяващ идентификацията на конкретното физическо лице.

Предоставянето на данни от Локална база данни „Население“ от страна на кмета на община Х. в качеството му на длъжностно лице по гражданската регистрация за посочените цели би представлявало „Обработване на лични данни“, съгласно легалната дефиниция, посочена в параграф 1, т.1 от Допълнителните разпоредби на ЗЗЛД. Това е всяко действие или съвкупност от действия, които могат да се извършат по отношение на личните данни с автоматични или други средства, като събиране, записване, организиране, съхраняване, адаптиране или изменение, възстановяване, консултиране, употреба, разкриване чрез предаване, разпространяване, **предоставяне**, актуализиране или комбиниране, блокиране, заличаване или унищожаване.

В чл.2, ал.2 от ЗЗЛД са определени принципите, при спазването на които следва да се обработват лични данни. Личните данни следва:

1. да се обработват законосъобразно и добросъвестно;
2. да се събират за конкретни, точно определени и законни цели и да не се обработват допълнително по начин, несъвместим с тези цели; допълнително обработване на личните данни за исторически, статистически или научни цели е допустимо, при условие че администраторът осигури подходяща защита, като гарантира, че данните не се обработват за други цели;
3. да бъдат съотнесими, свързани със и ненадхвърлящи целите, за които се обработват;
4. да бъдат точни и при необходимост да се актуализират;
5. да се заличават или коригират, когато се установи, че са неточни или непропорционални по отношение на целите, за които се обработват;
6. да се поддържат във вид, който позволява идентифициране на съответните физически лица за период не по-дълъг от необходимия за целите, за които тези данни се обработват; личните данни, които ще се съхраняват за по-дълъг период за исторически, статистически или научни цели, се поддържат във вид, непозволяващ идентифицирането на физическите лица.

Правото на защита на физическите лица от злоупотреби с личната им информация и неправомерна намеса в техния личен живот се гарантира от горепосочените принципи, които са в основата на действащото законодателство, регулиращо обществените отношения в сферата на защитата на личните данни. Поставеният в искането въпрос засяга принципа за целесъобразност и законосъобразност на обработване на лични данни. Този принцип изисква от администратора на лични данни - да обработва информация, съставляваща лични данни за конкретно физическо лице само за конкретни, точно определени и законни цели и да не ги обработва допълнително по начин, несъвместим с тези цели. В чл.106 от Закона за гражданската регистрация е регламентиран редът за предоставяне на данни от ЕСГРАОН, а именно:

1. На българските и чуждестранните граждани, както и на лицата без гражданство, за които се отнасят, а също така и на трети лица, когато тези данни са от значение за възникване, съществуване, изменение или прекратяване на техни законни права и интереси;
2. На държавни органи и институции съобразно законоустановените им правомощия;
3. На български и чуждестранни юридически лица - въз основа на закон, акт на съдебната власт или разрешение на Комисията за защита на личните данни.

Във връзка с предмета на искането за предоставяне на информация от регистрите за гражданско състояние община Х. следва да намерят приложение разпоредбите на чл.4, ал.1 от ЗЗЛД, предвид обстоятелството, че става въпрос за обработване на лични данни.

Съгласно чл.4 от Закона за защита на личните данни, обработването на лични данни е допустимо само в случаите, когато е налице поне едно от следните условия:

- 1.обработването е необходимо за изпълнение на нормативно установено задължение на администратора на лични данни;

2. физическото лице, за което се отнасят данните, е дало изрично своето съгласие;

3. обработването е необходимо за изпълнение на задължения по договор, по който физическото лице, за което се отнасят данните, е страна, както и за действия, предхождащи сключването на договор и предприети по негово искане;

4. обработването е необходимо, за да се защитят животът и здравето на физическото лице, за което се отнасят данните;

5. обработването е необходимо за изпълнението на задача, която се осъществява в обществен интерес;

6. обработването е необходимо за упражняване на правомощия, предоставени със закон на администратора или на трето лице, на което се разкриват данните;

7. обработването е необходимо за реализиране на законните интереси на администратора на лични данни или на трето лице, на което се разкриват данните, освен когато пред тези интереси преимущество имат интересите на физическото лице, за което се отнасят данните.

Като се вземе предвид становището на Агенция „П.И.“, в което е посочено, че „към момента вече има изготвен оценителски доклад, определящ равностойното парично обезщетение на засегнатите имоти, поради което необходимостта от исканата информация отпада“ предоставеното на искания обем от лични данни в конкретния случай, би се явило незаконосъобразно и непропорционално на целите на ЗЗЛД, както и при липса на основание за допустимо обработване на лични данни.

Във връзка с гореизложеното и на основание чл.106, ал.1, т.3 от Закона за гражданската регистрация във връзка с чл.28, ал.2 и чл.35 от Правилника за дейността на Комисията за защита на личните данни и на нейната администрация, Комисията за защита на личните данни

РЕШИ:

Не разрешава предоставяне на данни от ЕСГРАОН съгласно искане с вх. № п 1209/2012г., а именно - име, презиме и фамилия, Единен граждански номер, адресна регистрация, родство с наследодателя на определена категория лица от кмета на община Х. на „П.И.“ АД.

Решението на Комисията може да се обжалва пред Административен съд - гр. София в 14 / четиринадесет/ дневен срок от получаването му.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

Венета Шопова /п/

ЧЛЕНОВЕ:

Валентин Енев /п/

Мария Матева /п/

Веселин Целков /п/

СТАНОВИЩА НА КЗЛД

СТАНОВИЩЕ НА КОМИСИЯТА ЗА ЗАЩИТА НА ЛИЧНИТЕ ДАННИ рег. № П1759/2012г. гр. София, 27.06.2012г.

ОТНОСНО: *Искане с вх. № П1759/19.05.2012 год. от Главен комисар К.Г. - Главен секретар на МВР за становище на Комисията за защита на личните данни по въпроси, касаещи приложението на Закона за защита на личните данни във връзка с извършване на проверки относно автентичността на българските документи за самоличност.*

Комисията за защита на личните данни (КЗЛД) в състав Председател: Венета Шопова и членове: Красимир Димитров, Валентин Енев, Мария Матева и Веселин Целков на заседание, проведено на 27.06.2012 г., разгледа искане с вх. № П1759/19.05.2012 год. от Главен комисар К.Г. - Главен секретар на МВР, с което информира, че на основание чл.65, ал.3 от Закона за българските лични документи (ЗБЛД) е създаден автоматизиран информационен фонд – „Национален регистър на българските лични документи” (НАИФ НРБЛД). В този регистър се съхраняват данни от българските лични документи, заявленията за издаването им и биометрични данни.

Посочено е, че с оглед предотвратяване опитите за използване на подправени български лични документи от страна на МВР са предприети мерки, а именно:

В интернет страницата на МВР е предоставена възможност за извършване на проверка относно валидността на документа чрез въвеждане номера на паспорт, лична карта или СУМПС за чужденците, като в резултат се изписва съобщение дали той е валиден или не. От предоставената възможност за проверка се ползват много държавни органи, ведомства и други организации като банки, консулски служители и други, въпреки че тази възможност дава единствено информация дали документът за самоличност е валиден или не. От нея не може да се установи дали конкретният документ за самоличност не е подправен.

Във връзка с посоченото, Главен комисар К.Г. информира, че с цел превенция и пресичане възможността от ползване на подправени български документи за самоличност, на e-mail адреса на МВР е възможно да постъпват запитвания от полицейски служби на други държави, както и служби и ведомства на територията на Република България по въпроси, свързани с автентичността на издадени български документи за самоличност. Към запитванията ще се прилага сканирано изображение на персонализираната страница на българския документ за самоличност. След проверка в информационната система - Националният регистър на българските лични документи, към запитващото ведомство ще се връща само отговор дали документът е автентичен или не. В резултат на тази проверка ще се пресекат злоупотребите с подправени документи за самоличност.

Предвид изложеното, Главен комисар К.Г. се обръща към Комисията за защита на личните данни (КЗЛД) за компетентно становище дали ще бъдат нарушени разпоредбите на Закона за защита на личните данни (ЗЗЛД) в случай, че се популяризира възможността в страната и чужбина (само в случай, когато имат правно основание или съгласие на гражданина, притежател на документа), чрез интернет страницата на МВР да се получават сканирани изображения на персоналните страници на български документи за самоличност, съдържащи лични данни и да се връща отговор за тяхната автентичност.

С оглед на горепосоченото, следва да се има предвид следното:

Действията по отношение предаването по електронен път на сканираните изображения на персоналните страници на българските документи за самоличност представляват “Обработване на лични данни”, съгласно легалната дефиниция, посочена в § 1, т.1 от Допълнителните разпоредби на ЗЗЛД.

В тази хипотеза по отношение законосъобразните условия, при наличието на които се допуска обработването на личните данни, следва да намерят приложение разпоредбите на чл.4, ал.1 от ЗЗЛД.

Този текст урежда алтернативни основания, при наличието на които се допуска обработването на лични данни.

Съгласно чл.4, ал.1, т.1 от ЗЗЛД обработването на лични данни се допуска, ако е необходимо за изпълнение на нормативно установено задължение на администратора на лични данни.

В конкретния случай ЗБЛД е специалният закон, който вменява такова задължение на администратора - МВР. В чл.70 от ЗБЛД са посочени субектите, имащи право да получават информация от информационните фондове за българските лични документи, като в чл.70, ал.4 е посочено, че данните се предоставят по ред, определен с акт на Министерския съвет - Правилник за издаване на българските лични документи (Приет с ПМС № 13 от 08.02.2010 г., обн. ДВ. бр.12 от 12 февруари 2010г., изм. ДВ. бр.42 от 4 юни 2010г., изм. ДВ. бр.51 от 5 юли 2011г.)

Друга възможност, която ЗЗЛД допуска като законосъобразна е разписана в чл.4, ал.1, т.2 от ЗЗЛД - обработването на лични данни се допуска, ако физическото лице, за което се отнасят данните, е дало изрично своето съгласие, т.е. притежателят на български документ за самоличност да бъде информиран относно възможността за извършване на проверка за автентичност на представения документ, както и да бъде дадено недвусмислено съгласие на притежателя на документа за извършването на такава проверка.

Следва да се има предвид, че целта на ЗЗЛД е гарантиране на неприкосновеността на личността и личния живот чрез осигуряване на защита на физическите лица при неправомерно обработване на свързаните с тях лични данни.

Във всеки един конкретен случай на обработване на лични данни е необходимо да се следи за баланса между значимостта на обществения интерес, който налага това обработване и степента, до която се засяга правото на неприкосновеност на личния живот на физическото лице, за което се отнасят данните.

Също така при анализа на изложения казус следва да се вземат предвид и разпоредбите на чл.23 от ЗЗЛД, съгласно които администраторът на лични данни (в случая МВР) следва да предприеме необходимите технически и организационни мерки, за да защити данните от случайно или незаконно унищожаване, или от случайна загуба, от неправомерен достъп, изменение или разпространение, както и от други незаконни форми на обработване.

Съгласно чл.23, ал.2 и ал.3 от ЗЗЛД администраторът на лични данни взема специални мерки за защита, когато обработването включва предаване на данните по електронен път, като мерките са съобразени със съвременните технологии и осигуряват ниво на защита, което съответства на рисковете, свързани с обработването, и на естеството на данните, които трябва да бъдат защитени.

Администраторът на лични данни трябва да определи и срокове за провеждане на периодични прегледи относно необходимостта от обработване на данните, както и за заличаване на личните данни.

Конкретно относно изложения казус е необходимо да се регламентира редът за последващо унищожаване на получените по електронен път сканирани копия на документи за самоличност.

Посочените изисквания за предприемане на съответните мерки, както и сроковете за провеждане на периодични прегледи във връзка с необходимостта от обработване на данните и за тяхното заличаване се определят с инструкция на администратора на лични данни (чл.23, ал.4 от ЗЗЛД).

С оглед на гореизложеното и на основание чл. 10, ал.1, т.4 от ЗЗЛД Комисията за защита на личните данни изразява следното

СТАНОВИЩЕ:

Администраторът на лични данни (Министерство на вътрешните работи) може да получава по електронен път сканирани изображения на персоналните страници на български документи за самоличност, съдържащи лични данни и да връща отговори за тяхната автентичност при наличие на поне едно от посочените в разпоредбата на чл. 4, ал. 1 от ЗЗЛД условия за допустимост.

В конкретната хипотеза възможни предпоставки за допустимост са разпоредбите на чл. 4, ал. 1, т.1 от ЗЗЛД - обработването е необходимо за изпълнение на нормативно установено задължение на администратора на лични данни при условията на чл.70 от ЗБЛД, както и чл.4, ал.1, т.2 от ЗЗЛД - физическото лице, за което се отнасят данните, е дало изрично своето съгласие.

Преценката за наличие или липса на законово основание за предоставяне на лични данни е изцяло на администратора на лични данни, предоставящ данните.

Едновременно с това администраторът на лични данни следва да се съобрази с разпоредбите на чл.23 от ЗЗЛД относно предприемане на необходимите технически и организационни мерки за защита на данните, предавани по електронен път.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:**Венета Шопова /п/****ЧЛЕНОВЕ:****Красимир Димитров /п/****Валентин Енев /п/****Мария Матева /п/****Веселин Целков /п/**

**СТАНОВИЩЕ
НА
КОМИСИЯТА ЗА ЗАЩИТА НА ЛИЧНИТЕ ДАННИ
рег. № П 2127/2012
гр. София, 04.07.2012г.**

ОТНОСНО: *Искане с вх. № П 2127/05.06.2012 год. от Частен съдебен изпълнител В.М., с рег. № 833 с район на действие окръжен съд Р. относно предоставяне от М. ЕАД, за целите на изпълнението, на лични телефонни номера на определени длъжници.*

Комисията за защита на личните данни (КЗЛД) в състав Председател: Венета Шопова и членове: Красимир Димитров, Валентин Енев, Мария Матева и Веселин Целков на заседание, проведено на 04.07.2012 г., разгледа искане с вх. № П 2127/05.06.2012 год. от В.М. – Частен съдебен изпълнител, рег. № 833 с район на действие окръжен съд Р., относно предоставяне от М. ЕАД, за целите на изпълнението, на лични телефонни номера на определени длъжници.

В искането си до КЗЛД, Частният съдебен изпълнител (ЧСИ) се обръща до Комисията с молба за становище относно отказа на М. ЕАД, в качеството му на администратор на лични данни, да предостави необходими данни за провеждане на принудително изпълнение срещу определени длъжници, а именно техните телефонни номера.

Мобилният оператор в писма до ЧСИ с изх. № 2810/21.05.2012 год. и изх. № 2923/29.05.2012 год. счита, че липсва законово основание, на което да бъде предоставена исканата информация.

Във връзка с посоченото, Частният съдебен изпълнител В.М. се обръща се към Комисията за компетентно становище относно тълкуването на закона от страна на М. ЕАД, както и КЗЛД да задължи мобилния оператор да окаже съдействие за предоставяне на информация, необходима за нуждите на принудителното изпълнение и достъп до лични данни на длъжници, а именно телефонни номера.

Към искането са приложени като доказателства копия от кореспонденцията с М. ЕАД: Искане за телефонни номера с изх. № 15056/21.05.2012г., писмо от М. ЕАД с изх. № 2810/21.05.2012г., писмо от ЧСИ с изх. № 15317/22.05.2012г. и писмо с изх. № 2923/29.05.2012г. от мобилният оператор.

С оглед на гореизложеното, следва да се има предвид следното:

Съгласно легалната дефиниция, посочена в чл.2, ал.1 от ЗЗЛД, лични данни са всяка информация, отнасяща се до физическо лице, което е идентифицирано или може да бъде идентифицирано пряко или непряко чрез идентификационен номер или чрез един или повече специфични признаци.

В § 1, т.16 от Допълнителните разпоредби на ЗЗЛД законодателят е посочил примерно изброяване на понятието „Специфични признаци“. Това са признаци, свързани с физическа, физиологична, генетична, психическа, психологическа, икономическа, културна, социална или друга идентичност на лицето.

В конкретния случай, ако информацията относно личния телефонен номер, би могла да до-

веде до индивидуализиране на конкретно физическо лице, то тя като такава попада в определението „лични данни“ от категорията друга идентичност.

Предоставянето от един администратор (М. ЕАД) на друг администратор (в случая Частен съдебен изпълнител В.М.) на лични данни на физически лица - телефонни номера, представлява “Обработване на личните данни”, което се извършва чрез предоставяне на данните, съгласно легалната дефиниция, посочена в § 1, т.1 от Допълнителните разпоредби на ЗЗЛД. Това е “...всяко действие или съвкупност от действия, които могат да се извършат по отношение на личните данни с автоматични или други средства, като ... разкриване чрез предаване.....предоставяне”.

В изложението казус следва да намерят приложение разпоредбите на чл.4, ал.1 от ЗЗЛД, тъй като в съответствие с посоченото по-горе определение за “Обработване на лични данни”, предоставянето на лични данни – телефонни номера, представлява обработване чрез предоставяне на данните. Текстът на чл.4, ал.1 от ЗЗЛД урежда алтернативни основания, при наличието на които се допуска обработването на лични данни.

В случая може да намери приложение разпоредбата на чл.4, ал.1, т.6 от ЗЗЛД, съгласно която обработването се допуска, ако е необходимо за упражняване на правомощия, предоставени със закон на администратора или на трето лице, на което се разкриват данните.

Законът за частните съдебни изпълнители (ЗЧСИ) е специалният закон, който установява нормативните предпоставки, при наличието на които администраторът (М. ЕАД) може да предостави обработвани лични данни на физически лица – телефонни номера. Тези нормативни задължения са възпроизведени в текста на чл.16, ал.1 от ЗЧСИ, където е посочено, че „*Частният съдебен изпълнител има право на достъп до лични данни на длъжника, когато това е нужно за целите на изпълнението*”. Посоченият законов текст не прави разграничение относно това дали личните данни се отнасят до имущество на длъжника, а именно икономическа идентичност по смисъл на ЗЗЛД, или неимуществени права на физическите лица от категорията „друга идентичност”. Следователно правото на ЧСИ по чл.16, ал.1 от ЗЧСИ касае достъп до лични данни, които се отнасят не само до имущественото състояние на длъжника.

Във всички случаи, обработването на лични данни, чрез предоставянето им от страна на администратора на лични данни (М. ЕАД) следва да се извършва в съответствие с принципите на законосъобразност, целесъобразност и пропорционалност на данните. Искането от страна ЧСИ В.М. за предоставяне на лични данни-телефонни номера следва да се извършва след доказване наличието на условията за допустимост за обработване на личните данни (чл.4, ал.1 от ЗЗЛД) и е в тежест за доказване от страна на администратора, искащ личните данни. Във всеки конкретен случай обемът на предоставените данни винаги следва да е съобразен с целта, за която същите се искат, т.е. с принципа на целесъобразност. Предоставянето на информация следва също така да е законосъобразно, а самата информация пропорционална.

С оглед на гореизложеното и на основание чл. 10, ал.1, т 4 от ЗЗЛД Комисията за защита на лични данни изразява следното

СТАНОВИЩЕ:

Предоставянето на лични данни – телефонни номера на физически лица от М. ЕАД на Частен съдебен изпълнител В.М. в качеството им на администратори на лични данни, може да се извършва при спазване разпоредбите на чл.4, ал.1, т.6 от ЗЗЛД и при наличие на условията, посочени в чл.16, ал.1 от ЗЧСИ.

Следва да се има пред вид, че преценката за наличието на нормативно основание по чл.4, ал.1 от ЗЗЛД се извършва от самия администратор на лични данни.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

Венета Шопова /п/

ЧЛЕНОВЕ:

Красимир Димитров /п/

Валентин Енев /п/

Мария Матева /п/

Веселин Целков /п/

**СТАНОВИЩЕ
НА
КОМИСИЯТА ЗА ЗАЩИТА НА ЛИЧНИТЕ ДАННИ**
рег. № п 2665/ 2012 г.
гр. София, 04.07.2012 г.

ОТНОСНО: *Искане с вх. № п 2665/27.06.2012 г. от г-н И.С. - главен секретар на Народното събрание с молба за становище от Комисията за защита на личните данни (КЗЛД) по въпроси, касаещи приложението на Закона за защита на личните данни (ЗЗЛД).*

Комисията за защита на личните данни в състав: Председател: Венета Шопова и членове: Красимир Димитров, Валентин Енев, Мария Матева и Веселин Целков, на заседание, проведено на 04.07.2012 г., разгледа искане с вх. № п 2665/27.06.2012 г. от г-н И.С. - главен секретар на Народното събрание, в което е отправена молба за становище от Комисията за защита на личните данни на основание чл.10, ал.1, т.4 от Закона за защита на личните данни.

В постъпилото искане, с вх. № п - 2665/27.06.2012 г., от И.С. - главен секретар на Народното събрание е отправена молба за становище относно възможността ксерокопие на подписа по Закона за пряко участие на гражданите в държавната власт и местното самоуправление с искане за забрана на проучването и добива на шистов газ в България по метода „хидравлично разбиване“ да бъде предоставена на член на инициативния комитет, който я е внесъл в Народното събрание. В искането за становище е посочено, че в Народното събрание е внесена подписка по Закона за пряко участие на гражданите в държавната власт и местното самоуправление с искане за забрана на проучването и добива на шистов газ в България по метода хидравлично разбиване“. Посочено е, че с писмо вх. № 2194-50 от 20.06.2012 г. г-н А.Н.С. като член на инициативния комитет е поискал от Народното събрание преснимане на подписката с цел „да бъде внесена в европейските институции“.

Отправена е молба на основание чл.36а, ал.2 и ал.3 от ЗЗЛД за преценка на Комисията относно възможността подписката да бъде предоставена на вносителя за исканата цел.

Към искането за становище са приложени копия от следните документи:

1. писмо вх.№ 21194-50/20.06.2012 г. от А.Н.С. до Главния секретар на Народното събрание на Република България.
2. констативен протокол акт.56, том 1 , общ. рег.№ 2495/2012 г, заверен от пом. нотариус С.С. при Д.С. - нотариус № 267 с район на действие “съдебния район на Софийски районен съд”.
3. придружително писмо с вх.№ пг-128-00-78/24.02.2012 г.
4. един лист от Подписката

Законът за пряко участие на гражданите в държавната власт и местното самоуправление /ЗПУГДВМС/ урежда условията, организацията и реда за пряко участие на гражданите на Република България при осъществяване на държавната и местната власт. Една от формите на пряко участие на гражданите в държавната власт и местното самоуправление е гражданската инициатива. Тя може да се провежда на национално, европейско и местно ниво /чл.3,ал.3 от ЗПУГДВМС/. От приложените документи е видно, че е в разглеждания случай е инициирана национална гражданска инициатива по смисъла на чл.44 от ЗПУГДВМС. В приложеното към искането за становище копие на писмо с вх.№ пг-128-00-78/24.02.2012 г. е посочено, че на 26.11.2011 г. в гр. София е инициирана Гражданска инициатива за забрана на проучванията и добива на шистов газ в България по метода на хидравлично разбиване по ЗПУГДВМС с 81 учредители. В същото писмо се сочи, че е избран инициативен комитет от 7 човека, които са поименно са изброени. Член на инициативния комитет е и А.Н.С., който е подал искането за ксерокопие на преписката до главния секретар на Народното събрание /НС/.

В чл.49, ал.2 на ЗПУГДВМС нормативно е установено съдържанието на бланката за подписка по чл.45, ал.1 т.е. за бланката да подписка за национална гражданска инициатива. В ал.3 на чл.49 е посочено, че в бланките гражданите с избирателни права вписват трите си имена, ЕГН, постоянния или настоящ адрес и полагат саморъчно подпис. В ал.4 на чл.49 е указано, че на отделен ред в бланката

трябва да е разписано, че личните данни няма да се използват за други цели, освен за гражданската инициатива. В приложеният лист от гражданската инициатива са посочени реквизитите по ал.3 на чл.49, които лицата са посочвали - три имена, ЕГН, постоянен или настоящ адрес и подпис. Фигурира и текст в съответствие с ал.4 на чл.49, а именно: “личните данни от тази бланка, няма да се използват за други цели, освен за целите на “Гражданската инициатива за забрана на проучването и добива на шистов газ в България по метода на хидравлично разбиване”.

Данните на физически лица, съдържащи се в подписката - имена, ЕГН, постоянен или настоящ адрес и подпис попадат в определението лични данни по смисъла на чл.2, ал.1 от ЗЗЛД.

Предоставянето на копие от подписката на член на инициативния комитет в изложената в искането хипотеза би представлявало “Обработване на лични данни”, което се извършва чрез предоставяне на данните, съгласно легалната дефиниция, посочена в параграф 1, т.1 от Допълнителните разпоредби на ЗЗЛД. Това е “всяко действие или съвкупност от действия, които могат да се извършват по отношение на личните данни с автоматични или други средства, като събиране, записване, организиране, съхраняване, адаптиране или изменение, възстановяване, консултиране, употреба, разкриване чрез предаване, разпространяване, предоставяне, актуализиране или комбиниране, блокиране, заличаване или унищожаване

В чл.2, ал.2, т.2 от ЗЗЛД е посочено, че личните данни трябва да се събират за конкретни, точно определени и законни цели и да не се обработват допълнително по начин, несъвместим с тези цели. Допълнително обработване на личните данни за исторически, статистически или научни цели е допустимо, при условие че администраторът осигури подходяща защита, като гарантира, че данните не се обработват за други цели с изключение на случаите, изрично предвидени в този закон. Личните данни са събрани за националната гражданска инициатива, подписката е връчена в Народното събрание, от приложеното копие на лист е видно, че фигурира задължителният текст, който указва че личните данни няма да се използват за други цели освен за целите на Гражданската инициатива за забрана на проучването и добива на шистов газ в България по метода на хидравлично разбиване /Гражданска инициатива ЗПДШГБМХР/. Предоставянето на копие от подписката би означавало допълнително обработване на личните данни за друга цел. Самата друга цел също не е конкретизирана достатъчно ясно, а е дадена обща формулировка - “да бъде внесена в Европейските институции”. В писмо на г-н А.С. с рег.№ 2194-50/20.06.2012 г. до Главния секретар на Народното събрание е посочено, че г-н С. отправя искането си за копие на внесената подписка за национална гражданска инициатива, в качеството си на представляващ Гражданска инициатива ЗПДШГБМХР, но документ удостоверяващ представителната му власт не е приложен.

Предоставянето на копие от подписката на член на инициативния комитет в изложената в искането хипотеза би представлявало допълнително “обработване на лични данни”, за цели различни от целите, за които са събрани те и по начин несъвместим с тези цели.

По отношение на цитираните в писмото на главния секретар нормативни основание - чл.36 а, ал.2 и ал.3 от ЗЗЛД следва да се има предвид същите са несъотнесими към изложеният казус. В чл.36а, ал.1 е посочено, че предоставянето на лични данни в държава - членка на Европейския съюз, както и в друга държава - членка на Европейското икономическо пространство, се извършва свободно при спазване на изискванията на този закон, т.е. се предоставянето на лични данни в страни от ЕС и ЕИК е свободно и не се нуждае от разрешение на Комисията. В цитираните ал.2 и ал.3 на чл.36 а са разписани хипотези на предоставяне в трети държави, а „трета държава „ по смисъла на т.14 от параграф 1 на ДР на ЗЗЛД е всяка държава, която не е член на Европейския съюз и не е страна по Споразумението за Европейското икономическо пространство. В изложената хипотеза се касае за предоставяне на физическо лице в България и евентуалното последващо предоставяне от негова страна на данните към Европейски институции, което предполага институции, ситуирани в държави - членки на Европейския съюз или държави - членки на Европейското икономическо пространство.

С оглед на гореизложеното и на основание чл.10, ал.1, т.4 от ЗЗЛД, Комисията за защита на личните данни изразява следното

СТАНОВИЩЕ:

Предоставянето на копие от подписката от националната гражданска инициатива за забрана на проучването и добива на шистов газ в България по метода „хидравлично разбиване“, изготвена по закона за пряко участие на гражданите в държавната власт и местното самоуправление, на г-н А.С., в качеството му на член на инициативния комитет, в изложената в искането хипотеза представлява допълнително обработване на лични данни, за цели различни от целите, за които са събрани те и по начин несъвместим с тези цели, поради което копие от подписката не следва да бъде предоставяно.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:**Венета Шопова /п/****ЧЛЕНОВЕ:****Красимир Димитров /п/****Валентин Енев /п/****Мария Матева /п/****Веселин Целков /п/****СТАНОВИЩЕ****НА****КОМИСИЯТА ЗА ЗАЩИТА НА ЛИЧНИТЕ ДАННИ****рег. № П 2079/2012****гр. София, 11.07.2012г.**

ОТНОСНО: *Искане с вх. № П 2079/04.06.2012 год. от проф. д-р Л.С. – директор на Болница „Л.“ за становище на Комисията за защита на личните данни по въпроси, касаещи приложението на Закона за защита на личните данни във връзка с искане за информация от Национална база данни, поддържана от Главна дирекция „Гражданска регистрация и административно обслужване“ към Министерството на регионалното развитие и благоустройството*

Комисията за защита на личните данни (КЗЛД) в състав Председател: Венета Шопова и членове: Красимир Димитров, Мария Матева и Веселин Целков на заседание, проведено на 11.07.2012 г., разгледа искане с вх. № П 2079/04.06.2012 год. от проф. д-р Л.С. – директор на Болница „Л.“, с което информира, че с писмо изх. № 783/10.05.2012 год. е поискано от Министерството на регионалното развитие и благоустройството - ГД „ГРАО“ да бъде предоставена информация за актуалното гражданско състояние на конкретно изброени лица, както и информация за техните наследници, в случай, че същите са починали. Информацията, която се иска са три имена, ЕГН и актуални адреси във връзка с провеждане на процедури за събиране на неиздължени суми по извършени от Болница „Л.“ медицински услуги на същите лица. В писмото са изброени поименно 19 броя лица с ЕГН и адреси.

С писмо изх. № АУ01-331/11.05.2012 год. от МРРБ-ГД „ГРАО“ е отговорено, че за да бъдат предоставени поисканите данни, следва да се представят:

1. Законови основания, които да регламентират възможността за получаване на исканите данни;
2. Съдебно удостоверение, от което да е видно, че имат право да получат справка за изброените лица;
3. Решение на Комисията за защита на личните данни, което да разрешава ЕСГРАОН да предостави исканата информация.

Във връзка с указанията на МРРБ-ГД „ГРАО“, директорът на Болница „Л.“ се обръща към Комисията за защита на личните данни (КЗЛД) за разрешение МРРБ-ГД „ГРАО“ да предостави информация относно изброените в писмото лица:

- Дали са напуснали страната;
- Ако са извън страната, датата на напускането им;
- В случай, че са починали, да бъдат предоставени данни за датата на смъртта им и информация за техните наследници с три имена, ЕГН, актуални адреси, а в случай, че са живи, да се предоставят

актуалните им адреси.

Към писмото като приложение са представени ксерокопия от писмо с изх. № 783/10.05.2012 год. от Болница „Л.“ до МРРБ-ГД „ГРАО“; писмо с изх. № АУ01-331/11.05.2012 год. от МРРБ-ГД „ГРАО“ до Болница „Л.“, както и 19 броя фактури с дължимите суми от посочените в писмото лица.

С оглед на гореизложеното, следва да се има предвид следното:

Законът за гражданската регистрация урежда условията и реда за гражданската регистрация на физическите лица в Република България. Гражданската регистрация е вписване на събитията раждане, брак и смърт в регистрите за гражданско състояние и вписване на лицата в регистрите на населението. На всички лица, подлежащи на гражданска регистрация, се съставя личен регистрационен картон и запис в Национална база данни „Население“. Регистърът на населението на Република България се състои от всички общински регистри и компютърният му еквивалент е Националната база данни „Население“.

Предоставянето от един администратор (Министерството на регионалното развитие и благоустройството - ГД „ГРАО“) на друг администратор (в случая Болница „Л.“) на лични данни на физически лица, съдържащи се в Националната база данни „Население“, поддържана от Главна дирекция „Гражданска регистрация и административно обслужване“, представлява „Обработване на личните данни“, което се извършва чрез предоставяне на данните, съгласно легалната дефиниция, посочена в § 1, т.1 от Допълнителните разпоредби на ЗЗЛД. Това е „...всяко действие или съвкупност от действия, които могат да се извършат по отношение на личните данни с автоматични или други средства, като ... разкриване чрез предаване.....предоставяне“.

В изложения казус следва да намерят приложение разпоредбите на чл.4, ал.1 от ЗЗЛД, тъй като в съответствие с посоченото по-горе определение за „Обработване на лични данни“, предоставянето на данни от гражданската регистрация представлява обработване чрез предоставяне на данните. Текстът на чл.4, ал.1 от ЗЗЛД урежда алтернативни основания, при наличието на които се допуска обработването на лични данни.

В случая може да намери приложение разпоредбата на чл.4, ал.1, т.1 от ЗЗЛД, съгласно която обработването се допуска, ако е необходимо за изпълнение на нормативно установено задължение на администратора на лични данни.

Законът за гражданската регистрация (ЗГР) е специалният закон, който установява нормативните предпоставки, при наличието на които администраторът (МРРБ - ГД „ГРАО“) може да предостави данни по гражданската регистрация на трети лица.

Тези нормативни задължения са възпроизведени в текста на чл.106, ал.1, т.3 от ЗГР, а именно случаи, в които данните от ЕСГРАОН се предоставят на български и чуждестранни юридически лица - въз основа на закон, акт на съдебната власт или разрешение на Комисията за защита на личните данни.

Важно е да се отбележи, че нормативните предпоставки, регламентирани в посочения текст от ЗГР, не следва да съществуват кумулативно, за да бъде налице основание за предоставяне на данни по гражданската регистрация, т.е. тези основания са алтернативни. При наличие на поне едно от посочените в чл.106, ал.1, т.3 от ЗГР основания, администраторът на лични данни администраторът (МРРБ - ГД „ГРАО“) може да предостави данните.

Текстът на ЗГР предполага администраторът (МРРБ - ГД „ГРАО“) да прецени законовия текст, съгласно който личните данни (информация за актуалното гражданско състояние на конкретно изброени лица, както и информация за техните наследници) следва да бъдат предоставени на Болница „Л.“. Преценката на администратора (МРРБ - ГД „ГРАО“) за основания, при наличието на които може да предостави данни по гражданската регистрация, се извършва въз основа на съответни документи като например представяне на Съдебно удостоверение

Съгласно чл.186 от Гражданския процесуален кодекс (ГПК), официалните документи и удостоверения се представят от страните. Съдът може да ги изиска от съответното учреждение или да снабди страната със съдебно удостоверение, въз основа на което тя да се снабди с тях. Следователно не съществува нормативна пречка Болница „Л.“ да се снабди със Съдебно удостоверение, въз основа на което на основание чл.106, ал.1, т.3 от ЗГР, МРРБ - ГД „ГРАО“ да предостави исканата информация.

Във всички случаи предоставянето на информация от Националната база данни „Население“

следва да се извършва в съответствие с принципите на законосъобразност, целесъобразност и пропорционалност на данните.

Искането от страна на Болница „Л.“ за предоставяне на информация от Националната база данни „Население“ би следвало да се извършва след доказване наличието на условията за допустимост за обработване на личните данни (чл.4, ал.1 от ЗЗЛД) и е в тежест за доказване от страна на администратора, искащ личните данни. Във всеки конкретен случай обемът на предоставените данни винаги следва да е съобразен с целта, за която същите се искат, т.е. с принципа на целесъобразност. Предоставянето на информация следва също така да е законосъобразно, а самата информация пропорционална. Няма правна пречка при поискване от страна на Болница „Л.“ и при доказване на основание за предоставяне по законоустановения за това ред (например представяне на Съдебно удостоверение), МРРБ - ГД „ГРАО“ да предостави информация, т.е. лични данни с цел упражняване на законен интерес. Наличието на условие за допустимост за обработване на лични данни е в тежест на доказване от страна на администратора, искащ личните данни, в конкретната хипотеза - Болница „Л.“. Във всеки конкретен случай обемът на предоставените данни винаги следва да е съобразен с целта, за която същите се искат.

Относно искането за получаване на информация дали лицата са в страната или са напуснали страната, и ако са извън страната – датата на напускането, този въпрос е от компетенцията на органите на Министерството на вътрешните работи.

С оглед на гореизложеното и на основание чл. 10, ал.1, т.4 от ЗЗЛД Комисията за защита на лични данни изразява следното

СТАНОВИЩЕ:

Предоставянето на лични данни (информация за актуалното гражданско състояние на конкретно изброени лица, както и информация за техните наследници), съдържащи се в Национална база данни „Население“, която се поддържа от Министерството на регионалното развитие и благоустройството - ГД „ГРАО“, може да се извърши при спазване разпоредбите на чл.4, ал.1, т.1 от ЗЗЛД и при наличие на условията, посочени в чл.106, ал.1, т.3 от ЗГР, а именно: след представяне на Съдебно удостоверение от страна на Болница „Л.“.

Следва да се има пред вид, че преценката за наличието на нормативно основание по чл.4, ал.1 от ЗЗЛД се извършва от самия администратор на лични данни.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

Венета Шопова /п/

ЧЛЕНОВЕ:

Красимир Димитров /п/

Мария Матева /п/

Веселин Целков /п/

СТАНОВИЩЕ

НА

КОМИСИЯТА ЗА ЗАЩИТА НА ЛИЧНИТЕ ДАННИ

рег. № П 2410/2012

гр. София, 11.07.2012г.

ОТНОСНО: *Искане с вх. № П 2410/15.06.2012 год. от Н.Г. -секретар на община П. за становище на Комисията за защита на личните данни по въпроси, касаещи приложението на Закона за защита на личните данни във връзка с издаване на удостоверения за наследници.*

Комисията за защита на личните данни (КЗЛД) в състав Председател: Венета Шопова и членове: Красимир Димитров, Мария Матева и Веселин Целков на заседание, проведено на 11.07.2012г., разгледа искане с вх. № П 2410/15.06.2012 год. от Н.Г.-секретар на община П., с което информира, че е получена молба от Банка „ДСК“ ЕАД-клон П., с която се изисква от общината да издаде удостоверения за наследници на починали титуляри във връзка със сключени договори за кредит.

Във връзка с изложеното, секретарят на община П. се обръща към Комисията за становище

относно това дали общината може да предостави на Банка „ДСК” ЕАД-клон П. исканите удостоверения, касаещи личните данни на починали лица и техните наследници.

Към писмото като приложение е представено и ксерокопие от молбата на Банка „ДСК” ЕАД-клон П.

При прегледа на ксерокопието от молбата на банката се установява, че се иска издаване на удостоверения за наследници на починали титуляри във връзка със сключени договори за кредит текущо потребление на седем починали лица, подробно изброени с три имена и ЕГН. Посочено е, че информацията е необходима с цел осъществяване на контакт със законните наследници и уточняване начина на плащане на наследения дълг.

С оглед на гореизложеното, следва да се има предвид следното:

Законът за гражданската регистрация урежда условията и реда за гражданската регистрация на физическите лица в Република България. Гражданската регистрация е вписване на събитията раждане, брак и смърт в регистрите за гражданско състояние и вписване на лицата в регистрите на населението. На всички лица, подлежащи на гражданска регистрация, се съставя личен регистрационен картон и запис в Национална база данни „Население”. Регистърът на населението на Република България се състои от всички общински регистри и компютърният му еквивалент е Националната база данни „Население”.

Предоставянето от един администратор (община П.) на друг администратор (в случая Банка „ДСК” ЕАД) на лични данни на физически лица, съдържащи се в Локална база данни „Население“, която се поддържа на общинско ниво от община П., представлява „Обработване на личните данни”, което се извършва чрез предоставяне на данните, съгласно легалната дефиниция, посочена в § 1, т.1 от Допълнителните разпоредби на ЗЗЛД. Това е „...всяко действие или съвкупност от действия, които могат да се извършат по отношение на личните данни с автоматични или други средства, като ... разкриване чрез предаване.....предоставяне”.

В изложения казус следва да намерят приложение разпоредбите на чл.4, ал.1 от ЗЗЛД, тъй като в съответствие с посоченото по-горе определение за „Обработване на лични данни”, предоставянето на данни от гражданската регистрация представлява обработване чрез предоставяне на данните. Текстът на чл.4, ал.1 от ЗЗЛД урежда алтернативни основания, при наличието на които се допуска обработването на лични данни.

В случая може да намери приложение разпоредбата на чл.4, ал.1, т.1 от ЗЗЛД, съгласно която обработването се допуска, ако е необходимо за изпълнение на нормативно установено задължение на администратора на лични данни.

Законът за гражданската регистрация (ЗГР) е специалният закон, който установява нормативните предпоставки, при наличието на които администраторът (община П.) може да предостави данни по гражданската регистрация на трети лица.

Тези нормативни задължения са възпроизведени в текста на чл.106, ал.1, т.3 от ЗГР, а именно случаи, в които данните от ЕСГРАОН се предоставят на български и чуждестранни юридически лица въз основа на закон, акт на съдебната власт.

Текстът на ЗГР предполага администраторът (община П.) да прецени законовия текст, съгласно който личните данни (удостоверения за наследници на починали лица) следва да бъдат предоставени на Банка „ДСК” ЕАД-клон П.. Преценката на администратора (община П.) за основания, при наличието на които може да предостави данни по гражданската регистрация, се извършва въз основа на съответни документи като например представяне на Съдебно удостоверение

Съгласно чл.186 от Гражданския процесуален кодекс (ГПК), официалните документи и удостоверения се представят от страните. Съдът може да ги изиска от съответното учреждение или да снабди страната със съдебно удостоверение, въз основа на което тя да се снабди с тях. Следователно не съществува нормативна пречка Банка „ДСК” ЕАД-клон П. да се снабди със Съдебно удостоверение, въз основа на което на основание чл.106, ал.1, т.3 от ЗГР, община П. да издаде удостоверение за наследници.

С оглед на гореизложеното и на основание чл.10, ал.1, т.4 от ЗЗЛД Комисията за защита на лични данни изразява следното

СТАНОВИЩЕ:

Предоставянето на лични данни (удостоверения за наследници), съдържащи се в Локална база данни „Население“, която се поддържа на общинско ниво от община П., може да се извърши при спазване разпоредбите на чл.4, ал.1, т.1 от ЗЗЛД и при наличие на условията, посочени в чл.106, ал.1, т.3 от ЗГР, а именно: след представяне на Съдебно удостоверение от страна на Банка „ДСК“ ЕАД-клон П.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:**Венета Шопова /п/****ЧЛЕНОВЕ:****Красимир Димитров /п/****Мария Матева /п/****Веселин Целков /п/****СТАНОВИЩЕ****НА****КОМИСИЯТА ЗА ЗАЩИТА НА ЛИЧНИТЕ ДАННИ****рег. № П 3087/2012****гр. София, 18.07.2012г.**

ОТНОСНО: *Искане с вх. № П 3087/11.07.2012 год. от Д.Й. – Заместник председател на Държавна агенция „Национална сигурност“ относно разгласяване на лични данни на пресконференция на бившите президент и вицепрезидент г-н Георги Първанов и г-н Ангел Марин, проведена на 23.02.2012 год. в Националния дворец на културата*

Комисията за защита на личните данни (КЗЛД) в състав Председател: Венета Шопова и членове: Валентин Енев, Мария Матева и Веселин Целков на заседание, проведено на 18.07.2012 г., разгледа искане с вх. № П 3087/11.07.2012 год. от Димитър Йорданов – Заместник председател на Държавна агенция „Национална сигурност“, с което информира, че в ДАНС е получено писмо № 2687/03.04.2012 г. от Р.А., прокурор при Софийска градска прокуратура (СГП), с което на органите на ДАНС е възложено извършване и проверка на факти и обстоятелства, свързани с евентуално извършено престъпление по чл.357-360 от Наказателния кодекс на Р България. (Глава 12, раздел I - Престъпления против информацията, представляваща държавна тайна, и против чуждестранната класифицирана информация). С писмото на СГП е възложено „Да се установи разгласената информация ползва ли се от защита от ЗЗЛД“.

Във връзка с изложеното към писмото от ДАНС като приложение е изпратен и DVD-R, на който е записана пресконференцията на бившите президент и вицепрезидент г-н Георги Първанов и г-н Ангел Марин, проведена на 23.02.2012 год. в Националния дворец на културата. Посочено е, че цялата пресконференция е качена и на сайта на телевизия „Канал 3“: www.kanal3.bg, под името „Пресконференция на Георги Първанов и Ангел Марин“.

Посоченият видеоматериал е с продължителност 114:03 минути. Това е запис на пресконференция, проведена на 23.02.2012 година в Националния дворец на културата. Пресконференцията е организирана от бившите президент и вицепрезидент г-н Георги Първанов и г-н Ангел Марин по повод създадената Временна парламентарна комисия за разследване на случаите на помилване от вицепрезидента Ангел Марин.

По думите на Георги Първанов, тази Комисия е резултат на личната война, която е започнал премиерът Борисов срещу Ангел Марин. Бившият държавен глава изказва и мнение, че това е натиск срещу президентската институция, който е противоконституционен.

В уводните си думи Президентът уверява присъстващите, че Указите за помилване са издавани след детайлна преценка на всички нормативни основания. По този повод изразява готовност

г-н Ангел Марин да запознае присъстващите с някои от конкретните случаи, във връзка с които са издадени Укази за помилване.

По време на пресконференцията г-н Марин запознава присъстващите със съдбите на няколко лица, изтърпяващи наказания, за които са издадени Укази за помилване. Бившият вицепрезидент говори за обстоятелствата, при които са извършени престъпленията и причините, във връзка с които за всяко едно от лицата поотделно е взето решение да бъде издаден Указ за помилване. В изказването си г-н Марин споменава малките имена на помилваните лица и накратко разказва историята на всеки един от тях, без да уточнява местата, където лицата изтърпяват наказанията.

ИЗВОДИ:

Съгласно легалната дефиниция, посочена в чл.2, ал.1 от Закона за защита на личните данни (ЗЗЛД), лични данни са всяка информация, отнасяща се до физическо лице, което е идентифицирано или може да бъде идентифицирано пряко или непряко чрез идентификационен номер или чрез един или повече специфични признаци.

В § 1, т.16 от Допълнителните разпоредби на ЗЗЛД законодателят е посочил примерно изброяване на понятието „Специфични признаци“. Това са признаци, свързани с физическа, физиологична, генетична, психическа, психологическа, икономическа, културна, социална или друга идентичност на лицето.

По принцип информацията за „малките“ имена на определени лица, обстоятелствата за извършени престъпления и друга информация относно личния живот попада в съдържанието на дефиницията „лични данни“, тъй като законодателят е определил, че това е всяка информация, отнасяща се до физическо лице.

В конкретния случай следва да бъде направен и анализ посочената информация може ли да доведе до недвусмислено индивидуализиране на конкретните физически лица, за да се приеме, че не са спазени принципите на законосъобразност и добросъвестност при обработване на личните данни.

Законът за гражданската регистрация (ЗГР) урежда условията и реда за гражданската регистрация на физическите лица, включваща съвкупност от данни за едно лице, които го отличават от другите лица в обществото и семейството му в качеството на носител на субективни права. На първо място в законовата разпоредба се посочва името. По силата на чл.9 от ЗГР името на български гражданин, роден на територията на Република България, се състои от собствено, бащино и фамилно име. Това определя, че имената на българските граждани се състоят от три части.

От посочената информация, касаеща „малки“ имена на физически лица и извършени от тях престъпления, не може да бъде направена конкретна идентификация на съответните физически лица. Единствено при такава хипотеза – възможност за идентификация на конкретното физическо лице, може да се приеме, че е налице незаконосъобразност при обработването на лични данни.

С оглед на гореизложеното и на основание чл. 10, ал.1, т 4 от ЗЗЛД Комисията за защита на лични данни изразява следното

СТАНОВИЩЕ:

Информацията, изнесена на пресконференцията, проведена на 23.02.2012 год. в Националния дворец на културата, попада в съдържанието на дефиницията „Лични данни“ по смисъла на чл.2, ал.1 от ЗЗЛД.

В конкретната ситуация не е налице незаконосъобразност при обработването на лични данни, поради обстоятелството, че от изнесената информация не може да бъде направена конкретна и недвусмислена идентификация на съответните физически лица.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

Венета Шопова /п/

ЧЛЕНОВЕ:

Валентин Енев /п/

Мария Матева /п/

Веселин Целков /п/

**СТАНОВИЩЕ
НА
КОМИСИЯТА ЗА ЗАЩИТА НА ЛИЧНИТЕ ДАННИ**
рег. № п 1739/ 2012г.
гр. София, 25.07.2012г.

ОТНОСНО: *Искане с вх. № п1739/18.05.2012г. от г-жа В.К. - началник на Регионален инспекторат по образованието - София - град с молба за становище от Комисията за защита на личните данни (КЗЛД) по въпроси, касаещи приложението на Закона за защита на личните данни (ЗЗЛД).*

Комисията за защита на личните данни в състав: Председател: Венета Шопова, и членове: Кра-симир Димитров, Валентин Енев и Мария Матева, на заседание, проведено на 25.07.2012г., разгледа искане № п 1739/18.05.2012г. от г-жа В.К. - началник на Регионален инспекторат по образованието - София - град /РИО - София - град/, в което е отправена молба за становище от Комисията за защита на личните данни на основание чл.10, ал.1, т.4 от Закона за защита на личните данни.

Искането за становище до Комисията е във връзка с предоставяне на проверявани лица на жалби и сигнали. В искането е посочено, че РИО - София - град, осъществява дейност като контролиращ орган спрямо директори на държавни и общински училища, детски градини и обслужващи звена. Посочва се също, че контролната дейност на РИО се осъществява чрез цялостни, тематични и текущи проверки, съгласно Правилника за устройство и дейността на регионалните инспекторати по образованието. Сочи се, че РИО София - град е териториален орган на Министерството на образованието, младежта и науката за управление и контрол на системата на народната просвета, като оказва методическа помощ и контролира училищата при изпълнение на държавните образователни изисквания. В искането за становище е поставен въпросът при извършване на проверките си в училищата, детски градини и обслужващи звена от комисия назначена със заповед на Началника на РИО по повод постъпили жалби или сигнали от граждани, може ли да се счита, че ако комисията предостави копие от жалбата или сигнала на проверяваното лице, ще наруши правата на жалбоподателя. Поставен е и друг въпрос в искането за становище, а именно в случай, че РИО - София - град предостави на проверяваното лице да се запознае със съдържанието на жалбата или сигнала, ще бъде ли в нарушение на Закона за защита на личните данни.

Съгласно чл.2 от Правилника за устройство и дейността на регионалните инспекторати по образованието Регионалният инспекторат по образованието е териториална администрация към министъра на образованието, младежта и науката за управление и контрол на системата на народната просвета. Регионалният инспекторат по образованието е юридическо лице със седалище - административният център на областта, на чиято територия осъществява дейността си. Регионалният инспекторат по образованието - София- град е администратор на лични данни по смисъла на чл.3 от ЗЗЛД. При извършена служебна справка в Дирекция „Информационни фондове и системи“ се установи, че Регионалният инспекторат по образованието - София - град е подал заявление за вписване в регистъра на администраторите и водените от тях регистри с лични данни, поддържан от КЗЛД на основание чл.10, ал.1, т.2 от ЗЗЛД, с вх. № 39694 и има издадено удостоверение с идентификационен номер У- 22566.

В Правилника за устройството и дейността на регионалните инспекторати по образованието е посочено, че те осъществяват контролна дейност чрез цялостни, тематични и текущи проверки, съгласно утвърден от министъра на образованието, младежта и науката годишен план. В ал.2 на чл.16 е разписано, че началникът на регионалния инспекторат по образованието определя със заповед служител или комисия за извършването на проверка на дейността на детски градини, училища и обслужващи звена и посочва вида на контролната дейност, задачите и срока за тяхното изпълнение. В чл.17 на Правилника е посочено, за осъществения контрол се съставя констативен протокол в два екземпляра с приложения, удостоверяващи констатациите. Първият екземпляр се завежда в книга за регистриране на констативните протоколи в регионалния инспекторат по образованието,

а вторият се изпраща в съответната детска градина, училище или обслужващо звено и е неразделна част от книгата за контролната дейност. Съгласно чл.18 при нарушения, констатирани в резултат на извършена проверка, началникът на регионалният инспекторат по образованието със заповед дава задължителни предписания до директора на детската градина, училището или обслужващото звено /ал.1 на чл.18/. Предписанията съдържат указания и срок за отстраняване на констатираните нарушения при проверката /ал.2/. Регионалният инспекторат по образованието има задължението да осъществява контрол за изпълнението на задължителните предписания в срок. В чл.19 е разписано, че при необходимост извън плана по чл.14 служителите в регионалният инспекторат по образованието извършват проверки в детските градини, училищата и обслужващите звена на територията на областта по реда на чл.16,17,18. Предвид това, че разпоредбата на чл.14 не касае план за проверки, може да се направи обосновано предположение, че се касае за годишния план по чл.12, който се утвърждава от министъра на образованието, младежта и науката.

По смисъла на чл.2, ал.1 от ЗЗЛД лични данни са всяка информация, отнасяща се до физическото лице, което е идентифицирано или може да бъде идентифицирано пряко или непряко чрез идентификационен номер или чрез един или повече специфични признаци. Следователно, ако в сигналите или жалбите съществува информация чрез която могат да се идентифицират лицата подали сигнала или жалбата то тогава тази информация би попаднала в определението лични данни по смисъла на чл.2 от ЗЗЛД.

Самото предоставяне на копие от страна на проверяващите на дадения сигнал или жалба би представлявало "Обработване на лични данни", съгласно легалната дефиниция, посочена в параграф 1, т.1 от Допълнителните разпоредби на ЗЗЛД. Това е всяко действие или съвкупност от действия, които могат да се извършат по отношение на личните данни с автоматични или други средства, като събиране, записване, организиране, съхраняване, адаптиране или изменение, възстановяване, консултиране, употреба, разкриване чрез предаване, разпространяване, **предоставяне**, актуализиране или комбиниране, блокиране, заличаване или унищожаване. Това обработване би се осъществило чрез употреба и разкриване чрез предаване и предоставяне.

По отношение на въпроса за предоставянето на копие или за запознаване със съдържанието на сигнала или жалбата на предоставяното лице може да се приложи един от основните принципи на административният процес, а именно принципа на публичността. В чл.12 от АПК е разписано че, органите са длъжни да осигуряват откритост, достоверност и пълнота на информацията в административното производство. Съгласно чл.4 от Закона за защита на личните данни, обработването на лични данни е допустимо само в случаите, когато е налице поне едно от алтернативно разписани условия. В случая като основание за допустимо обработване може да се приложи т.7 на ал.1 от чл.4, а именно: обработването е необходимо за реализиране на законните интереси на администратора на лични данни или на трето лице, на което се разкриват данните, освен когато пред тези интереси преимущество имат интересите на физическото лице, за което се отнасят данните. Друг е въпроса дали следва да се предоставя жалбата или сигнала на проверяваното лице само за запознаване или да им се оставя копие от този сигнал или жалба. Предвид това, че съгласно чл.17, ал.1 от Правилника за устройството и дейността на регионалните инспекторати е посочено, че за осъществения контрол се съставя констативен протокол в два екземпляра - единият от които се изпраща в съответната детска градина, училище или обслужващо звено и е неразделна част от книгата за контролната дейност може да се предположи, че в констативният протокол се съдържат данни за жалбоподателя или лицето подало сигнала и данни за тези лица се предоставят.

Във всички случаи преценката дали да предостави за запознаване сигнала или жалбата на проверяваното лице е на администратора на лични данни, а именно РИО - София - град. Едно такова обработване лични данни би било допустимо на основание чл.4, ал.1, т.7 от ЗЗЛД.

С оглед на гореизложеното и на основание чл.10, ал.1, т.4 от ЗЗЛД, Комисията за защита на личните данни изразява следното

СТАНОВИЩЕ:

Предоставянето за запознаване със сигнал или жалба, съдържащи лични данни, на проверявани лица от упълномощени служители на РИО София - град, е допустимо при наличие на основание по чл.4, ал.1, т.7 от ЗЗЛД.

Във всички случаи преценката дали да предостави за запознаване сигнала или жалбата на проверяваното лице е на администратора на лични данни, а именно РИО - София - град. В случай, че в жалбата или сигнала има лични данни на трети лица, същите следва да бъдат анонимизирани.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:**Венета Шопова /п/****ЧЛЕНОВЕ:****Красимир Димитров /п/****Валентин Енев /п/****Мария Матева /п/****СТАНОВИЩЕ****НА****КОМИСИЯТА ЗА ЗАЩИТА НА ЛИЧНИТЕ ДАННИ****рег. № 281/10.02.2012г.****гр. София, 01.08.2012г.**

ОТНОСНО: *Искане с вх. № 281/10.02.2012 год. от Константин Пенчев – Омбудсман на Република България по въпроси, касаещи приложението на Закона за защита на личните данни.*

Комисията за защита на личните данни (КЗЛД) в състав Председател: Венета Шопова и членове: Красимир Димитров, Валентин Енев, Мария Матева и Веселин Целков на заседание, проведено на 01.08.2012 г., разгледа искане с вх. № 281/10.02.2012 год., с което г-н Константин Пенчев – Омбудсман на Република България се е обърнал към Комисията за становище по въпроси, касаещи дейността на „С.В.” АД и „Т.С.” ЕАД в качеството им на администратори на лични данни по смисъла на Закона за защита на личните данни (ЗЗЛД), а именно:

1. Кои данни от нотариалния акт за собственост на имота следва да обработват „С.В.” АД и „Т.С.” ЕАД;

2. Правилно ли е да се съхранява от топлофикационното дружество в досието за имота нотариалният акт за собственост;

3. Законосъобразни ли са цитираните в искането текстове от Общите условия на дружествата.

В искането е посочено, че до повдигане на горните въпроси се е стигнало по повод подадена жалба от клиент на топлофикационното дружество, касаеща условията при промяна на титуляра на партидата за топлинна енергия и водоснабдяване за посоченият обект, като от „Т.С.” ЕАД са изискали от клиента копие на нотариалния акт за съхранение, а от „С.В.” АД - само са въвели данните от нотариалния акт, след което са го върнали. В писмото е посочено, че при преглед на съдебната практика са установили, че доставчикът на обществена услуга няма право да обработва лични данни с цел събиране на вземанията си и да обработва лични данни – ЕГН на абоната. В подкрепа на горното са цитирани две съдебни решения: Решение № 42/04.01.2011г. на ВАС-петчленен състав, по адм. дело № 12507/2010г., което оставя в сила Решение № 4919/15.04.2010г. на III отд. на ВАС: съдебен спор между КЗЛД и „С.В.” АД.

Описани са и две от разпоредбите от Общите условия за продажба на топлинна енергия за битови нужди на „Т.С.” ЕАД на потребители в гр. София, както следва:

- Разпоредбата на чл. 3, ал. 2 задължава потребителя да се идентифицира с трите си имена, ЕГН и постоянен адрес по документ за самоличност, номер дата на издаване и орган на издаване на документа за самоличност, адрес на топлоснабдения имот и пр.;

- чл.6, ал.2 предвижда право на топлофикационното дружество да събира и обработва, както и да предоставя, в съответствие с разпоредбите на действащото законодателство, лични данни с оглед продажбата на топлинна енергия, включително и за целите на събиране на дължимите към дружеството суми.

Посочено е, че на сайта на „С.В.” АД е разяснена процедурата за откриване на индивидуални партии в етажна собственост, като в информационния лист, който се попълва по образец, клиентите – физически лица, трябва да посочат ЕГН, както и данни за водоснабдения имот – нотариален акт № ..., рег. № ..., дело № ... и година или друг документ: рег. №... и година.

Във връзка с постъпилото искане, от страна на КЗЛД, са изпратени искания за становища до „Т.С.” ЕАД и „С.В.” АД. С писмо № 1559/12/16.03.2012г. е получен отговор от топлофикационното дружество. От страна на „С.В.” АД отговор, до настоящият момент, не е получен.

Правен анализ:

„Т.С.” ЕАД и „С.В.” АД са администратори на лични данни по смисъла на чл. 3 от ЗЗЛД. Имат подадени заявления за регистрация в Регистъра на администраторите на лични данни и водените от тях регистри при КЗЛД. Вписани са в Регистъра под идентификационен номер 411 (за „Т.С.” ЕАД) и под идентификационен номер 8046 (за „С.В.” АД).

Обществените отношения, касаещи продажбата на топлоенергия и водоснабдителните и канализационни услуги, са уредени в Закона за енергетиката (ЗЕ) и Закона за регулиране на водоснабдителните и канализационни услуги (ЗРВКУ), както и подзаконовите нормативни актове по прилагане на двата закона.

В чл.150 от ЗЕ е посочено, че продажбата на топлинна енергия от топлопреносното предприятие, каквото в случая се явява „Т.С.” ЕАД, на клиенти на топлинна енергия за битови нужди, се осъществява при публично известни Общи условия, предложени от топлопреносното предприятие и одобрени от Държавната комисията за енергийно и водно регулиране (ДКЕВР), в които се определят правата и задълженията на топлопреносното предприятие и на клиентите. Теплопреносните предприятия задължително публикуват одобрените от ДКЕВР Общи условия най-малко в един централен и в един местен всекидневник в градовете с битово топлоснабдяване. Същото задължение в съответствие с разпоредбата на чл.11, ал.7 от ЗРВКУ имат и „В и К операторите” (в конкретния случай „С.В.” АД).

Общите условия влизат в сила 30 дни след първото им публикуване, без да е необходимо изрично писмено приемане от клиентите” (чл.150, ал.2 от ЗЕ и чл.11, ал.7 от ЗРВКУ).

Относно поставения въпрос за законосъобразността на цитираните в писмото на Омбудсмана текстове от Общите условия на двете дружества:

Текстовете на чл. 3, ал. 2 и чл.6, ал.2 от Общите условия на топлофикационното дружество, както и посочената процедура от сайта на „С.В.” АД за откриване на индивидуални партии в сгради в режим на етажна собственост, касае идентификацията на физическите лица и възможността да бъдат обработвани лични данни за целите на потреблението на топлинна енергия за битови нужди и ползване на водоснабдителни и канализационни услуги.

Във всички случаи, в които за даден администратор се налага да обработва лични данни на физически лица, е необходимо да се следи за пропорционалността на обработваните данни, т.е. във всеки конкретен случай обемът на обработваните лични данни винаги следва да е съобразен с целта, за която същите се изискват от лицата, т.е. с принципа на целесъобразност. Посоченият в чл.3, ал.2 от Общите условия на „Т.С.” ЕАД обем от лични данни (*три имена, ЕГН и постоянен адрес по документ за самоличност, номер дата на издаване и орган на издаване на документа за самоличност, адрес на топлоснабдения имот и адрес за кореспонденция*) е прекомерен в съотношение с целта, за която данните се събират. В случая не се касае за необходимост от обработване на лични данни във връзка с индивидуализиране на страните по договорни взаимоотношения, още повече, че Общите условия влизат в сила, без да е необходимо изрично писмено приемане от страна на физическите лица, потребители на топлинна енергия.

Същото се отнася и за изискваните от „С.В.” АД лични данни във връзка с откриване на индивидуални партии в сгради в режим на етажна собственост.

Относно текста на чл.6, ал.2 от Общите условия на „Т.С.” ЕАД, който предвижда право на

топлофикационното дружество да събира и обработва лични данни, както и да ги предоставя на трети лица за целите на събиране на дължимите от потребителите суми, по този въпрос КЗЛД вече е имала повод да се произнесе, като решенията на Комисията са потвърдени и в съдебната практика.

През 2006 година, КЗЛД издаде Задължително предписание до „С.В.” АД, с което задължи администратора на лични данни: Да преустанови събирането и обработването на ЕГН; Да унищожи събраните ЕГН в индивидуалните партии на абонатите и Да унищожи събраните нотариални актове. Задължителното предписание е потвърдено на всички инстанции пред Върховния административен съд (ВАС). В мотивите си ВАС приема, че събирането на ЕГН на абонатите не е необходимо на ВиК оператора за осъществяване на дейността му и не попада в посочените в чл.4 от ЗЗЛД основания за допустимост на обработването. Правото на кредитора да получи дължими от абоната, но неизплатени суми не е част от дейността на съответното търговско дружество, което се явява и администратор на лични данни.

Посочените мотиви на съдебните решения важат и относно текста на чл.6, ал.2 от Общите условия на „Т.С.” ЕАД. Следователно посоченият текст от Общите условия е в противоречие с принципите на ЗЗЛД за законосъобразност, пропорционалност и целесъобразност при обработването на лични данни.

Действията във връзка със събирането, съхранението и предоставянето на лични данни, съдържащи се в документите за собственост на недвижим имот (нотариални актове), за целите на присъединяване на потребители към топлопреносната и водоснабдителната мрежи, по своя характер представляват действия по „Обработване на лични данни”, по смисъла на легалната дефиниция в параграф 1, т.1 от Допълнителните разпоредби на ЗЗЛД.

По отношение законосъобразните условия, при които се допуска обработването на лични данни, се прилагат разпоредбите на чл.4, ал.1 от ЗЗЛД, според които обработването на лични данни се допуска, когато е налице поне едно от изчерпателно изброените условия за допустимост. В чл.4, ал.1, т.1 от ЗЗЛД е предвидена хипотезата „нормативно установено задължение на администратора на лични данни”.

При прегледа на нормативната база, се установява, че съгласно чл.31, ал.3, т.1 от Наредба № 16-334 от 6 април 2007г. за топлоснабдяването (Наредбата), **към договора за присъединяване се прилагат и стават неразделна част документите за собственост или вещно право на ползване в топлоснабдявания обект.** Съгласно чл.59, ал.1, т.2-б от Общите условия на „Т.С.” ЕАД, топлофикационното дружество съхранява копия от нотариалния акт и други документи, удостоверяващи правото на собственост. Общите условия са одобрени от ДКЕВР на основание чл.150, ал.1 от ЗЕ.

В качеството си на администратор на лични данни „С.В.” АД обработва лични данни на свои клиенти за целите на изпълнение на задължения по договор, сключен при Общи условия. В Наредба № 4 от 14 септември 2004г. за условията и реда за присъединяване на потребителите и за ползване на водоснабдителните и канализационните системи (Наредба № 4) са определени условията за присъединяване на недвижимите имоти и потребителите към водоснабдителни и канализационни мрежи и съоръжения. Съгласно чл.12, ал.2 и ал.3 от Наредба № 4 присъединяването към водоснабдителната система се извършва последователно чрез сключване на договор за предоставяне на услугите ВиК, като операторът създава за обекта досие, в което се съхраняват всички документи по присъединяването, включително и **копие от документа за собственост на водоснабдявания имот.**

Въпреки посочените нормативни основания, текстовете от Наредба № 16-334 от 6 април 2007г. за топлоснабдяването и Наредба № 4 от 14 септември 2004г., както и Общите условия на двете дружества противоречат на принципите на ЗЗЛД във връзка с обработването на лични данни, а именно: обработваните лични данни трябва да бъдат съотнесими, свързани със и ненадхвърлящи целите, за които се обработват, да се събират за конкретни, точно определени цели и да не се обработват допълнително по начин, несъвместим с тези цели.

С оглед на гореизложеното и на основание чл.10, ал.1, т.4 от ЗЗЛД, Комисията за защита на личните данни изразява следното

СТАНОВИЩЕ:

По 1 въпрос: Администраторите на лични данни „С.В.” АД и „Т.С.” ЕАД следва да обработват само данни от нотариалния акт за собственост, които идентифицират конкретния топлоснабдяван имот за целите на потреблението на топлинна енергия за битови нужди и ползване на водоснабдителни и канализационни услуги. Това означава, че чрез посочване на точен адрес и собственик по нотариален акт на имота, конкретният имот може да бъде идентифициран, без да е необходимо да се предоставят допълнителни данни като: № на нотариален акт, том, рег. №, дело № и година.

По 2 въпрос: В чл.31, ал.3, т.1 от Наредба № 16-334 от 6 април 2007г. за топлоснабдяването, към договора за присъединяване се прилагат и стават неразделна част документите за собственост или вещно право на ползване в топлоснабдявания обект. Съгласно чл.59, ал.1, т.2-б от Общите условия на „Т.С.” ЕАД, топлофикационното дружество съхранява копия от нотариалния акт и други документи, удостоверяващи правото на собственост. Общите условия са одобрени от ДКЕВР на основание чл.150, ал.1 от ЗЕ.

Въпреки посочените нормативни основания, изискването за съхраняване от топлофикационното дружество на копия на нотариални актове противоречи на принципите ЗЗЛД относно защитата на личните данни.

По 3 въпрос: Посочената информация в чл.3 ал.2 и чл.6, ал.2 от Общите условия за продажба на топлинна енергия за битови нужди от „Т.С.” ЕАД, както и процедурата, видна на сайта на „С.В.” АД за откриване на индивидуални партии в сгради в режим на етажна собственост, касае физическата и икономическа идентичност на лицата и е в обем и вид несъобразен с целта, за която е необходима. Във връзка с това не е налице условие за допустимост на нейното обработване, визирано в чл.4, ал.1 от ЗЗЛД.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

Венета Шопова /п/

ЧЛЕНОВЕ:

Красимир Димитров /п/

Валентин Енев /п/

Мария Матева /п/

Веселин Целков /п/

СТАНОВИЩЕ

НА

КОМИСИЯТА ЗА ЗАЩИТА НА ЛИЧНИТЕ ДАННИ

рег. № П 3398/2012

гр. София, 01.08.2012г.

ОТНОСНО: *Искане с вх. № П 3398/23.07.2012 год. от Е.Т. – Председател на Конституционния съд на Република България относно искане на 59 народни представители от 41-вото Народно събрание за установяване на противоконституционност и несъответствие с международни договори, по които България е страна, на Закона за отнемане в полза на държавата на незаконно придобито имущество*

Комисията за защита на личните данни (КЗЛД) в състав Председател: Венета Шопова и членове: Красимир Димитров, Валентин Енев, Мария Матева и Веселин Целков на заседание, проведено на 01.08.2012г., разгледа искане с вх. № П 3398/23.07.2012 год. от Е.Т. – Председател на Конституционния съд на Република България.

На основание чл.14, ал.1 от Закона за конституционния съд, Председателят на съда е изпратил препис от искане на 59 народни представители от 41-вото Народно събрание за установяване на про-

тивоконституционност и несъответствие с международни договори, по които България е страна, на Закона за отнемане в полза на държавата на незаконно придобито имущество (обн. ДВ, бр. 38 от 2012г.), както и препис от Определение на съда от 17 юли 2012 год. по конституционно дело № 6/2012 год.

Посочено е, че в 30-дневен срок, считано от получаване на писмото от съда, Комисията за защита на личните данни (КЗЛД) има възможност да представи писмено становище по делото.

Производството пред Конституционния съд (КС) е по чл.149, ал.1, т.2 и т.4 от Конституцията на Република България. Народните представители се обръщат към съда за установяване на противоконституционност на Закона за отнемане в полза на държавата на незаконно придобито имущество (ЗОПДНПИ) в неговата цялост, като противоречащ на конституционната защита на правото на собственост и неприкосновеността на частната собственост по чл.17, ал.1-3 от Конституцията на Република България, а също и недопустимо изключване от постановеното в чл.17, ал.5 от Конституцията относно предпоставките за отчуждаване на собственост. Едновременно с посоченото, народните представители оспорват и чл.1, ал.2; чл.2 (в частта „или административно-наказателното“); чл.3, ал.1; чл.23 (в частта „или за административно нарушение по чл.24, ал.1“); чл.24; чл.27, ал.3; чл.64, т.2; чл.73 от ЗОПДНПИ.

В Определението от 17 юли 2012 год. по конституционно дело № 6/2012 год., съдът е определил искането като допустимо, като с оглед предмета на делото и засегнатия правен интерес, на основание чл.21, ал.1, изр.1 от Правилника за организацията на дейността на Конституционния съд (ПОДКС), наред с широкия кръг от държавни органи и неправителствени организации, КЗЛД е конституирана като заинтересувана страна. Във връзка с това до КЗЛД са изпратени преписи от Определението на КС и искането на 59 народни представители от 41-вото Народно събрание с указание, че се предоставя възможност в 30-дневен срок за представяне писмено становище по делото.

Във връзка с изложеното, КЗЛД взе предвид следното:

Предмет на регулация от ЗОПДНПИ са обществените отношения, свързани със защита интересите на обществото и гражданите чрез предотвратяване и ограничаване на възможностите за незаконно придобиване на имущество и разпореждането с него.

Основните въпроси, предмет на оспорване в искането на народните представители, са свързани с неприкосновеността на частната собственост и противоречието на ЗОПДНПИ с конституционните гаранции за правото на собственост.

Становището, което КЗЛД може да изрази по предмета на спора, е свързано с въпросите относно защитата на правата на физическите лица при неправомерно обработване на свързаните с тях лични данни в процеса на свободното движение на данните, както и действията на администратори на лични данни във връзка със задълженията по ЗОПДНПИ относно личните данни, които обработват.

Правото на защита на личните данни се разглежда като част от общото право на неприкосновеност на личния живот. Гаранциите на правото на неприкосновеност на личния живот са залегнали в чл.32, чл.33, чл.34 от Конституцията на Р България. Съгласно чл.32, личният живот на гражданите е неприкосновен. Всеки има право на защита срещу незаконна намеса в личния и семейния му живот и срещу посегателство върху неговата чест, достойнство и добро име. Никой не може да бъде следен, фотографиран, филмиран, записван или подлаган на други подобни действия без негово знание или въпреки неговото изрично несъгласие освен в предвидените от закона случаи. Чл.33 регламентира неприкосновеността на жилището, а чл. 34 гарантира тайната на кореспонденцията и другите съобщения.

Конституцията допуска някои ограничения на правото на неприкосновеност на личния живот, но само в строго определени случаи. Подробната законова регламентация на правото на защита на личните данни у нас, е дадена от Закона за защита на личните данни (ЗЗЛД), приет през 2002 година. Той гарантира неприкосновеността на личността и личния живот на гражданите чрез осигуряване защита на физическите лица при неправомерно обработване на свързаните с тях лични данни в процеса на свободното движение на данни. Целта на ЗЗЛД е именно регламентираната в него защита на личните данни, която е свързана с осигуряването на неприкосновеност на личността и личния живот на гражданите, тяхното право на защита срещу посегателства върху честта, достойнството и доброто им име, както и правото на достъп до събираните за тях лични данни от държавни органи и други лица.

За постигане целта на ЗОПДНПИ, законодателят е предвидил специално производство, което ще се развива пред независим специализиран постояннодействащ държавен орган, създаден със ЗОПДНПИ - Комисия за отнемане на незаконно придобито имущество (Комисията). Комисията е юридическо лице със седалище в гр. София и е администратор на лични данни по смисъла на чл.3, ал.2 от ЗЗЛД - „... държавен орган, който обработва лични данни, видът на които, целите и средствата за обработване се определят със закон”. Органи на комисията са директорите на териториалните дирекции и инспекторите в тях (чл.13, ал.1 от ЗОПДНПИ).

За установяване на незаконно придобито имущество, пред Комисията се образува производство, когато може да се направи обосновано предположение, че дадено имущество е незаконно придобито (чл.21, ал.1 от ЗОПДНПИ).

Съгласно чл.34, ал.1 от ЗОПДНПИ, при изпълнение на правомощията си, органите по чл.13, ал.1 от ЗОПДНПИ могат да искат съдействие и сведения от държавните и общинските органи, търговците, кредитните институции, както и от други юридически лица, от нотариуси и съдебни изпълнители, като обработването на лични данни във връзка с предоставяните сведения, се извършва в съответствие със ЗЗЛД (чл.34, ал.4 от ЗОПДНПИ).

Именно, във връзка с изпълнение на правомощията си по ЗОПДНПИ, се предполага, че органите по чл.13, ал.1 ще обработват лични данни на физически лица, свързани с тяхната физическа, икономическа, културна, социална и друга идентичност.

В ЗОПДНПИ е предвидено, че личните данни ще се обработват в съответствие със ЗЗЛД, което означава, че всички действия на органите по чл.13, ал.1 от ЗОПДНПИ следва да бъдат съобразени с условията за допустимост на обработването, съобразно чл.4 от ЗЗЛД, както и в съответствие с принципите, залегнали в чл. 2 от ЗЗЛД. Във всеки един конкретен случай на обработване на лични данни е необходимо да се следи за баланса между значимостта на обществения интерес, който налага това обработване и степента, до която се засяга правото на неприкосновеност на личния живот на физическото лице, за което се отнасят данните.

Следва да се има предвид, че съгласно чл.20, ал.1 от ЗЗЛД, когато личните данни не са получени от физическото лице, за което те се отнасят, администраторът е длъжен да предостави на съответното физическо лице данните, които идентифицират администратора; целите на обработването на личните данни; категориите лични данни, отнасящи се до съответното физическо лице; получателите или категориите получатели, на които могат да бъдат разкрити данните; информация за правото на достъп и правото на коригиране на събраните данни.

Данните се предоставят на лицето, за което се отнасят, към момента на вписването им в съответния регистър или, ако се предвижда разкриване на данните на трето лице - не по-късно от момента на разкриването им за пръв път. Следователно преди да предоставят исканите данни по чл.34, ал.1 от ЗОПДНПИ, институциите, от които органите по чл.13, ал.1 от ЗОПДНПИ са поискали сведения, следва да уведомят съответното физическо лице.

Съгласно чл.42, ал.3 от ЗЗЛД, за нарушения по чл. 20, ал. 1, администраторът се наказва с глоба или с имуществена санкция от 2000 до 20 000 лв.

Както беше споменато по-горе, Комисията за отнемане на незаконно придобито имущество е администратор на лични данни и в това качество, както и на основание чл. 17 от ЗЗЛД, същата е длъжна да подаде заявление за регистрация в Регистъра на администраторите на лични данни и водените от тях регистри при КЗЛД, а в случай, че за нея, с оглед спецификата на дейността ѝ, има необходимост да обработва данни от категорията на така наречените „чувствителни данни”, т.е. данните посочени в чл.5 от ЗЗЛД, Комисията следва да започне обработването на тези данни едва след приключване на предварителната проверка по чл. 17б от ЗЗЛД и след вписване на администратора в регистъра.

За неизпълнение на задължението си за регистрация по чл.17, ал.1 и ал.4 от ЗЗЛД, администраторът носи административно-наказателна отговорност.

След извършена служебна справка в посочения по-горе регистър се установи, че към настоящият момент Комисията не е подала заявление за регистрация като администратор на лични данни.

С оглед на гореизложеното и на основание чл. 10, ал.1, т 4 от ЗЗЛД Комисията за защита на лични данни изразява следното

СТАНОВИЩЕ:

Обработването на лични данни за целите на Закона за отнемане в полза на държавата на незаконно придобито имущество следва да се извършва в съответствие с принципите на законосъобразност, целесъобразност и пропорционалност на данните и след доказване наличието на условията за допустимост за обработване на личните данни, съгласно чл.4 от ЗЗЛД. Във всеки конкретен случай обемът на обработваните лични данни винаги следва да е съобразен с целта, за която същите се искат, т.е. с принципа на целесъобразност. Предоставянето на информация следва също така да е законосъобразно, а самата информация пропорционална.

В случаите на чл.20, ал.1 от ЗЗЛД, институцията, от която органите по чл.13, ал.1 от ЗОПД-НПИ са поискали сведения, следва да уведоми конкретните физически лица, чиито данни се искат да бъдат предоставени.

След конституиране на Комисията за отнемане на незаконно придобито имущество, същата следва да предприеме необходимите действия за вписване в Регистъра на администраторите на лични данни и на водените от тях регистри.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:**Венета Шопова /п/****ЧЛЕНОВЕ:****Красимир Димитров /п/****Валентин Енев /п/****Мария Матева /п/****Веселин Целков /п/****СТАНОВИЩЕ****НА****КОМИСИЯТА ЗА ЗАЩИТА НА ЛИЧНИТЕ ДАННИ****рег. № П 3588/2012 г.****гр. София, 01.08.2012г.**

ОТНОСНО: *Искане с вх. № П 3588/30.07.2012 год. от И.Л. - Секретар на община П. за становище на Комисията за защита на личните данни по въпроси, касаещи приложението на Закона за защита на личните данни във връзка с предоставяне на достъп до данни от ЕСГРАОН.*

Комисията за защита на личните данни (КЗЛД) в състав Председател: Венета Шопова и членове: Красимир Димитров, Валентин Енев, Мария Матева и Веселин Целков на заседание, проведено на 01.08.2012 г., разгледа искане с вх. № П 3588/30.07.2012 год. от И.Л. - Секретар на община П., с което информира, че в отдел „Гражданско състояние” на общината е постъпило искане от Агенция по геодезия, картография и кадастър за предоставяне на данни за наследниците на починало лице – Е.Е.В., бивш жител на гр. П. Данните, които се искат са три имена на наследниците, ЕГН и настоящ адрес за връчване на уведомление.

Обръща се към Комисията за компетентно становище относно законосъобразните предпоставки при предоставянето на посочените данни.

Към искането е приложено копие на писмо от Служба по геодезия картография и кадастър, гр. Л. с изх. № 94-3717-11-10-11344/18.07.20012 год.

С оглед на гореизложеното, следва да се има предвид следното:

Община П. е администратор на лични данни по смисъла на чл.3, ал.1 от Закона за защита на личните данни (ЗЗЛД).

Съгласно чл.10, ал.1 от Закона за кадастъра и имотния регистър (ЗКИР), Агенцията по геодезия, картография и кадастър (АГКК) е изпълнителна агенция, която е юридическо лице със седалище София и с териториални звена (служби по геодезия, картография и кадастър) в административните центрове на областите. Агенцията е администрация към министъра на регионалното развитие и благоустройството за осъществяване на дейностите по кадастъра, съгласно ЗКИР и за дейностите в областта на геодезията и картографията, съгласно Закона за геодезията и картографията (ЗГК).

При извършване на служебна проверка в Електронния регистър на Администратори на лични данни се установява, че АГКК е вписана като администратор на лични данни (идентификационен № 19) с 10 заявени регистри.

При прегледа на представеното като приложение писмо от териториалното звено на АГКК-СГКК, гр. Л., се установява, че в Службата е подадено заявление за изработване на проект за изменение на кадастралната карта и кадастрални регистри (КККР), поради делба на поземлен имот. Процедурата по изменение на КККР е одобрена със Заповед № РД-18-68/02.06.2008 год. на Изпълнителния директор на АГКК, гр. София. Във връзка с установяване на заинтересуваните лица по смисъла на § 1, т.13 от ЗКИР и за уведомяването им е необходима информация (три имена, ЕГН, настоящ адрес за връчване на уведомление) за наследниците на починало лице – Е.Е.В., бивш жител на гр. П.

Съгласно § 1, т.13 от ЗКИР заинтересувани лица са собствениците и носителите на други вещни права на недвижими имоти, чиито права се засягат от изменението.

В писмото на СГКК, гр. Л. е посочено, че данните са необходими във връзка с чл.61 от Административнопроцесуалния кодекс (АПК) относно съобщаване на заинтересуваните лица за изготвената заповед на Изпълнителния директор на АГКК за изменение на кадастралната заповед и кадастрални регистри.

Като изпълнителна агенция, АГКК подпомага Министъра на регионалното развитие и благоустройството в качеството му на орган на изпълнителната власт за осъществяване на дейностите по кадастъра и дейностите в областта на геодезията и картографията.

Дейността на АГКК се развива по общите правила на административното производство, съгласно АПК и специалния ред, предвиден в ЗКИР.

Административното производство за изменение на кадастралните карта и регистри по чл.53 и чл.54 от ЗКИР е особено и подчиняващо се на специална процедура, гарантираща съгласието на участниците в него за допускане на изменението. Производството по изменение на кадастралната карта и кадастрален регистър започва с подаване на заявление от заинтересуваното лице до началника на СГКК или до кмета на общината (района) по местонахождение на имота.

В производството по изменение на КККР е необходимо участието на заинтересуваните лица, посочени в § 1, т.13 от ДР на ЗКИР - собствениците и носителите на други вещни права върху недвижими имоти, чиито права се засягат от изменението. За целта административният орган следва да издири заинтересуваните лица и да ги конституира като страни в административното производство в съответствие с чл.26 АПК.

Съобразно чл.26, ал.1 от АПК, в тежест на административния орган (в случая АГКК-СГКК, гр. Л.) е задължението за уведомяване на заинтересуваните организации и граждани, освен заявителя.

Предоставянето на лични данни от ЕСГРАОН – три имена, ЕГН, адрес, от един администратор (община П.) на друг администратор (в случая АГКК-СГКК, гр. Л.) представлява “Обработване на лични данни”, което се извършва чрез предоставяне на данните, съгласно легалната дефиниция, посочена в § 1, т.1 от Допълнителните разпоредби на ЗЗЛД. Това е “...всяко действие или съвкупност от действия, които могат да се извършат по отношение на личните данни с автоматични или други средства, като ... разкриване чрез предаване.....предоставяне”.

Текстът на чл.4, ал.1 от ЗЗЛД предвижда алтернативни основания, при наличието на които се допуска обработването на лични данни. За да е законосъобразно обработването на лични данни (в случая предоставяне на лични данни от ЕСГРАОН – три имена, ЕГН, адрес), е необходимо да е налице поне една от посочените в чл.4, ал.1 от ЗЗЛД хипотези.

Като нормативно основание за необходимостта от предоставяне на данни от ЕСГРАОН, в писмото на СГКК, гр. Л. е посочен чл.61 от АПК. Текстът на чл.61 от АПК предвижда алтернативни възможности за административния орган относно уведомяването на заинтересуваните лица. Съгласно чл.61, ал.3 от АПК, когато адресът на някое от заинтересуваните лица не е известен или то не е намерено на посочения от него адрес, съобщението се поставя на таблото за обявления, в Интернет страницата на съответния орган или се оповестява по друг обичаен начин

Следователно пред административния орган е налице алтернативна възможност за уведомяване на лицата, без да е необходимо да се прибягва до извършване на справки чрез предоставяне на лични данни от ЕСГРАОН.

С оглед на гореизложеното и на основание чл.10, ал.1, т.4 от ЗЗЛД Комисията за защита на личните данни изразява следното

СТАНОВИЩЕ:

Предоставянето на лични данни от община П. на АГКК-СГКК, гр. Л., съдържащи информация относно три имена, ЕГН и адрес на наследници на починало лице за нуждите на административна преписка, образувана пред АГКК-СГКК, гр. Л. не е допустимо, съобразно разпоредбите на чл.4, ал.1от Закона за защита на личните данни с оглед на обстоятелството, че административния орган (АГКК-СГКК, гр. Л.) разполага с алтернативна възможност, съгласно чл.61, ал.3 от Административнопроцесуалния кодекс.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

Венета Шопова /п/

ЧЛЕНОВЕ:

Красимир Димитров /п/

Валентин Енев /п/

Мария Матева /п/

Веселин Целков /п/

Комисия за защита на личните данни

Председател: Венета Шопова

Членове: Красимир Димитров

Валентин Енев

Мария Матева

Веселин Целков

Информационен бюлетин № 5 (38) 2012 г.

Издава се съгласно чл. 10, ал. 3 от ЗЗЛД

Отговорник на броя: Надежда Борисова

Разпространява се в електронен вид